

U S T A W A

z dnia

o odnawialnych źródłach energii^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii, wytwarzania biogazu rolniczego oraz wytwarzania biopłynów, w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, wytwarzanie biogazu rolniczego oraz ciepła, w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 3) zasady wydawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 4) zasady realizacji krajowego planu działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych;
- 5) warunki i tryb certyfikowania instalatorów mikroinstalacji, małych instalacji i instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW oraz akredytowania organizatorów szkoleń;
- 6) zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wspólnych projektów inwestycyjnych.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji dokonuje wdrożenia:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16);
- 2) dyrektywy Rady 2013/18/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, w związku z przystąpieniem Chorwacji (Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013);
- 3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/8/WE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie promowania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniającej dyrektywę 92/42/EWG (Dz. Urz. UE L 52 z 21.02.2004, str. 50, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 3, str. 3).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych oraz ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

2. Do poświadczenia spełnienia przez biopłyny kryteriów zrównoważonego rozwoju stosuje się przepisy ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164 oraz z 2014 r. poz. 457).

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w transporcie, w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 2, z wyłączeniem przepisów rozdziału 6.

4. Do przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.³⁾).

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) biogaz – gaz uzyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 2) biogaz rolniczy – gaz otrzymywany w procesie fermentacji metanowej surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej, z wyłączeniem biogazu pozyskanego z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 3) biomasa – stałe lub ciekłe substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, które ulegają biodegradacji, pochodzące z produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej i leśnej oraz przemysłu przetwarzającego ich produkty, oraz ziarna zbóż niespełniające wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym określonych w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz. Urz. UE L 349 z 29.12.2009, str. 1, z późn. zm.) i ziarna zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 457 i 490.

- 4) biopłyny – ciekłe paliwa dla celów energetycznych innych niż w transporcie, w tym do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, wytworzone z biomasy lub ziaren zbóż pełnowartościowych, wykorzystywane w instalacjach spełniających wymagania w zakresie standardów emisyjnych, o ile takie standardy zostały określone na podstawie przepisów o ochronie środowiska;
- 5) drewno pełnowartościowe – drewno spełniające wymagania jakościowe wymienione w normach określających wymagania i badania dla drewna wielkowymiarowego liściastego, drewna wielkowymiarowego iglastego oraz drewna średniowymiarowego dla grup oznaczonych jako S1, S2 i S3, oraz materiał drzewny powstały w wyniku procesu celowego rozdrobnienia tego drewna;
- 6) dystrybucja – dystrybucję w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 7) dedykowana instalacja spalania biomasy – instalację odnawialnego źródła energii, w której są spalane wyłącznie biomasa, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny albo biomasa, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny i paliwo pomocnicze;
- 8) dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego – instalację spalania wielopaliwowego określoną w wydanej przed dniem 30 czerwca 2014 r. koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej oraz dokumentacji stanowiącej załącznik do tej koncesji, wyposażoną w odrębne linie technologiczne dla przygotowania i transportu do komory paleniskowej biomasy, biopłynu, biogazu lub biogazu rolniczego, których udział liczony według wartości energetycznej w łącznej ilości spalanej wszystkich paliw zużytych w tej instalacji przekracza 20% w okresie rozliczeniowym określonym we wniosku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, lub w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 83 ust. 2;
- 9) energia aerothermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym, magazynowaną w postaci ciepła w powietrzu na danym terenie;
- 10) energia geothermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym, skumulowaną w postaci ciepła pod powierzchnią ziemi;
- 11) energia hydrothermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym, skumulowaną w postaci ciepła w wodach powierzchniowych;
- 12) hydroenergia – energię spadku śródładowych wód powierzchniowych, z wyłączeniem energii uzyskiwanej z pracy pompowej w elektrowniach szczytowo-pompowych;

- 13) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację stanowiącą:
 - a) wyodrębniony zespół urządzeń służący do wytwarzania energii i wyprowadzania mocy, przyłączonych w jednym miejscu przyłączenia, w których energia elektryczna lub ciepło wytwarzane są z odnawialnych źródeł energii, a także magazyn energii elektrycznej, przechowujący wytworzoną energię elektryczną połączony z tym zespołem urządzeń, lub
 - b) wyodrębniony zespół obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego, a także połączony z nimi magazyn biogazu rolniczego;
- 14) instalacja termicznego przekształcania odpadów – instalację odnawialnego źródła energii, będącą spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, 888 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 695), w której część wytwarzanej energii elektrycznej i ciepła pochodzi z ulegających biodegradacji części odpadów przemysłowych lub komunalnych, w tym odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;
- 15) instalacja spalania wielopaliwowego – instalację odnawialnego źródła energii, w której energia elektryczna lub ciepło wytwarzane są z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego spalanych wspólnie z paliwami kopalnymi lub paliwami powstałymi z ich przetworzenia;
- 16) końcowe zużycie energii brutto – nośniki energii dostarczone do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportowemu, gospodarstwom domowym, sektorowi usługowemu, w tym świadczącemu usługi publiczne, rolnictwu, leśnictwu i rybołówstwu, łącznie ze zużyciem energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny na wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła oraz łącznie ze stratami energii elektrycznej i ciepła powstającymi podczas ich przesyłania i dystrybucji;
- 17) magazyn energii elektrycznej – wyodrębniony zespół urządzeń i instalacji służących do magazynowania energii elektrycznej w innej postaci energii powstałej w wyniku procesów technologicznych lub chemicznych;
- 18) mała instalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 40 kW i nie większej niż 200 kW, przyłączonej do sieci

- elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu większej niż 120 kW i nie większej niż 600 kW;
- 19) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 40 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 120 kW;
 - 20) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo energetyczne;
 - 21) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo energetyczne;
 - 22) odbiorca przemysłowy – odbiorcę przemysłowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
 - 23) odnawialne źródło energii – odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów;
 - 24) operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
 - 25) operator systemu dystrybucyjnego gazowego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
 - 26) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego – operatora systemu przesyłowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
 - 27) paliwo gazowe – paliwo gazowe w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
 - 28) paliwo pomocnicze – paliwo inne niż biomasa, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy stosowane wyłącznie do uruchomienia instalacji odnawialnego źródła energii, w której zastosowane zabezpieczenia techniczne uniemożliwiają wytwarzanie energii elektrycznej z tego paliwa;
 - 29) przedsiębiorstwo energetyczne – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
 - 30) przesyłanie – przesyłanie w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
 - 31) rozruch technologiczny – pracę instalacji odnawialnego źródła energii mającą wyłącznie na celu przeprowadzenie prób i testów umożliwiających końcowy odbiór tej instalacji;
 - 32) sieci – sieci w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

- 33) sieć dystrybucyjna – sieć dystrybucyjną w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 34) sieć przesyłowa – sieć przesyłową w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 35) układ hybrydowy – instalację odnawialnego źródła energii, wytwarzającą energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła są wykorzystywane nośniki energii wytwarzane oddzielnie z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, z możliwością wykorzystania paliwa pomocniczego, i w źródłach energii innych niż odnawialne, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła;
- 36) układ rozdzielony – układ urządzeń służący do wytwarzania energii elektrycznej albo ciepła w odrębnych procesach technologicznych;
- 37) wartość początkowa – wartość początkową w rozumieniu art. 31 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330 i 613 oraz z 2014 r. poz. 768);
- 38) wyłączna strefa ekonomiczna – obszar wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014);
- 39) wysokosprawna kogeneracja – wysokosprawną kogenerację w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 40) wytwórca – podmiot, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wytwarzający energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzający biogaz rolniczy, w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w wyłącznej strefie ekonomicznej;
- 41) zboża pełnowartościowe – ziarna zbóż spełniające wymagania jakościowe dla zbóż w zakupie interwencyjnym określone w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej, które podlegają zakupowi interwencyjnemu.

Art. 3. Podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wymaga uzyskania koncesji na zasadach i warunkach określonych w ustawie – Prawo energetyczne, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej:

- 1) w mikroinstalacji;
- 2) w małej instalacji;
- 3) z biogazu rolniczego;
- 4) wyłącznie z biopłynów.

Rozdział 2

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego

Art. 4. 1. Z zastrzeżeniem art. 19, wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, będący osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, który wytwarza energię elektryczną w celu jej zużycia na własne potrzeby, może sprzedać niewykorzystaną energię elektryczną wytworzoną przez niego w mikroinstalacji i wprowadzoną do sieci dystrybucyjnej.

2. Wytwarzanie i sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 5. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, będący:

- 1) osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej, która wytwarza energię elektryczną w celu jej zużycia na własne potrzeby,
 - 2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej
- pisemnie informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o terminie przyłączenia mikroinstalacji, jej planowanej lokalizacji oraz o rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej tej mikroinstalacji,

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1236, 1304 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 822.

nie później jednak niż na 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany informować operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja:

- 1) o każdej zmianie rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej w mikroinstalacji oraz o zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji;
- 2) o ilości:
 - a) wytworzonej przez niego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji oraz
 - b) energii elektrycznej sprzedanej przez niego sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego– w terminie 7 dni od dnia zakończenia kwartału;
- 3) o dacie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub o dacie zakończenia jej modernizacji, w terminie 7 dni od tej daty.

Art. 6. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, informacje o wytwórcach energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji oraz o lokalizacji, rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji przyłączonych do jego sieci, w terminie 14 dni od dnia ich przyłączenia lub zgłoszenia przyłączenia mikroinstalacji do jego sieci.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest obowiązany przekazywać Prezesowi URE informacje o każdej zmianie rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji oraz o odłączeniu mikroinstalacji od jego sieci, w terminie 14 dni od dnia uzyskania informacji o zmianie tych danych albo od dnia jej odłączenia od tej sieci.

3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE sprawozdanie półroczne zawierające:

- 1) informacje dotyczące:
 - a) ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii

w mikroinstalacji przez poszczególnych wytwórców,

- b) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
 - 2) wykaz wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji, ze wskazaniem terminu wytworzenia przez poszczególnych wytwórców po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji,
 - 3) wskazanie rodzaju mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej
- w terminie 45 dni od dnia zakończenia półrocza.

4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, Prezes URE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Biuletynem Informacji Publicznej URE”, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania półrocznego, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie zakres przekazywanych danych oraz konieczność ujednolicenia formy ich przekazywania.

Art. 7. Z zastrzeżeniem art. 23, działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie małych instalacji”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, zwanego dalej „rejestrem wytwórców energii w małej instalacji”.

Art. 8. 1. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi Prezes URE.

2. Wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dokonuje Prezes URE na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji.

Art. 9. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji jest obowiązany:

- 1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do:
 - a) obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie małych instalacji,
 - b) małej instalacji;
- 2) posiadać zawartą umowę o przyłączenie małej instalacji do sieci;

- 3) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 4) nie wykorzystywać podczas wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji: paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia, lub biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów, do których dodano substancje niebędące biomasą, biogazem, biogazem rolniczym lub biopłynami w celu zwiększenia ich wartości opałowej, lub zawierające substancje nie występujące naturalnie w danym rodzaju biomasy;
- 5) prowadzić dokumentację dotyczącą łącznej ilości:
 - a) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji,
 - b) energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
 - c) zużytych paliw do wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji oraz rodzaju tych paliw,
 - d) energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym;
- 6) posiadać dokumentację potwierdzającą datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w małej instalacji lub po jej modernizacji oraz datę zakończenia modernizacji małej instalacji;
- 7) przekazywać Prezesowi URE sprawozdania kwartalne, zawierające informacje, o których mowa w pkt 5, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kwartału;
- 8) przekazywać Prezesowi URE informacje, o których mowa w pkt 6, w terminie 30 dni od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w małej instalacji lub po jej modernizacji oraz od daty zakończenia modernizacji tej instalacji.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, mając na względzie zakres danych wskazanych w ust. 1 pkt 5 oraz konieczność ujednolicenia formy przekazywania tych danych.

Art. 10. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby, adresu i innych danych teleadresowych;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli

został nadany, albo numer identyfikacyjny wytwórcy w odpowiednim rejestrze państwa obcego;

- 3) numer wpisu wytwórcy w odpowiednim rejestrze albo informację o wpisie wytwórcy w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 4) dane osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, jej adres lub numer telefonu – w przypadku gdy taka osoba została wyznaczona przez wytwórcę;
- 5) określenie rodzaju, zakresu, miejsca lub miejsc oraz przewidywanej daty rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
- 6) opis małej instalacji, w szczególności jej rodzaj i łączną moc zainstalowaną elektryczną lub moc osiągalną cieplną w skojarzeniu.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

- 1) niezaleganiu z uiszczaniem podatków, opłat oraz składek na ubezpieczenie społeczne;
- 2) zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁵⁾) oświadczam, że:
 - 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, określone w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...), i spełniam warunki określone w art. 9 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy.”; klauzula

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 538.

ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsce i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. W przypadku gdy wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, lub do tego wniosku nie dołączono oświadczeń określonych w ust. 2, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, mając na względzie zakres przekazywanych danych oraz konieczność ujednolicenia formy ich przekazywania.

Art. 11. 1. Do rejestru wytwórców energii w małej instalacji wpisuje się dane, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1–3 i 5.

2. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.

3. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji jest jawny.

Art. 12. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców energii w małej instalacji jest obowiązany pisemnie informować Prezesa URE o każdej zmianie danych zawartych w tym rejestrze oraz o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes URE dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji.

Art. 13. Prezes URE, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;

- 2) w okresie trzech lat poprzedzających dzień złożenia wniosku wytwórcę wykreślono z rejestru wytwórców energii w małej instalacji z przyczyn, o których mowa w art. 14 ust. 1.

Art. 14. Prezes URE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
- 2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lub 2;
- 3) nieusunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1–3 i 6, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE;
- 4) naruszenia warunków określonych w art. 9 pkt 4 i 5.

Art. 15. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, Prezes URE z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji.

2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, którego wykreślono z rejestru wytwórców energii w małej instalacji, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie trzech lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1.

Art. 16. 1. Na podstawie danych zawartych w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji, sprawozdań, o których mowa w art. 6 ust. 3 i art. 9 ust. 1 pkt 7, oraz informacji, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 8, Prezes URE sporządza zbiorczy raport roczny zawierający:

- 1) wykaz wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji;
- 2) informację o łącznej ilości energii elektrycznej:
 - a) wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji,
 - b) sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub w małej instalacji, i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku

sprawozdawczym, a następnie, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych, udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

Art. 17. 1. Od decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, wytwórca służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

2. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.⁶⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

3. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 18. 1. W sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 7, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Rozdział 3

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego, wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biopłynów, wytwarzania biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz wytwarzania biopłynów

Art. 19. 1. Wytwórca energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji oraz wytwórca biogazu rolniczego, będący osobą fizyczną wpisaną do rejestru producentów, o której mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 293, 379 i 435 oraz z 2014 r. poz. 567 i 616.

płatności, który wytwarza energię elektryczną lub ciepło z biogazu rolniczego albo biogaz rolniczy w celu ich zużycia na własne potrzeby, może sprzedać:

- 1) niewykorzystaną energię elektryczną z biogazu rolniczego wytworzoną w mikroinstalacji;
- 2) niewykorzystany biogaz rolniczy wytworzony w instalacji odnawialnego źródła energii o rocznej wydajności do 160 tys. m³ i wprowadzony do sieci.

2. Wytwarzanie i sprzedaż energii elektrycznej z biogazu rolniczego oraz biogazu rolniczego, o których mowa w ust. 1, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 20. 1. Wytwórca energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji oraz wytwórca biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii, będący:

- 1) osobą fizyczną wpisaną do rejestru producentów, o której mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, wytwarzającą energię elektryczną z biogazu rolniczego albo biogaz rolniczy w celu ich zużycia na własne potrzeby,
 - 2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej
- pisemnie informuje odpowiednio operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego gazowego, do sieci którego ma zostać przyłączona mikroinstalacja albo instalacja odnawialnego źródła energii, w której wytwarzany będzie biogaz rolniczy, o planowanym terminie przyłączenia tych instalacji, o planowanej lokalizacji oraz o rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji, a w przypadku wytwórców biogazu rolniczego – o rocznej wydajności tej instalacji, nie później jednak niż na 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii, w której wytwarzany będzie biogaz rolniczy, do sieci właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego gazowego.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany informować odpowiednio operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego gazowego, do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja albo instalacja odnawialnego źródła energii, w której wytwarzany będzie biogaz rolniczy:

- 1) o każdej zmianie rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji albo o każdej zmianie rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii oraz o zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego

albo wytwarzania biogazu rolniczego, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo wytwarzania biogazu rolniczego;

- 2) o ilości:
 - a) wytworzonej przez niego energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji albo biogazu rolniczego oraz
 - b) energii elektrycznej sprzedanej przez niego sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z biogazu rolniczego w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej – w przypadku wytwórców energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
 - c) biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej – w przypadku wytwórców biogazu rolniczego– w terminie 7 dni od dnia zakończenia kwartału;
- 3) o terminie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji albo biogazu rolniczego w terminie 7 dni od dnia jej wytworzenia.

Art. 21. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazuje Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, zwanemu dalej „Prezesem ARR”, odpowiednio informacje o wytwórcach energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji albo o wytwórcach biogazu rolniczego oraz o lokalizacji, rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji albo rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, przyłączonych do jego sieci, w terminie 14 dni od dnia ich przyłączenia.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego są obowiązani przekazywać Prezesowi ARR informacje o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 1, oraz o odłączeniu mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii od jego sieci dystrybucyjnej, w terminie 14 dni od dnia uzyskania informacji o zmianie tych danych albo od dnia ich odłączenia od sieci dystrybucyjnej.

Art. 22. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego, do sieci których została przyłączona instalacja, o której mowa w art. 20 ust. 1, przekazują Prezesowi ARR sprawozdanie półroczne zawierające informacje dotyczące:

- 1) odpowiednio ilości energii elektrycznej albo biogazu rolniczego wytworzonej przez poszczególnych wytwórców,
- 2) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z biogazu rolniczego w poszczególnych mikroinstalacjach i wprowadzona do jego sieci dystrybucyjnej – w przypadku wytwórców energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
- 3) ilości biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej – w przypadku wytwórców biogazu rolniczego,
- 4) wykazu odpowiednio wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji albo wytwórców biogazu rolniczego, ze wskazaniem terminu wytworzenia przez poszczególnych wytwórców po raz pierwszy energii elektrycznej albo biogazu rolniczego

– w terminie 45 dni od dnia zakończenia półrocza.

2. Na podstawie sprawozdań półrocznych, o których mowa w ust. 1, Prezes ARR w terminie 75 dni od zakończenia półrocza sporządza zbiorczy raport, który zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji Rynku Rolnego, zwanego dalej „Biuletynem Informacji Publicznej ARR”, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 23. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:

- 1) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii,
- 2) energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w instalacjach innych niż mikroinstalacja

– zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, zwanego dalej „rejestrzem wytwórców biogazu rolniczego”.

Art. 24. 1. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego prowadzi Prezes ARR.

2. Wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego dokonuje Prezes ARR na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

3. Wytwórcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 23, oraz wytwórcy realizujący lub planujący realizację projektów inwestycyjnych instalacji odnawialnego źródła energii, w której energia elektryczna wytwarzana będzie

z biogazu rolniczego, wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 180 z 15.07.2010, str. 7).

4. Wytwórcy, o których mowa w ust. 3, przekazują Prezesowi ARR informacje dotyczące infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej co najmniej 20 MW.

Art. 25. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego jest obowiązany:

- 1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biogazu rolniczego;
- 2) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie tej działalności gospodarczej;
- 3) do wykorzystywania wyłącznie substratów, o których mowa w art. 2 pkt 2;
- 4) prowadzić dokumentację dotyczącą:
 - a) ilości oraz rodzaju wszystkich substratów wykorzystanych do wytworzenia biogazu rolniczego lub do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego,
 - b) łącznej ilości wytworzonego biogazu rolniczego, z wyszczególnieniem ilości biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej, wykorzystanego do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym, lub wykorzystanego w inny sposób,
 - c) ilości energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych z biogazu rolniczego w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym,
 - d) ilości energii elektrycznej z biogazu rolniczego sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
 - e) ilości produktu ubocznego powstałego w wyniku wytworzenia biogazu rolniczego;
- 5) posiadać dokumentację potwierdzającą datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo biogazu rolniczego w danej instalacji odnawialnego źródła energii lub datę jej modernizacji;

- 6) przekazywać Prezesowi ARR sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 4, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału;
- 7) przekazać Prezesowi ARR informację, o której mowa w pkt 5, w terminie 7 dni od daty pierwszego wytworzenia energii elektrycznej albo biogazu rolniczego albo od daty zakończenia modernizacji instalacji.

Art. 26. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby, adresu oraz innych danych teleadresowych;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny wytwórcy w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) numer wpisu wytwórcy we właściwym rejestrze albo informację o wpisie wytwórcy w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 4) określenie:
 - a) rodzaju, zakresu, miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego,
 - b) rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której jest wytwarzany biogaz rolniczy, mierzonej w m³/rok lub łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, w której jest wytwarzana energia elektryczna z biogazu rolniczego.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

- 1) niezaleganiu z uiszczeniem podatków, opłat oraz składek na ubezpieczenie społeczne;
- 2) zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 25, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁷⁾) oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego są kompletne i zgodne z prawdą;

⁷⁾ Patrz odnośnik nr 5.

- 2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego, określone w art. 25 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...), i spełniam warunki określone w art. 25 pkt 1 i 2.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsce i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. W przypadku gdy wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, lub do tego wniosku nie dołączono oświadczeń określonych w ust. 2, Prezes ARR niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

Art. 27. 1. Do rejestru wytwórców biogazu rolniczego wpisuje się dane, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz pkt 4.

2. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.

3. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego jest jawny.

Art. 28. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców biogazu rolniczego jest obowiązany pisemnie informować Prezesa ARR o każdej zmianie danych zawartych w tym rejestrze oraz o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes ARR dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego.

3. Prezes ARR przekazuje Prezesowi URE informacje o:

- 1) zmianach dokonanych w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego w terminie 7 dni od dnia dokonania tych zmian;
- 2) wykorzystywaniu substratów innych niż określone w art. 2 pkt 2, niezwłocznie po uzyskaniu takich informacji.

Art. 29. Prezes ARR, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego;
- 2) w okresie trzech lat poprzedzających złożenie wniosku wytwórcę wykreślono z rejestru wytwórców biogazu rolniczego z przyczyn, o których mowa w art. 30.

Art. 30. Prezes ARR wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego w przypadku:

- 1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 26 ust. 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
- 2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 25 pkt 1, 4 i 5;
- 3) nieusunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 25 pkt 1, 2 i 6, w terminie wyznaczonym przez Prezesa ARR;
- 4) naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 25 pkt 3–5.

Art. 31. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30, Prezes ARR z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego.

2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, którego wykreślono z rejestru wytwórców biogazu rolniczego, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie trzech lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 30.

Art. 32. 1. Na podstawie danych zawartych w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego oraz sprawozdań, o których mowa w art. 22 ust. 1 i art. 25 pkt 6, Prezes ARR sporządza zbiorczy raport roczny zawierający:

- 1) informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 i art. 25 pkt 4 i 5;
- 2) wykaz wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego oraz wykaz wytwórców energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, Prezes ARR przekazuje ministrom właściwym do spraw: gospodarki, rynków rolnych i środowiska oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 33. 1. Prezes ARR jest uprawniony do kontroli wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 23.

2. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Agencji Rynku Rolnego na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa ARR oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

3. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza, o której mowa w art. 23;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

4. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który powinien zawierać także wnioski i zalecenia oraz informację o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

5. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego przeprowadzający kontrolę zamieszcza o tym stosowną adnotację w protokole.

6. Prezes ARR może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności gospodarczej. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

Art. 34. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:

- 1) biopłynów,
- 2) energii elektrycznej lub ciepła wyłącznie z biopłynów w instalacjach odnawialnego źródła energii

– zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biopłynów”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biopłynów, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biopłynów”.

2. Rejestr wytwórców biopłynów prowadzi Prezes ARR.

3. Wpisu do rejestru wytwórców biopłynów dokonuje Prezes ARR na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biopłynów.

Art. 35. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biopłynów jest obowiązany:

- 1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biopłynów;

- 2) dysponować odpowiednimi obiektami budowlanymi i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie tej działalności gospodarczej;
- 3) wykorzystywać wyłącznie biomasę lub ziarna zbóż pełnowartościowych;
- 4) prowadzić dokumentację dotyczącą:
 - a) ilości oraz rodzaju biomasy lub ziaren zbóż pełnowartościowych, wykorzystanych do wytworzenia biopłynów,
 - b) ilości i rodzaju wytworzonych biopłynów,
 - c) ilości energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych z biopłynów;
- 5) posiadać dokumentację potwierdzającą datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biopłynów lub po modernizacji instalacji, w której energia ta została wytworzona, lub datę zakończenia modernizacji tej instalacji;
- 6) przekazywać Prezesowi ARR sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 4, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału;
- 7) przekazać Prezesowi ARR informacje, o których mowa w pkt 5, w terminie 7 dni od daty pierwszego wytworzenia energii elektrycznej lub po modernizacji instalacji, w której energia ta została wytworzona, lub zakończenia modernizacji tej instalacji.

2. Na podstawie danych zawartych w rejestrze wytwórców biopłynów oraz sprawozdań, o których mowa w ust. 1 pkt 6, oraz informacji, o których mowa w pkt 7, Prezes ARR sporządza zbiorczy raport roczny zawierający:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5;
- 2) wykaz wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biopłynów oraz wykaz wytwórców energii elektrycznej z biopłynów.

3. Raport, o którym mowa w ust. 2, Prezes ARR przekazuje ministrom właściwym do spraw: gospodarki, rynków rolnych i środowiska oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 36. Do działalności gospodarczej w zakresie biopłynów przepisy art. 26, art. 27, art. 28 ust. 1, 2 i ust. 3 pkt 1 oraz art. 29–33 stosuje się odpowiednio.

Art. 37. W sprawach dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego, wytwarzania biopłynów, wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego oraz wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biopłynów,

w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 38. 1. Do postępowania przed Prezesem ARR stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183).

2. Organem wyższego stopnia w stosunku do Prezesa ARR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Rozdział 4

Mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, wytwarzanie biogazu rolniczego oraz ciepła, w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 39. 1. Łączna wartość pomocy publicznej dla wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, nie może przekroczyć różnicy między wartością stanowiącą iloczyn ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 ust. 3, obowiązującej w dniu złożenia oferty przez tego wytwórcę i ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w tej instalacji w okresie 15 lat, o których mowa w art. 92 ust. 3–5, a przychodami ze sprzedaży tej samej ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w tej instalacji liczonymi po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, obowiązującej w dniu złożenia oferty.

2. Na łączną wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, składają się:

- 1) różnica między przychodami ze sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która będzie wytworzona w instalacji, o której mowa w art. 72, stanowiącej iloczyn ilości energii i ceny podanej w ofercie dla tej energii elektrycznej a wartością sprzedaży tej samej ilości energii elektrycznej liczoną po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne obowiązującej w dniu złożenia oferty;
- 2) przychody uzyskane ze sprzedaży praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz świadectw efektywności energetycznej lub wartość tych świadectw uzyskanych lub uzyskanych i umorzonych

ustalona na podstawie średniej ważonej ceny danego świadectwa w roku, w którym zostało uzyskane, określonej na podstawie transakcji dokonanych na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197); zdania pierwszego nie stosuje się do świadectw pochodzenia z kogeneracji wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 499);

- 3) ulgi i zwolnienia w podatkach i opłatach, wynikające bezpośrednio z wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w tej instalacji;
- 4) inna pomoc o charakterze inwestycyjnym, bez względu na formę jej udzielenia, przeznaczona na budowę lub przebudowę tej instalacji odnawialnego źródła energii.

3. W przypadku gdy warunek, o którym mowa w ust 1, nie jest spełniony, wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, nie może przystąpić do aukcji.

4. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji, o której mowa w art. 72, jest obowiązany przekazać Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 1, w dniu złożenia oferty, o której mowa w art. 79.

5. Prezes URE może zażądać od wytwórcy energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 4, przedstawienia wszelkich informacji i dokumentów potwierdzających spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni przed dniem zamknięcia sesji aukcji.

6. W przypadku stwierdzenia niezgodności złożonego oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, ze stanem faktycznym, Prezes URE przed dniem rozstrzygnięcia aukcji wydaje postanowienie o odrzuceniu oferty. Na to postanowienie służy zażalenie.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób obliczania łącznej wartości pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę zasady udzielania pomocy publicznej na ochronę środowiska i energetykę.

Art. 40. 1. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1 oraz w art. 92 ust. 1, wykonuje wyznaczony przez Prezesa URE sprzedawca energii elektrycznej, zwany dalej „sprzedawcą zobowiązanym”.

2. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, w terminie do dnia 15 września każdego roku, przekazują Prezesowi URE informacje dotyczące sprzedawców energii elektrycznej o największym wolumenie jej sprzedaży w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 sierpnia tego roku, odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci dystrybucyjnej danego operatora na obszarze działania tego operatora.

3. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2, Prezes URE, w drodze decyzji, wyznacza sprzedawcę zobowiązanego na obszarze działania danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w terminie do dnia 15 października każdego roku, na rok następny.

4. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2, Prezes URE, w drodze decyzji, wyznacza sprzedawcę zobowiązanego będącego sprzedawcą energii elektrycznej o największym wolumenie jej sprzedaży w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 sierpnia tego roku na obszarze działania operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie do dnia 15 października każdego roku, na rok następny.

5. Wniesienie odwołania od decyzji, o których mowa w ust. 3 i 4, nie wpływa na obowiązek sprzedawcy zobowiązanego do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1 lub w art. 92 ust. 1.

6. W przypadku gdy operatorzy, o których mowa w ust. 2, w terminie do dnia 15 września danego roku, nie przekażą Prezesowi URE informacji, o których mowa w ust. 2, sprzedawcę zobowiązanego, w drodze decyzji, wyznacza Prezes URE, biorąc pod uwagę dane dotyczące wolumenu sprzedaży energii elektrycznej z roku poprzedniego.

7. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych zamieszczają niezwłocznie na swojej stronie internetowej informację o wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego.

8. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych po wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego wraz z tym sprzedawcą, niezwłocznie zawierają umowę lub dokonują zmiany umowy o świadczenie usług przesyłania albo umowy o świadczenie usług dystrybucji umożliwiającej realizację obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1 lub w art. 92 ust. 1.

9. Koszty zakupu energii elektrycznej, ponoszone w związku z realizacją obowiązku sprzedawcy zobowiązanego, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfie tego

sprzedawcy, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez tego sprzedawcę odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

Art. 41. 1. Z zastrzeżeniem art. 80 ust. 4, sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu:

- 1) niewykorzystanej energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórcę, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lub art. 19 ust. 1;
- 2) energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórcę z odnawialnych źródeł energii będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej:
 - a) w mikroinstalacji, pod warunkiem że energia elektryczna została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4,
 - b) w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4.

2. Warunkiem zakupu przez danego sprzedawcę zobowiązanego energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, jest wprowadzenie tej energii do sieci dystrybucyjnej.

3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 dotyczy wyłącznie energii wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji.

4. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez kolejnych 15 lat, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

5. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydaniem świadectwem pochodzenia.

6. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4, przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej zmodernizowanej mikroinstalacji, potwierdzonego wydaniem świadectwem pochodzenia.

7. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 może zostać zakupiona jedynie w przypadku, gdy:

- 1) w wyniku modernizacji mikroinstalacji nastąpił przyrost mocy zainstalowanej elektrycznej, ale nie więcej niż do 40 kW;
- 2) nakłady na modernizację mikroinstalacji wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej zmodernizowanej mikroinstalacji;
- 3) urządzenia wchodzące w skład zmodernizowanej mikroinstalacji, służące do wytwarzania energii elektrycznej, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie później niż 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej zmodernizowanej mikroinstalacji.

8. Cena zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wynosi 80% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne.

9. Cena zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wynosi 100% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne.

10. Rozliczenie za różnicę pomiędzy ilością energii elektrycznej pobranej z sieci a ilością energii elektrycznej wprowadzonej do tej sieci, w danym półroczu, pomiędzy wytwórcą energii elektrycznej, o którym mowa w art. 4 ust. 1 oraz w art. 19 ust. 1, a sprzedawcą zobowiązanym odbywa się na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne. Rozliczenia tego dokonuje się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

Art. 42. 1. Z zastrzeżeniem art. 80 ust. 4, sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w:

- 1) instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4;
- 2) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4.

2. Warunkiem zakupu przez danego sprzedawcę zobowiązanego energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, jest wprowadzenie tej energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej, znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy.

3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.

4. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) dotyczy energii elektrycznej wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji; w przypadku, o którym mowa w ust. 8, ilość energii elektrycznej objętej obowiązkiem zakupu odpowiada procentowej wielkości nakładów poniesionych na modernizację, nie więcej jednak niż 75% wartości początkowej modernizowanej instalacji, oraz
- 2) powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej i trwa maksymalnie przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4, przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.

5. Sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej jednak niż przez 90 dni, licząc od dnia pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii do sieci właściwego operatora.

6. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej wyłącznie w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 5 MW.

7. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w instalacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać zakupiona jedynie w przypadku, gdy:

- 1) urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania tej energii, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie później niż 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej zmodernizowanej instalacji;
- 2) w wyniku modernizacji tej instalacji nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej;
- 3) nakłady na modernizację tej instalacji wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej instalacji;
- 4) zmodernizowana instalacja odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w instalacjach spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego.

8. W przypadku modernizacji instalacji:

- 1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii,
- 2) spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, która nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego, albo
- 3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 5 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej

– energia elektryczna wytworzona w instalacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać zakupiona po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 7 pkt 1, 3 i 4.

9. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, wytworzona w instalacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wykorzystującej do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy, w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego lub układach hybrydowych, może zostać zakupiona jedynie w przypadku, gdy zostanie wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji – o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu do 150 MW_t.

Art. 43. 1. Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 42 ust. 1 i 5, stanowi równowartość średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne.

2. Ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, którą jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

Art. 44. 1. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 42 ust. 1 i 5, wytworzonej:

- 1) odpowiednio w mikroinstalacji albo w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4,
- 2) w mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4

– przysługuje świadectwo pochodzenia tej energii potwierdzające jej wytworzenie z odnawialnych źródeł energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia”, z zastrzeżeniem ust. 2–9.

2. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, w której wykorzystano:

- 1) drewno pełnowartościowe oraz zboża pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy;
- 2) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia, drewno pełnowartościowe oraz zboża pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;
- 3) biomasę, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającą substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę

spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;

- 4) drewno pełnowartościowe, zboża pełnowartościowe lub biomasę, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającą substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;
- 5) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
- 6) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów;
- 7) biomasę pochodzącą z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zbóż innych niż zboża pełnowartościowe, w ilości nieprzekraczającej udziału określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 dla poszczególnych instalacji.

3. Świadcstwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji albo w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja przysługuje przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy tej energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.

4. Świadcstwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4, przysługuje w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4.

5. Świadcstwo pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4, przysługuje proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji. W przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 8, świadctwo pochodzenia przysługuje dla energii elektrycznej objętej obowiązkiem zakupu

w ilości odpowiadającej procentowej wielkości nakładów poniesionych na modernizację, nie więcej jednak niż 75% wartości początkowej modernizowanej instalacji.

6. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wykorzystujący do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy w instalacji spalania wielopaliwowego, w tym w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, może uzyskać świadectwo pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii elektrycznej w danym roku wyłącznie w ilości stanowiącej średnią:

- 1) ilość energii elektrycznej wytworzonej w latach 2011–2013 przez tego wytwórcę przy wykorzystaniu biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w tej instalacji,
- 2) roczną ilość energii elektrycznej wytworzonej w okresie wykonywania działalności gospodarczej, nie dłuższym jednak niż 3 lata – w przypadku gdy wytwórca rozpoczął wykonywanie takiej działalności po dniu 31 grudnia 2013 r.

– potwierdzonej wydanym świadectwem pochodzenia.

7. Prezes URE informuje wytwórców, o których mowa w ust. 6, o ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, dla której przysługuje świadectwo pochodzenia.

8. Do dnia 31 grudnia 2020 r. dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 6, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, przysługuje świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5.

9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość współczynnika korygującego przysługującego świadectwu pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 6, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz okres jego obowiązywania, mając na względzie politykę energetyczną państwa, w szczególności kierunki rozwoju odnawialnych źródeł energii.

10. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 5 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia tej energii.

11. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii z biogazu rolniczego, dla którego zostało wydane świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego.

Art. 45. 1. Świadcstwo pochodzenia wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 oraz art. 42 ust. 1 i 5.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) numer koncesji albo numer wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 7 albo w art. 23, a w przypadku wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji – oświadczenie o zgłoszeniu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub w art. 20 ust. 1;
- 3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w określonej instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie dwunastu następujących po sobie miesięcy danego roku kalendarzowego, w którym energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii została wytworzona;
- 5) wskazanie dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia;
- 6) wskazanie ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, dla której ma zostać wydane świadectwo pochodzenia;
- 7) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁸⁾) oświadczam, że:

 - 1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie wykorzystywano:
 - a) drewna pełnowartościowego oraz zbóż pełnowartościowych – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - b) paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia, drewna pełnowartościowego oraz zbóż pełnowartościowych – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących

⁸⁾ Patrz odnośnik nr 5.

do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji,

- c) biomasy, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji,
 - d) drewna pełnowartościowego, zbóż pełnowartościowych lub biomasy, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłynny, biogaz lub biogaz rolniczy;
- 2) do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...);
 - 3) do wytworzenia energii elektrycznej z biopłynów wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 4 tej ustawy;
 - 4) udział biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zbóż innych niż zboża pełnowartościowe, w łącznej masie biomasy, jest nie mniejszy niż udział określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 tej ustawy.”;

klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;

- 8) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się operatorowi systemu elektroenergetycznego, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objętej tym wnioskiem.

4. Operator systemu elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii określa się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach:

- 1) generatora;
- 2) ogniwa fotowoltaicznego;
- 3) ogniwa paliwowego, w którym następuje bezpośrednia przemiana energii chemicznej w energię elektryczną.

6. W przypadku braku urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach, o których mowa w ust. 5, dopuszcza się dokonywanie pomiarów w miejscu przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci operatora systemu elektroenergetycznego.

Art. 46. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia nie zawiera danych, o których mowa w art. 45 ust. 2, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

2. Prezes URE w terminie 45 dni od dnia przekazania przez operatora systemu elektroenergetycznego kompletnego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia wydaje świadectwo pochodzenia albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia.

3. Świadectwo pochodzenia zawiera dane, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 1–4, 6 i 8.

4. Świadectwo pochodzenia jest wydawane wyłącznie w postaci elektronicznej i przekazywane bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

5. Do wydawania świadectw pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

Art. 47. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, monitoruje ceny, po jakich zbywane są na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia.

2. W przypadku gdy średnia ważona cena praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia obliczana, zgodnie z ust. 3, przez podmiot określony w art. 64 ust. 1, będzie niższa niż 75% wartości opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, przez okres co najmniej 3 miesiące poprzedzających dzień złożenia wniosku o umorzenie świadectw pochodzenia, podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, jest obowiązany do wykonania obowiązku wyłącznie w sposób określony w art. 52 ust. 1 pkt 1.

3. Średnią ważoną cenę praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, o której mowa w ust. 2, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh oblicza się według wzoru:

$$\frac{wolumen\ obrotu_1 \cdot cena_1 + wolumen\ obrotu_2 \cdot cena_2 + \dots + wolumen\ obrotu_n \cdot cena_n}{suma\ wolumenów_{1,2,n}},$$

gdzie poszczególne pojęcia oznaczają:

wolumen obrotu₁ – ilość praw majątkowych w MWh wynikających ze świadectw pochodzenia będących przedmiotem zrealizowanych zleceń kupna lub sprzedaży wystawionych w jednym zleceniu kupna lub sprzedaży w dniu obrotu nimi, z wyłączeniem transakcji pozasesyjnej,

cena₁ – wyrażona w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh cena kupna lub sprzedaży wolumenu obrotu₁ praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia,

wolumen obrotu₂ – kolejną ilość wolumenu obrotu praw majątkowych w MWh wynikających ze świadectw pochodzenia będących przedmiotem zrealizowanych zleceń kupna lub sprzedaży w dniu obrotu nimi, z wyłączeniem transakcji pozasesyjnej,

cena₂ – wyrażona w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh cena kupna lub sprzedaży wolumenu obrotu₂ praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia,

wolumen obrotu_n – następna ilość praw majątkowych w MWh wynikających ze świadectw pochodzenia będących przedmiotem zrealizowanych zleceń kupna lub sprzedaży w dniu obrotu nimi, z wyłączeniem transakcji pozasesyjnej,

cena_n – wyrażona w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh cena kupna lub sprzedaży wolumenu obrotu_n praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia,

suma wolumenów_{1,2,n} – suma wolumenu obrotu₁, wolumenu obrotu₂, wolumenu obrotu_n.

4. Średnia ważona cena praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, o której mowa w ust. 2, obliczana zgodnie z ust. 3 przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, jest publikowana przez ten podmiot na jego stronie internetowej, niezwłocznie po zamknięciu obrotu prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia w tym dniu i upublicznieniu jego wyników.

Art. 48. 1. Wytwórcy biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii, w której biogaz rolniczy został wytworzony, przysługuje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego potwierdzające jego wytworzenie oraz wprowadzenie do sieci dystrybucyjnej gazowej, z zastrzeżeniem ust. 2–5.

2. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego nie przysługuje, w przypadku gdy:

- 1) do wytworzenia biogazu rolniczego wykorzystano substraty inne niż określone w art. 2 pkt 2;
- 2) wydane zostało świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii z tego biogazu rolniczego.

3. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje przez okres kolejnych 15 lat, licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 r., potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia biogazu rolniczego.

4. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego dla biogazu rolniczego wytworzonego w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii przysługuje dla biogazu rolniczego wytworzonego w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4.

5. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje również w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej jednak niż przez 90 dni, licząc od dnia pierwszego wprowadzenia biogazu rolniczego do sieci właściwego operatora dystrybucyjnego gazowego.

Art. 49. 1. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy biogazu rolniczego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę i adres wytwórcy biogazu rolniczego;
- 2) numer wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 23;
- 3) wskazanie ilości biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji odnawialnego źródła energii, na którą ma zostać wydane to świadectwo;

- 4) dane dotyczące ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, obliczonej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 62, i odpowiadającej ilości biogazu rolniczego wytworzonego w takiej instalacji, która ma zostać objęta świadectwem pochodzenia biogazu rolniczego;
- 5) określenie lokalizacji i wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której biogaz rolniczy został wytworzony;
- 6) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie dwunastu następujących po sobie miesięcy danego roku kalendarzowego, w którym biogaz rolniczy został wytworzony;
- 7) wskazanie dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego, dla którego przysługuje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego;
- 8) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁹⁾) oświadczam, że do wytworzenia biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. ...).”;

klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;
- 9) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego, na którego obszarze działania znajduje się instalacja odnawialnego źródła energii określona we wniosku, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości biogazu rolniczego objętego tym wnioskiem.

4. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości wytworzonego biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Ilość wytworzonego biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej określa się na podstawie wskazań układu pomiarowego.

⁹⁾ Patrz odnośnik nr 5.

Art. 50. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego nie zawiera danych, o których mowa w art. 49 ust. 2, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

2. Prezes URE w terminie 45 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydaje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

3. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego zawiera dane, o których mowa w art. 49 ust. 2 pkt 1–6 i 9.

4. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego jest wydawane wyłącznie w postaci elektronicznej i przekazywane bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

Art. 51. 1. Prezes URE odmawia wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w przypadku gdy:

- 1) nie zostały spełnione warunki określone w art. 44 lub w art. 48 lub
- 2) wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego został złożony po upływie terminu, o którym mowa odpowiednio w art. 45 ust. 3 albo w art. 49 ust. 3.

2. Odmowa wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego następuje w terminie do 45 dni od dnia wpływu do Prezesa URE wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Art. 52. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, odbiorca przemysłowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, są obowiązane:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub
- 2) uiścić opłatę zastępczą w terminie określonym w art. 68, obliczoną w sposób określony w art. 56.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

- 1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;
- 3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 4) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586);
- 5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Odbiorca przemysłowy jest obowiązany złożyć Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające zużycie nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji

obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

4. Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, i zamieszcza go w Biuletynie Informacji Publicznej URE do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

5. Odbiorca przemysłowy, który w roku poprzedzającym rok realizacji obowiązku złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, i w roku tym zużył mniej niż 100 GWh energii elektrycznej lub koszt tej energii wyniósł mniej niż 3% wartości jego produkcji w roku poprzedzającym rok realizacji obowiązku, jest obowiązany do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do 100% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.

Art. 53. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, wykonują odbiorcy przemysłowi, którzy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużyli:

- 1) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 12% wartości ich produkcji – wykonują w zakresie 20% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
- 2) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 7% i nie więcej niż 12% wartości ich produkcji – wykonują w zakresie 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
- 3) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł nie mniej 3% i nie więcej niż 7% wartości ich produkcji – wykonują w zakresie 80% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.

2. Przez wartość produkcji, o której mowa w ust. 1, rozumie się przychód ze sprzedaży własnych wyrobów, robót i usług, pomniejszony o podatek od towarów i usług i podatek akcyzowy oraz powiększony o kwoty dotacji do produktu.

Art. 54. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, jest obowiązany do dnia 31 maja roku następującego po roku realizacji obowiązku przekazać Prezesowi URE:

- 1) informację o wysokości wykonanego obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, oraz ilości zakupionej energii elektrycznej na własny użytek w roku realizacji obowiązku, a także o wysokości kosztu energii elektrycznej oraz wartości swojej produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku;
- 2) oświadczenie następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹⁰⁾) oświadczam, że:
 - 1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 54 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...), są zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki korzystania z uprawnienia określonego w art. 53 ust. 1 tej ustawy.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 55. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, który nie przekazał Prezesowi URE informacji oraz oświadczenia, o których mowa w art. 54, podał w tej informacji dane nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, przez okres 5 lat liczonych od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek.

Art. 56. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,
- Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,
- Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w danym roku,

¹⁰⁾ Patrz odnośnik nr 5.

Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.

Art. 57. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, w którym zakupiło energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jest obowiązane do przekazania towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji o ilości energii elektrycznej zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1.

3. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1, w odniesieniu do transakcji, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 5.

4. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

Art. 58. 1. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej w procesie przetwarzania energię elektryczną pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego wytwórca biogazu rolniczego wystąpił z wnioskiem o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

2. Koszty uzasadnione uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia albo poniesienia opłaty zastępczej uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw realizujących te obowiązki, przyjmując, że każda jednostka energii

elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

3. Kosztami, o których mowa w ust. 2, uwzględnianymi w taryfach są koszty:

- 1) uzyskania świadectw pochodzenia, jednakże nie wyższe niż koszty będące iloczynem ilości energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne planuje przedstawić do umorzenia w pierwszym roku stosowania taryfy [w MWh], oraz jednostkowej opłaty zastępczej obowiązującej w roku sporządzenia taryfy [w zł/MWh], lub
- 2) opłaty zastępczej poniesionej w roku poprzedzającym rok sporządzenia taryfy.

4. Ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, nie może być wyższa od różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającej z obowiązującego udziału ilościowego dla danego podmiotu, o którym mowa w art. 59 albo w przepisach wydanych na podstawie art. 60, a ilością energii wynikającej z poniesionej opłaty zastępczej.

Art. 59. Obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej ze świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:

- 1) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
 - 2) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - 3) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
 - 4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek
- wynosi 20%.

Art. 60. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października danego roku obniżyć wielkość udziału, o którym mowa w art. 59, na kolejne lata kalendarzowe, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytworzonej energii elektrycznej w mikroinstalacjach i w małych instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasowe wykonanie udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie, ilość wytworzonego biogazu rolniczego, a także wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym.

Art. 61. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła w instalacjach odnawialnego źródła energii,
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 23, oraz inne paliwa,
- 3) minimalny udział biomasy, o której mowa w art. 44 ust. 2 pkt 7, w łącznej masie biomasy spalanej w instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy,
- 4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 45 ust. 4

– biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej oraz potrzebę ustalenia ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.

Art. 62. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 49 ust. 4, w tym:

- 1) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanego biogazu rolniczego,
- 2) miejsce dokonywania pomiarów ilości biogazu rolniczego na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o których mowa w art. 49 ust. 4,

3) sposób przeliczania ilości wytworzonego biogazu rolniczego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1

– biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego, dostępne technologie wytwarzania biogazu rolniczego oraz potrzebę ustalenia ilości tego biogazu.

Art. 63. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego powstają po raz pierwszy z chwilą zapisania tych świadectw, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w art. 64 ust. 4, na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 64 ust. 1.

Art. 64. 1. Rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi

– organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego;

- 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
- 3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia lub świadectwami pochodzenia biogazu rolniczego z ilością energii elektrycznej lub ilością biogazu rolniczego, odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany, na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 52 ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, wydać dokument stwierdzający te prawa i określający odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej lub ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wynikającą z ilości wytworzonego biogazu rolniczego.

4. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu rolniczego podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw.

5. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

Art. 65. Prezes URE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 52 ust. 2, umarza, w drodze decyzji, te świadectwa w całości lub części.

Art. 66. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski, wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa URE o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

Art. 67. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wygasają z chwilą ich umorzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego jest obowiązany złożyć do Prezesa URE dokument, o którym mowa w art. 64 ust. 3.

3. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 52 ust. 1 za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 68. Opłata zastępcza, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanego dalej „Narodowym Funduszem”, i jest uiszczana na rachunek bankowy tego funduszu do dnia 31 marca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 69. 1. Narodowy Fundusz jest obowiązany do przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Prezesowi URE informacji o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych w danym kwartale na rachunek bankowy Narodowego Funduszu, w terminie 45 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotów dokonujących poszczególnych wpłat;
- 2) tytuły wpłat;
- 3) kwoty wpłat;
- 4) daty wpływu poszczególnych wpłat na rachunek bankowy Narodowego Funduszu.

Art. 70. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 44, art. 45, art. 48, art. 49 i art. 52–55, lub badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 71. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 oraz art. 42, może złożyć do Prezesa URE deklarację o przystąpieniu do aukcji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytwarzanej w:

- 1) instalacjach spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego;

- 2) instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 5 MW, wykorzystujących hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej;
- 3) instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 50 MW wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy, z wyłączeniem instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy, spalanych w wysokosprawnej kogeneracji o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu do 150 MW_t.

3. Do deklaracji, o której mowa w ust. 1, wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującego do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny dołącza oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹¹⁾) oświadczam, że do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:

- 1) drewno pełnowartościowe oraz zboże pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy;
- 2) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia, drewno pełnowartościowe oraz zboże pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;
- 3) biomasa, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierająca substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji

¹¹⁾ Patrz odnośnik nr 5.

spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;

- 4) drewno pełnowartościowe, zboże pełnowartościowe lub biomasa, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierająca substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy oraz biopłyny;
- 5) biomasa pochodząca z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zbóż innych niż zboża pełnowartościowe, w ilości nieprzekraczającej udziału określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...) dla poszczególnych instalacji.”;

klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 72. Rada Ministrów w terminie do dnia 31 października każdego roku określa, w drodze rozporządzenia, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym maksymalną ilość energii elektrycznej, która może zostać wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła o sprawności wytworzenia energii elektrycznej poniżej 4000 MWh/MW/rok, wytworzonej:

- 1) przez wytwórców, którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, w:
 - a) instalacjach odnawialnego źródła energii,
 - b) instalacjach odnawialnego źródła energii zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4,
- 2) po raz pierwszy po dniu zamknięcia aukcji w:
 - a) instalacjach odnawialnego źródła energii,
 - b) instalacjach odnawialnego źródła energii zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4

– która może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, mając na względzie politykę energetyczną państwa, dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz

w transporcie, bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych.

Art. 73. 1. Aukcje, co najmniej raz w roku, ogłasza, organizuje i przeprowadza Prezes URE.

2. Przedmiotem aukcji, o których mowa w ust. 1, jest wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 3, z zastrzeżeniem art. 74, pod warunkiem że do jej wytworzenia nie wykorzystano:

- 1) drewna pełnowartościowego oraz zbóż pełnowartościowych – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy;
- 2) paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia, drewna pełnowartościowego oraz zboża pełnowartościowego – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;
- 3) biomasy, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;
- 4) drewna pełnowartościowego, zboża pełnowartościowego lub biomasy, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy oraz biopłyny;
- 5) substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 2 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
- 6) substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 4 – w przypadku wytworzenia energii elektrycznej z biopłynów;

7) biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zbóż innych niż zboża pełnowartościowe, w ilości nieprzekraczającej udziału określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 dla poszczególnych instalacji.

3. Prezes URE przeprowadza odrębne aukcje na sprzedaż energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72.

4. Aukcje, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się oddzielnie na wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

- 1) do 1 MW oraz
- 2) powyżej 1 MW.

5. W przypadku gdy ilość lub wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii elektrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 72 nie zostanie wyczerpana, Prezes URE może przeprowadzić w danym roku kolejne aukcje.

6. Co najmniej 25% ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacjach, o których mowa w art. 72 pkt 2, sprzedanej w drodze aukcji powinna zostać wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki w terminie do dnia 30 listopada każdego roku określa, w drodze rozporządzenia, ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, jaka powinna zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, mając na względzie politykę energetyczną państwa oraz łączną ilość i wartość energii, która w następnym roku ma zostać sprzedana w drodze aukcji.

Art. 74. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 może zostać sprzedana w drodze aukcji jedynie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tych instalacji, służące do wytwarzania tej energii elektrycznej, zamontowane w czasie budowy albo modernizacji, zostały wyprodukowane nie później niż 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii.

2. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 może zostać sprzedana w drodze aukcji jedynie w przypadku, gdy:

- 1) w wyniku modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej;
- 2) nakłady na modernizację instalacji odnawialnego źródła energii wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej instalacji;
- 3) zmodernizowana instalacja odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w instalacjach spalania wielopaliwowego innych niż dedykowane instalacje spalania wielopaliwowego.

3. W przypadku modernizacji instalacji:

- 1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii,
- 2) spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, która nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji spalania wielopaliwowego, innej niż dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego,
- 3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 5 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej

– energia elektryczna wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii może zostać sprzedana w drodze aukcji po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 i 3.

4. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, wykorzystującej do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, może zostać sprzedana w drodze aukcji jedynie w przypadku, gdy zostanie wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji – o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu do 150 MW_t.

5. Sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii dotyczy energii elektrycznej wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dotyczy ilości energii elektrycznej odpowiadającej procentowej wielkości nakładów poniesionych na modernizację, nie więcej jednak niż 75% wartości początkowej modernizowanej instalacji.

Art. 75. 1. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zamierzający przystąpić do aukcji podlegają procedurze oceny formalnej ich przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej instalacji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórców, którzy złożyli deklarację przystąpienia do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1.

3. Procedurę oceny formalnej przeprowadza Prezes URE, na wniosek wytwórcy o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji.

4. Wniosek o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) lokalizację i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy;
- 4) w przypadku instalacji wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny – oświadczenie wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹²⁾) oświadczam, że do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:

- 1) drewno pełnowartościowe oraz zboże pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy;

¹²⁾ Patrz odnośnik nr 5.

- 2) paliwa kopalne lub powstałe z ich przetworzenia, drewno pełnowartościowe oraz zboża pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;
- 3) biomasa, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierająca substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;
- 4) drewno pełnowartościowe, zboże pełnowartościowe lub biomasa, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierająca substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;
- 5) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...) – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
- 6) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 tej ustawy – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów;
- 7) biomasa pochodząca z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zboża inne niż zboża pełnowartościowe, w ilości nieprzekraczającej udziału określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 tej ustawy dla poszczególnych instalacji.”;

klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji wytwórca dołącza następujące dokumenty lub ich poświadczone kopie:

- 1) potwierdzające dopuszczalność lokalizacji danej instalacji odnawialnego źródła energii na terenie objętym planowaną inwestycją:
 - a) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
 - b) decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – w przypadku braku planu, o którym mowa w lit. a, jeżeli decyzja ta jest wymagana na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
 - c) prawomocne pozwolenie na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich dla przedsięwzięć zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu;
- 2) dokument potwierdzający:
 - a) wydanie warunków przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej albo
 - b) zawarcie umowy o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej;
- 3) prawomocne pozwolenie na budowę wydane dla projektowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub jej modernizacji, jeżeli jest ona wymagana na podstawie przepisów prawa budowlanego;
- 4) prawomocną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 587) – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu;
- 5) harmonogram rzeczowy i finansowy realizacji budowy lub modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii albo oświadczenie o zrealizowaniu inwestycji.

6. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 5 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 i 4, w dniu ich złożenia nie może być krótszy niż 6 miesięcy.

Art. 76. 1. Prezes URE pisemnie, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji, wydaje lub odmawia wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji.

2. Odmowa wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

3. Zażalenie na postanowienie o odmowie wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

4. Termin ważności zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wynosi 12 miesięcy od dnia jego wydania, jednak nie może być dłuższy niż ważność dokumentów, o których mowa w art. 75 ust. 5 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 i 4.

Art. 77. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki na co najmniej 60 dni przed przeprowadzeniem pierwszej w danym roku aukcji ogłasza, w drodze rozporządzenia, informację o maksymalnej cenie w złotych za 1 MWh, za jaką może zostać w danym roku kalendarzowym sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji energia elektryczna z odnawialnych źródeł, zwanej dalej „ceną referencyjną”.

2. Przy ustalaniu ceny referencyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72 pkt 1, minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę sumę średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłaszanej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne w roku poprzednim oraz średniej ważonej ceny praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia w latach 2011–2013 określonej na podstawie dokonanych transakcji przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1.

3. Przy ustalaniu ceny referencyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72 pkt 2, minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę wyniki przedstawionych analiz ekonomicznych przez jednostki doradcze lub naukowo-badawcze dotyczące średnich kosztów wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii obejmujące:

- 1) istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu i jego budowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;

- 3) założenia dotyczące technicznych warunków pracy instalacji odnawialnego źródła energii, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, współczynniki wykorzystania dostępnej mocy elektrycznej, współczynniki zużycia wytworzonej energii elektrycznej i biogazu rolniczego na pokrycie potrzeb własnych oraz na pokrycie strat powstających przed wprowadzeniem energii elektrycznej lub biogazu rolniczego do sieci;
- 4) koszty operacyjne oraz dodatkowe nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym instalacja odnawialnego źródła energii podlega mechanizmom i instrumentom wsparcia;
- 5) przewidywane kształtowanie się cen biomasy i innych paliw oraz jednostkowe ceny uprawnień do emisji CO₂;
- 6) koszty kapitału własnego wytwórcy energii elektrycznej lub biogazu rolniczego.

4. Cenę referencyjną energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw gospodarki określa oddzielnie dla instalacji odnawialnego źródła energii oraz instalacji zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4:

- 1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystujących biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 3) wykorzystujących biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej;
- 4) wykorzystujących biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej;
- 5) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż określony w pkt 3 i 4;
- 6) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych;
- 7) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;
- 8) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 50 MW i o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu do 150 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii

elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;

- 9) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW i o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu do 150 MW_t, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej ulegające biodegradacji części odpadów przemysłowych lub komunalnych, w tym odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych w instalacji termicznego przekształcania odpadów;
- 10) wykorzystujących wyłącznie biopłynny do wytwarzania energii elektrycznej;
- 11) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie;
- 12) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie;
- 13) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystujących hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
- 14) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
- 15) wykorzystujących energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej;
- 16) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystujących energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
- 17) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
- 18) wykorzystujących energię wiatru na morzu do wytwarzania energii elektrycznej.

Art. 78. 1. Prezes URE na co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem aukcji zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej URE ogłoszenie o aukcji.

2. Ogłoszenie o aukcji zawiera:

- 1) termin przeprowadzenia sesji aukcji;
- 2) godziny otwarcia i zamknięcia sesji aukcji;
- 3) maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji.

3. W aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 72, mogą wziąć udział wytwórcy posiadający ustanowioną gwarancję bankową lub dowód wniesienia kaucji na odrębny rachunek bankowy Prezesa URE w wysokości 30 zł za 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji.

4. W aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 72 pkt 2, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy posiadają zaświadczenie o dopuszczeniu do udziału w aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1.

5. Aukcję przeprowadza się, jeżeli zostały zgłoszone co najmniej 3 ważne oferty spełniające wymagania określone w ustawie.

6. Aukcję prowadzi się w postaci elektronicznej za pośrednictwem internetowej platformy aukcyjnej.

7. Dostawcę usługi internetowej platformy aukcyjnej wyłania się w trybie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.¹³⁾).

8. Prezes URE ustala regulamin aukcji.

9. Regulamin aukcji określa:

- 1) przebieg i sposób rozstrzygnięcia aukcji;
- 2) warunki przetwarzania danych dotyczących uczestników aukcji;
- 3) wymagania techniczne dotyczące dostępu do internetowej platformy aukcyjnej;
- 4) sposób zapewnienia bezpieczeństwa i prawidłowości przebiegu aukcji;
- 5) warunki zawieszenia dostępu do internetowej platformy aukcyjnej.

10. Regulamin aukcji jest zatwierdzany przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

11. Regulamin aukcji jest ogłaszany w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

Art. 79. 1. Wytwórcy będący uczestnikami aukcji, od godziny otwarcia do godziny zamknięcia sesji aukcji, przekazują oferty za pomocą formularza umieszczonego na internetowej platformie aukcyjnej, o której mowa w art. 78 ust. 6.

2. Uczestnik aukcji w trakcie sesji aukcji składa jedną ofertę dla energii elektrycznej, która będzie wytworzona w danej instalacji.

3. Oferta złożona przez uczestnika aukcji zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i adres siedziby uczestnika aukcji;
- 2) rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna przez uczestnika aukcji;
- 3) ilość określoną w MWh i cenę wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, za jaką uczestnik aukcji zobowiązuje się sprzedać tę energię;

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984, 1047 i 1473 oraz z 2014 r. poz. 423 i 768.

- 4) wskazanie sprzedawcy zobowiązanego, na którego obszarze działania zlokalizowana będzie ta instalacja – w przypadku gdy energia elektryczna będzie wytwarzana w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej poniżej 500 kW;
- 5) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b, oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹⁴⁾) oświadczam, że instalacja odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, spełnia wymagania, o których mowa w art. 42 ust. 6–9 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...).”;

klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;

- 6) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w MWh, jaką uczestnik aukcji planuje wytworzyć w instalacji odnawialnego źródła energii w kolejnych następujących po sobie latach kalendarzowych, w tym ilość energii elektrycznej wyrażoną w MWh, planowaną do wytworzenia w instalacji odnawialnego źródła energii o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii poniżej 4000 MWh/MW/rok;
- 7) miejsce przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie;
- 8) zobowiązanie się uczestnika aukcji do:
 - a) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, która powstanie lub zostanie zmodernizowana po dniu przeprowadzenia aukcji, w terminie 48 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji, a w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej:
 - energię promieniowania słonecznego – w terminie 24 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji,
 - siłę wiatru na morzu – w terminie 72 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji,

¹⁴⁾ Patrz odnośnik nr 5.

- b) rozpoczęcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii najpóźniej od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od miesiąca, w którym nastąpiło zamknięcie aukcji – w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 71 ust. 1;
- 9) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72, oświadczenie o następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹⁵⁾) oświadczam, że:
- 1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywane:
 - a) drewno pełnowartościowe oraz zboże pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - b) paliwo kopalne lub powstałe z jego przetworzenia, drewno pełnowartościowe oraz zboża pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji,
 - c) biomasa, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierająca substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji,
 - d) drewno pełnowartościowe, zboże pełnowartościowe lub biomasa, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierająca

¹⁵⁾ Patrz odnośnik nr 5.

substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,

- e) biomasa pochodząca z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zboża inne niż zboża pełnowartościowe, w ilości nieprzekraczającej udziału określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...) dla poszczególnych instalacji;
- 2) do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego będą wykorzystywane wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 2 tej ustawy;
- 3) do wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów będą wykorzystywane wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 4 tej ustawy;
- 4) łączna wartość pomocy publicznej, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2–4 tej ustawy, dla wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 tej ustawy, otrzymanej przed dniem złożenia tego oświadczenia, przeliczona na cenę jednostkową tej energii po uwzględnieniu planowanej ilości wytworzonej energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii przekazanej w ofercie wytwórcy i okresu 15 lat udzielanej pomocy wynosi ... złotych za 1 MWh;
- 5) proponowana w ofercie wysokość ceny sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3 tej ustawy, powiększona o jednostkową pomoc publiczną w wysokości wymienionej w pkt 4 oświadczenia, nie przekroczy ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 tej ustawy, obowiązującej w dniu złożenia oferty przez tego wytwórcę.”;

klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Oferty, pod rygorem nieważności, opatruje się bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262) albo podpisuje podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP w rozumieniu

art. 3 pkt 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235 oraz z 2014 r. poz. 183).

5. Aukcja odbywa się w jednej sesji aukcji.

6. Oferta każdego uczestnika aukcji jest niedostępna dla pozostałych uczestników aukcji.

7. Na godzinę przed zamknięciem sesji aukcji złożona oferta wiąże uczestnika aukcji do końca danej sesji aukcji i nie może zostać wycofana.

8. Oferty zawierające ceny przekraczające wysokość ceny referencyjnej zostają odrzucone.

Art. 80. 1. Aukcję wygrywają ci uczestnicy aukcji, którzy zaoferowali najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii – aż do wyczerpania ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określonej w ogłoszeniu o aukcji.

2. W przypadku gdy kilku uczestników aukcji zaoferuje taką samą najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, a łączna ilość i wartość energii elektrycznej, której wytworzenie zadeklarowali ci uczestnicy aukcji, przekracza ilość i wartość określoną w ogłoszeniu o aukcji, o sprzedaży energii elektrycznej rozstrzyga kolejność złożonych ofert.

3. W przypadku gdy pozostała do sprzedaży ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii jest mniejsza od ilości i wartości zawartej w ofercie następnego według kolejności uczestnika aukcji, przypadająca na tego uczestnika ilość energii elektrycznej nie podlega sprzedaży w tej aukcji.

4. W przypadku gdy aukcję wygra uczestnik aukcji, który złożył deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, przepisów art. 41–69 nie stosuje się od dnia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. b.

Art. 81. 1. Prezes URE zamyka sesję aukcji w terminie określonym w ogłoszeniu o aukcji.

2. Prezes URE niezwłocznie po zamknięciu aukcji podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informacje:

1) o wynikach aukcji, w tym:

a) wytwórcach, których oferty wygrały aukcje,

- b) minimalnej i maksymalnej cenie w złotych, z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po której energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji,
 - c) łącznej ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, z podziałem na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo
- 2) unieważnieniu aukcji.
3. Prezes URE unieważnia aukcję, jeżeli:
- 1) wszystkie oferty zostały odrzucone;
 - 2) w ustalonym w ogłoszeniu o aukcji okresie zostaną złożone mniej niż 3 ważne oferty spełniające wymagania określone w ustawie;
 - 3) z przyczyn technicznych aukcja nie może zostać przeprowadzona.
4. Kaucja, o której mowa w art. 78 ust. 3, podlega zwrotowi w terminie:
- 1) 60 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii – w przypadku wytwórcy, którego oferta wygrała aukcję;
 - 2) 14 dni od dnia zamknięcia aukcji – w przypadku wytwórcy, którego oferta nie wygrała aukcji i który złożył Prezesowi URE pisemną rezygnację z udziału w następnej aukcji.
5. Prezes URE niezwłocznie po zamknięciu aukcji informuje wytwórców, których oferty wygrały aukcję, o wynikach aukcji.
6. Prezes URE niezwłocznie po zamknięciu aukcji przekazuje informacje zawierające dane wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których oferty wygrały aukcję, oraz dane dotyczące ilości i ceny energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, z podziałem na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe:
- 1) właściwym sprzedawcom zobowiązanym oraz Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., którą jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany – w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej poniżej 500 kW;
 - 2) Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. – w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej wynoszącej co najmniej 500 kW.

7. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informację, w postaci elektronicznej, o wyniku aukcji albo o jej unieważnieniu, w terminie 3 dni roboczych od dnia zamknięcia aukcji.

8. Informacja, o której mowa w ust. 7, zawiera:

- 1) wykaz ofert, które wygrały aukcję, w tym:
 - a) wskazanie wytwórców, których oferty wygrały aukcję,
 - b) informację o:
 - cenie w złotych, z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po której energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji przez poszczególnych wytwórców,
 - ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez poszczególnych wytwórców, z podziałem na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo
- 2) przyczyny unieważnienia aukcji.

Art. 82. 1. W terminie 6 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej poniżej 500 kW, zawiera z właściwym sprzedawcą zobowiązanym umowę sprzedaży, która zawiera w szczególności:

- 1) cenę energii elektrycznej w zł/MWh ustaloną w drodze aukcji;
- 2) ilość energii elektrycznej w MWh, jaką jest obowiązany wytworzyć wytwórca energii elektrycznej w poszczególnych latach;
- 3) okres trwania umowy;
- 4) informacje o prawach wytwórcy energii elektrycznej, w tym sposobie wnoszenia skarg i rozstrzygania sporów;
- 5) zobowiązanie wytwórcy do zgłoszenia sprzedawcy zobowiązanemu daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej;
- 6) postanowienia dotyczące odpowiedzialności stron za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, z zastrzeżeniem, że powstanie różnicy pomiędzy ilością wytworzonej energii elektrycznej zgłoszonej sprzedawcy zobowiązanemu a ilością energii elektrycznej rzeczywiście dostarczonej do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej, w okresie, o którym mowa w art. 83 ust. 2, nie będzie uważane za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy.

2. W przypadku zmiany sprzedawcy zobowiązanego wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej poniżej 500 kW, niezwłocznie zawiera umowę sprzedaży ze sprzedawcą zobowiązanym wyznaczonym w trybie art. 40. Do umowy, o której mowa w zdaniu pierwszym, ust. 1 stosuje się.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, dotychczasowy sprzedawca zobowiązany przekazuje sprzedawcy zobowiązanemu wyznaczonemu w trybie art. 40 dane dotyczące ilości energii elektrycznej zakupionej przez niego w poszczególnych latach od danego wytwórcy energii elektrycznej.

Art. 83. 1. Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, którego oferta wygrała aukcję, jest obowiązany przekazać Prezesowi URE:

- 1) informację o stanie wykonania harmonogramu realizacji inwestycji, o którym mowa w art. 75 ust. 5 pkt 5 – w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego;
- 2) potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej informację o terminie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii – w terminie 30 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy tej energii;
- 3) informację o ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w MWh, jaką wytworzył on w poprzednim roku kalendarzowym – w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego.

2. Rozliczenie obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, w ilości określonej przez niego w ofercie, następuje:

- 1) w równych okresach trzyletnich – w przypadkach gdy wsparcie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej przez danego wytwórcę przez okres 3 lat lub przez wielokrotność tej liczby, nie dłużej jednak niż przez 15 lat;
- 2) za cały okres, w jakim przysługuje wsparcie – w przypadkach gdy wsparcie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej przez danego wytwórcę przez okres krótszy niż 3 lata.

3. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 1, który nie spełni obowiązku wskazanego w art. 79 ust. 3 pkt 8, we wskazanym w tym przepisie terminie, może ponownie przystąpić do aukcji na sprzedaż energii elektrycznej

wytworzonej w danej instalacji odnawialnego źródła energii po upływie 3 lat, licząc od dnia, w którym zobowiązanie stało się wymagalne.

4. Na potrzeby ustalenia rzeczywistego rozliczenia obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, przyjmuje się:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii elektrycznej, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 23, oraz inne paliwa,
- 3) minimalny udział biomasy, o której mowa w art. 44 ust. 2 pkt 7, w łącznej masie biomasy spalanej w instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy,
- 4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii

– określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61.

Art. 84. Prezes URE jest uprawniony do kontroli złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 71 ust. 3, art. 75 ust. 4 pkt 4 oraz w art. 79 ust. 3 pkt 5 i 9, w zakresie ich zgodności ze stanem faktycznym.

Art. 85. 1. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa URE oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

2. Prezes URE może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności gospodarczej. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy ust. 1 oraz art. 86 i art. 87 stosuje się odpowiednio.

Art. 86. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, należących do wytwórcy energii elektrycznej wytwarzanej w instalacji odnawialnego źródła energii, którzy wygrali aukcję;

- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub danych zawartych na innych nośnikach informacji, mających związek z przedmiotem kontroli, oraz udostępnienia ich.

Art. 87. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający ocenę zgodności złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 71 ust. 3, art. 75 ust. 4 pkt 4 oraz w art. 79 ust. 3 pkt 5 i 9, ze stanem faktycznym. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

2. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego przeprowadzający kontrolę zamieszcza o tym stosowną adnotację w protokole.

Art. 88. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli niezgodności złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 71 ust. 3, w art. 75 ust. 4 pkt 4 oraz w art. 79 ust. 3 pkt 5 i 9, ze stanem faktycznym, Prezes URE w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli wydaje postanowienie o braku możliwości zakwalifikowania kwestionowanej ilości energii elektrycznej jako energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii. Na postanowienie Prezesa URE służy zażalenie.

Art. 89. Prezes URE w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w art. 88, stało się ostateczne, przekazuje informację o postanowieniu właściwemu sprzedawcy zobowiązanemu, który dokonuje korekty, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2 pkt 4.

Art. 90. 1. Do postępowań przed Prezesem URE stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Od postanowienia Prezesa URE, o którym mowa w art. 88, służy zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 91. W sprawach dotyczących kontroli wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 92. 1. Sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej poniżej 500 kW, od wytwórcy tej energii, który wygrał aukcję, po stałej cenie

ustalanej w aukcji rozstrzygniętej nie później niż do dnia 30 czerwca 2021 r., oraz wyłącznie w ilości określonej przez danego wytwórcę w złożonej przez niego ofercie, o której mowa w art. 79.

2. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej wynoszącej co najmniej 500 kW, który wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż do dnia 30 czerwca 2021 r., przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

3. Sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 pkt 1, następuje od dnia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. b, i trwa przez okres 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii po dniu wejścia w życie rozdziału 4, nie dłużej niż do 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej potwierdzonego wydaniem świadectwem pochodzenia.

4. Sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 pkt 2, z zastrzeżeniem ust. 5, następuje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej i trwa przez okres 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tych instalacjach albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż do 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

5. Sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu następuje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej i trwa przez okres 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż do 31 grudnia 2040 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

6. W przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88, sprzedawca zobowiązany realizuje obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej poniżej 500 kW, po średniej kwartalnej cenie energii elektrycznej niepodlegającej obowiązkowi,

o którym mowa w art. 49a ustawy – Prawo energetyczne, zamieszczonej przez Prezesa URE w Biuletynie Informacji Publicznej URE, obowiązującej w poprzednim kwartale.

7. Cena sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podana w ofertach uczestników aukcji, których oferty wygrały aukcję, podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

8. Ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii wprowadzonej do sieci, którą jest obowiązany:

- 1) zakupić sprzedawca zobowiązany, w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej poniżej 500 kW,
- 2) rozliczyć z Operatorem Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej wynoszącej co najmniej 500 kW

– ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w danym miesiącu.

Art. 93. 1. Sprzedawca zobowiązany, w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 92 ust. 1, 3, 4 i 6, jest obowiązany do:

- 1) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości, wyrażonej w MWh, i ceny energii elektrycznej, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zakupionej w danym miesiącu, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania wytwórcy i daty pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej przez danego wytwórcę;
- 2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażonej w MWh, sprzedanej w danym miesiącu;
- 3) obliczenia wartości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu jako iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 2, i średniej ważonej ceny energii elektrycznej, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, ze wszystkich

transakcji na sesji giełdowej liczonej w dacie dostawy dla całej doby, publikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z zastrzeżeniem pkt 5;

- 4) przekazywania Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1–3, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii a wartością zakupu tej energii elektrycznej, wynikającej z realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 1, wykazanej w sprawozdaniu;
- 5) odjęcia zakwestionowanej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł i energii w instalacji odnawialnego źródła energii zawartej w sprawozdaniu, o którym mowa w pkt 4, w kolejnym okresie sprawozdawczym – w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88; zakwestionowana ilość energii elektrycznej nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda, o którym mowa w pkt 4.

2. Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej wynoszącej co najmniej 500 kW, w celu sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie, o którym mowa w art. 92 ust. 3–5, jest obowiązany do:

- 1) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości, wyrażonej w MWh, i ceny energii elektrycznej, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania daty pierwszego wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej;
- 2) obliczenia wartości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu jako iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, i średniej arytmetycznej ceny energii elektrycznej, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, ze wszystkich transakcji na sesji giełdowej liczonej w dacie dostawy dla całej doby, publikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z zastrzeżeniem pkt 4;

- 3) przekazywania Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, obliczoną zgodnie z pkt 2, a wartością tej energii elektrycznej ustaloną na podstawie ceny zawartej w ofercie tego wytwórcy, która wygrała aukcję, wykazanej w sprawozdaniu;
- 4) odjęcia zakwestionowanej ilości energii elektrycznej zawartej w sprawozdaniu, o którym mowa w pkt 3, w kolejnym okresie sprawozdawczym – w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88; zakwestionowana ilość energii elektrycznej nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda, o którym mowa w pkt 3.

3. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. po weryfikacji wniosku dokonanej na podstawie przekazanego sprawozdania przez sprzedawcę zobowiązanego lub wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej wynoszącej co najmniej 500 kW, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, wypłaca temu sprzedawcy zobowiązanemu lub wytwórcy, na wskazany przez niego we wniosku rachunek bankowy, kwotę przeznaczoną na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lub w ust. 2 pkt 3.

4. W przypadku gdy w danym miesiącu ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest mniejsza niż ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wypłata jest równa iloczynowi kwoty określonej we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, i ilorazu ilości sprzedanej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, i ilości zakupionej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

5. W przypadku gdy w danym miesiącu saldo, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, jest dodatnie, jest ono rozliczane z przyszłym ujemnym saldem, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3.

6. W przypadku gdy dodatnie saldo, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, nie może zostać rozliczone do końca okresu, o którym mowa w art. 92 ust. 3–5, jest ono zwracane Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. przez sprzedawcę zobowiązanego albo wytwórcę energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej wynoszącej co najmniej 500 kW, w sześciu równych miesięcznych ratach, począwszy od końca ostatniego miesiąca, w którym zakończył się ten okres.

Art. 94. 1. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. do dnia 30 września każdego roku przekazuje Prezesowi URE informacje o planowanych w roku następnym wypłatach na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, mając na względzie informacje zawarte w sprawozdaniach miesięcznych przekazywanych przez sprzedawców zobowiązanych oraz wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej wynoszącej co najmniej 500 kW, otrzymanych w danym roku.

2. Prezes URE planuje wypłaty na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, w roku następnym, biorąc pod uwagę:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 1;
- 2) maksymalną ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 72;
- 3) średnią cenę zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, w trzech pierwszych kwartałach roku kalendarzowego.

Art. 95. 1. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., zapewniając dostępność energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym, pobiera opłatę, zwaną dalej „opłatą OZE”. Opłatę OZE przeznacza się wyłącznie na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 3, oraz kosztów działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., prowadzonej na podstawie ustawy.

2. Opłatę OZE oblicza w sposób określony w art. 96 ust. 1 operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, zwany dalej „płatnikiem opłaty OZE”.

3. Płatnik opłaty OZE pobiera opłatę OZE od:

- 1) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej płatnika opłaty OZE;
- 2) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej płatnika opłaty OZE;

- 3) przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej płatnika opłaty OZE, sprzedającego energię elektryczną przynajmniej jednemu odbiorcy końcowemu lub przedsiębiorstwu energetycznemu świadczącemu usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącemu płatnikiem opłaty OZE, którzy są przyłączeni do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną.

4. Opłatę OZE pobraną w imieniu i na rzecz Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. płatnik opłaty OZE wpłaca w terminie, o którym mowa w art. 100 ust. 3, Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

Art. 96. 1. Płatnik opłaty OZE oblicza należną opłatę OZE jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:

- 1) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty OZE;
- 2) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE;
- 3) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

2. Energia elektryczna zużywana przez płatników opłaty OZE, przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej niebędące płatnikami opłaty OZE oraz przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji, jest uwzględniana w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę OZE.

Art. 97. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, uwzględnia w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej opłatę związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie

elektroenergetycznym. Opłata ta ustalana jest na podstawie stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, obowiązującej w danym roku, wyrażonej w złotych za MWh.

2. Opłatę z tytułu świadczenia usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, oraz ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorcę końcowego.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną ustala opłatę związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym jako iloczyn stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, obowiązującej w danym roku, wyrażonej w złotych za MWh, oraz ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorcę końcowego przyłączonego do sieci przedsiębiorstwa energetycznego, które sprzedaje temu odbiorcy energię elektryczną.

4. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, jest przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE, wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

Art. 98. 1. Prezes URE kalkuluje stawkę opłaty OZE, na dany rok kalendarzowy, według wzoru:

$$S_{Ri} = G_i / Q_{i-1} - S_{Ri-1} / Q_{i-1},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- S_{Ri} – stawkę opłaty OZE na dany rok kalendarzowy, wyrażoną w złotych za MWh,
- G_i – wysokość kwoty planowanej do pobrania w roku kalendarzowym, na który jest kalkulowana stawka opłaty OZE,
- Q_{i-1} – ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych w krajowym systemie elektroenergetycznym, która stanowiła podstawę rozliczeń opłaty OZE, o której mowa w art. 96 ust. 1, w okresie 12 miesięcy

kalendaryzowanych poprzedzających dzień 1 lipca roku, w którym kalkulowana jest stawka opłaty OZE na kolejny rok kalendarzowy,

S_{Ri-1} – niewykorzystane środki z opłaty OZE pozostałe z roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym kalkulowana jest stawka opłaty OZE, wyrażone w złotych.

2. Prezes URE publikuje stawkę opłaty OZE, w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Biuletynem URE”, w terminie do dnia 30 listopada na kolejny rok kalendarzowy.

3. Stawkę opłaty OZE ustala się w złotych z dokładnością do jednego grosza za MWh.

Art. 99. Wysokość kwoty oznaczonej symbolem „ G_i ”, o którym mowa w art. 98 ust. 1, stanowiącej podstawę do kalkulowania w danym roku „ i ” stawki opłaty OZE na rok następny, oblicza się według wzoru:

$$G_i = \sum K_{OZEfi} + L_{OZEi} - E_{OZEi},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$\sum K_{OZEfi}$ – sumę środków przeznaczonych na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 94 ust. 1,

L_{OZEi} – wydatki i koszty, o których mowa w art. 102 ust. 2,

E_{OZEi} – prognozowany, na dzień 31 grudnia danego roku „ i ”, stan środków na rachunku opłaty OZE, zgodnie z informacją, o której mowa w art. 102 ust. 3 pkt 2.

Art. 100. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej niebędące płatnikiem opłaty OZE oraz przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przekazują płatnikom opłaty OZE, w terminie do 6. dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101, informację o ilościach energii elektrycznej, która stanowi podstawę do obliczenia opłaty OZE.

2. Płatnik opłaty OZE przekazuje Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101, informację o ilościach energii elektrycznej, która stanowi podstawę do naliczenia opłaty OZE, oraz informację o wielkości pobranych środków z tytułu opłaty OZE.

3. Płatnik opłaty OZE przekazuje Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w terminie do 21. dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, środki pobrane z tytułu opłaty OZE, za dany okres rozliczeniowy.

Art. 101. Okresem rozliczeniowym dla rozliczeń dokonywanych między:

- 1) Operatorem Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. a płatnikiem opłaty OZE – jest miesiąc kalendarzowy;
- 2) płatnikiem opłaty OZE a:
 - a) odbiorcą końcowym,
 - b) wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącymi płatnikiem opłaty OZE przyłączonym do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej płatnika opłaty OZE– jest okres, w którym są dokonywane rozliczenia za energię elektryczną i świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji tej energii.

Art. 102. 1. Jeżeli kwota środków na rachunku opłaty OZE oraz na lokatach, o których mowa w art. 105, jest niewystarczająca na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. zaciąga zadłużenie na pokrycie tego salda.

2. Wydatki związane z zaciągniętym zadłużeniem, o którym mowa w ust. 1, oraz koszty bieżącej działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i rozliczaniem ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oznaczone symbolem „ L_{OZEi} ”, oblicza się według wzoru:

$$L_{OZEi} = C_{OZEi} + I_{OZEi} + F_{OZEi},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{OZEi} – kwotę należności głównych (kapitału) z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wymagalnych w danym roku kalendarzowym,

I_{OZEi} – kwotę odsetek z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w przypadku, o którym mowa w ust. 1,

F_{OZEi} – planowane w danym roku koszty bieżącej działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3.

3. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. przekazuje Prezesowi URE informacje o:

- 1) wysokości wydatków i kosztów, o których mowa w ust. 2,

- 2) prognozowanym stanie środków na rachunku opłaty OZE na dzień 31 grudnia danego roku

– do dnia 30 września każdego roku.

Art. 103. 1. Środki z tytułu:

- 1) odsetek od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE,
- 2) lokat, o których mowa w art. 105

– przeznaczają się na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3.

2. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje Prezesowi URE informację o stanie środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE na ostatni dzień roku poprzedniego.

Art. 104. 1. Środki uzyskane z opłaty OZE oraz środki, o których mowa w art. 103 ust. 1, nie stanowią przychodu Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.¹⁶⁾).

2. Środki przekazane przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. na rzecz sprzedawcy zobowiązanego i wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej wynoszącej co najmniej 500 kW, oraz wydatki i koszty finansowane ze środków, o których mowa w ust. 1, nie stanowią u Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1.

Art. 105. 1. Środki zgromadzone przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. na rachunku opłaty OZE mogą być lokowane wyłącznie w:

- 1) obligacjach, bonach i innych papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa;
- 2) obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych, opiewających na świadczenia pieniężne, gwarantowanych lub poręczanych przez Skarb Państwa;
- 3) depozytach bankowych i bankowych papierach wartościowych, w walucie polskiej.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 178, poz. 1059, Nr 205, poz. 1202 i Nr 234, poz. 1389 i 1391, z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1010, 1342, 1448 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 613, 888, 1012, 1036, 1287 i 1387 oraz z 2014 r. poz. 40, 312 i 598.

2. Termin wymagalności lokat, o których mowa w ust. 1, Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. dostosowuje do terminu wypłat kwot na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3.

Art. 106. Siedzibą Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 107. 1. Przedmiotem działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. jest:

- 1) gromadzenie środków pieniężnych na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3;
- 2) rozliczanie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3;
- 3) zarządzanie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku opłaty OZE na zasadach określonych w ustawie.

2. Zysk Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. przeznacza się wyłącznie na finansowanie działalności określonej w ust. 1.

Art. 108. 1. Skarb Państwa obejmuje wszystkie akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

2. Kapitał zakładowy Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. może zostać pokryty wyłącznie wkładami pieniężnymi wniesionymi w całości przed jej zarejestrowaniem.

3. Akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. są akcjami imiennymi i nie podlegają zamianie na akcje na okaziciela.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio w przypadku podwyższenia kapitału zakładowego Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

5. Akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie mogą być zbywane lub obciążane.

6. Akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie podlegają zajęciu w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, z późn. zm.¹⁷⁾) oraz przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 1289 oraz z 2014 r. poz. 379 i 567.

7. Na akcjach Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie można ustanawiać zabezpieczenia zobowiązań podatkowych w trybie przepisów działu III rozdziału 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.¹⁸⁾).

Art. 109. 1. Kapitał zakładowy Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie może być obniżany.

2. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie może emitować obligacji zamiennych albo obligacji z prawem pierwszeństwa.

Art. 110. Rada nadzorcza Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. liczy pięciu członków, powoływanych i odwoływanych przez:

- 1) ministra właściwego do spraw gospodarki – Przewodniczącego rady nadzorczej;
- 2) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa – jednego członka;
- 3) ministra właściwego do spraw środowiska – jednego członka;
- 4) ministra właściwego do spraw rynków rolnych – jednego członka;
- 5) Prezesa URE – jednego członka.

Art. 111. 1. Rada nadzorcza podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów.

2. Rada nadzorcza uchwała regulamin określający tryb jej działania.

3. Regulamin uchwalony przez radę nadzorczą podlega zatwierdzeniu przez walne zgromadzenie.

Art. 112. 1. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie może zostać połączony z inną spółką, ulec podziałowi lub przekształceniu.

2. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. może zostać rozwiązany uchwałą walnego zgromadzenia, podjętą nie wcześniej niż po spełnieniu w całości świadczeń na rzecz sprzedawców zobowiązanych oraz wytwórców, o których mowa odpowiednio w art. 93 ust. 1 i 2.

Art. 113. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki corocznie, w terminie do końca pierwszego kwartału, sprawozdanie ze swojej działalności, w tym informacje o wpływach z opłaty OZE i stanie środków na rachunku opłaty OZE, kosztach działalności, bieżącym i planowanym zadłużeniu spółki, oraz

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 848, 1101, 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 1027, 1036, 1145, 1289 i 1313 oraz z 2014 r. poz. 183 i 567.

przedstawia, na żądanie ministra właściwego do spraw gospodarki, inne informacje o swojej działalności.

Art. 114. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą do Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030 oraz z 2014 r. poz. 265).

Art. 115. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem lub wytwarzaniem ciepła i jego sprzedażą odbiorcom końcowym jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w instalacji termicznego przekształcania odpadów oraz ciepła wytwarzanego z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów, znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przyłączonej do sieci, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacji odnawialnego źródła energii, zakupiono w ilości, w jakiej je oferowano, lub w ilości równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy osiągalnej cieplnej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tej instalacji, pod warunkiem że:

- 1) istnieją techniczne warunki przesyłania, dystrybucji i odbioru tego ciepła;
- 2) ciepło wytworzone w instalacji odnawialnego źródła energii zostało zakupione po cenie nie wyższej niż średnia cena ciepła wytworzonego w przyłączonych do tej sieci źródłach ciepła w poprzednim roku kalendarzowym, powiększona o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym określony w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”;
- 3) koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom końcowym w danym roku o więcej niż wartość wskaźnika, o którym mowa w pkt 2, w poprzednim roku kalendarzowym.

3. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne wytwarza ciepło w instalacjach odnawialnego źródła energii, przyłączonych do jednej sieci ciepłowniczej, a oferowana przez te przedsiębiorstwa ilość ciepła z tych instalacji jest większa niż zapotrzebowanie na ciepło odbiorców końcowych przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo to jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła od wszystkich przedsiębiorstw wytwarzających to ciepło w ilości proporcjonalnej do udziału mocy oferowanej z każdej z tych instalacji w łącznej oferowanej mocy tych instalacji, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru ciepła z tej sieci.

4. W przypadku gdy ciepło wytworzone w instalacjach, o których mowa w ust. 1, jest dostarczane do więcej niż jednego przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, każde z tych przedsiębiorstw ma obowiązek zakupić oferowane ciepło w ilości proporcjonalnej do udziału mocy zamówionej przez odbiorców końcowych tego przedsiębiorstwa w łącznej mocy zamówionej odbiorców końcowych wszystkich tych przedsiębiorstw.

5. Za koszty uzasadnione ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniane w taryfach, uznaje się koszty zakupu ciepła, w wysokości nie wyższej niż wynikająca z ust. 2.

6. Koszty zakupu ciepła ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych realizujących ten obowiązek, przyjmując, że każda jednostka ciepła sprzedawanego przez dane przedsiębiorstwo energetyczne wszystkim odbiorcom przyłączonym do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

Art. 116. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany do odbioru biogazu lub biogazu rolniczego spełniającego parametry jakościowe dla paliw gazowych wprowadzanych do sieci, określone w przepisach odrębnych, wytwarzanego w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej bezpośrednio do sieci tego operatora.

Art. 117. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych oraz ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób weryfikacji biomasy, biopłynów, drewna innego niż pełnowartościowe oraz substratów, o których mowa w art. 2 pkt 2, oraz sposób

dokumentowania ich pochodzenia na potrzeby systemu wsparcia, uwzględniając potrzebę prawidłowego kwalifikowania wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

Rozdział 5

Gwarancje pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 118. 1. Gwarancja pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, zwana dalej „gwarancją pochodzenia”, jest dokumentem poświadczającym odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.

2. Z gwarancji pochodzenia nie wynikają prawa majątkowe.

3. Przekazanie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od przeniesienia praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia.

Art. 119. 1. Gwarancję pochodzenia wydaje się na pisemny wniosek wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, zwany dalej „wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia”.

2. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia składa się do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, w terminie 30 dni od dnia zakończenia wytworzenia danej ilości energii elektrycznej objętej wnioskiem.

3. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy energii elektrycznej;
- 2) określenie lokalizacji, rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, w którym została wytworzona energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii;
- 3) dane dotyczące ilości wprowadzonej do sieci energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 4) określenie okresu, obejmującego jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego, w którym energia elektryczna została

wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia wytwarzania tej energii;

- 5) wskazanie, czy instalacja odnawialnego źródła energii określona we wniosku korzystała z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w tych instalacjach.

4. Do wydawania gwarancji pochodzenia oraz innych dokumentów potwierdzających wydanie gwarancji pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

5. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego dokonuje weryfikacji danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, zawartych we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia i w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania przekazuje ten wniosek Prezesowi URE, wraz z potwierdzeniem ilości wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wprowadzonej do sieci, ustalonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

6. Na potrzeby ustalenia rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii w celu wydawania gwarancji pochodzenia przyjmuje się:

- 1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
- 2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii elektrycznej, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 23, oraz inne paliwa,
- 3) minimalny udział biomasy, o której mowa w art. 44 ust. 2 pkt 7, w łącznej masie biomasy spalanej w instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy,
- 4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii

– określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61.

Art. 120. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia nie zawiera danych, o których mowa w art. 119 ust. 3, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę

do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

2. Prezes URE wydaje gwarancję pochodzenia w terminie 30 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia.

3. Gwarancja pochodzenia jest wydawana na okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, objętej wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia.

4. Po upływie okresu określonego w ust. 2 gwarancja pochodzenia wygasa i podlega wykreśleniu z rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 122 ust. 1.

5. Gwarancja pochodzenia jest oznaczona indywidualnym numerem, zawiera dane określone w art. 119 ust. 3 oraz wskazuje datę jej ważności.

6. Gwarancje pochodzenia tracą ważność z dniem wydania przez podmiot, o którym mowa w art. 122 ust. 1, dokumentu, o którym mowa w art. 122 ust. 4.

7. Gwarancję pochodzenia wydaje się za wytworzoną energię elektryczną z dokładnością do 1 MWh.

8. Gwarancja pochodzenia jest wydawana w postaci elektronicznej i przekazywana bezpośrednio do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 122 ust. 1.

Art. 121. 1. Prezes URE, na pisemny wniosek podmiotu, uznaje gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Prezes URE może odmówić uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności.

3. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, Prezes URE niezwłocznie informuje Komisję Europejską, podając przyczynę odmowy.

4. Gwarancja pochodzenia, o której mowa w ust. 1, jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej, na którą została wydana.

Art. 122. 1. Rejestr gwarancji pochodzenia prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub

- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi

– organizujący obrót gwarancjami pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić rejestr gwarancji pochodzenia w sposób zapewniający identyfikację:

- 1) wytwórców, którym wydano gwarancję pochodzenia;
- 2) podmiotów, których gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zostały uznane przez Prezesa URE;
- 3) przysługujących gwarancji pochodzenia oraz odpowiadającej im ilości energii elektrycznej.

3. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych oraz uznanych gwarancjach pochodzenia podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany wydać podmiotowi posiadającemu konto w rejestrze gwarancji pochodzenia dokument potwierdzający przysługujące temu podmiotowi gwarancje pochodzenia w celu poświadczenia odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Wytwórca oraz podmiot posiadający konto w rejestrze gwarancji pochodzenia są obowiązani poinformować pisemnie Prezesa URE oraz podmiot, o którym mowa w ust. 1, o przekazaniu gwarancji pochodzenia odbiorcy końcowemu, w terminie 7 dni od dnia jej przekazania.

6. Informacja, o której mowa w ust. 5, podlega wpisowi do rejestru gwarancji pochodzenia.

7. Przeniesienie gwarancji pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego wpisu w rejestrze gwarancji pochodzenia.

8. Wpis do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz zmiany dokonane w tym rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia tego rejestru.

9. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może organizować obrót gwarancjami pochodzenia.

Art. 123. 1. Prezes URE odmawia:

- 1) wydania gwarancji pochodzenia, jeżeli wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia został złożony operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego po upływie terminu, o którym mowa w art. 119 ust. 2;
- 2) uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w art. 121 ust. 2.

2. Odmowa wydania gwarancji pochodzenia lub odmowa uznania gwarancji pochodzenia następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

3. Zażalenie wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6

Krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych

Art. 124. 1. Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych do 2020 r. określa krajowy plan działania opracowany przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Krajowy plan działania określa w szczególności:

- 1) krajowy cel w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto, w podziale na sektory: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu;
- 2) cele pośrednie, obejmujące dwuletnie okresy, określające sposób dojścia do krajowego celu wskazanego w pkt 1;
- 3) wpływ środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto oraz działania, jakie należy podjąć w tym zakresie dla osiągnięcia krajowego celu wskazanego w pkt 1;
- 4) końcowe zużycie energii brutto ze źródeł odnawialnych w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz w transporcie;
- 5) działania, jakie powinny zostać podjęte dla osiągnięcia celów pośrednich w poszczególnych latach, aż do osiągnięcia krajowego celu wskazanego w pkt 1, w zakresie:
 - a) współpracy organów administracji rządowej z jednostkami samorządu terytorialnego,

- b) współpracy międzynarodowej dotyczącej pozyskiwania energii i paliw ze źródeł odnawialnych oraz projektów energetycznych,
- c) krajowej strategii rozwoju zasobów biomasy.

3. Krajowy plan działania przyjmowany jest przez Radę Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze uchwały.

4. Przyjęty przez Radę Ministrów krajowy plan działania jest przekazywany Komisji Europejskiej przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

5. W przypadku:

- 1) gdy udział energii ze źródeł odnawialnych określony w krajowym planie działania dla danego okresu obniży się poniżej celu pośredniego określonego dla okresu bezpośrednio poprzedzającego,

- 2) wydania zaleceń przez Komisję Europejską

– minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje aktualizację krajowego planu działania.

6. Do aktualizacji krajowego planu działania przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 125. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje realizację celu krajowego wskazanego w art. 124 ust. 2 pkt 1, w szczególności na podstawie danych przekazanych przez Prezesa URE oraz wyników badań statystycznych prowadzonych zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591 oraz z 2013 r. poz. 2).

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, co dwa lata, sporządza i przedstawia Radzie Ministrów sprawozdanie zawierające wyniki monitorowania realizacji krajowego celu, wraz ze wskazaniem postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw ze źródeł odnawialnych.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje dotyczące w szczególności:

- 1) udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto, w podziale na sektory: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu;
- 2) techniczne możliwości przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci;
- 3) wpływu środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto;
- 4) działań podejmowanych dla realizacji krajowego celu, o którym mowa w art. 124 ust. 2 pkt 1;

- 5) przewidywanego zapotrzebowania na energię ze źródeł odnawialnych;
- 6) planowanych i będących w budowie instalacji odnawialnego źródła energii;
- 7) postępu dokonanego w usprawnianiu procedur administracyjnych oraz usuwaniu barier regulacyjnych i innych w rozwoju wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych.

4. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przyjmuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, w terminie do dnia 30 listopada roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

5. Przyjęte przez Radę Ministrów sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

Art. 126. 1. Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii ze źródeł odnawialnych, zużywanych w sektorach: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu, wykonują: minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw rozwoju wsi, minister właściwy do spraw środowiska, Prezes URE, Prezes ARR oraz Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, zwany dalej „Prezesem GUS”.

2. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki obejmują:

- 1) określanie krajowych środków mających na celu rozwój wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych;
- 2) monitorowanie funkcjonowania instrumentów wspierających pozyskiwanie i wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych oraz działań mających na celu ich wykorzystanie;
- 3) podejmowanie działań mających na celu usprawnienie procedur administracyjnych związanych z prowadzeniem procesu inwestycyjnego w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii oraz usuwanie barier mogących ograniczać wzrost pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych i ich wykorzystania;
- 4) monitorowanie funkcjonowania systemu gwarancji pochodzenia;
- 5) opracowywanie analiz w zakresie zapotrzebowania na energię ze źródeł odnawialnych oraz jej wykorzystania.

3. Zadania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi obejmują:

- 1) promowanie wykorzystania biomasy pochodzenia rolniczego na cele energetyczne, z uwzględnieniem potrzeb produkcji żywności;
- 2) monitorowanie zmian powierzchni gruntów przeznaczonych na uprawy energetyczne.

4. Zadania ministra właściwego do spraw środowiska obejmują opracowywanie analiz w zakresie określenia:

- 1) szacunkowego wpływu wytwarzania biokomponentów i biopłynów na zasoby wodne oraz na jakość wody i gleby;
- 2) szacunkowej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w związku z wytwarzaniem energii ze źródeł odnawialnych.

5. Zadania Prezesa ARR obejmują:

- 1) monitorowanie ilości i rodzajów surowców wykorzystanych do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego, wytwarzania biogazu rolniczego, a także biokomponentów stosowanych w paliwach transportowych;
- 2) gromadzenie informacji dotyczących istniejącej, będącej w budowie lub planowanej infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego oraz wytwarzania biokomponentów.

6. Zadania Prezesa URE obejmują:

- 1) udostępnianie informacji, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 19 ustawy – Prawo energetyczne, dotyczących odnawialnych źródeł energii;
- 2) monitorowanie wykonania przez przedsiębiorstwa energetyczne obowiązku zapewnienia pierwszeństwa w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

7. Zadania Prezesa GUS obejmują prowadzenie stałej statystyki dotyczącej udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz w transporcie.

8. Organy, o których mowa w ust. 1, udostępniają informacje zgromadzone w trakcie realizacji zadań, o których mowa w ust. 2–7, w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 127. 1. Udział energii ze źródeł odnawialnych oblicza się jako iloraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych oraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł, wyrażony w procentach.

2. Przy obliczaniu udziału energii ze źródeł odnawialnych stosuje się metodologię i definicje określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1), zmienionym rozporządzeniem Komisji (UE) nr 147/2013 z dnia 13 lutego 2013 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008

w sprawie statystyki energii w odniesieniu do wdrażania aktualizacji miesięcznych i rocznych statystyk dotyczących energii.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania:

- 1) udziału energii ze źródeł odnawialnych w ciepłownictwie i chłodnictwie,
- 2) udziału energii ze źródeł odnawialnych w elektroenergetyce,
- 3) udziału energii ze źródeł odnawialnych w transporcie,
- 4) udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto,
- 5) znormalizowanej ilości energii elektrycznej wytworzonej w elektrowniach wodnych lub wiatrowych,
- 6) rzeczywistej ilości ciepła wytworzonego z energii aerothermalnej, geothermalnej lub hydrothermalnej przez pompy ciepła

– biorąc pod uwagę rodzaj działalności gospodarczej, możliwości techniczne i organizacyjne w zakresie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych oraz metodologię obliczania przyjętą przez Komisję Europejską.

Art. 128. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

2. Prezes URE oraz Prezes Zarządu Narodowego Funduszu przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje związane z wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych, które niezwłocznie od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw gospodarki są zamieszczane w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, przekazywane przez Prezesa URE dotyczą w szczególności:

- 1) mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii objętych koncesją Prezesa URE na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej;
- 2) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, określonego na podstawie wydanych przez Prezesa URE świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii;

- 3) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, objętego postanowieniami o odmowie wydania świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia z biogazu rolniczego;
- 4) liczbie wydanych gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane.

4. Informacje wskazane w ust. 3 Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w terminie 25 dni od zakończenia każdego kwartału.

5. Realizując obowiązek, o którym mowa w ust. 2, Prezes Zarządu Narodowego Funduszu przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje o wysokości uiszczonych opłat zastępczych, według stanu na koniec danego kwartału, w terminie 45 dni od zakończenia każdego kwartału.

6. Dane zamieszczone w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1, są jawne.

Art. 129. Przez energię ze źródeł odnawialnych rozumie się energię z odnawialnych źródeł niekopalnych, a mianowicie energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną, energię fal, prądów i pływów morskich, energię spadku rzek oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu pochodzącego ze składowisk odpadów, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych.

Rozdział 7

Warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom mikroinstalacji, małych instalacji i instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW oraz akredytowania organizatorów szkoleń

Art. 130. 1. Osoba dokonująca instalacji:

- 1) mikroinstalacji lub
- 2) małych instalacji, lub
- 3) instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW

– zwana dalej „instalatorem”, może wystąpić z wnioskiem do Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, zwanego dalej „Prezesem UDT”, o wydanie certyfikatu.

2. Certyfikat jest dokumentem potwierdzającym posiadanie przez instalatora kwalifikacji do instalowania następujących rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii:

- 1) kotłów i pieców na biomasę lub
- 2) systemów fotowoltaicznych, lub
- 3) słonecznych systemów grzewczych, lub
- 4) pomp ciepła, lub
- 5) płytkich systemów geotermalnych.

3. Certyfikat może być wydany instalatorowi, który spełnia następujące warunki:

- 1) posiada:
 - a) pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,
 - b) dokument potwierdzający kwalifikacje związane z instalowaniem urządzeń lub instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych lub
 - c) udokumentowane trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie instalowania lub modernizacji urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych, lub
 - d) świadectwo ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych, których program dotyczył zagadnień zawartych w zakresie programowym szkoleń określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 144 pkt 2, lub
 - e) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia u producenta danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, które w części teoretycznej i praktycznej zawierało zagadnienia w zakresie projektowania, instalowania, konserwacji, modernizacji i utrzymania w należytym stanie technicznym instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
- 3) ukończył szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu instalatora mikroinstalacji, małej instalacji lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, poświadczone zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa w art. 139 ust. 1 lub w art. 145, w zakresie dotyczącym instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;

- 4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną, odpowiednio dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia podstawowego.

4. Instalatorowi, który posiada:

- 1) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹⁹⁾) lub
- 2) dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lub w specjalności w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii albo urządzeń i instalacji sanitarnych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, ciepłych i klimatyzacyjnych lub elektrycznych wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.²⁰⁾)

– może być wydany certyfikat, jeżeli spełnia on warunki określone w ust. 3 pkt 1 lit. a oraz w pkt 2.

Art. 131. 1. Egzamin dla instalatorów ubiegających się o wydanie certyfikatu przeprowadza się co najmniej dwa razy w roku. Informację o terminie i miejscu egzaminu Prezes UDT ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, co najmniej na trzydzieści dni przed terminem egzaminu.

2. Egzamin dla instalatorów dla danego rodzaju instalacji przeprowadza Komisja Egzaminacyjna, zwana dalej „Komisją”.

3. Prezes UDT powołuje członków Komisji spośród osób wskazanych we wnioskach podmiotów, o których mowa w ust. 4, oraz osób wyznaczonych przez siebie, spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 144 pkt 3, w okresie 4 lat od dnia potwierdzenia spełnienia tych wymagań.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705, z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857 i Nr 148, poz. 991, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 139, poz. 814, Nr 149, poz. 887 i Nr 205, poz. 1206, z 2012 r. poz. 941, z 2013 r. poz. 827 i 1317 oraz z 2014 r. poz. 7, 290, 536, 598, 642 i 811.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675 i 1588 oraz z 2014 r. poz. 7 i 768.

4. Wniosek o powołanie członka Komisji mogą zgłosić w szczególności:

- 1) izby gospodarcze i izby rzeczoznawców oraz stowarzyszenia naukowo-techniczne, pod warunkiem że zgodnie ze statutem wykonują działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) jednostki i instytucje o zasięgu regionalnym lub ogólnokrajowym wykonujące działalność w zakresie danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
- 3) producenci oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii;
- 4) ośrodki szkoleniowe lub szkoły, w których jest prowadzone kształcenie zawodowe z zakresu instalacji odnawialnego źródła energii lub energetyki.

5. W skład Komisji wchodzi co najmniej 3 członków.

6. Za przeprowadzenie egzaminu dla instalatorów członkom Komisji przysługuje wynagrodzenie.

Art. 132. 1. Wniosek o wydanie certyfikatu zawiera w szczególności:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 3) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji wnioskodawcy;
- 4) numer PESEL, o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;
- 5) określenie zakresu certyfikatu, ze wskazaniem rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
- 6) aktualne miejsce pracy lub wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca jest obowiązany dołączyć następujące dokumenty:

- 1) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 130 ust. 3 pkt 1 lit. b–e lub w ust. 4;
- 2) oświadczenie o wyrażeniu zgody albo odmowie ujawnienia w rejestrze, o którym mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1, informacji dotyczących miejsca pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca jest obowiązany dołączyć oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. –

Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.²¹⁾) oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z pełni praw publicznych i nie byłem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422).

5. Wniosek złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym albo podpisuje podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 133. 1. Przed wydaniem certyfikatu Prezes UDT dokonuje sprawdzenia spełnienia przez instalatora ubiegającego się o wydanie certyfikatu wymagań, o których mowa w art. 130 ust. 3 lub 4.

2. Prezes UDT, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, wydaje certyfikat albo o odmawia jego wydania.

3. Certyfikat wydaje się na 5 lat.

Art. 134. Prezes UDT odmawia wydania certyfikatu po stwierdzeniu, że osoba ubiegająca się o wydanie certyfikatu nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 130 ust. 3 lub 4 albo gdy instalatorowi cofnięto certyfikat, a od cofnięcia certyfikatu nie upłynął rok.

Art. 135. 1. Prezes UDT cofa wydany certyfikat, w przypadku:

- 1) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych instalatora;
- 2) pozbawienia instalatora praw publicznych;
- 3) skazania instalatora prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
- 4) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub istnieją dowody potwierdzające, że mikroinstalacja, mała instalacja lub instalacja

²¹⁾ Patrz odnośnik nr 5.

odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW jest zainstalowana niezgodnie z przepisami.

2. Instalator, któremu cofnięto certyfikat, może ubiegać się ponownie o wydanie certyfikatu po upływie roku od dnia cofnięcia certyfikatu.

Art. 136. 1. Prezes UDT na wniosek instalatora złożony nie później niż na 30 dni przed dniem upływu ważności certyfikatu przedłuża jego ważność na okres kolejnych 5 lat.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane określone w art. 132 ust. 1. Do wniosku instalator dołącza:

- 1) oświadczenie, że spełnia warunki, o których mowa w art. 130 ust. 3 lub 4;
- 2) zaświadczenie wydane przez akredytowanego organizatora szkoleń o ukończeniu, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenia przypominającego;
- 3) wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należyтым stanie technicznym co najmniej pięciu mikroinstalacji, małych instalacji lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW potwierdzających ciągłość jego pracy, zawierający w szczególności:
 - a) wskazanie miejsca lub miejsc zainstalowania instalacji,
 - b) opis mikroinstalacji, małej instalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, w szczególności jej rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną, z określeniem rodzaju wykonanych czynności;
- 4) oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.²²⁾) oświadczam, że dane zawarte we wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu są kompletne i zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Prezes UDT przed przedłużeniem ważności certyfikatu dokonuje sprawdzenia spełnienia przez instalatora wymagań, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz przyjmuje oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 4.

²²⁾ Patrz odnośnik nr 5.

4. Prezes UDT odmawia przedłużenia ważności certyfikatu, w przypadku gdy instalator nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w ust. 1 i 2.

Art. 137. 1. W przypadku utraty lub zniszczenia certyfikatu, na wniosek instalatora, Prezes UDT wydaje wtórnik tego dokumentu.

2. Instalator, który po uzyskaniu wtórnika certyfikatu odzyskał utracony dokument, jest obowiązany zwrócić ten dokument Prezesowi UDT.

Art. 138. 1. Osoby będące obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz osoby będące obywatelami innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą instalować mikroinstalacje, małe instalacje lub instalacje odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, jeżeli posiadają:

- 1) ważny certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i zgłoszą Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia instalacji mikroinstalacji, małej instalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW nie później niż 30 dni przed zamierzonym terminem rozpoczęcia instalacji, lub
- 2) certyfikat wydany na podstawie art. 133 ust. 2.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinno zawierać dane określone w art. 132 ust. 1 i stanowi podstawę wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1. Zgłoszenie powinno również zawierać oświadczenie, że certyfikat lub równoważny dokument wydany w innym państwie jest ważny i może być stosowany w obrocie.

Art. 139. 1. Akredytowanym organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 130 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 136 ust. 1 pkt 2, może być podmiot, który:

- 1) posiada system zarządzania szkoleniami;
- 2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkoleń;
- 3) dysponuje kadrą posiadającą kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia szkolenia;
- 4) uzyskał akredytację Prezesa UDT, zwaną dalej „akredytacją”, w zakresie szkolenia odpowiedniego dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 130 ust. 2.

2. System zarządzania szkoleniami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, przy uwzględnieniu dobrej praktyki szkoleniowej, zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zarządzanie organizacją szkoleń;
- 2) procedurę dokumentowania i weryfikacji kompetencji osób prowadzących szkolenia oraz zapewnienia aktualizacji ich wiedzy;
- 3) procedurę rejestrowania uczestników szkoleń oraz dokumentowania przebiegu szkoleń wraz z oceną ich efektywności;
- 4) procedurę nadzoru nad:
 - a) aktualizacją i dokonywaniem zmian w programach szkoleń i materiałach szkoleniowych,
 - b) stanem urządzeń technicznych, w tym wyposażeniem laboratoryjnym lub innymi urządzeniami do zajęć praktycznych;
- 5) zasady informowania o:
 - a) wysokości opłat za szkolenia oraz sposobie ich wnoszenia,
 - b) miejscu oraz czasie szkolenia,
 - c) zakresie programowym szkolenia, w tym przepisach prawnych, normach, specyfikacjach technicznych i innych pomocach niezbędnych do realizacji programu szkolenia,
 - d) wyposażeniu dostarczonym przez organizatora, w tym środkach ochrony indywidualnej, oraz wymaganiach bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z miejscami szkolenia.

Art. 140. 1. Prezes UDT udziela akredytacji dla danego typu szkolenia i rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, na wniosek organizatora szkolenia.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie firmy organizatora szkolenia i adresu jego siedziby;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli zostały nadane;
- 3) określenie:
 - a) typu przeprowadzanych szkoleń,
 - b) rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenie,

c) miejsca lub miejsc prowadzenia szkolenia.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, organizator szkolenia dołącza:

- 1) tablicę korelacji zakresu programowego szkolenia prowadzonego przez organizatora z zakresem programowym szkolenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 144,
- 2) procedury systemu zarządzania szkoleniami, o których mowa w art. 139 ust. 2 pkt 2–4,
- 3) wykaz szkoleń z określeniem zakresu programowego dla danego typu szkolenia, z podziałem na grupy tematyczne i zagadnienia,
- 4) wykaz zajęć szkoleniowych oraz liczby godzin edukacyjnych,
- 5) wykaz urządzeń technicznych, w tym wyposażenia laboratoryjnego lub innych urządzeń do zajęć praktycznych,
- 6) wykaz osób prowadzących zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz z ich danymi osobowymi oraz danymi dotyczącymi wykształcenia oraz przebiegu praktyki zawodowej

– dla danego typu szkolenia i rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym albo podpisuje podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 141. 1. Prezes UDT, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia złożenia wniosku, udziela akredytacji organizatorowi szkolenia albo odmawia jej udzielenia.

2. Prezes UDT przed udzieleniem akredytacji dokonuje sprawdzenia kompletności wniosku oraz spełnienia przez organizatora szkolenia wymagań, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 1–3.

3. W przypadku stwierdzenia w czasie sprawdzenia, o którym mowa w ust. 1, że organizator szkolenia nie spełnia któregośkolwiek z wymagań, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 1–3, Prezes UDT wzywa organizatora szkolenia do usunięcia braków w terminie

7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

4. Akredytacja jest udzielana na 5 lat, od dnia jej udzielenia, i podlega okresowej weryfikacji, co najmniej raz w czasie ważności udzielonej akredytacji.

Art. 142. Prezes UDT odmawia udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń, jeżeli organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 1–3.

Art. 143. 1. Prezes UDT, na wniosek akredytowanego organizatora, może ograniczyć zakres udzielonej akredytacji. Przepisy art. 140 ust. 1, 2, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

2. Prezes UDT cofa udzieloną akredytację, jeżeli wyniki okresowej weryfikacji, o której mowa w art. 141 ust. 4, są negatywne.

Art. 144. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki udzielania akredytacji organizatorowi szkoleń oraz sposób jej okresowej weryfikacji, wzór wniosku o udzielenie akredytacji, wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 145 ust. 1 pkt 1, oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia,
- 2) zakres programowy szkoleń podstawowych i przypominających, części teoretycznej i praktycznej, obejmujący minimalny zakres wiedzy i umiejętności odpowiednio dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 130 ust. 2, dla osób ubiegających się o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu,
- 3) wymagania kwalifikacyjne dla kandydata na członka Komisji, sposób doskonalenia zawodowego w czasie trwania powołania oraz sposób jego dokumentowania, tryb powoływania, okresowej weryfikacji i odwoływania członków Komisji, sposób działania Komisji oraz wynagradzania jej członków,
- 4) sposób opracowywania, weryfikacji i przechowywania pytań egzaminacyjnych,
- 5) warunki i formę przeprowadzania egzaminu oraz kryteria jego oceny,
- 6) sposób wnoszenia opłat, o których mowa w art. 149 ust. 1,
- 7) wzory wniosków o wydanie certyfikatu oraz o przedłużenie ważności certyfikatu, wzór graficzny certyfikatu i jego wtórnika oraz wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1,

8) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 150 ust. 1, oraz warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej udzielonej akredytacji i wydania certyfikatu – mając na uwadze bezstronny i niezależny przebieg postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów danego rodzaju instalacji, zapewnienie odpowiednich kompetencji instalatorów mikroinstalacji, małych instalacji lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, a także odpowiedniego sposobu dokumentowania, ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej tych postępowań.

Art. 145. 1. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 130 ust. 3 pkt 3 oraz art. 136 ust. 1 pkt 2, jeżeli posiada:

- 1) ważną akredytację udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, i zgłosi Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia szkoleń nie później niż 60 dni przed zamierzonym rozpoczęciem szkoleń, lub
- 2) akredytację udzieloną na podstawie art. 141 ust. 1.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinno zawierać dane określone w art. 140 ust. 2, i stanowi podstawę wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2. Zgłoszenie powinno również zawierać oświadczenie, że akredytacja udzielona przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jest ważna.

Art. 146. 1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej „Komitetem”, który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie certyfikacji i akredytacji.

2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji.

3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata.

4. W skład Komitetu wchodzi proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej oraz ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje konsumenckie, pracodawców, gospodarcze i naukowo-techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane z promowaniem wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wniosek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu.

6. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

7. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego.

Art. 147. 1. W przypadku:

- 1) odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu oraz odmowy przedłużenia ważności certyfikatu,
 - 2) odmowy udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji
- przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie, o którym mowa w ust. 1, wnosi się do Komitetu, za pośrednictwem Prezesa UDT, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowie przedłużenia ważności certyfikatu, odmowie udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji.

3. Komitet rozpatruje odwołania w składzie co najmniej trzyosobowym, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wniesienia odwołania.

4. Nadanie odwołania w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529) lub złożenie go w polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu.

Art. 148. 1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 147 ust. 1, Komitet:

- 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania albo
- 2) oddala odwołanie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, którą wnosi się za pośrednictwem Komitetu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji.

Art. 149. 1. Opłaty pobiera się za:

- 1) przeprowadzenie egzaminu – w wysokości, obowiązującej w dniu ogłoszenia terminu egzaminu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 20% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) wydanie certyfikatu – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o wydanie certyfikatu, nie wyższej niż 5% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 3) przedłużenie ważności certyfikatu – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 10% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 4) wydanie wtórnika certyfikatu, wynoszącą 50 zł za każdy wydany wtórnik;
- 5) udzielanie akredytacji – w wysokości obowiązującej w dniu złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, wynoszącej 150% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, uwzględniając konieczność zapewnienia pokrycia kosztów przeprowadzania egzaminów i kosztów wydawania certyfikatów oraz dokumentów potwierdzających udzielanie akredytacji.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, nie podlegają zwrotowi w przypadku odmowy wydania przez Prezesa UDT certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu albo udzielenia akredytacji.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Urzędu Dozoru Technicznego.

Art. 150. 1. Prezes UDT prowadzi w systemie teleinformatycznym rejestry:

- 1) certyfikowanych instalatorów, wydanych certyfikatów i ich wtórników;
- 2) akredytowanych organizatorów szkoleń.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko instalatora;
- 2) datę i miejsce urodzenia instalatora;
- 3) numer PESEL – o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość instalatora;
- 4) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji;
- 5) numer zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia;
- 6) numer protokołu z przeprowadzonego egzaminu;
- 7) numer, datę i miejsce wydania certyfikatu lub jego wtórnik;
- 8) datę ważności i zakres certyfikatu;
- 9) miejsce pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora;
- 10) datę cofnięcia certyfikatu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 7 i 8, są jawne. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 9, są jawne w przypadku wyrażenia przez zainteresowanego zgody na ich ujawnienie odpowiednio na warunkach, o których mowa w art. 132 ust. 2 pkt 2.

4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wpisuje się osoby, o których mowa w art. 138.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje dane, o których mowa w art. 140 ust. 2, oraz datę ważności i zakres akredytacji.

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jawny.

7. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wpisuje się podmioty, o których mowa w art. 145.

Art. 151. 1. Prezes UDT administruje i przetwarza dane zawarte w rejestrach w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Prezes UDT usuwa z rejestru, o którym mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1, dane dotyczące instalatora, po 5 latach od daty wygaśnięcia lub cofnięcia certyfikatu.

3. Prezes UDT usuwa z rejestru, o którym mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2, dane organizatora szkoleń, po 3 miesiącach od daty wygaśnięcia lub cofnięcia akredytacji.

Art. 152. Dokumentacja dotycząca postępowania w sprawie wydania certyfikatów lub ich wtórników oraz udzielenia akredytacji jest przechowywana przez Prezesa UDT przez okres 5 lat.

Rozdział 8

Zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wspólnych projektów inwestycyjnych

Art. 153. 1. Współpraca międzynarodowa w zakresie odnawialnych źródeł energii polega na przekazaniu w danym roku określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii między Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwana dalej „transferem statystycznym”.

2. Transfer statystyczny odbywa się na podstawie umowy międzynarodowej albo na podstawie umowy cywilnoprawnej.

3. Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny co najmniej zawierać postanowienia określające:

- 1) ilość przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) cenę energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1;
- 3) sposób prowadzenia rozliczeń za energię elektryczną, o której mowa w pkt 1;
- 4) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
- 5) zobowiązanie się obu stron umowy do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, w szczególności ilości i ceny tej energii.

4. Informację o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii strony umowy przekazują Komisji Europejskiej, w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku, w którym dokonano transferu statystycznego.

5. W przypadku nieosiągnięcia przez Rzeczpospolitą Polską krajowego celu, o którym mowa w art. 124 ust. 2 pkt 1, w poprzednim roku kalendarzowym, nie dokonuje się transferów statystycznych z Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Zawarcie umowy cywilnoprawnej wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów.

7. Umowa cywilnoprawna, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, jest przekazywana Radzie Ministrów do wiadomości.

Art. 154. Minister właściwy do spraw gospodarki przesyła Komisji Europejskiej, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 153 ust. 2, informacje dotyczące transferu statystycznego, który może zostać uwzględniony w realizacji krajowego celu, o którym mowa w art. 124 ust. 2 pkt 1.

Art. 155. 1. Transfer statystyczny nie ma wpływu na osiągnięcie krajowego celu, wynikającego z krajowego planu działania, o którym mowa w art. 124 ust. 1.

2. Warunkiem osiągnięcia krajowego celu wynikającego z krajowego planu działania jest realizacja zobowiązania stron umowy, o której mowa w art. 153 ust. 2, do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym.

3. W przypadku przekazania określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w formie transferu statystycznego, należy:

- 1) przekazaną lub sprzedaną ilość określonej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczpospolitą Polską innym państwom członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronom umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, odjąć od określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu;
- 2) przyjętą lub zakupioną określoną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczpospolitą Polską od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dodać do określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu.

Art. 156. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., może przystąpić na warunkach określonych w umowie zawieranej z innymi podmiotami z państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub

państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, do realizacji wspólnego projektu energetycznego, dotyczącego energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „wspólnym projektem energetycznym”.

2. Wspólnym projektem energetycznym jest w szczególności budowa nowej instalacji odnawialnego źródła energii lub modernizacja istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii, dokonana po dniu 25 czerwca 2009 r., oraz z której wytworzona określona ilość energii elektrycznej będzie zaliczana do krajowego celu, o którym mowa w art. 124 ust. 2 pkt 1.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, które przystąpiło do wspólnego projektu energetycznego, informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw gospodarki o każdym zrealizowanym etapie wspólnego projektu energetycznego.

4. Zakres współfinansowania wspólnego projektu energetycznego, termin jego realizacji oraz obowiązki stron określi umowa, o której mowa w ust. 1.

Art. 157. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, po uzyskaniu opinii ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w drodze decyzji, wyraża zgodę na przystąpienie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 156 ust. 1, do wspólnego projektu energetycznego.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstw energetycznych, które zamierzają realizować wspólny projekt energetyczny;
- 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego dotyczy wspólny projekt energetyczny;
- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 4) określenie okresu, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego;

5) zasady korzystania instalacji odnawialnego źródła energii z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, wyrażając zgodę, o której mowa w ust. 1, określi udział lub ilość energii elektrycznej, która będzie zaliczona do krajowego celu, o którym mowa w art. 124 ust. 2 pkt 1.

5. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej informację zawierającą:

- 1) oznaczenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego podmioty będą uczestniczyły we wspólnym projekcie energetycznym;
- 2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego ma dotyczyć wspólny projekt energetyczny;
- 3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 4) okres, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. W przypadku konieczności zmiany wspólnego projektu energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało zgodę, o której mowa w ust. 1, jest obowiązane wystąpić do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o wyrażenie zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego.

7. Do wyrażenia zgody na dokonanie zmiany wspólnego projektu energetycznego przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 158. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej oraz państwu członkowskiemu, z którym realizowany jest wspólny projekt energetyczny, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym realizacji wspólnego projektu energetycznego, informację o udziale lub ilości energii elektrycznej wytworzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacji odnawialnego źródła energii, objętej wspólnym projektem energetycznym:

- 1) oddanej do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub

2) zmodernizowanej po dniu 25 czerwca 2009 r.

– jeżeli energia elektryczna zostanie zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 159. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, realizując zobowiązania międzynarodowe, może uwzględnić w krajowym celu, o którym mowa w art. 124 ust. 2 pkt 1, energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej na terenie państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie w przypadku gdy energia elektryczna:

- 1) wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła zostanie zużyta na obszarze Unii Europejskiej;
- 2) zostanie zużyta na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem, że:
 - a) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń jest przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez właściwych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, o ile ma to zastosowanie, w każdym kraju trzecim tranzytu,
 - b) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń została zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez właściwego operatora systemu przesyłowego,
 - c) przypisana zdolność i wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii odnoszą się do tego samego okresu, o którym mowa w pkt 2;
- 3) jest wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii, którą oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r., lub w tej części instalacji odnawialnego źródła energii, którą zmodernizowano po tej dacie;
- 4) nie była objęta instrumentami wspierającymi wytwarzanie tej energii w ramach systemu wsparcia obowiązującego w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem pomocy inwestycyjnej przyznanej dla tej instalacji odnawialnego źródła energii.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej raport, w którym określa ilość energii elektrycznej wytworzonej w danym roku kalendarzowym oraz ilość energii elektrycznej zaliczanej do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, za który raport jest sporządzony.

Rozdział 9

Kary pieniężne

Art. 160. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego albo nie uiszcza opłaty zastępczej, w terminie określonym w art. 68;
- 2) nie przestrzega obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1;
- 3) nie przestrzega obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 42 ust. 1;
- 4) nie dokonuje zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 92 ust. 1;
- 5) przedkłada Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa odpowiednio w art. 45 ust. 1 i art. 49 ust. 1, zawierający dane, informacje lub oświadczenia niezgodne ze stanem faktycznym;
- 6) nie przestrzega obowiązku zakupu ciepła, o którym mowa w art. 115 ust. 1;
- 7) nie przestrzega obowiązku odbioru biogazu lub biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 116;
- 8) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 64 ust. 3;
- 9) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 2 lub 3;
- 10) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 47 ust. 2;
- 11) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 6 ust. 3 lub art. 9 ust. 1 pkt 7, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje;
- 12) nie przedkłada w terminie informacji, o których mowa w art. 5 ust. 1 lub 2 albo w art. 6 ust. 1 lub 2, lub podaje nieprawdziwe informacje;
- 13) nie przedkłada towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1, lub przedkłada deklarację niezgodną ze stanem faktycznym;

- 14) wytwarza energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji bez wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, o którym mowa w art. 7, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;
- 15) nie wytworzył energii, o której mowa w art. 72, w ilości określonej w ofercie wytwórcy, który wygrał aukcję, w okresach rozliczeniowych wskazanych w art. 83 ust. 2;
- 16) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE informacji, o której mowa w art. 83 ust. 1, lub podaje nieprawdziwą informację;
- 17) nie udziela informacji, o których mowa w art. 58 ust. 2;
- 18) utrudnia przeprowadzenie kontroli wykonywanej przez Prezesa URE;
- 19) wytwarza biogaz rolniczy w instalacji odnawialnego źródła energii lub wytwarza energię elektryczną lub ciepło z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja bez wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 23, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;
- 20) wytwarza biopłyny lub wytwarza energię elektryczną lub ciepło wyłącznie z biopłynów bez wpisu do rejestru wytwórców biopłynów, o którym mowa w art. 35 ust. 1, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;
- 21) nie przedkłada w terminie Prezesowi ARR sprawozdania, o którym mowa w art. 22 ust. 1, art. 25 pkt 6 lub w art. 36 ust. 1 pkt 6, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje;
- 22) nie przedkłada w terminie informacji, o których mowa w art. 20 ust. 1 lub 2 albo w art. 21 ust. 1 lub 2, lub podaje nieprawdziwe informacje;
- 23) utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 33, lub kontroli prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 35 ust. 1.

Art. 161. 1. Karę pieniężną, o której mowa w:

- 1) art. 160 ust. 1 pkt 1–18, wymierza Prezes URE,
- 2) art. 160 ust. 1 pkt 19–23, wymierza Prezes ARR

– w drodze decyzji.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

4. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

5. Do postępowania przed Prezesem ARR stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Organem wyższego stopnia w stosunku do Prezesa ARR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 162. 1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 160 ust. 1 pkt 1–5 i 10 nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością gospodarczą prowadzoną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności prowadzonej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

2. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 160 ust. 1 pkt 1 i 3 nie może być niższa niż:

- 1) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_o = 1,3 \times (O_z - O_{zz}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_o – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

O_z – opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 56, wyrażoną w złotych,

O_{zz} – uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych;

- 2) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_{oz} = C_c \times (E_{oo} - E_{zo}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{oz} – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

- C_c – średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym ogłoszoną przez Prezesa URE, na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, wyrażoną w złotych za 1 MWh,
- E_{00} – ilość oferowanej do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh,
- E_{z0} – ilość zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w danym roku, wyrażoną w MWh.

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 160 ust. 1 pkt 6–8 nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością gospodarczą prowadzoną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być niższa niż 1% i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności prowadzonej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

4. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 160 ust. 1 pkt 9, 11, 12, 14 i 16–18 wynosi 10 000 zł.

5. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 160 ust. 1 pkt 13 nie może być niższa niż wysokość opłaty zastępczej nieuiszczonej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski, obliczonej według wzoru, o którym mowa w art. 56, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a niewskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1.

6. Wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadku określonym w art. 160 ust. 1 pkt 15 oblicza się według wzoru:

$$K_O = 0,5 \times [C_A \times (E_{OA} - E_{WA})],$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_O – wysokość kary pieniężnej wyrażonej w złotych,

C_A – cena zakupu wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyrażona w złotych za 1 MWh, o której mowa w art. 79 ust. 2,

E_{OA} – ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaką wytwórca zobowiązał się wytworzyć po zakończeniu aukcji, w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83 ust. 2, wyrażonej w MWh,

E_{WA} – ilość wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83 ust. 2, wyrażonej w MWh.

7. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 160 ust. 1:

- 1) pkt 19, 20 i 23 – wynosi 10 000 zł;
- 2) pkt 21 i 22 – wynosi 1000 zł.

Art. 163. Organy, o których mowa w art. 161, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdanie zawierające informacje o liczbie i wysokości wymierzonych kar pieniężnych za rok poprzedni.

Art. 164. Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, z tym że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia.

Art. 165. 1. Ustalając wysokość kary pieniężnej, organ, o którym mowa w art. 161 pkt 1, uwzględnia zakres naruszeń, powtarzalność naruszeń lub korzyści finansowe możliwe do uzyskania z tytułu naruszenia.

2. Organy, o których mowa w art. 161, mogą odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, zanim organ, o którym mowa w art. 161, powziął o tym wiadomość.

Art. 166. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 160 ust. 1 i art. 164, uiszcza się na rachunek bankowy wskazany w decyzji o wymierzeniu kary w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE albo decyzja Prezesa ARR o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.

2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 167. Kary pieniężne, o których mowa w art. 160 ust. 1 i art. 164, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 168. Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 169. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.²³⁾) w art. 14 w ust. 2 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) przychody uzyskane z tytułu odpłatnego zbycia:

- a) świadectw pochodzenia otrzymanych przez podmioty zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wydawanych na wniosek, o którym mowa w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...),
- b) świadectw pochodzenia biogazu rolniczego otrzymanych przez podmioty zajmujące się wytwarzaniem biogazu rolniczego wydawanych na wniosek, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy wymienionej w lit. a,
- c) świadectw pochodzenia z kogeneracji otrzymanych przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji na wniosek, o którym mowa w art. 91 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.²⁴);”.

Art. 170. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.²⁵) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) odnawialne źródło energii – odnawialne źródło energii w rozumieniu ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...);”;

b) uchyla się pkt 20a,

c) pkt 20b i 20c otrzymują brzmienie:

„20b) mikroinstalacja – mikroinstalację w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 20;

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 888, 985, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717 oraz z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598 i 773.

²⁴⁾ Patrz odnośnik nr 3.

²⁵⁾ Patrz odnośnik nr 3.

20c) mała instalacja – małą instalację w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 20;”,

d) uchyla się pkt 20d,

e) uchyla się pkt 20f i 20g,

f) po pkt 20g dodaje się pkt 20h w brzmieniu:

„20h) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 20;”;

2) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci lub przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii, jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zainteresowany podmiot, podając przyczyny odmowy.”,

b) w ust. 8 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) instalacji odnawialnego źródła energii o mocy elektrycznej zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW oraz jednostek kogeneracji o mocy elektrycznej zainstalowanej poniżej 1 MW, za których przyłączenie pobiera się połowę opłaty ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów,”,

c) po ust. 8 dodaje się ust. 8¹ w brzmieniu:

„8¹. Przez realizację przyłączenia urządzeń, instalacji lub sieci do sieci elektroenergetycznej lub do sieci ciepłowniczej rozumie się budowę odcinka lub elementu sieci służącego do połączenia urządzeń, instalacji lub sieci podmiotu ubiegającego się o ich przyłączenie do sieci elektroenergetycznej lub do sieci ciepłowniczej, z pozostałą częścią sieci.”,

d) ust. 8d² otrzymuje brzmienie:

„8d². W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej odmówi przyłączenia do sieci instalacji odnawialnego źródła energii z powodu braku technicznych warunków przyłączenia wynikających z braku niezbędnych zdolności przesyłowych sieci, w terminie proponowanym przez podmiot ubiegający się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne określa planowany termin oraz warunki wykonania niezbędnej rozbudowy lub modernizacji sieci, a także określa termin przyłączenia.”,

e) w ust. 8d³ wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku braku technicznych lub ekonomicznych warunków przyłączenia w zakresie mocy przyłączeniowej określonej we wniosku o określenie warunków przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej powiadamia podmiot ubiegający się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii o wielkości dostępnej mocy przyłączeniowej, dla jakiej mogą być spełnione te warunki. Jeżeli podmiot ten, w terminie 30 dni od dnia otrzymania powiadomienia:”,

f) ust. 8d⁸ otrzymuje brzmienie:

„8d⁸. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej jest obowiązane określić w warunkach przyłączenia przewidywany harmonogram przyłączania instalacji odnawialnego źródła energii, uwzględniający poszczególne etapy rozbudowy sieci, a także zestawienie planowanych prac.”;

3) w art. 7b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot posiadający tytuł prawny do korzystania z obiektu, który nie jest przyłączony do sieci ciepłowniczej lub wyposażony w indywidualne źródło ciepła oraz w którym przewidywana szczytowa moc cieplna instalacji i urządzeń do ogrzewania tego obiektu wynosi nie mniej niż 50 kW, zlokalizowanego na terenie, na którym istnieją techniczne warunki dostarczania ciepła z sieci ciepłowniczej, w której nie mniej niż 75% ciepła w skali roku kalendarzowego stanowi ciepło wytwarzane w instalacji odnawialnego źródła energii, ciepło użytkowe w kogeneracji lub ciepło odpadowe

z instalacji przemysłowych, ma obowiązek zapewnić efektywne energetycznie wykorzystanie lokalnych zasobów paliw i energii przez:

- 1) wyposażenie obiektu w indywidualną instalację odnawialnego źródła ciepła, źródła ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródła ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych albo
 - 2) przyłączenie obiektu do sieci ciepłowniczej
- chyba że przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła odmówiło wydania warunków przyłączenia do sieci albo dostarczanie ciepła do tego obiektu z sieci ciepłowniczej lub z indywidualnej instalacji odnawialnego źródła ciepła, źródła ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródła ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych zapewnia mniejszą efektywność energetyczną aniżeli z innego indywidualnego źródła ciepła, które może być wykorzystane do dostarczania ciepła do tego obiektu.”;
- 4) w art. 9 uchyla się ust. 5 i 6;
 - 5) art. 9a otrzymuje brzmienie:

„Art. 9a. 1. Odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 19, są obowiązani:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectwo pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 9l ust. 1, wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w ust. 18, obliczoną w sposób określony w ust. 13.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

- 1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędących odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;

- 3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197) lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 4) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest obowiązany złożyć Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oświadczenie potwierdzające zużycie nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku.

4. Odbiorca przemysłowy, który w roku poprzedzającym rok realizacji obowiązku, złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, i w roku tym zużył mniej niż 100 GWh energii elektrycznej lub koszt tej energii wyniósł mniej niż 3% wartości jego produkcji w roku poprzedzającym rok realizacji obowiązku, jest obowiązany do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do 100% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.

5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, i ogłasza go w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku.

6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, odbiorcy przemysłowi, o których mowa w ust. 2 pkt 1, którzy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużyli:

- 1) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 12% wartości ich produkcji – wykonują w odniesieniu do 20% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
- 2) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 7% i nie więcej niż 12% wartości ich produkcji – wykonują w odniesieniu do 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
- 3) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł nie mniej niż 3% i nie więcej niż 7% wartości ich produkcji – wykonują w odniesieniu do 80% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.

7. Przez wartość produkcji, o której mowa w ust. 6, rozumie się przychód ze sprzedaży własnych wyrobów, robót i usług, pomniejszony o podatek akcyzowy i podatek od towarów i usług oraz powiększony o kwoty dotacji do produktu.

8. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest obowiązany do dnia 31 maja roku następującego po roku realizacji obowiązku przekazać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki:

- 1) informację o wysokości wykonanego obowiązku, o którym mowa w ust. 6, oraz ilości zakupionej energii elektrycznej na własny użytek w roku realizacji obowiązku, a także o wysokości kosztu energii elektrycznej oraz wartości swojej produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku;
- 2) oświadczenie następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.²⁶⁾) oświadczam, że:
 - 1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 9a ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne są zgodne z prawdą;

²⁶⁾ Patrz odnośnik nr 5.

- 2) znane mi są i spełniam warunki uprawnienia określonego w art. 9a ust. 6 ustawy, o której mowa w pkt 1.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

9. Podmiot, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 8, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 6, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w ust. 6, przez okres 5 lat liczonych od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek.

10. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie miesiąca od zakończenia roku kalendarzowego, w którym zakupiło energię elektryczną w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jest obowiązane do przekazania towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji o ilości energii elektrycznej zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.

11. Deklaracja, o której mowa w ust. 10, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w ust. 1.

12. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w ust. 1, w zakresie określonym w ust. 2 pkt 3. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

13. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1 pkt 2, oblicza się według wzoru:

$$Ozs = Ozg \times Eog + Ozk \times Eok + Ozm \times Eom,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Ozs – opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wyrażoną w złotych,

- Ozg – jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 15% i nie wyższą niż 110% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,
- Eog – ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z zakresu obowiązku określonego w ust. 14 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1, a ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1, umorzonych obowiązującym podmiotom, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 14, wyrażoną w MWh,
- Ozk – jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 5% i nie wyższą niż 40% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,
- Eok – ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z zakresu obowiązku określonego w ust. 14 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2, a ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2, umorzonych obowiązującemu podmiotowi, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 14, wyrażoną w MWh,
- Ozm – jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 30% i nie wyższą niż 120% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,
- Eom – ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z zakresu obowiązku określonego w ust. 14 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a, a ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a, umorzonych obowiązującym podmiotom, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 14, wyrażoną w MWh.

14. Zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa pochodzenia z kogeneracji lub uiszczenia opłaty zastępczej, o którym mowa w ust. 1, określa się:

- 1) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1, na poziomie:
 - a) 3,9% w 2014 r.,
 - b) 4,9% w 2015 r.,

- c) 6,0% w 2016 r.,
 - d) 7,0% w 2017 r.,
 - e) 8,0% w 2018 r.;
- 2) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a, na poziomie:
- a) 1,1% w 2014 r.,
 - b) 1,3% w 2015 r.,
 - c) 1,5% w 2016 r.,
 - d) 1,8% w 2017 r.,
 - e) 2,3% w 2018 r.;
- 3) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2, na poziomie 23,2% w każdym roku, począwszy od 2014 r. do 2018 r.

15. Zakres obowiązku, o którym mowa w ust. 14, określa minimalny udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z uzyskanych i umorzonych świadectw pochodzenia z kogeneracji lub z uiszczonej opłaty zastępczej, odniesiony do:

- 1) dokonanego zakupu energii elektrycznej przez odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1;
- 2) całkowitej sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1, przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tą energię odbiorcom końcowym;
- 3) dokonanego zakupu energii elektrycznej na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w transakcjach zawieranych we własnym imieniu przez odbiorców końcowych, o których mowa w ust. 2 pkt 3;
- 4) dokonanego zakupu energii elektrycznej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1.

16. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ustala jednostkowe opłaty zastępcze oznaczone symbolami Ozg, Ozk i Ozm, o których mowa w ust. 13, na podstawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa

w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, z roku poprzedzającego rok ustalenia jednostkowych opłat zastępczych, biorąc pod uwagę:

- 1) ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- 2) różnicę między kosztami wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji a cenami sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym;
- 3) poziom cen energii elektrycznej dla odbiorców końcowych;
- 4) poziom zagospodarowania dostępnych ilości metanu uwalnianego i ujmowanego przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego oraz gazu uzyskiwanego z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy wymienionej w art. 3 pkt 20.

17. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki jednostkowe opłaty zastępcze oznaczone symbolami Ozg, Ozk i Ozm, o których mowa w ust. 13, do dnia 31 maja każdego roku, obowiązujące w roku następnym.

18. Opłata zastępcza, o której mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i jest uiszczana na rachunek bankowy tego funduszu do dnia 30 czerwca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

19. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 91 ust. 1, oraz szczegółowy zakres obowiązku potwierdzania danych, o których mowa w art. 91 ust. 8, w tym:

- 1) sposób obliczania:
 - a) średniorocznej sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji,
 - b) ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,
 - c) ilości ciepła użytkowego w kogeneracji,
 - d) oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji w porównaniu z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła w układach rozdzielonych o referencyjnych wartościach sprawności dla wytwarzania rozdzielonego,

- 2) sposoby wykorzystania ciepła użytkowego w kogeneracji przyjmowanego do obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 9l ust. 1,
- 3) referencyjne wartości sprawności dla wytwarzania rozdzielonego, oddzielnie dla energii elektrycznej i ciepła, służące do obliczania oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji,
- 4) wymagania dotyczące pomiarów ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego w jednostkach kogeneracji oraz ilości paliw zużywanych do ich wytwarzania, w tym na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 9l ust. 8,
- 5) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 i 1a, w tym wymagania dotyczące pomiarów bezpośrednich ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego oraz ilości paliw zużywanych do ich wytwarzania dokonywanych na potrzeby wydawania świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9l,
- 6) maksymalną wysokość i sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w ust. 1:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1,
 - b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 1 pkt 2– biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych oraz uzasadnione technicznie i ekonomicznie możliwości wykorzystania krajowego potencjału wysokosprawnej kogeneracji.”;
- 6) w art. 9c:
 - a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Operator systemu elektroenergetycznego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany zapewnić wszystkim podmiotom pierwszeństwo w świadczeniu usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz w wysokosprawnej kogeneracji, z zachowaniem niezawodności i bezpieczeństwa krajowego systemu elektroenergetycznego.”,

b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Operator systemu elektroenergetycznego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany przedstawiać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacje o ilościach energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przyłączonych do jego sieci i wprowadzonej do systemu elektroenergetycznego, z podziałem na poszczególne rodzaje źródeł, w terminie do dnia:

- 1) 31 lipca – za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku;
- 2) 31 stycznia – za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia roku poprzedniego.”;

7) uchyla się art. 9e;

8) w art. 9l:

a) w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) kwalifikację jednostki kogeneracji do jednostek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 1a albo pkt 2.”,

b) w ust. 4 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) informacje o spełnieniu warunków uprawniających do wydania świadectwa pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 1a albo w pkt 2;”,

c) w ust. 11 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wniosek o umorzenie odpowiedniej ilości świadectw pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej, w przypadku wystąpienia nadwyżki ilości energii elektrycznej wynikającej z wydanych temu przedsiębiorstwu świadectw pochodzenia z kogeneracji w stosunku do rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji przez daną jednostkę kogeneracji w poprzednim roku kalendarzowym i wykazanej w sprawozdaniu; tak umorzone świadectwa pochodzenia z kogeneracji nie stanowią podstawy do rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1.”,

d) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Do umarzania świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w ust. 11 pkt 3, przepisy art. 9m ust. 8–12 stosuje się odpowiednio.”;

9) art. 9m otrzymuje brzmienie:

„Art. 9m. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji powstają z chwilą zapisania świadectwa, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia z kogeneracji, o której mowa w ust. 12, po raz pierwszy na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia z kogeneracji prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w ust. 4, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia z kogeneracji.

4. Rejestr świadectw pochodzenia z kogeneracji prowadzi podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub
 - 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi
- organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

5. Podmiot, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw pochodzenia z kogeneracji w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia z kogeneracji;
- 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
- 3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia z kogeneracji z ilością energii elektrycznej odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

6. Podmiot, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany na wniosek odbiorcy przemysłowego, przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9a ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze

świadczenia pochodzenia z kogeneracji, wydać dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające z tych świadectw przysługujące wnioskodawcy i odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej.

7. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek odbiorcy przemysłowego, przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9a ust. 2, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, umarza, w drodze decyzji, te świadectwa w całości lub części.

9. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski, wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 1, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o umorzenie świadectw pochodzenia z kogeneracji należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

10. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji wygasają z chwilą jego umorzenia.

11. Odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 9a ust. 2, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectw pochodzenia z kogeneracji jest obowiązany złożyć do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki dokument, o którym mowa w ust. 6.

12. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia z kogeneracji podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw, o którym mowa w ust. 4.

13. Prawom majątkowym wynikającym ze świadectw pochodzenia z kogeneracji odpowiada określona ilość energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, wyrażona z dokładnością do jednej kWh.

14. Świadczenie pochodzenia z kogeneracji umorzone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego, wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji w poprzednim roku

kalendarzowym, jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 9a ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym.”;

10) uchyla się art. 9o–9s;

11) art. 9t otrzymuje brzmienie:

„Art. 9t. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej, w tym w instalacjach odnawialnego źródła energii z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, przesyłaniem energii elektrycznej lub paliw gazowych, magazynowaniem paliw gazowych, skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego oraz podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 poprzez przekazanie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji dotyczących infrastruktury energetycznej w sektorach gazu ziemnego i energii elektrycznej, w zakresie określonym w pkt 2 lub 3 załącznika do tego rozporządzenia.”;

12) uchyla się art. 9u–9x;

13) uchyla się rozdział 2a;

14) w art. 14 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) rozwój wykorzystania instalacji odnawialnego źródła energii;”;

15) art. 15e otrzymuje brzmienie:

„Art. 15e. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące infrastruktury energetycznej w sektorach ropy naftowej, gazu ziemnego, energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, biopaliw oraz dotyczącej wychwytywania i składowania dwutlenku węgla emitowanego przez te sektory, będących w obszarze zainteresowania Unii Europejskiej, o których mowa w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010.”;

16) w art. 16 w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy albo budowy sieci oraz planowanych nowych źródeł paliw gazowych lub energii, w tym instalacji odnawialnego źródła energii;”;

17) w art. 19 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) możliwości wykorzystania istniejących nadwyżek i lokalnych zasobów paliw i energii, z uwzględnieniem energii elektrycznej i ciepła wytwarzanych

- w instalacjach odnawialnego źródła energii, energii elektrycznej i ciepła użytkowego wytwarzanych w kogeneracji oraz zagospodarowania ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych;”;
- 18) uchyla się rozdział 3a i 3b;
- 19) w art. 23 w ust. 2:
- a) w pkt 3 lit. e otrzymuje brzmienie:
„e) jednostkowych opłat zastępczych, o których mowa w art. 9a ust. 13,”;
 - b) w pkt 18 lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) średnich cen sprzedaży ciepła, wytworzonego w należących do przedsiębiorstw posiadających koncesje jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracji:
 - opalanych paliwami węglowymi,
 - opalanych paliwami gazowymi,
 - opalanych olejem opałowym,
 - stanowiących instalacje odnawialnego źródła energii,”;
 - c) w pkt 19 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) gazu ziemnego i energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem infrastruktury dotyczącej wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,”;
 - d) pkt 21 otrzymuje brzmienie:
„21) wydawanie świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1, oraz ich umarzanie;”;
- 20) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a, art. 9l, art. 9m i art. 49a ust. 1 i 2, lub badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 10, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.”;
- 21) w art. 32 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) wytwarzania paliw lub energii, z wyłączeniem wytwarzania:
 - a) paliw stałych lub paliw gazowych,

- b) energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 50 MW niezaliczanych do instalacji odnawialnego źródła energii lub do jednostek kogeneracji,
- c) energii elektrycznej w mikroinstalacji lub w małej instalacji,
- d) energii elektrycznej:
 - z biogazu rolniczego,
 - wyłącznie z biogazu rolniczego w kogeneracji,
 - wyłącznie z biopłynów w rozumieniu ustawy z dnia o odnawialnych źródłach energii,
- e) ciepła w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nieprzekraczającej 5 MW;”;

22) w art. 34 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy nieprzekraczającej 5 MW jest zwolnione z opłat, o których mowa w ust. 1, w zakresie wytwarzania energii w tej instalacji.”;

23) w art. 45:

a) ust. 1b i 1c otrzymują brzmienie:

„1b. Przepisów ust. 1a nie stosuje się od dnia powstania obowiązku uiszczenia opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905, z późn. zm.²⁷⁾).

1c. W kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się koszty pobierania opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w ust. 1b.”,

b) po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:

„1d. W kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się koszty wprowadzenia i pobierania opłaty OZE, o której mowa w ustawie z dnia ... o odnawialnych źródłach energii.”,

²⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 58, poz. 357, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551 i Nr 233, poz. 1381.

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Taryfy dla paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła mogą uwzględniać koszty współfinansowania przez przedsiębiorstwa energetyczne przedsięwzięć związanych z rozwojem instalacji odnawialnego źródła energii.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Taryfy dla energii elektrycznej powinny uwzględniać, w odniesieniu do odbiorców, skutki wprowadzenia opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w ust. 1b.”,

e) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Płatnik opłaty OZE uwzględnia w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w rozumieniu przepisów prawa energetycznego opłatę OZE, ustalaną na podstawie stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 1d, obowiązującej w danym roku. Opłata OZE pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług stanowi u płatnika opłaty OZE podstawę opodatkowania świadczonych przez niego usług w rozumieniu art. 29a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.²⁸⁾).”;

24) art. 47 ust. 2f otrzymuje brzmienie:

„2f. Planowane przychody ze sprzedaży ciepła przyjmowane do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie dla ciepła dla jednostek kogeneracji, oblicza się przy zastosowaniu wskaźnika referencyjnego ustalanego przez Prezesa URE zgodnie z metodologią określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 5 i 6 i średnich cen sprzedaży ciepła, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c. W odniesieniu do ciepła wytworzonego w instalacjach termicznego przekształcania odpadów, przyjmuje się średnią cenę ciepła wskazaną w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c tiret czwarte.”;

25) w art. 49a w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii;”;

26) uchyla się rozdział 6a;

²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1342, 1448, 1529 i 1530, z 2013 r. poz. 35, 1027 i 1608 oraz z 2014 r. poz. 312.

27) w art. 56:

a) w ust. 1:

– pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia z kogeneracji albo nie uiszcza opłaty zastępczej, o których mowa w art. 9a ust. 1, lub przedkłada Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji zawierający dane lub informacje niezgodne ze stanem faktycznym;”,

– pkt 1f otrzymuje brzmienie:

„1f) nie przedkłada towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 10, lub przedkłada deklarację niezgodną ze stanem faktycznym;”,

– uchyla się pkt 28–30,

– pkt 34 otrzymuje brzmienie:

„34) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 9a ust. 8 pkt 1;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza Prezes URE.”,

c) ust. 2a–2d otrzymują brzmienie:

„2a. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1a nie może być niższa niż obliczona według wzoru:

$$K_S = 1,3 \times (O_{ZK} - O_{ZZK}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_S – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

O_{ZK} – opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 9a ust. 13, wyrażoną w złotych,

O_{ZZK} – uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych.

2b. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, stanowią dochód budżetu państwa.

2c. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1f nie może być niższa niż wysokość obliczona wg wzoru:

$$K_o = 1,3 \times O_z,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą nieuiszczoną przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obliczoną według wzoru, o którym mowa w art. 9a ust. 13, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a niewskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 10.

2d. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w ust. 1 pkt 34 wynosi 10 000 zł.”.

Art. 171. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197) w art. 2 w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.²⁹⁾), oraz ze świadectw pochodzenia i świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w ustawie z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 172. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 963, 984 i 1611) w art. 37 w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) wykonywanie zadań określonych w przepisach ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 173. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.³⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 401 w ust. 7:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wpływy z opłaty zastępczej, o której mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.³¹⁾);”.

b) po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:

„4b) wpływy z opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...);”;

²⁹⁾ Patrz odnośnik nr 3.

³⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 40, 47 i 457.

³¹⁾ Patrz odnośnik nr 3

2) w art. 401c ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4–4b, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na wspieranie:

- 1) poprawy efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 2) przedsięwzięć termomodernizacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. z 2014 r. poz. 712);
- 3) rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii, wraz z niezbędnymi do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła obiektami budowlanymi i urządzeniami, oraz budowy lub przebudowy sieci służących przyłączeniu tych instalacji, w szczególności na:
 - a) nabycie lub montaż mikroinstalacji lub małych instalacji w rozumieniu ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii,
 - b) nabycie stacji redukcyjno-gazowych umożliwiających przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii służących do wytwarzania biogazu rolniczego;
- 4) rozwoju produkcji instalacji odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) innych działań związanych z instalacjami odnawialnego źródła energii lub wytwarzaniem energii z tych źródeł, w szczególności na:
 - a) promowanie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii lub wykorzystywania energii wytwarzanej w tych instalacjach,
 - b) opracowywanie lub wdrażanie nowych technik lub technologii wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii lub wykorzystywania energii wytwarzanej w tych instalacjach.”.

Art. 174. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.³²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 67 w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) zamówienie na dostawę jest dokonywane na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów o giełdach towarowych, w tym na giełdzie towarowej innych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego, lub gdy dokonuje zakupu

³²⁾ Patrz odnośnik nr 13.

świadczeń pochodzenia, świadectw pochodzenia biogazu rolniczego i świadectw pochodzenia z kogeneracji na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów o giełdach towarowych, w tym na giełdzie towarowej innych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego.”;

2) w art. 138a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zamawiający prowadzący działalność, o której mowa w art. 132 ust. 1 pkt 1 i 3, nie stosują ustawy do udzielania zamówień sektorowych na dostawy energii elektrycznej, paliw gazowych lub ciepła oraz paliw do wytwarzania energii oraz zakupu świadectw pochodzenia, świadectw pochodzenia biogazu rolniczego i świadectw pochodzenia z kogeneracji w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.³³⁾), lub w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 175. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164 oraz z 2014 r. poz. 457) w art. 2 w ust. 1 pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) inne paliwa odnawialne – paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 2 pkt 23 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...), stosowane w silnikach;”.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe

Art. 176. Od dnia wejścia w życie rozdziału 4 stawka opłaty OZE netto wynosi 2,27 zł za 1 MWh i obowiązuje do końca roku kalendarzowego, w którym rozdział 4 wszedł w życie.

Art. 177. 1. Świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydane przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 zachowują ważność.

2. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o których mowa w art. 9a ust. 1 i 8 ustawy zmienianej w art. 170, za okres przed dniem wejścia w życie art. 170 pkt 5, oraz w zakresie kar pieniężnych za nieprzestrzeganie tego obowiązku w tym okresie stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do spraw o wydanie świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu

³³⁾ Patrz odnośnik nr 3.

rolniczego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 178. Przepisy dotyczące obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do dnia 30 czerwca 2019 r.

Art. 179. Wysokość jednostkowej opłaty zastępczej ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 9a ust. 8c ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, jako obowiązującej w roku wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązuje w okresie, na jaki została ogłoszona.

Art. 180. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 170 pkt 5, dotyczących świadectw pochodzenia z kogeneracji, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 181. 1. Koncesje na wytwarzanie energii elektrycznej udzielone przez Prezesa URE wytwórcom energii elektrycznej w mikroinstalacji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Postępowania o udzielenie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej wytwórcom energii elektrycznej w mikroinstalacji wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 182. 1. Wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, wpisuje się z urzędu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, zgodnie z zakresem koncesji.

2. Do dnia doręczenia wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru działalności regulowanej zachowuje moc koncesja wydana na podstawie ustawy zmienianej w art. 170.

3. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej może wezwać wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, do uzupełnienia danych objętych zakresem wpisu, w terminie 60 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wydaje decyzję o wykreśleniu wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, z rejestru działalności regulowanej.

5. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej potwierdza dokonanie wpisu do rejestru przez wydanie zaświadczenia, nie później niż w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 183. 1. Wytwórcy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wytwarzają energię elektryczną wyłącznie z biopłynów na podstawie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej wydanej na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożą wniosek o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 35 ust. 1.

2. Koncesje, o których mowa w ust. 1, wygasają:

- 1) z dniem wpisu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 35 ust. 1;
- 2) po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 184. Wnioski o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, złożone przez wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji lub wyłącznie z biopłynów, dla której przepisy ustawy zmienianej w art. 170 nie przewidują obowiązku uzyskania koncesji, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa odpowiednio w art. 7 i art. 35.

Art. 185. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, staje się rejestrem działalności regulowanej, o którym mowa w art. 23.

2. Podmioty wpisane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, z wyłączeniem podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru działalności regulowanej, uznaje się za wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23.

Art. 186. 1. Wnioski o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 23.

2. Postępowania w sprawach o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 170, podmiotów wykonujących działalność

gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 23 tej ustawy, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 187. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 9a ust. 9 i art. 9a ust. 11 ustawy zmienianej w art. 170 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 60–62, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4;
- 2) art. 9a ust. 10 ustawy zmienianej w art. 170 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9a ust. 19 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 170 pkt 5;
- 3) art. 20v i art. 20za ustawy zmienianej w art. 170 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 144 i art. 149, nie dłużej jednak niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 188. Opłaty zastępcze, o których mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 i ust. 8 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, oraz kary pieniężne wymierzane na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1a tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, uiszczone na rachunek bankowy Narodowego Funduszu po dniu wejścia w życie art. 173 pkt 1 lit. a, oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 28–30 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, przekazane po dniu wejścia w życie art. 173 pkt 1 lit. a, stanowią przychód tego Funduszu i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 173.

Art. 189. 1. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość współczynnika korygującego, o którym mowa w art. 44 ust. 9, w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

2. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, do dnia 31 stycznia 2015 r.

Art. 190. Minister właściwy do spraw gospodarki po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, jaka

powinna zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji w następnym roku kalendarzowym, do dnia 15 lutego 2015 r.

Art. 191. Raport roczny, o którym mowa w art. 16 ust. 1, Prezes URE po raz pierwszy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 192. Raport roczny, o którym mowa w art. 32 ust. 1 oraz w art. 35 ust. 2, Prezes ARR po raz pierwszy przekazuje ministrom właściwym do spraw: gospodarki, rynków rolnych, środowiska oraz Prezesowi URE za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 193. Sprawozdanie półroczne, o którym mowa w art. 6 ust. 3, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego po raz pierwszy przekazuje Prezesowi URE za półrocze roku kalendarzowego następujące po półroczu, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 194. Sprawozdanie półroczne, o którym mowa w art. 22 ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego po raz pierwszy przekazuje Prezesowi ARR za półrocze roku kalendarzowego następujące po półroczu, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 195. Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji po raz pierwszy przekazuje Prezesowi URE za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 196. Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 25 pkt 5 lub w art. 35 ust. 1 pkt 6, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego lub wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biopłynów po raz pierwszy przekazuje Prezesowi ARR za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 197. 1. Rada Ministrów dokonuje przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedkłada Sejmowi informację o skutkach jej obowiązywania wraz z propozycjami zmian co najmniej raz na 3 lata.

2. Pierwszego przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedłożenia Sejmowi informacji o skutkach jej obowiązywania wraz z propozycjami zmian Rada Ministrów dokona nie później niż do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 198. Przez osobę, o której mowa w art. 9v i art. 9x ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, rozumie się wytwórców, o których mowa w art. 4 ust. 1 i art. 19 ust. 1.

Rozdział 12

Przepisy końcowe

Art. 199. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE, wynikających z niniejszej ustawy wynosi:

- 1) w 2015 r. – 5 291 183,00 zł;
- 2) w 2016 r. – 4 189 920,00 zł;
- 3) w 2017 r. – 4 833 324,00 zł;
- 4) w 2018 r. – 5 073 324,00 zł;
- 5) w 2019 r. – 4 833 324,00 zł;
- 6) w 2020 r. – 4 833 324,00 zł;
- 7) w 2021 r. – 100 000,00 zł;
- 8) w 2022 r. – 100 000,00 zł;
- 9) w 2023 r. – 100 000,00 zł;
- 10) w 2024 r. – 100 000,00 zł.

2. Prezes URE monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach zgodna jest z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 200. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. wynosi:

- 1) w 2015 r. – 274 000,00 zł;
- 2) w latach 2016–2025 – 0 zł.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach zgodna jest z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 201. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) rozdziału 4,
- 2) art. 169,
- 3) art. 170 pkt 5, 7–9, 10 w zakresie uchylanego art. 9o, pkt 12 w zakresie uchylanego art. 9v i uchylanego art. 9x w zakresie, w jakim odsyła do stosowania art. 9v, pkt 19, 20 i 27,
- 4) art. 173 pkt 1 lit. a

– które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel uchwalenia ustawy o odnawialnych źródłach energii

Rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii (OZE) w Polsce jest postrzegany głównie jako działanie zmniejszające obciążenie środowiska oraz zwiększające bezpieczeństwo energetyczne kraju. Ma to szczególne znaczenie w sytuacji, gdy polska elektroenergetyka oparta jest w około 90% na węglu, w związku z czym, zdywersyfikowanie źródeł wytwarzania energii elektrycznej oraz rozwój są niezwykle istotne. Wymaga zaznaczenia, że rozwój energetyki odnawialnej powinien opierać się przede wszystkim na generacji rozproszonej, która jednocześnie przyczynia się do zmniejszenia strat związanych z przesyłem energii, a tym samym istotnie poprawia bezpieczeństwo energetyczne i redukuje emisję gazów cieplarnianych.

Aktualnym dokumentem strategicznym w zakresie rozwoju energetyki państwa jest Polityka energetyczna Polski do 2030 r., uchwalona przez Radę Ministrów w dniu 10 listopada 2009 r. Jednym z priorytetów tej strategii jest zapewnienie osiągnięcia przez Polskę w 2020 r. co najmniej 15% udziału energii z odnawialnych źródeł w zużyciu energii finalnej brutto, w tym co najmniej 10% udziału energii odnawialnej zużywanej w transporcie. Zobowiązanie osiągnięcia powyższego celu wynika bezpośrednio z dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE.

Zasadniczo w celu osiągnięcia ww. celów obligatoryjnych poprzez przepisy przyjęte w projekcie ustawy Polska ma wypełnić obowiązek osiągnięcia celów pośrednich, kształtujących się w poszczególnych latach na poziomie: 9,54% do 2014 r., 10,71% do 2016 r. oraz 12,27% do 2018 r. W ramach realizacji zobowiązań zawartych w dyrektywie 2009/28/WE Rada Ministrów w dniu 6 grudnia 2010 r. przyjęła „Krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych”, zwany dalej „KPD”, który został następnie przekazany do Komisji Europejskiej. KPD określa krajowe cele w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych zużyte w sektorze transportowym, sektorze energii elektrycznej, sektorze ogrzewania i chłodzenia w 2020 r. W KPD przyjęto, iż osiągnięcie powyższego celu oparte będzie o dwa filary zasobów dostępnych i możliwych do wykorzystania w Polsce, tj. poprzez wzrost wytwarzania

energii elektrycznej z generacji wiatrowej oraz większe wykorzystanie energetyczne biomasy.

Podkreślić jednakże należy, że osiągnięcie tego celu będzie możliwe jedynie pod warunkiem zapewnienia zrównoważonego rozwoju wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Rozwój tych źródeł powinien bowiem następować z uwzględnieniem nie tylko zobowiązań Polski w zakresie zapewnienia odpowiedniego udziału energii z OZE w zużyciu energii ogółem, ale także następować z uwzględnieniem uwarunkowań w zakresie ochrony środowiska. Rozwój OZE nie może pociągać za sobą negatywnych skutków dla gospodarki, w tym dla zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego kraju. Powyższe oznacza, że powinien on następować w sposób zapewniający uwzględnienie nie tylko interesów przedsiębiorców działających w sektorze energetyki odnawialnej, ale także innych podmiotów, na których rozwój energetyki odnawialnej będzie miał wpływ, w szczególności odbiorców energii, podmiotów prowadzących działalność w sektorze rolnictwa czy też gminy na terenie których powstawać będą odnawialne źródła energii.

Jednocześnie polityka klimatyczno-energetyczna przyjęta we wszystkich krajach Unii Europejskiej jako podstawa rozwoju przemysłu, a w szczególności rozwoju sektora energetycznego, nakłada na państwa członkowskie szereg celów i konkretnych zadań dla jej realizacji. Sytuacja, w której znajduje się Polska, jest szczególna ze względu na historycznie uwarunkowaną specyfikę branży energetycznej opartej na paliwach kopalnych.

Stan realizacji poszczególnych zadań niezbędnych do wdrożenia polityki opartej na uwzględnieniu kosztów środowiskowych wysokoemisyjnych gałęzi gospodarki, wymagają systemowych i skoordynowanych działań. Specyfika rozwoju wykorzystania odnawialnych źródeł energii wiąże się więc z koniecznością zintegrowania i zsynchronizowania szeregu działań znajdujących się w sferze zainteresowania wielu organów (w szczególności Ministra Gospodarki, Ministra Środowiska, Ministra Infrastruktury i Rozwoju oraz Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi). Konieczne jest także określenie szczegółowych działań służących rozwojowi energetyki odnawialnej, w tym dotyczących poszczególnych rodzajów technologii wytwarzania energii elektrycznej i ciepła z odnawialnych źródeł energii.

Obecnie nie ma w Polsce dedykowanego aktu prawnego rangi ustawowej, który dotyczyłby wyłącznie szeroko pojętej problematyki energetyki odnawialnej. Skala wyzwań wiążących się z rozwojem wykorzystania odnawialnych źródeł energii wskazuje na potrzebę uchwalenia takiej ustawy.

Na uwagę zasługuje fakt, że wśród państw liderów Unii Europejskiej w zakresie wykorzystania OZE zdecydowana większość uchwaliła dedykowaną ustawę umożliwiającą zagwarantowanie trwałego rozwoju gospodarki energetycznej opartej o wykorzystanie zasobów OZE w kontekście ochrony klimatu i środowiska, na co wskazuje poniższe zestawienie.

Państwo	Nazwa regulacji (EN)	Nazwa regulacji (oryginalna)	Data wejścia w życie
Austria	Federal Act on the Promotion of Electricity Produced from Renewable Energy Sources (Green Electricity Act)	Bundesgesetz, mit dem Neuregelungen auf dem Gebiet der Elektrizitätserzeugung aus Erneuerbaren Energieträgern und auf dem Gebiet der Kraft-Wärme-Kopplung erlassen werden (Ökostromgesetz - ÖSG)	24.08.2002
Cypr	<u>Law No. 33 I 2003 on the Promotion of Renewable Energy and Energy Efficiency</u>	O perí proóthisis kai enthárrinsis tis khrísis ton ananeósimon pigón enéryias kai tis exikonomisis enéryias nómos tou 2003	01.08.2003
Dania	Law on the Promotion of Renewable Energy	Lov om fremme af vedvarende energi	01.01.2009
Finlandia	Act No. 1396 of 30.12.2010 on the Promotion of Renewable Energy Generation	Laki uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta 30.12.2010/1396	01.01.2011
Niemcy	Act on Granting Priority to Renewable Energy Sources (Renewable Energy Sources Act)	Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Erneuerbare-Energien-Gesetz)	01.01.2009
Litwa	Law of the Republic of Lithuania on Renewable Energy	Lietuvos Respublikos Atsinaujinanciu išteklių energetikos įstatymas (Valstybes žinios, 2011, Nr. 62-2936)	24.05.2011
Słowacja	<u>Act No. 309/2009 Coll. on the Promotion of Renewable Energy Sources and High-</u>	<u>Zákon 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých</u>	19.09.2009

	<u>efficiency</u> <u>Cogeneration and on</u> <u>Amendments to</u> <u>Certain Acts</u>	<u>zákonov</u>	
Szwecja	Act No. 2003:113 on Electricity Certificates	Lag (2003:113) om elcertifikat	01.05.2003

Źródło: opracowanie własne

Z tego względu jak najszybsze uchwalenie ustawy o odnawialnych źródłach energii stworzy wyjątkową możliwość dostosowania przyjętych w Polsce rozwiązań prawnych do standardów prawodawczych rynku energii odnawialnej obowiązujących w innych wiodących krajach UE. Powyższe umożliwi ponadto skuteczniejszą realizację działań w zakresie energetyki odnawialnej.

Celem projektowanej ustawy jest:

- 1) zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego i ochrony środowiska, między innymi w wyniku efektywnego wykorzystania odnawialnych źródeł energii,
- 2) racjonalne wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii, uwzględniające realizację długofalowej polityki rozwoju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej, wypełnienie zobowiązań wynikających z zawartych umów międzynarodowych oraz podnoszenie innowacyjności i konkurencyjności gospodarki Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) kształtowanie mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, lub biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii,
- 4) wypracowanie optymalnego i zrównoważonego zaopatrzenia odbiorców końcowych na energię elektryczną, ciepło lub biogaz rolniczy z instalacji odnawialnego źródła energii,
- 5) tworzenie nowych miejsc pracy w wyniku przyrostu liczby oddawanych do użytkowania nowych instalacji odnawialnego źródła energii,
- 6) zapewnienie wykorzystania na cele energetyczne produktów ubocznych lub pozostałości z rolnictwa oraz przemysłu wykorzystującego surowce rolnicze.

Priorytetowym efektem obowiązywania ustawy o odnawialnych źródłach energii będzie zapewnienie realizacji celów w zakresie rozwoju odnawialnych źródeł energii wynikających z dokumentów rządowych przyjętych przez Radę Ministrów, tj. Polityki energetycznej Polski do 2030 roku oraz KPD, jak również dalszą koordynację działań

organów administracji rządowej w tym obszarze, co pozwoli zapewnić spójność i skuteczność podejmowanych działań. Kolejnym ważnym efektem uchwalenia projektu ustawy o OZE będzie wdrożenie schematu zoptymalizowanych mechanizmów wsparcia dla producentów energii elektrycznej z OZE ze szczególnym uwzględnieniem generacji rozproszonej opartej o lokalne zasoby OZE.

Ważnym efektem przyjęcia ustawy o odnawialnych źródłach energii będzie wyodrębnienie i usystematyzowanie mechanizmów wsparcia dla energii z OZE zawartych dotychczas w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.), zwanej dalej „PE”. Przeniesienie i odpowiednie dostosowanie dotychczasowego systemu wsparcia dla energii z OZE, powinno dotyczyć w pierwszym etapie regulacji ustawowych z zastrzeżeniem przejściowych okresów obowiązywania rozporządzeń umożliwiających niezakłócone funkcjonowanie mechanizmów wsparcia dla energii z OZE.

Uchwalenie ustawy o odnawialnych źródłach energii może przyczynić się także do ożywienia międzynarodowej współpracy, wymiany doświadczeń oraz badań w kwestiach związanych z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii. Zapewni tym samym lepsze warunki do rozwoju krajowej energetyki odnawialnej.

Należy wyjaśnić, że Komisja Europejska prowadzi działania mające na celu zapewnienie promocji stosowania energii z OZE, które docelowo mają doprowadzić do znacznego zwiększenia ilości energii wytworzonej z OZE, której udział docelowo ma zwiększyć się do poziomu 20% w 2020 r. w bilansie energii finalnej wszystkich państw członkowskich UE. Promocja stosowania energii z OZE stanowi jeden z trwałych i kluczowych priorytetów wyznaczonych w polityce energetycznej UE, a jego realizacja uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju. Osiągnięcie celów dyrektywy 2009/28/WE powinno nastąpić przy zastosowaniu najbardziej efektywnych sposobów wsparcia promocji stosowania energii z OZE. Promocja rozwoju energii z OZE wymaga dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego energii elektrycznej, tak aby ustanowiony system wsparcia dostarczał producentom energii z OZE zachęt inwestycyjnych wystarczających do podjęcia pozytywnej decyzji o budowie nowych mocy wytwórczych wykorzystujących energię z OZE.

Jednocześnie należy podkreślić, iż Komisja Europejska w swoich dokumentach podkreśla, iż systemy wsparcia OZE powinny być efektywne kosztowo i zorientowane

na rynek, przy czym proces ten powinien następować stopniowo. W ostatnim Sprawozdaniu KE na temat postępów w dziedzinie energii odnawialnej z dnia 27 marca 2013 r. (COM(2013)175 final), Komisja nawiązuje do przygotowywanych Wytycznych w sprawie systemów wsparcia OZE: „Wytyczne Komisji są konieczne w celu zapewnienia systematycznego i na tyle szybkiego dostosowywania planów wsparcia, aby możliwe było uwzględnienie malejących kosztów technologii, a także w celu zapewnienia, że reformy umożliwią producentom energii odnawialnej uczestnictwo w rynku energii (np. przejście z taryf gwarantowanych na premie gwarantowane lub limity oraz stosowanie procedur przetargowych dla uniknięcia nadwyżek rekompensat, itd.); tego rodzaju interwencje rynkowe powinny korygować niedoskonałości rynku, bez powodowania dodatkowych zakłóceń lub utrzymywania istniejących.”.

Powyższy kierunek znalazł odzwierciedlenie w procesie przygotowywania ww. Wytycznych, jak również w trakcie tych spotkań KE podkreślała, że dojrzewanie technologii i ich coraz większy udział w rynku wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła powinno się wiązać z wprowadzaniem rynkowych narzędzi, m.in. poprzez dostosowywanie istniejących systemów wsparcia opartych o formułę „zielonych certyfikatów”, czy FiT na efektywniejsze kosztowo systemy takie jak: FiPremium, aukcyjny lub przetargów. W ocenie KE wykorzystanie przetargów i aukcji, jako mechanizm wsparcia OZE jest korzystnym rozwiązaniem umożliwiającym producentom OZE uczestnictwo w rynku energii, ale jednocześnie zdecydowanie zbyt rzadko stosowanym.

Komisja Europejska w dniu 9 kwietnia 2014 r. przyjęła ww. wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i energetykę 2014–2020, które zawierają szczegółowy opis kryteriów dotyczących zgodności pomocy operacyjnej na wytwarzanie energii elektrycznej z OZE z regułami rynku wewnętrznego. Przyjęte wytyczne wprowadzają od dnia 1 stycznia 2016 r. zaostrzone zasady udzielania pomocy operacyjnej na rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

W UE kilka państw wykorzystuje bądź wykorzystywało przetargi jako system wsparcia promujący wytwarzanie energii z OZE. Stosowane systemy wsparcia OZE można podzielić na kategorie, w których przetargi:

- 1) są głównym mechanizmem wsparcia (Holandia),
- 2) są elementem systemu wsparcia (Francja, Cypr, Węgry, Włochy),

- 3) zostały stopniowo wstrzymane (Łotwa),
- 4) przestały być stosowane (Wielka Brytania, Irlandia).

Holandia w sposób szeroki wykorzystuje przetargi do wsparcia OZE. W 2011 r. wprowadzono system SDE+ (*Subsidiereregeling duurzame energieproductie*), wykorzystujący doświadczenia poprzednich mechanizmów wsparcia. Jest to system typu feed-in premium. Wsparcie jest zagwarantowane na okres do 15 lat i stanowi różnicę między średnim kosztem energii OZE a średnim kosztem energii konwencjonalnej (oczekiwana cena w nadchodzącym roku). Akceptowalny średni koszt technologii wzrasta w każdej fazie przetargu. Na 2013 r. ustanowiono następujące poziomy:

Faza	I	II	III	IV	V	VI
Elektryczność	€ 0.07 /kWh	€ 0.08 /kWh	€ 0.09 /kWh	€ 0.11 /kWh	€ 0.13 /kWh	€ 0.15 /kWh
Biogaz	€ 0.483 /Nm3	€ 0.552 /Nm3	€ 0.621 /Nm3	€ 0.759 /Nm3	€ 0.897 /Nm3	€ 1.035 /Nm3
Ciepło CHP	€ 19.4 /GJ	€ 22.2 /GJ	€ 25.0 /GJ	€ 30.6 /GJ	€ 36.1 /GJ	€ 41.7 /GJ

Dlatego też wiele „droższych technologii” aplikuje o wsparcie już we wczesnych fazach, z obawy o brak uruchomienia końcowych faz (ze względu na wyczerpanie budżetu).

Niewątpliwą wadą systemu holenderskiego jest brak uwzględnienia wykonalności projektu przy przyznawaniu subsydium. W konsekwencji możliwy jest scenariusz, że projekt nie zostanie zrealizowany, a przyznane wcześniej subsydium nie zostanie wykorzystane (nie ma możliwości ponownej alokacji niewykorzystanych subsydiów).

We Francji dominującą rolę odgrywa system feed-in-tariff dla energii wodnej, lądowej energii wiatrowej, fotowoltaiki do 100 kW oraz biomasy i biogazu. Natomiast w przypadku morskiej energii wiatrowej, energetyki wodnej, fotowoltaiki o mocy zainstalowanej powyżej 100 kW oraz instalacji biomasowych o dużej mocy stosowany jest system przetargów w trybie nieregularnym. Pierwszy przetarg na morską energię wiatrową został uruchomiony w lipcu 2011 r. – na podstawie decyzji z kwietnia 2012 r. wybrano 4 projekty o łącznej mocy 2000 MW (zakończenie inwestycji o wartości

7 mld euro jest przewidywane na lata 2015–2018). Na początku 2013 r. ogłoszono przetarg na kolejne 1000 MW.

W przypadku PV podmioty zgłaszające się do przetargu powinny współpracować z certyfikowanymi podwykonawcami i wytwórcami paneli oraz zagwarantować recykling i likwidację elektrowni. Przewidziano dwa rodzaje przetargów:

- 1) uproszczona procedura (instalacje na budynkach do 250 kW) – aplikanci będą wybrani na podstawie zaoferowanej przez nich ceny energii elektrycznej (wybierani z najniższą proponowaną ceną);
- 2) pełna procedura (instalacje naziemne oraz na budynkach powyżej 250 kW) – oferowana cena energii elektrycznej ma wagę jedynie 40% finalnej oceny.

Cypr wspiera OZE poprzez wykorzystanie subsydiów i systemu feed-in premium. Ponadto w 2012 r. uruchomiono przetarg dla instalacji PV > 151 kW. Proces ten odbywa się poprzez powołany w tym celu specjalny fundusz dla OZE i efektywności energetycznej, który ma na celu przyznanie wsparcia dla 50 MW w 2012 r. Zwycięzcy przetargów sprzedają energię po cenie rynkowej i dodatkowo otrzymują bonus, przyznany w trakcie przetargu (max. € 0.21 za kWh) na 20 lat. Wybór zwycięzców przetargu odbywa się w czterech krokach:

- 1) odrzucenie ofert przewyższających maksymalny poziom bonusu;
- 2) informowanie wszystkich oferentów o najniższej złożonej ofercie;
- 3) oferenci mogą złożyć swoją ostateczną ofertę;
- 4) tworzenie finałowego rankingu na podstawie zaproponowanej ceny.

W sytuacji, gdy najniższa zaproponowana cena jest „niebezpiecznie” niska, sprawdzana jest ekonomiczna wykonalność projektu (istnieje możliwość jego odrzucenia). Zwycięzcy powinni zrealizować projekt w ciągu 8 (≥ 3 MW) lub 12 miesięcy od podpisania umowy z Funduszem i odbiorcą energii.

W wyniku rozstrzygnięcia przetargu, wybrano 23 projekty o łącznej mocy 50 MW, które powinny generować ok. 80 GWh energii elektrycznej rocznie. Przetarg cieszył się dużym zainteresowaniem (121 inwestorów i 2150 ofert) i w efekcie średnia cena przetargu ukształtowała się na poziomie €0,0866/kWh. Według szacunków niska cena przetargu pozwoli zaoszczędzić 43,76%, lub €5,8 milionów rocznie.

W przypadku Węgier w 2005 r. ogłoszono przetarg na instalacje energetyki wiatrowej na lądzie, w którym aplikowano na łączną moc 1400 MW. W związku z założeniami

systemu wsparcia oraz ograniczeniami sieci, Urząd Energetyki ustalił górny limit na poziomie 330 MW, a prawa do mocy zostały rozdzielone proporcjonalnie. Przetarg ten był bardzo negatywnie oceniany ze względu na brak transparentności, brak jasnych kryteriów przydziału mocy. W efekcie do końca 2011 r. zainstalowano jednak 325 MW. Kolejny przetarg na 410 MW (już z odpowiednio przygotowaną dokumentacją) został ogłoszony w 2009 r., jednak ze względów politycznych został wstrzymany w 2010 r. Przetarg ten jest niezbędny do realizacji celu Krajowego Planu Działań w tym zakresie (750 MW), gdyż prawo węgierskie dopuszcza przetarg, jako jedyną możliwość budowy nowych mocy w lądowej energetyce wiatrowej. W konsekwencji na rynku węgierskim panuje duża niepewność w zakresie przyszłości energetyki wiatrowej.

W ramach systemu wsparcia we Włoszech wykorzystywane są FiT, FiP oraz przetargi. Do udziału w przetargach są uprawnione wszystkie technologie poza PV (wiatr >5 MW, geotermia >20 MW, biogaz >5 MW, hydro >10 MW, biomasa >5 MW). Dla każdej technologii są wyznaczone maksymalne poziomy wsparcia za 1 MWh (np. wiatrowa energetyka lądowa – € 127). W trakcie przetargów uruchamianych co roku aplikanci oferują możliwą redukcję maksymalnego poziomu wsparcia dla danej technologii – dopuszczona jest redukcja w przedziale 2–30%. Zwycięzcy przetargu (wybierane najniższe oferty, aż do osiągnięcia określonej ilości mocy) mają określony czas na realizację inwestycji (od 16 do 40 miesięcy) i otrzymują wsparcie w zależności od technologii na 20–30 lat.

Z tych wszystkich względów niezwykle istotne jest pilne wdrożenie w ustawie o odnawialnych źródłach energii wypracowanych mechanizmów wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z OZE.

Powyższe może zostać osiągnięte w drodze dostosowania projektu ustawy do rozporządzenia Komisji Europejskiej w sprawie uznania niektórych rodzajów pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (przyjętego w dniu 21 maja 2014 r.), co umożliwi rezygnację z obowiązku notyfikacyjnego.

Z kolei wejście w życie w dniu 9 maja 2014 r. ustawy z dnia 21 marca 2014 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 457), umożliwiło wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2009/28/WE odnoszących się do biopaliw. Zakres ww. ustawy odnosi się w szczególności do kwestii wynikających z wprowadzonego przez dyrektywę celu

w zakresie 10% udziałów energii odnawialnej w transporcie w 2020 r. oraz przepisów dotyczących wprowadzenia kryteriów zrównoważonego rozwoju dla biokomponentów i biopaliw ciekłych.

Z kolei po wejściu w życie ustawy z dnia 21 marca 2014 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 457), nastąpi wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2009/28/WE odnoszących się do biopaliw. Zakres ww. ustawy odnosi się w szczególności do kwestii wynikających z wprowadzonego przez dyrektywę celu w zakresie 10% udziału energii odnawialnej w transporcie w 2020 r. oraz przepisy dotyczące wprowadzenia kryteriów zrównoważonego rozwoju dla biokomponentów i biopaliw ciekłych.

Wykorzystując efekt synergii działań organów administracji rządowej, samorządowej oraz organizacji pozarządowych ustawa o odnawialnych źródłach energii może stać się platformą współpracy oraz siłą napędową wymiany doświadczeń, a także podejmowania badań w kwestiach związanych z rozwojem wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Skoordynowanie ww. działań pozwoli bowiem na jeszcze lepszy i zrównoważony rozwój OZE.

2. Wskazanie różnic między dotychczasowym a projektowanym stanem organizacyjnym

Na podstawie reguł wypracowanych w ustawie – Prawo energetyczne do projektu ustawy przeniesiono przepisy dotyczące wydawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, opracowania i realizacji krajowego planu działania w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz monitorowania rynku energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii, biogazu rolniczego, a także rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie, certyfikowania instalatorów mikroinstalacji, małych instalacji i instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej zainstalowanej mocy cieplnej nie większej niż 600 kW oraz akredytowania organizatorów szkoleń, a także współpracy międzynarodowej w zakresie wspólnych projektów energetycznych oraz współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii.

2.1. Najważniejsze mechanizmy wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz biogazu rolniczego zawarte w przepisach PE

Od dnia 1 października 2005 r. funkcjonuje w Polsce system wsparcia wytwarzania energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii. System ten polega na wydawaniu świadectw pochodzenia i świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, określanych potocznie jako zielone i brązowe certyfikaty. Mechanizm kształtowania cen praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, jest mechanizmem rynkowym sprzyjającym rozwojowi konkurencji na rynku energetyki odnawialnej. Rozdzielając świadectwa pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w źródłach odnawialnych od energii fizycznej, umożliwiono obrót na giełdzie prawami majątkowymi wynikającymi z tych świadectw.

Zgodnie art. 3 pkt 20 PE pod pojęciem odnawialnego źródła energii należy rozumieć źródło wykorzystujące w procesie przetwarzania energię wiatru, promieniowania słonecznego, aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną, fal, prądów i pływów morskich, spadku rzek oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu pochodzącego ze składowisk odpadów, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych.

Ponadto rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 18 października 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (Dz. U. poz. 1229 oraz z 2013 r. poz. 1362) w § 6 wskazuje, że do energii wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii zalicza się, niezależnie od mocy tego źródła:

- 1) energię elektryczną lub ciepło pochodzące w szczególności:
 - a) z elektrowni wodnych oraz z elektrowni wiatrowych,
 - b) ze źródeł wytwarzających energię z biomasy oraz biogazu,
 - c) ze słonecznych ogniw fotowoltaicznych oraz kolektorów do produkcji ciepła,
 - d) ze źródeł geotermalnych;

- 2) część energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów komunalnych, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 44 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243, z późn. zm.).

Na marginesie należy wyjaśnić, iż duże elektrownie wodne, mimo że są zaliczane do odnawialnych źródeł energii, na tyle potencjalnie znacząco lub zawsze znacząco ingerują w środowisko, że nie we wszystkich państwach UE uznawane są za ekologiczne. Krajowy system wsparcia źródeł odnawialnych nie wprowadził w tym zakresie żadnego rozróżnienia. Zatem obecnie z systemu wsparcia mogą korzystać zarówno małe, średnie, jak i duże elektrownie wodne.

2.1.1. Świadcstwo pochodzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii

Zgodnie z art. 9e ust. 1 PE potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii jest świadectwo pochodzenia tej energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia”. Dalsze przepisy tego artykułu wskazują w szczególności, że świadectwa pochodzenia wydaje Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE) w trybie i na zasadach ściśle tam określonych. Ze świadectwa pochodzenia wynikają prawa majątkowe, które są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197). Rejestr świadectw pochodzenia prowadzi podmiot prowadzący giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi – organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia powstają z chwilą zapisania świadectwa po raz pierwszy na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta. Zapisywanie świadectwa pochodzenia w ww. rejestrze następuje na podstawie informacji o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia przekazanych podmiotowi prowadzącemu rejestr przez Prezesa URE. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia.

2.1.2. Świadcstwo pochodzenia biogazu rolniczego

Odrębnie w art. 9o PE uregulowane zostało wydawanie świadectwa pochodzenia biogazu, które stanowi potwierdzenie wytworzenia biogazu rolniczego oraz wprowadzenia go do sieci dystrybucyjnej gazowej. Zatem, aby wytwórca biogazu rolniczego mógł otrzymać takie świadectwo, muszą zostać zrealizowane kumulatywnie obie przesłanki, tj. musi nastąpić wytworzenie biogazu i musi on zostać wprowadzony do sieci. Wówczas właściwy operator systemu dystrybucyjnego gazowego potwierdzi ilość biogazu wprowadzonego do jego sieci.

Szczegółowe informacje, w tym parametry jakościowe biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej, wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanego biogazu rolniczego oraz sposób przeliczania ilości wytworzonego biogazu rolniczego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii określa rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 24 sierpnia 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku potwierdzania danych dotyczących wytwarzanego biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej (Dz. U. Nr 187, poz. 1117).

Zgodnie z regulacją zawartą w art. 9a ust. 1 PE zakres podmiotów zobowiązanych do przedłożenia i umorzenia świadectw pochodzenia wymieniony został w art. 9e ust. 1a PE. Wypełnienie tego obowiązku może nastąpić również poprzez uiszczenie opłaty zastępczej (art. 9a ust. 1 pkt 2 PE) lub w części poprzez świadectwa pochodzenia i w części poprzez uiszczenie opłaty zastępczej. Jednakże niewypełnienie ww. obowiązku w jednej z dwu wskazanych powyżej form powoduje sankcję w postaci wymierzenia kary pieniężnej przez organ regulacyjny – Prezesa URE.

2.1.3. Obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia

Aby świadectwo pochodzenia i świadectwo pochodzenia biogazu miało wartość handlową, ustawodawca w art. 9a PE, zobligował odbiorcę przemysłowego, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorcę końcowego oraz towarowy dom maklerski lub

dom maklerski za zasadach i w zakresie określonym w art. 9a ust. 1a i ust. 9, do uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 PE lub w art. 9o ust. 1 PE, wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w źródłach znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub uiszczenia opłaty zastępczej, w sposób i w terminie określonym w art. 9a ust. 5 PE. Udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które zobowiązany podmiot przedstawia do umorzenia, lub z uiszczonej przez ten podmiot opłaty zastępczej, w wykonanej całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej lub zakupie energii elektrycznej, został określony w § 3–5 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 października 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii.

Zgodnie z regulacją zawartą w art. 9a ust. 1 PE zakres podmiotów zobowiązanych do przedłożenia i umorzenia świadectw pochodzenia wymieniony został w art. 9e ust. 1a PE. Wypełnienie tego obowiązku może nastąpić również poprzez uiszczenie opłaty zastępczej (art. 9a ust. 1 pkt 2 PE) lub realizacja obowiązku w części poprzez świadectwa pochodzenia i w części poprzez uiszczenie opłaty zastępczej. Jednakże niewypełnienie tego obowiązku w jednej z dwu wskazanych powyżej form powoduje sankcję w postaci wymierzenia kary pieniężnej przez organ regulacyjny – Prezesa URE.

Aktualne ceny giełdowe świadectw pochodzenia można ustalić na podstawie ich notowań prowadzonych za pośrednictwem Towarowej Giełdy Energii S.A. Wysokość jednostkowej opłaty zastępczej, zgodnie z art. 9a ust. 2 PE wynosi 240 zł/MWh i na podstawie ust. 3 i 4 wspomnianego artykułu jest ona waloryzowana i ogłaszana przez Prezesa URE do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego. Zgodnie z opublikowaną na stronie internetowej URE Informacją Prezesa URE z dnia 26 lutego 2013 r. (nr 3/2012) w sprawie zwaloryzowanej jednostkowej opłaty zastępczej, jaką należy stosować w celu obliczenia opłaty zastępczej przy realizacji obowiązku za 2013 r., jednostkowa opłata zastępcza w 2013 r. wynosi 297,35 zł/MWh.

Jednocześnie należy wyjaśnić, iż zmianie uległa wskazana w ustawie (art. 56) wysokość jednostkowej opłaty zastępczej, która zgodnie z komunikatem Prezesa URE w 2014 r. wynosi 300,03 zł za 1 MWh.

2.1.4. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii

Kolejnym elementem mającym wpływ na sumaryczny przychód przedsiębiorcy wytwarzającego energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii jest cena zakupu tej energii elektrycznej przez tzw. sprzedawcę z urzędu. Przepis art. 9a ust. 6 PE stanowi, że sprzedawca z urzędu jest zobowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem biogazu rolniczego (art. 9p ust. 1 PE). Zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym. Zgodnie z art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b PE, cenę tę ustala Prezes URE do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego. Zgodnie z Informacją Prezesa URE z dnia 28 marca 2013 r. (nr 8/2013) w sprawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym za rok 2012, opublikowanej na stronie internetowej URE, średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym osiągnęła w 2012 r. poziom 201,36 zł/MWh.

2.1.5. Rozwiązania promujące rozwój tzw. energetyki prosumenckiej

PE zawiera rozwiązania promujące rozwój tzw. energetyki prosumenckiej, które polegają na zużywaniu wytwarzanej energii elektrycznej z OZE na potrzeby własne i sprzedawaniu jej nadwyżek do sieci elektroenergetycznej. Zgodnie z art. 9u PE, wytwarzanie energii elektrycznej w mikroinstalacji przez osobę fizyczną niebędącą przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a także sprzedaż tej energii przez tę osobę, nie jest działalnością gospodarczą. Ponadto art. 9v PE określa, iż energię elektryczną wytworzoną w mikroinstalacji przyłączonej do sieci dystrybucyjnej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania sprzedawcy

z urzędu i oferowaną do sprzedaży przez osobę, o której mowa w art. 9u PE, jest zobowiązany zakupić ten sprzedawca. Zakup tej energii odbywa się po cenie równej 80% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, która jest ustalana przez Prezesa URE zgodnie z art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b PE.

2.1.6. Dodatkowe zachęty dla rozwoju odnawialnych źródeł energii

Dodatkowymi zachętami dla rozwoju wykorzystania odnawialnych źródeł energii są:

- obniżenie o 50% rzeczywistych kosztów przyłączenia do sieci dla OZE do 5 MW,
- obowiązek zapewnienia przez operatora systemu elektroenergetycznego pierwszeństwa w świadczeniu usług przesyłania energii elektrycznej z OZE,
- zwolnienie przedsiębiorstw energetycznych wytwarzających energię elektryczną w odnawialnych źródłach energii o mocy poniżej 5 MW z opłat za udzielenie koncesji oraz opłat związanych z uzyskaniem i rejestracją świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej w OZE.

Bardzo istotnym elementem wsparcia energii odnawialnej jest także zwolnienie od podatku akcyzowego energii wytworzonej w OZE.

2.2. Najważniejsze mechanizmy wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w tym wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego zawarte w projekcie ustawy

Przed przedstawieniem najważniejszych mechanizmów wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego zawarte w projekcie ustawy, należy wyraźnie podkreślić, że ich obowiązywanie wiąże się ściśle z terminem wejścia w życie rozdziału 4 projektowanej ustawy. Zatem do dnia wejścia w życie ww. zoptymalizowanych mechanizmów wsparcia określonych w rozdziale 4, obowiązywać będą dotychczasowe przepisy odnoszące się do mechanizmów wsparcia wytwórców OZE zawarte w ustawie – Prawo energetyczne.

2.2.1. Sprzedawca zobowiązany

Zgodnie z przepisem art. 9a ust. 6 PE sprzedawca z urzędu jest zobowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem biogazu rolniczego (art. 9p ust. 1 PE). Zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym.

Z kolei wyłanianie sprzedawców z urzędu reguluje art. 9i PE. Sprzedawców z urzędu miał wyłaniać Prezes URE w drodze przetargu. Organ ten jest odpowiedzialny za ogłoszenie, organizację i przeprowadzenie przetargu. Ogłoszenie Prezesa URE o przetargu publikowane jest w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki. W sytuacji, gdy żaden z uczestników nie spełni warunków uczestnictwa w przetargu lub do przetargu nie przystąpiło żadne przedsiębiorstwo energetyczne, Prezes URE ma obowiązek wyznaczyć sprzedawcę z urzędu, w drodze decyzji, na okres 12 miesięcy. W praktyce Prezes URE nie zorganizował żadnego przetargu, a sprzedawców z urzędu dla poszczególnych obszarów RP Prezes URE wyznaczał w drodze decyzji administracyjnych.

Wychodząc naprzeciw powyższej sytuacji, w projekcie ustawy zaproponowano nieco odmienną regulację. Po pierwsze zastąpiono określenie sprzedawcy z urzędu określeniem „sprzedawcy zobowiązanego”. Po drugie przewidziano inne kryteria wyłonienia tego sprzedawcy. Mając na względzie zupełną nieskuteczność trybu przetargowego, przyjęto, że sprzedawca zobowiązany wyznaczany będzie z urzędu, w drodze decyzji. Wyznaczy go, Prezes URE spośród sprzedawców energii elektrycznej o największym wolumenie jej sprzedaży w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 sierpnia tego roku, odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej danego operatora na obszarze działania tego operatora. Wyznaczenie sprzedawcy zobowiązanego następować będzie corocznie w terminie do dnia 31 października każdego roku na rok następny. Aby umożliwić nieprzerwaną realizację zadań zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, ewentualne

wniesienie odwołania od decyzji Prezesa URE nie wpłynie na nałożone obowiązki zakupu energii elektrycznej. Zasady i tryb zakupu tej energii określono w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1 i art. 92 ust. 1–3 i 5–7 projektu ustawy.

W projekcie ustawy uregulowano ponadto sytuację, w której operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz właściwy operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego nie przekażą Prezesowi URE informacji koniecznych do wyznaczenia sprzedawcy zobowiązanego. Wówczas Prezes URE wskaże sprzedawcę zobowiązanego, który realizować będzie obowiązki sprzedawcy zobowiązanego w imieniu własnym, jednak na koszt właściwych operatorów poszczególnych systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

2.2.2. Mechanizmy przeciwdziałania nadpodaży świadectw pochodzenia

W latach 2008–2010 wzrost obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii był wystarczający, aby uniknąć nadpodaży świadectw pochodzenia. Sytuacja zmieniła się w 2011 r., kiedy to wysokość obowiązku utrzymana była na poziomie z 2010 r. Dynamiczny wzrost produkcji energii elektrycznej z OZE spowodował, iż jej wartość zrównała się z wysokością obowiązku. Przełom nastąpił w 2012 r., gdyż nadal następował wzrost produkcji energii elektrycznej z OZE a obowiązek OZE pozostawał na poziomie z lat 2010–2011, czyli 10,4%.

Kolejną niekorzystną sytuacją wpływającą negatywnie na rynek świadectw pochodzenia było wypełnianie obowiązku przez podmioty do tego zobligowane poprzez uiszczanie opłaty zastępczej, nawet w sytuacji, gdy cena świadectw była znacząco niższa niż wysokość opłaty zastępczej. Powyższe spowodowało dodatkową kumulację świadectw pochodzenia oraz jeszcze bardziej pogłębiło spadek ich cen.

Mając na uwadze potrzebę ustanowienia skutecznych instrumentów, które pozwolą na zmniejszenie podaży świadectw pochodzenia, w projekcie ustawy wprowadzono ograniczenie ilości świadectw pochodzenia wydawanych za energię elektryczną wytworzoną w technologii spalania wielopaliwowego, oprócz dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, o 50%, czyli współczynnik 0,5. Ograniczenie to ma

obowiązywać od dnia wejścia w życie rozdziału 4 projektu do dnia 31 grudnia 2020 r. (art. 44 ust. 8).

W projekcie przewiduje się ponadto, że Rada Ministrów określi wysokość współczynnika korygującego przysługującego świadectwu pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz okres obowiązywania tego rozporządzenia (art. 44 ust. 9). Rozporządzenie to zostanie wydane po raz pierwszy do dnia 30 czerwca 2020 r. (art. 189 ust. 1).

Aby uszczelnić system wydawania świadectw pochodzenia, w art. 44 ust. 11 doprecyzowano, iż świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii z biogazu rolniczego, dla którego zostało wydane świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego.

Kolejnym mechanizmem optymalizującym wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii jest zakreślenie maksymalnego wolumenu energii elektrycznej, która objęta będzie systemem wsparcia. W tym zakresie wytwórca wykorzystujący do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy w instalacji spalania wielopaliwowego, w tym w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, może uzyskać świadectwo pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii elektrycznej w danym roku wyłącznie w ilości stanowiącej średnią ilość energii elektrycznej wytworzonej przez tego wytwórcę w latach 2011–2013, a w przypadku gdy okres wykonywania przez wytwórcę działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2013 r. – w okresie wykonywania przez wytwórcę tej działalności (art. 44 ust. 6).

Ponadto w projekcie uregulowano likwidację mechanizmów wsparcia dla elektrowni wodnych o zainstalowanej mocy elektrycznej powyżej 5 MW, które wytworzyły po raz pierwszy energię elektryczną przed wejściem w życie projektu ustawy (art. 44 ust. 10).

Kolejnym instrumentem mającym przeciwdziałać nadpodaży świadectw pochodzenia jest wprowadzenie braku możliwości wypełniania obowiązku poprzez uiszczenie opłaty zastępczej w sytuacji, gdy średnia ważona cena świadectw pochodzenia na TGE S.A. znajduje się poniżej 75% wartości opłaty zastępczej przez okres, co najmniej 3 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o umorzenie świadectw pochodzenia.

Zgodnie z art. 47 ust. 2 średnią ważoną cenę świadectw pochodzenia (z trzech ostatnich miesięcy) sprawdza się na dzień poprzedzający wykonanie obowiązku przedstawienia świadectw umorzenia lub uiszczenia opłaty zastępczej. A zatem określenie przez podmiot zobowiązany, czy nie zachodzi ww. przesłanka powodująca zakaz realizacji obowiązku poprzez uiszczenie opłaty zastępczej dokonuje się za każdym razem w dniu poprzedzającym realizację tego obowiązku.

2.2.3. Podstawa kalkulacji kosztów uzasadnionych cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw realizujących obowiązki uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia

Na uwagę zasługuje przepis zawarty w art. 58 projektu ustawy, który wyraźnie wskazuje, co stanowi podstawę kalkulacji kosztów uzasadnionych cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw realizujących obowiązki uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia. Zgodnie z tym przepisem koszty uzasadnione uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw realizujących te obowiązki, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami. Kosztami uzasadnionymi uwzględnianymi w taryfach są koszty uzyskania świadectw pochodzenia, jednakże nie wyższe niż koszty będące iloczynem ilości energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne planuje przedstawić do umorzenia w pierwszym roku stosowania taryfy [w MWh] oraz jednostkowej opłaty zastępczej obowiązującej w roku sporządzenia taryfy [w zł/MWh]. Powyższy przepis oznacza, iż do podstawy uzasadnionych kosztów w taryfach uwzględnia się koszty realizacji ww. obowiązku poprzez uiszczenie opłaty zastępczej.

2.2.4. Uproszczenie zasad wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym energii elektrycznej z biogazu rolniczego

Celem uproszczenia i ograniczenia dotychczasowych procedur koncesyjnych wyłącznie do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach

przemysłowych, zaproponowano, aby działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji wymagała jedynie wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji. Wpis ten został określony w projekcie ustawy, jako „rejestr wytwórców energii w małej instalacji”. Rejestr prowadzić będzie Prezes URE. Wpis do omawianego rejestru dokonywany będzie na podstawie pisemnego wniosku wytwórcy, przy czym rejestr ten będzie jawny i prowadzony w systemie informatycznym (art. 11 projektu ustawy).

Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji zostanie zobligowany do posiadania dokumentu potwierdzającego m.in. tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza, a także tytułu prawnego do małej instalacji. Dokumentem niezbędnym do dokonania wpisu będzie załączenie do wniosku dokumentu potwierdzającego przyłączenie małej instalacji do sieci, spełnianie wymagań zawartych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska. Wytwórca przekazywać będzie bezpośrednio Prezesowi URE sprawozdanie półroczne dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej, którego wzór określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw gospodarki (art. 6 ust. 5 projektu ustawy).

W projekcie ustawy ustalono szczegółowo tryb i przesłanki odmowy wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji. Zasadą jest, że odmowa wpisu, a także zakaz wykonywania przedmiotowej działalności, następuje w drodze decyzji Prezesa URE. Przesłanki odmowy wpisu w zakresie wytwórców energii w małej instalacji są enumeratywnie wskazane w art. 13 projektu ustawy, zaś zakaz wykonywania działalności następuje w przypadku zdarzeń określonych w art. 14 tego projektu. Po wykreśleniu z rejestru ponowny wpis możliwy jest po upływie 3 lat od dnia wydania ww. decyzji o zakazie wykonywania działalności.

Na szczególną uwagę zasługują przepisy art. 17 projektu, w których uregulowano podstawę prawną postępowań prowadzonych przez Prezesa URE. Postępowanie odwoławcze prowadzone jest przez Sąd Okręgowy w Warszawie – sąd ochrony konkurencji i konsumentów, w oparciu przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

Ponadto zgodnie z art. 18 ust. 1 projektu ustawy, sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji, w zakresie nieuregulowanym w rozdziale drugim projektu ustawy, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

2.2.5. Zasady monitorowania i ustalenia średniej ważonej ceny, po jakiej zbywane są prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia

Na potrzeby realizacji obowiązku przedkładania i umarzania Prezesowi URE świadectw pochodzenia w przypadkach, w których jego realizacja nie może następować poprzez uiszczenie opłaty zastępczej, podmiot prowadzący giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586) i organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia, monitoruje ceny, po jakiej zbywane są na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia. Jak wyjaśniono w pkt 2.2.2. uzasadnienia, mechanizm ten uniemożliwia realizację ww. obowiązku poprzez uiszczenie opłaty zastępczej w sytuacji, gdy średnia ważona cena świadectw pochodzenia na TGE S.A. znajduje się poniżej 75% wartości opłaty zastępczej przez okres, co najmniej 3 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o umorzenie świadectw pochodzenia.

Średnią ważoną cenę świadectw pochodzenia oblicza się według wzoru zawartego w art. 47 ust. 3 projektu ustawy. Zgodnie projektem ustawy (art. 47 ust. 4) podmiotem obliczającym średnią ważoną ceny świadectw pochodzenia będzie podmiot prowadzący: giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. W projekcie ustawy przyjęto, iż średnia ważona cena świadectw pochodzenia będzie publikowana na stronie internetowej ww. podmiotu w każdym dniu obrotu praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, niezwłocznie po zamknięciu obrotu prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia w tym dniu i upublicznieniu jego wyników (art. 47 ust. 4). Zgodnie z art. 47 ust. 2 średnią ważoną

cenę świadectw pochodzenia (z trzech ostatnich miesięcy) sprawdza się na dzień poprzedzający wykonanie obowiązku przedstawienia świadectw umorzenia lub uiszczenia opłaty zastępczej.

2.2.6. Brak wprowadzenia instrumentów określających termin ważności świadectw pochodzenia

Wprowadzenie terminu ważności świadectw pochodzenia wymagałoby wprowadzenia szeregu instrumentów związanych z ich rejestrowaniem, monitorowaniem oraz weryfikacją. Dodatkowo ograniczenie czasowe ważności świadectwa pochodzenia, mogłoby doprowadzić do zaburzenia mechanizmów rynkowych oraz zagrożenia zakłócenia relacji popytowych i podażowych świadectw pochodzenia działaniami spekulacyjnymi. Ponadto należy wyjaśnić, iż mechanizm wsparcia oparty na świadectwach pochodzenia będzie stopniowo wygaszany, aż do jego całkowitego wycofania. Biorąc pod uwagę powyższe, terminowe ograniczenie ważności świadectw pochodzenia stanowiłoby dodatkowy czynnik niepewności dla wytwórców energii elektrycznej z OZE, a wprowadzanie dodatkowych obowiązków administracyjnych związanych z obrotem świadectwami pochodzenia – mogłoby doprowadzić do zwiększenia obciążeń administracyjnych. Mając na uwadze powyższe, projektodawca nie zdecydował się na uwzględnienie postulowanego ograniczenia terminu ważności świadectw pochodzenia, uznając pojawiające się w tym zakresie postulaty jako nadregulację.

2.2.7. Zamrożenie wartości jednostkowej opłaty zastępczej

W celu wyeliminowania możliwości wystąpienia nadwsparcia w systemie świadectw pochodzenia w projekcie ustawy ustalono, iż wartość jednostkowej opłaty zastępczej nie będzie podlegała waloryzacji i zostanie ustalona na poziomie z 2014 r. wynoszącym 300,03 zł za 1 MWh (art. 56).

2.2.8. Waloryzacja taryfy przydzielanej w ramach aukcji o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług (inflacja)

Projekt ustawy zakłada, że cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, podana w ofertach uczestników aukcji, którzy wygrali aukcję, podlegać będzie

corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Jak wskazano w OSR, takie rozwiązanie będzie dużo mniej kosztowne przez okres pierwszych 6 lat wytwarzania energii, to po tym czasie zwaloryzowana taryfa przekroczy poziom taryfy stałej, która nie podlegałaby waloryzacji.

2.2.9. System aukcyjny

Projektodawca, wychodząc naprzeciw rekomendacjom Komisji Europejskiej (zawartym w dokumencie „European Commission guidance for the design of renewables support schemes” SWD (2013) 439), a także biorąc pod uwagę obowiązki zawarte w wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i energetykę na lata 2014–2020 (przyjętych w dniu 9 kwietnia 2014 r.) oraz możliwości przewidzianych w rozporządzeniu Komisji Europejskiej w sprawie uznania niektórych rodzajów pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (przyjętym w dniu 21 maja 2014 r.), zaproponował w niniejszym projekcie ustawy nowy system wsparcia dla odnawialnych źródeł energii oparty na mechanizmie aukcyjnym. Celem wprowadzenia systemu aukcyjnego jest osiągnięcie nałożonych na Polskę zobowiązań w zakresie wytworzenia określonego wolumenu energii ze źródeł odnawialnych w sposób najbardziej efektywny kosztowo.

Odpowiednia konstrukcja systemu umożliwi pełną konkurencję wszystkich technologii OZE, co w konsekwencji doprowadzi do rozwoju nowych, najbardziej efektywnych kosztowo instalacji oraz uniemożliwi pojawianie się w systemie nadwsparcia.

Realizując ww. zalecenia Komisji Europejskiej, projektodawca uwzględnił w architekturze nowego mechanizmu szereg elementów mających na celu optymalne wykorzystanie zalet metody aukcyjnej przy jednoczesnym zminimalizowaniu potencjalnych zagrożeń. Do najważniejszych elementów nowego systemu, które wychodzą naprzeciw postulatom Komisji Europejskiej należy zaliczyć:

- pełną transparentność procesu aukcyjnego,
- fazę prekwalifikacji projektów, a także system kaucji i kar mający na celu zapobieganie zagrożeniu niezrealizowania inwestycji,

- umożliwienie powstawania rozproszonych źródeł energii poprzez wprowadzenie aukcji dedykowanych instalacjom do 1 MWe.

Ponadto w celu optymalizacji systemu wsparcia (tak pod względem kosztowym, jak również odnośnie do struktury wytwarzania energii elektrycznej z OZE) enumeratywnie wskazano katalog wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyłączonych z możliwości udziału w aukcjach (art. 71 ust. 2). Są to wytwórcy energii elektrycznej w:

- 1) instalacjach spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego,
- 2) elektrowniach wodnych o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 5 MW,
- 3) instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 50 MW wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy, z wyłączeniem instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących do wytwarzania tej energii elektrycznej ww. substraty spalane w wysokosprawnej kogeneracji – o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu do 150 MW_t.

Szczegółowe informacje dotyczące ilości i wartości energii, która może być zakupiona w drodze aukcji, będą określone w drodze rozporządzenia wydanego przez Radę Ministrów oraz ministra właściwego do spraw gospodarki (odpowiednio art. 72 i art. 73 ust. 7).

Aukcje będą przeprowadzane co najmniej raz w roku. Informacje dotyczące aukcji ogłasza Prezes URE, który je także organizuje i przeprowadza. Prezes URE przeprowadza aukcję oddzielnie na zakup energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wytworzonej w instalacjach wskazanych w ww. rozporządzeniach Rady Ministrów i ministra właściwego do spraw gospodarki. Aukcje przeprowadzone zostaną oddzielnie na zakup energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej do 1 MW i powyżej 1 MW, z zastrzeżeniem, że energia wytwarzana w instalacjach o mocy zainstalowanej poniżej 0,5 MW będzie zakupowana przez tzw. sprzedawców

zobowiązanych, a energia wytwarzana w instalacjach o mocy zainstalowanej równej i większej od 0,5 MW będzie sprzedawana bezpośrednio na rynku.

W przypadku gdy ilość lub wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym energii elektrycznej z biogazu rolniczego, przeznaczonej do zakupu w danym roku kalendarzowym określonej w ww. rozporządzeniu Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 72 ustawy nie zostanie wyczerpana, Prezes URE przeprowadzi w danym roku kolejne aukcje (art. 73 ust. 5 ustawy).

Niezwykle istotny jest fakt, że co najmniej 25% energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym energii elektrycznej z biogazu rolniczego, określonej w ww. rozporządzeniu Rady Ministrów zakupionej po przeprowadzeniu aukcji od wytwórców, którzy wytworzyli energię elektryczną po raz pierwszy po zamknięciu aukcji, powinna zostać wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW. Powyższe regulacje pozwolą stworzyć możliwość powstawania instalacji odnawialnego źródła energii mających lokalny charakter, opartej o aktywność gospodarczą małych i średnich przedsiębiorców.

Wprowadzono również ograniczenie mocy zainstalowanej dla instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę (art. 74 ust. 4 ustawy). W tym zakresie energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna z biogazu rolniczego, wytworzona po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, może zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji jedynie w przypadku, gdy zostanie wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej do 50 MWe, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji – o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu do 150 MW_t.

Taka regulacja umożliwi zrównoważony rozwój rozproszonej energetyki odnawialnej, zgodnie z ustaleniami zawartymi w polityce energetycznej państwa oraz KPD.

Należy również podkreślić, iż projektodawca, podobnie jak w systemie świadectw pochodzenia, wprowadził w systemie aukcyjnym ograniczenia w energetycznym wykorzystaniu m.in. drewna pełnowartościowego, zbóż pełnowartościowych, a także

zanieczyszczonej biomasy. Pełny katalog zastrzeżeń w tym zakresie określono w art. 73 ust. 2 projektu.

Zawarte w projekcie przepisy obligują wytwórców wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy, biomasę lub biopłyny do złożenia oświadczenia o wykorzystywaniu określonych rodzajów substratów do produkcji energii elektrycznej.

Zgodnie z przepisem zawartym w art. 84 projektu, Prezes URE jest uprawniony do kontroli złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 71 ust. 3, art. 75 ust. 4 pkt 4 oraz w art. 79 ust. 3 pkt 5 i 9, w zakresie ich zgodności ze stanem faktycznym.

Ponadto w sprawach dotyczących kontroli wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, w zakresie nieuregulowanym w rozdziale 4, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (art. 91 projektu).

2.2.10. Procedura oceny formalnej wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zamierzających przystąpić do udziału w aukcji

Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zamierzający przystąpić do aukcji podlegają procedurze oceny formalnej ich przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej instalacji. Powyższego wymogu nie stosuje się do wytwórców, którzy złożyli deklarację przystąpienia do aukcji. Procedurę oceny formalnej przeprowadza Prezes URE, na wniosek wytwórcy o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji.

Wniosek o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji zawiera także szereg oświadczeń w zależności od rodzaju instalacji OZE. Oświadczenia informują, że do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:

- 1) drewno pełnowartościowe oraz zboże pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy;
- 2) paliwa kopalne lub powstałe z ich przetworzenia, drewno pełnowartościowe oraz zboża pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii,

- wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;
- 3) biomasa, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierające substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;
 - 4) drewno pełnowartościowe, zboże pełnowartościowe lub biomasa, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierająca substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;
 - 5) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
 - 6) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 – w przypadku wytworzenia energii elektrycznej z biopłynów;
 - 7) biomasa pochodząca z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zboża inne niż zboża pełnowartościowe, w ilości nieprzekraczającej udziału określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 dla poszczególnych instalacji.

Do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji wytwórca dołącza następujące dokumenty lub ich poświadczone kopie:

- 1) potwierdzające dopuszczalność lokalizacji danej instalacji odnawialnego źródła energii na terenie objętym planowaną inwestycją:
 - a) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,

- b) decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – w przypadku braku planu, o którym mowa w lit. a, jeżeli decyzja ta jest wymagana na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
 - c) prawomocne pozwolenie na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich dla przedsięwzięć zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu;
- 2) dokument potwierdzający:
 - a) wydanie warunków przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej albo
 - b) zawarcie umowy o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej;
 - 3) prawomocne pozwolenie na budowę wydane dla projektowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub jej modernizacji, jeżeli jest ona wymagana na podstawie przepisów prawa budowlanego;
 - 4) prawomocną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.) – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu;
 - 5) harmonogram rzeczowy i finansowy realizacji budowy lub modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii albo oświadczenie o zrealizowaniu inwestycji.

Okres ważności dokumentów, o których mowa w art. 75 ust. 5 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 i 4, w dniu ich złożenia nie może być krótszy niż 6 miesięcy (art. 75 ust. 6 projektu).

Prezes URE pisemnie, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji, wydaje lub odmawia wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji. Odmowa wydania ww. zaświadczenia następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie. Zażalenie na postanowienie o odmowie wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia

doręczenia postanowienia. Termin ważności zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wynosi 12 miesięcy od dnia jego wydania, jednak nie może być dłuższy niż ważność dokumentów stanowiących podstawę wydania zaświadczenia (art. 75 ust. 5 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 i 4 projektu).

2.2.11. Zasady wyznaczania cen referencyjnych

Zgodnie dyspozycją art. 77 projektu, minister właściwy do spraw gospodarki na co najmniej 60 dni przed przeprowadzeniem pierwszej w danym roku aukcji ogłasza, w drodze rozporządzenia, informację o maksymalnej cenie w złotych za 1 MWh, za jaką może zostać w danym roku kalendarzowym sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji energia elektryczna z odnawialnych źródeł (cena referencyjna).

Przy ustalaniu ceny referencyjnej energii elektrycznej dla instalacji OZE, które przeszły z systemu świadectw pochodzenia, minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę sumę średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłaszanej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b PE w roku poprzednim oraz średniej ważonej ceny praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia w latach 2011–2013, określonej na podstawie dokonanych transakcji rejestrowanych na Towarowej Giełdzie Energii S.A.

Przy ustalaniu ww. ceny referencyjnej energii elektrycznej dla nowych lub modernizowanych instalacji OZE, minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę wyniki przedstawionych analiz ekonomicznych przez jednostki doradcze lub naukowo-badawcze dotyczące średnich kosztów wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii obejmujące:

- 1) istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii;
- 2) nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu i jego budowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
- 3) założenia dotyczące technicznych warunków pracy instalacji odnawialnego źródła energii, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, współczynniki wykorzystania dostępnej mocy elektrycznej, współczynniki zużycia wytworzonej energii elektrycznej i biogazu rolniczego na

pokrycie potrzeb własnych oraz na pokrycie strat powstających przed wprowadzeniem energii elektrycznej lub biogazu rolniczego do sieci;

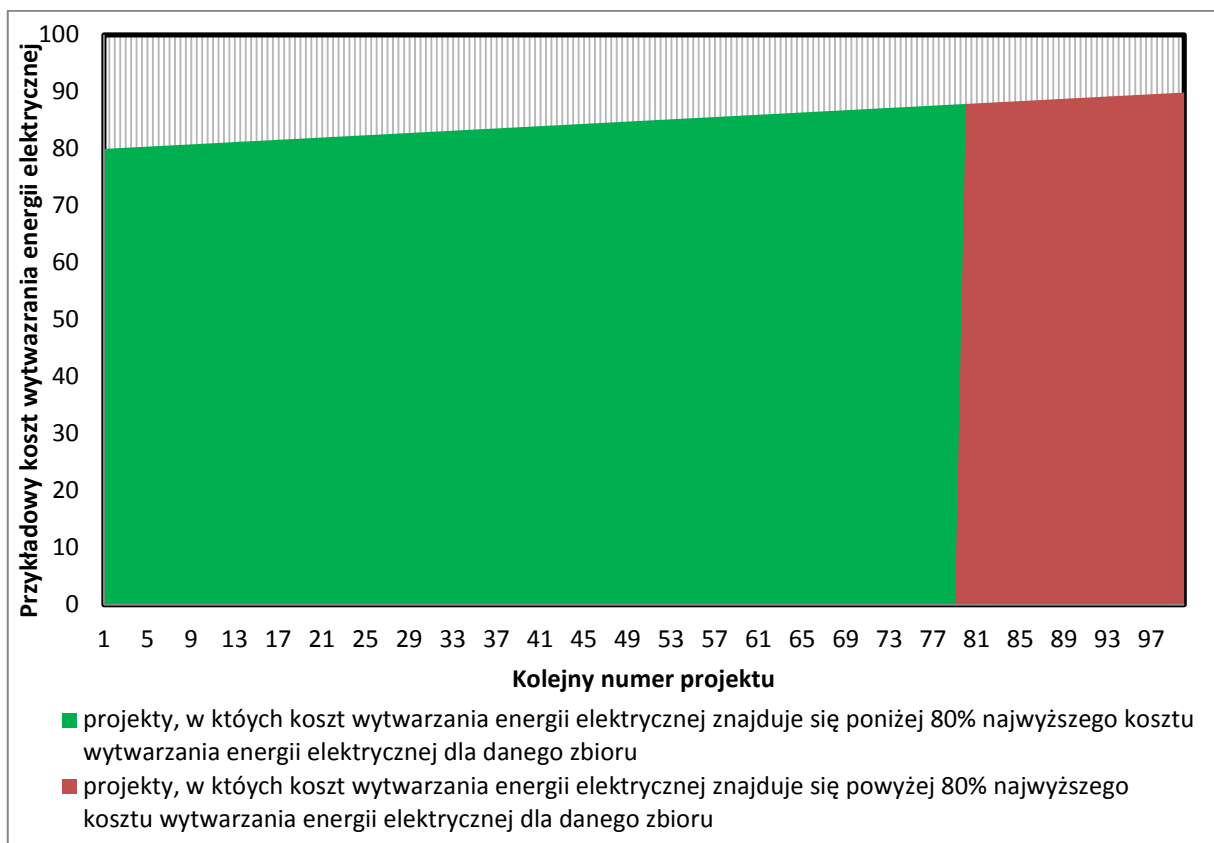
- 4) koszty operacyjne oraz dodatkowe nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym instalacja odnawialnego źródła energii podlega mechanizmom i instrumentom wsparcia;
- 5) przewidywane kształtowanie się cen biomasy i innych paliw oraz jednostkowe ceny uprawnień do emisji CO₂;
- 6) koszty kapitału własnego wytwórcy energii elektrycznej lub biogazu rolniczego.

Cenę referencyjną energii elektrycznej, o której mowa powyżej (instalacje nowe i modernizowane – art. 72 pkt 2 projektu) minister właściwy do spraw gospodarki określa oddzielnie dla instalacji odnawialnego źródła energii oraz instalacji zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4 projektu:

- 1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystujących biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
- 3) wykorzystujących biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej;
- 4) wykorzystujących biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej;
- 5) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż określony w pkt 3 i 4;
- 6) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych;
- 7) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;
- 8) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 50 MW i o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu do 150 MW_t, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;

- 9) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW i o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu do 150 MW_t, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej ulegające biodegradacji części odpadów przemysłowych lub komunalnych, w tym odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych w instalacji termicznego przekształcania odpadów;
- 10) wykorzystujących wyłącznie biopłyny do wytwarzania energii elektrycznej;
- 11) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie;
- 12) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie;
- 13) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystujących hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
- 14) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
- 15) wykorzystujących energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej;
- 16) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, wykorzystujących energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
- 17) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW, wykorzystujących energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
- 18) wykorzystujących energię wiatru na morzu do wytwarzania energii elektrycznej.

Zakłada się, iż do określania wysokości cen referencyjnych dla nowych instalacji odnawialnego źródła energii, analizy przedstawione ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, przygotowane przez jednostki doradcze lub naukowo-badawcze, będą uwzględniały, iż cena referencyjna powinna zapewnić realizację 80% przypadków rozpatrywanych w badaniu, które będą reprezentatywne dla obszaru całego kraju. Zbiór, który powinien być brany pod uwagę przy wyznaczaniu ceny referencyjnej obowiązującej dla danego roku powinien uwzględniać wszystkie projekty, które w danym okresie mogą powstać na terytorium kraju. Powyższą metodykę obrazuje poniższy wykres-przykład.

2.2.12. Wprowadzenie opłaty OZE oraz ustanowienie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

W przepisach art. 94–114 projektu ustawy zawarto przepisy dotyczące utworzenia Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. (OREO S.A.) oraz przedmiotu jego działalności.

Na podstawie art. 95 projektu OREO S.A. zapewniając dostępność energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym pobiera opłatę OZE. Opłatę OZE przeznacza się wyłącznie na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 3 projektu oraz kosztów działalności OREO S.A. prowadzonej na podstawie ustawy.

Opłatę OZE oblicza w sposób określony w art. 96 ust. 1 projektu operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego (płatnikiem opłaty OZE).

Płatnik opłaty OZE pobiera opłatę OZE od:

- 1) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej płatnika opłaty OZE;

- 2) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej płatnika opłaty OZE;
- 3) przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej płatnika opłaty OZE, sprzedającego energię elektryczną przynajmniej jednemu odbiorcy końcowemu lub przedsiębiorstwu energetycznemu świadczącemu usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącemu płatnikiem opłaty OZE, którzy są przyłączeni do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną.

Opłatę OZE oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:

- 1) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty OZE;
- 2) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE;
- 3) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

Należy mieć na uwadze, że zgodnie z projektem, energia elektryczna zużywana przez płatników opłaty OZE, przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej niebędące płatnikami opłaty OZE oraz przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji, jest uwzględniana w ilościach energii elektrycznej w odniesieniu do której pobiera się opłatę OZE.

Od dnia wejścia w życie rozdziału 4 stawka opłaty OZE netto wynosi 2,27 zł za 1 MWh i obowiązuje do końca roku kalendarzowego, w którym rozdział 4 wszedł w życie (art. 176 projektu).

Prognoszowany łączny poziom wsparcia dla OZE jest iloczynem prognozowanej produkcji z OZE oraz różnicy pomiędzy średnią ceną wsparcia a tzw. ceną odniesienia, tj. średnią kwartalną ceną energii elektrycznej sprzedanej na zasadach innych niż wynikające z art. 49a PE publikowaną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Opłata OZE					
prognozowana produkcja z OZE [MWh]	średnia cena wsparcia OZE [PLN/MWh]	kwartalna cena e.e. [PLN/MWh]	Prognoszowane łączne wsparcie dla OZE [PLN]	prognozowane zużycie e.e. w 2015 r. przez odbiorców końcowych [MWh]	Stawka netto opłaty OZE [PLN/MWh]
1	2	3	4	5	6
1 963 250	362,46147989	220	279 687 500	122 859 000	2,27649175

Źródło: Obliczenia i prognozy własne

2.2.13. Reguła eliminująca ryzyko wystąpienia nadkompensaty wsparcia oferowanego dla producentów energii z OZE w rozdziale 4 projektu ustawy z inną pomocą publiczną i pomocą de minimis

W ocenie ustawodawcy, projekt ustawy powinien uwzględniać możliwość wystąpienia nadwsparcia dla niektórych wytwórców energii elektrycznej z OZE.

Po pierwsze wszystkie podmioty, które wyrażą chęć udziału w systemie aukcyjnym dedykowanym dla nowych instalacji OZE, powinny oświadczyć, iż w okresie 15 lat, łączne wsparcie (udzielana w jakiegokolwiek formie) nie przekroczy iloczynu ceny referencyjnej obowiązującej w dniu, w którym dana instalacja wygrała aukcję oraz ilości energii elektrycznej wytworzonej w tym okresie. Po drugie wszystkie podmioty, które wyrażą wolę do przejścia do systemu aukcyjnego powinny poddać się ocenie z punktu widzenia reguły kumulacji. Stosowanie ww. zasady umożliwi przeciwdziałanie nadwsparciu. Po trzecie w ocenie ustawodawcy nie jest możliwe zastosowanie reguły kumulacji wsparcia dla istniejących wytwórców energii elektrycznej z OZE. Wynika to z faktu, iż obowiązujące prawo nie nakładało na wytwórców ograniczeń w wysokości otrzymywanego wsparcia, gdyż ma ono charakter rynkowy (świadczenia pochodzenia). Przedsiębiorcy mogli zakładać dowolny zwrot z inwestycji, licząc, iż osiągną go w zakładanym terminie (ryzyko inwestycyjne). Dodatkowo, wątpliwa jest możliwość zobligowania przedsiębiorców do przedłożenia dokumentacji umożliwiającej każdorazowe wyliczenie osiągniętego zwrotu z każdej

inwestycji (różne ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku, różne ceny sprzedaży świadectw pochodzenia, zmienna wartość pieniądza w czasie, indywidualne umowy kredytowe, różne formy udzielonej pomocy).

W celu wyeliminowania ryzyka wystąpienia nadkompensaty wsparcia oferowanego dla producentów energii z OZE w rozdziale 4 projektu ustawy (art. 39) uregulowano, iż łączna wartość pomocy publicznej dla wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, nie może przekroczyć różnicy między wartością stanowiącą iloczyn ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 ust. 3, obowiązującej w dniu złożenia oferty przez tego wytwórcę i ilości energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wytworzonej w tej instalacji w okresie 15 lat, o których mowa w art. 92 ust. 3–5, a przychodami ze sprzedaży tej samej ilości energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wytworzonej w tej instalacji liczonymi po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b PE obowiązującej w dniu złożenia oferty.

Także w przepisie art. 39 projektu zawarto delegację wskazującą, iż minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób obliczania łącznej wartości pomocy publicznej, biorąc pod uwagę zasady udzielania pomocy publicznej w sektorze energetyki i ochrony środowiska.

Poniżej zaprezentowano 2 przykłady określające sposób weryfikacji występowania nadwsparcia w oparciu o regułę kumulacji.

Przykład 1.

Obliczanie wartości maksymalnego poziomu pomocy dla inwestycji, która rozpocznie wytwarzanie energii elektrycznej po wejściu w życie nowych przepisów dotyczących systemu wsparcia

- charakterystyka instalacji:
 - ilość energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii, która została wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii w okresie 15 lat [I]: **600 000 MWh**,
 - podana w ofercie wytwórcy ilość energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w danej instalacji odnawialnego źródła energii, która zostanie sprzedana w okresie 15 lat [I_w]: **540 000 MWh**,

- cena referencyjna, o której mowa w art. 77 ust. 3, obowiązująca w dniu złożenia oferty przez wytwórcę energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii [CR_{woze}]: **450 zł/MWh**,
- podana w ofercie wytwórcy cena energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w danej instalacji odnawialnego źródła energii, obowiązująca w okresie 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii [C_W]: **430 zł/MWh**,
- średnia cena energii opublikowana przez Prezesa URE w roku, w którym dana instalacja złożyła ofertę w ramach aukcji [C_{URE}]: **180 zł/MWh**,
- wartość przychodów uzyskanych ze sprzedaży praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz świadectw efektywności energetycznej lub wartość tych świadectw uzyskanych lub uzyskanych i umorzonych ustalona na podstawie średniej ważonej ceny danego świadectwa w roku, w którym zostało uzyskane, określonej na podstawie transakcji dokonanych na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197) [zł]; zdania pierwszego nie stosuje się do świadectw pochodzenia z kogeneracji wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2014 r. [PPM]: **0 zł**,
- wartość ulg i zwolnień w podatkach i opłatach, wynikających bezpośrednio z wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w danej instalacji odnawialnego źródła energii [UZ]: **0 zł**,
- wartość innej pomocy o charakterze inwestycyjnym, bez względu na formę jej udzielenia, przeznaczona na budowę lub przebudowę danej instalacji odnawialnego źródła energii [PI]: **10 000 000 zł**,
- wyliczenie łącznej wartości pomocy publicznej udzielonej dla wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w danej instalacji odnawialnego źródła energii [LWP_W], na podstawie przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii:

$$PWP_W = (540\,000\text{ MWh} * 430\text{ zł/MWh} - 540\,000\text{ MWh} * 180\text{ zł/MWh}) + 0 + 0 + 0$$

$$= (232\,200\,000\text{ zł} - 108\,000\,000\text{ zł}) + 10\,000\,000\text{ zł} = 124\,200\,000\text{ zł} + 10\,000\,000\text{ zł} = \mathbf{134\,200\,000\text{ zł}}$$

- weryfikacja warunku udzielenia pomocy publicznej na podstawie przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii:
 $134\,200\,000\text{ zł} \leq 450\text{ zł/MWh} * 600\,000\text{ MWh} - 108\,000\,000\text{ zł}$
 $134\,200\,000\text{ zł} \leq 270\,000\,000\text{ zł} - 108\,000\,000\text{ zł}$
 $134\,200\,000\text{ zł} \leq 162\,000\,000\text{ zł}$,
- konkluzja: wytwórca może zwiększyć wartość uzyskiwanej pomocy o charakterze inwestycyjnym o **27 800 000 zł** i wciąż spełniać warunki pomocy udzielanej na podstawie przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Przykład 2.

Obliczanie wartości maksymalnego poziomu pomocy dla inwestycji, która rozpoczęła wytwarzanie energii elektrycznej przed wejściem w życie nowych przepisów dotyczących systemu wsparcia oraz zamierza przystąpić do aukcji dedykowanych dla istniejących instalacji OZE

a) charakterystyka instalacji:

- ilość energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii, która została wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii w okresie 15 lat $[I]$: **600 000 MWh**,
- podana w ofercie wytwórcy ilość energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w danej instalacji odnawialnego źródła energii, która zostanie sprzedana w okresie 15 lat $[I_w]$: **540 000 MWh**,
- cena referencyjna, o której mowa w art. 77 ust. 3, obowiązująca w dniu złożenia oferty przez wytwórcę energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii $[C_{W_{OZE}}]$: **450 zł/MWh**,
- podana w ofercie wytwórcy cena energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w danej instalacji odnawialnego źródła energii, obowiązująca w okresie 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii $[C_w]$: **430 zł/MWh**,
- średnia cena energii opublikowana przez Prezesa URE w roku, w którym dana instalacja złożyła ofertę w ramach aukcji $[C_{URE}]$: **180 zł/MWh**,
- wartość przychodów uzyskanych ze sprzedaży praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz świadectw efektywności energetycznej lub wartość tych świadectw uzyskanych lub

- uzyskanych i umorzonych ustalona na podstawie średniej ważonej ceny danego świadectwa w roku, w którym zostało uzyskane, określonej na podstawie transakcji dokonanych na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197) [zł]; zdania pierwszego nie stosuje się do świadectw pochodzenia z kogeneracji wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2014 r. [PPM]: **40 000 000 zł** (przy założeniu 5 lat wytwarzania energii elektrycznej i średniej wartości świadectwa pochodzenia w tym okresie na poziomie 200 zł/MWh),
- wartość ulg i zwolnień w podatkach i opłatach, wynikających bezpośrednio z wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w danej instalacji odnawialnego źródła energii [UZ]: **0 zł**,
 - wartość innej pomocy o charakterze inwestycyjnym, bez względu na formę jej udzielenia, przeznaczona na budowę lub przebudowę danej instalacji odnawialnego źródła energii [PI]: **10 000 000 zł**,
- wyliczenie łącznej wartości pomocy publicznej udzielonej dla wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w danej instalacji odnawialnego źródła energii [LWP_w], na podstawie przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii:
$$PWP_w = (540\,000 \text{ MWh} * 430 \text{ zł/MWh} - 540\,000 \text{ MWh} * 180 \text{ zł/MWh}) + 40\,000\,000 \text{ zł} + 0 + 10\,000\,000 \text{ zł} = (232\,200\,000 \text{ zł} - 108\,000\,000 \text{ zł}) + 50\,000\,000 \text{ zł} = 124\,200\,000 \text{ zł} + 50\,000\,000 \text{ zł} = \mathbf{174\,200\,000 \text{ zł}},$$
- b) weryfikacja warunku udzielenia pomocy publicznej na podstawie przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii:
- $$174\,200\,000 \text{ zł} \leq 450 \text{ zł/MWh} * 600\,000 \text{ MWh} - 108\,000\,000 \text{ zł}$$
- $$174\,200\,000 \text{ zł} \leq 270\,000\,000 \text{ zł} - 108\,000\,000 \text{ zł}$$
- $$\mathbf{174\,200\,000 \text{ zł} \leq 162\,000\,000 \text{ zł}},$$
- c) konkluzja: aby przystąpić do aukcji i spełniać warunki udzielenia pomocy publicznej na podstawie przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii, wytwórca powinien zmniejszyć cenę podaną w aukcji do ok. **407,4 zł/MWh**.

2.2.14. Zasady korzystania z mechanizmów wsparcia przez zmodernizowane instalacje odnawialnych źródeł energii

Zgodnie z przepisami projektu ustawy wprowadzono zasadę, iż ustawowo zagwarantowane mechanizmy wsparcia dla wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w zmodernizowanej mikroinstalacji albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, przysługują proporcjonalnie do przyrostu mocy tej instalacji, a w przypadku, o którym mowa w art. 44 ust. 5 oraz art. 74 ust. 5 – proporcjonalnie do poniesionych nakładów na modernizację, nie więcej jednak niż 75% wartości początkowej modernizowanej mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja.

Intencją jest umożliwienie realizacji projektów modernizacji, w wyniku których powstaną m.in. dedykowane instalacje spalania biomasy o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, bądź zostanie dokonana modernizacja istniejących elektrowni wodnych o mocy zainstalowanej do 5 MW. Jest to szczególnie istotne z perspektywy krajowych elektrociepłowni, które drogą zamiany paliwa w jednostkach kogeneracyjnych będą mogły w sposób optymalny kosztowo spełnić zaostrażające się standardy ochrony środowiska oraz zmniejszyć wpływ kosztu zakupu uprawnień do emisji CO₂ na cenę ciepła. Dodatkowym argumentem przemawiającym za wsparciem projektów modernizacyjnych w sektorze elektrociepłowni jest możliwość zmniejszenia kosztów osiągnięcia celu zapisanego w KPD, przenoszonego na ogół społeczeństwa. Instalacje dedykowane do spalania biomasy jednostki kogeneracyjne, produkują nie tylko energię elektryczną objętą systemem wsparcia, ale również i ciepło, które także zalicza się do realizacji celu zapisanego w KPD, co powoduje, że osiągnięcie krajowego celu produkcji energii z OZE może być wykonane przy niższym koszcie przenoszonym na odbiorców energii niż w przypadku instalacji wytwarzających wyłącznie energię elektryczną z OZE.

2.2.15. Optymalizacja dotychczasowej polityki wsparcia dla technologii spalania wielopaliwowego biomasy w elektrowniach i elektrociepłowniach węglowych

Punktem odniesienia do dokonania zmian w ww. zakresie jest analiza sprawności procesów współspalania biomasy z węglem w elektrowniach oraz elektrociepłowniach

w porównaniu do sprawności przemysłowych instalacji OZE, w których biomasa spalana jest w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych w wysokosprawnej kogeneracji (CHP).

Zarówno z danych ARE, jak i statystyki Ministerstwa Finansów wynika rosnący import biomasy w postaci drewna z lasów i biomasy suchej, zazwyczaj granulatu z przemysłu drzewnego i rolnictwa¹⁾. W przypadku obydwu ww. grup biomasy obserwuje się zjawisko nasilającego się importu. Trend wzrostowy w tym zakresie obserwowany jest od 2006 r., kiedy zaczęły funkcjonować przepisy wspierające, na równi z innymi technologiami, współspalanie biomasy z innymi paliwami kopalnymi. Jednocześnie w tym czasie odnotowano spadek eksportu oraz wzrost deficytu w handlu biomasą stałą, pochodzenia zarówno leśnego, jak i rolniczego.

Jeszcze bardziej znaczący w analizowanym okresie jest wzrost importu biomasy odpadowej pochodzenia rolniczego, w szczególności makuchów słonecznika, oliwek, orzechów i innych pozostałości z ekstrakcji roślin oleistych. Surowce te nie mają w Polsce znaczącego zastosowania poza energetycznym i w praktyce mogą być wykorzystane tylko w dużych kotłach energetycznych, głównie fluidalnych.

Katalog importowanych surowców pochodzenia organicznego na cele energetyczne jest znacznie dłuższy i pochodzą one z ponad 50 krajów świata, przebywając często znaczne odległości. W szczególności odległy transport importowanej biomasy ma bezpośredni wpływ na zwiększenie emisji gazów cieplarnianych, co stoi w sprzeczności z główną ideą promocji zielonej energetyki, czyli promowaniem technologii niskoemisyjnych, a także ochronę klimatu i środowiska naturalnego.

Wzrastający popyt na biomasę stałą spowodować może utrzymanie się trendu wzrostowego ceny biomasy, co z kolei wywoła negatywne skutki gospodarcze i środowiskowe. Do najważniejszych negatywnych efektów związanych ze wzrostem cen biomasy wynikających z intensywnego wykorzystania tego surowca w procesach współspalania należą m.in.:

- spadek opłacalności energetycznego wykorzystania biomasy, co za tym idzie zmniejszenie konkurencyjności jej wykorzystania na rynku oraz ograniczenie inwestycji w tym zakresie,

¹⁾ Statystyki Ministerstwa Finansów (dostępne w bazie danych GUS) pokazują, że rosnący import dotyczy przede wszystkim drewna z lasów i biomasy suchej, zazwyczaj granulatu z przemysłu drzewnego i rolnictwa.

- ograniczenie dostępności biomasy na potrzeby energetyczne, ciepłownicze i przemysłowe (przede wszystkim w przemyśle drzewnym, celulozowo-papierniczym, meblarskim oraz płytowym),
- realna możliwość nieopłacalności wykorzystania biomasy stałej dla celów ogrzewania indywidualnego²⁾ oraz powrót do spalania węgla w indywidualnych kotłach domowych, co spowoduje zwiększenie tzw. niskiej emisji.

Konsekwentna realizacja ścieżki wykorzystania biomasy stałej dla celów energetycznych umożliwi wykonanie planów zawartych w KPD w zakresie produkcji ciepła i energii elektrycznej. Powyższe wymaga jednak sukcesywnych zmian technologii, poprawy sprawności i efektywności przetwarzania biomasy na końcowe nośniki energii. Jest to możliwe, gdy ograniczone zostanie w większości przypadków nieefektywne współspalanie biomasy w elektrowniach i elektrociepłowniach węglowych, a zaoszczędzony w ten sposób strumień krajowej biomasy skierowany zostanie na potrzeby przemysłowych instalacji odnawialnych źródeł energii, w których biomasa spalana jest w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych w wysokosprawnej kogeneracji (CHP) albo po uszlachetnieniu (brykietowanie, peletyzacja) na potrzeby lokalnej, wysokosprawnej produkcji ciepła w automatycznych dedykowanych kotłach i piecach na pelety lub brykiety.

Aby zmienić kierunek wykorzystania znaczących zasobów biomasy należy stopniowo ograniczać jej wykorzystanie w instalacjach tzw. współspalania na rzecz instalacji, w których biomasa spalana jest w dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania biomasy lub w układach hybrydowych w wysokosprawnej kogeneracji (CHP).

Wzrost sprawności w krajowych systemach przetwarzania i konwersji biomasy na nośniki energii jest najbardziej naturalnym procesem zwiększenia efektywności wykorzystania biomasy. Biorąc pod uwagę powyższe, zaprezentowane w projekcie ustawy mechanizmy mające na celu stopniowe kierowanie strumienia biomasy stałej z dotychczasowych procesów współspalania biomasy z węglem w elektrowniach oraz elektrociepłowniach do przemysłowych instalacji odnawialnych źródeł energii, w których biomasa spalana jest w dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania biomasy lub w układach

²⁾ Wg ocen niezależnych ekspertów zużycie biomasy w kotłach indywidualnych spada od 2004 r., ze względu na ograniczoną dostępność i wzrastające koszty paliwa.

hybrydowych w wysokosprawnej kogeneracji (CHP) spowoduje znaczące oszczędności paliwa w związku z wyższą sprawnością przetwarzania paliwa na energię. Powyższe umożliwi realizację celów zawartych w KPD, a także znacząco poprawi bezpieczeństwo energetyczne poprzez ograniczenie importu biomasy.

3. Alternatywne podejście do wprowadzenia ww. schematu zoptymalizowanych mechanizmów wsparcia dla wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii

Alternatywą dla przyjęcia proponowanych w projekcie rozwiązań, mogłoby być utrzymanie obecnego lub modyfikacja istniejącego systemu wsparcia opartego na dotychczasowych mechanizmach, np. w formie zaproponowanej przez Ministra Gospodarki w projekcie ustawy o odnawialnych źródłach energii z października 2012 r. Proponowano wtedy wprowadzenie współczynników korekcyjnych, dostosowując ilość świadectw pochodzenia do kosztów poszczególnych technologii. Przyjęcie takiego rozwiązania, obarczone byłoby jednak następującymi wadami:

1. Założeniem systemu certyfikatów było elastyczne kształtowanie ich ceny w zależności od relacji podaży (produkcji zielonej energii) i popytu (administracyjnie ustalany obowiązek zakupu certyfikatów). W sytuacji deficytu energii elektrycznej z OZE prowadziłoby to do wzrostu, a w sytuacji jej nadwyżki – do ograniczenia podaży. Takie założenia nie odzwierciedlały jednak specyfiki branży OZE. Inwestycje w projekty OZE cechują się bowiem najczęściej wysokim udziałem kosztów inwestycyjnych. W przypadku już istniejących podmiotów oznacza to brak możliwości elastycznego kształtowania podaży w zależności od ceny certyfikatów. Mechanizm ten ujawnił się w 2012 r., kiedy spadek cen certyfikatów nie tylko powstrzymał nowe inwestycje (co było zgodne z założeniami systemu), ale wiele z istniejących podmiotów doprowadził do krawędzi opłacalności produkcji. W rzeczywistości jedyną technologią dostosowaną do systemu certyfikatów było spalanie wielopaliwowe, gdzie istniała techniczna możliwość elastycznego dostosowania podaży zielonej energii do aktualnych warunków na rynku certyfikatów.
2. Rozwiązaniem zaproponowanym w 2012 r. przez Ministerstwo Gospodarki w celu ograniczenia bankructw istniejących podmiotów było administracyjne dostosowanie popytu i podaży w celu powrotu do sytuacji deficytu świadectw pochodzenia.

W rezultacie, cena certyfikatów powróciłaby do poziomu opłaty zastępczej. Oznaczało to jednak zakwestionowanie rynkowego charakteru systemu wsparcia i wysłanie jasnego sygnału inwestorom, iż cena certyfikatu nie zależy od podaży zielonej energii, a od administracyjnej opłaty zastępczej. W tej sytuacji Minister Gospodarki przyjąłby na siebie odpowiedzialność za utrzymanie ceny certyfikatu, przez co utraciłby możliwość sterowania rozwojem sektora OZE.

3. W zakresie dostosowania wysokości wsparcia dla najtańszych technologii, zaproponowano przyjęcie tzw. współczynników korekcyjnych, które dostosowałyby ilość przyznawanych certyfikatów do szacowanych kosztów technologii. Problematiczna jednak była kwestia ustalania ich wysokości, co miałoby miejsce w wyniku decyzji administracyjnej. Ich wyznaczanie było także możliwe przy założeniu, że cena certyfikatu jest zbliżona do wysokości opłaty zastępczej. Ponadto specyfika OZE – w zależności od lokalnych warunków środowiskowych, dostawców surowca, etc. – oznaczała, że takie podejście prowadziło do nadwsparcia jednych i dyskryminacji innych projektów. W rezultacie w przypadku najtańszych technologii nie zostałyby w pełni wykorzystany ich potencjał. W przypadku projektów realizowanych, z definicji w praktycznie wszystkich przypadkach doszłoby do mniejszego lub większego nadwsparcia.
4. Dodatkowym problemem, który pojawił się w projekcie z października 2012 r. była próba zapewnienia pełnej dywersyfikacji poprzez zapewnienie, że każda technologia – nawet najbardziej kosztowna – będzie miała szansę na realizację. Pomimo korzyści związanych z uwzględnieniem w polskim miksie energetycznym technologii, które mają potencjał do rozwoju w przyszłości, takie rozwiązanie znacznie podraża sam system wsparcia.
5. Podsumowując stronę kosztową, zgodnie z OSR przedstawionym do projektu z 2012 r., koszty systemu wsparcia miały do 2020 r. sięgnąć ok. 11 mld zł rocznie. Dla porównania w proponowanym w obecnej ustawie systemie szacunek tych kosztów to ok. 4 mld zł rocznie do 2020 r. Oszczędność rzędu ok. 6 mld zł przekłada się na niższe rachunki dla konsumentów: dla osoby płacącej za elektryczność 100 zł/miesięcznie, roczna oszczędność wynosi ok. 550 zł rocznie (szczegółowe wyliczenia znajdują się w OSR). Porównując oba systemy, największe oszczędności przynoszą następujące rozwiązania:
 - 1) ograniczenie wsparcia do najtańszych i najbardziej efektywnych technologii,

- 2) uzależnienie wysokości wsparcia od cen energii na rynku konkurencyjnym – w sytuacji oczekiwanego wzrostu cen energii elektrycznej w nowym systemie wysokość wsparcia będzie spadać, podczas gdy w poprzednich propozycjach wysokość wsparcia była niezależna od cen energii,
 - 3) stworzenie mechanizmu konkurencji pomiędzy poszczególnymi projektami – dzięki czemu wysokość wsparcia powinna lepiej odzwierciedlać faktyczne koszty projektu.
6. Pomijając same koszty systemu wsparcia, kolejnym elementem jest kwestia jego postrzegania przez inwestorów. Jest to o tyle istotne, że system bardziej przyjazny, minimalizujący ryzyko oznacza niższe koszty, a co za tym idzie – niższe wymagane wsparcie. Opłacalność dla inwestorów jest także niezbędna, aby projekty były realizowane. Zgodnie z propozycją modyfikacji systemu certyfikatów, inwestorzy wciąż jednak narażeni byłiby na następujące ryzyka:
- 1) zmiany cen certyfikatów: każda zmiana popytu i podaży, która prowadziłaby do spadku ceny certyfikatu (od góry ograniczeniem byłaby wysokość opłaty zastępczej), w przypadku tych z istniejących inwestorów, którzy nie mają możliwości redukcji kosztów (praktycznie wszyscy poza współspalaniem) oznaczałaby zagrożenie bankructwem;
 - 2) legislacyjne – ze względu na wysoki koszt wsparcia należałoby się liczyć z kolejnymi zmianami systemu, które z kolei prowadziłyby do wahań na rynku certyfikatów; obniżenie wartości certyfikatów byłoby także możliwe w wyniku redukcji – lub choćby zamrożenia zwiększania obowiązku umorzenia certyfikatów;
 - 3) zmiany cen energii – podobnie jak w przypadku cen certyfikatów, zdecydowana większość inwestorów OZE nie ma możliwości ograniczenia kosztów w przypadku spadku cen energii na rynku.
7. Powyższe ryzyka stanowią integralną część obecnego systemu wsparcia, jednak jak się wydaje, nie były dotychczas brane pod uwagę przez inwestorów realizujących projekty OZE i przez instytucje finansowe. Świadczy o tym wstrzymanie realizacji większości nowych projektów po tym jak ryzyka te zmaterializowały się w 2012 r. Ponieważ wcześniejszy projekt ustawy nie adresował żadnego z tych ryzyk, jest mało prawdopodobne, aby umożliwił powrót stabilności, która z kolei doprowadziłaby do realizacji nowych inwestycji. Podobne skutki miałyby

wprowadzenie pilotażu systemu aukcyjnego wraz z jednoczesną deklaracją, że system certyfikatów będzie w przyszłości zmieniany. Ze względu na fakt, iż zobowiązania unijne dotyczą 2020 r., zdecydowano się zatem na wprowadzenie całkowicie nowego systemu, który te ryzyka adresuje:

- 1) z punktu widzenia inwestora wygrywającego aukcję, taryfa stała/różnicowa jest zagwarantowana na stałym poziomie przez 15 lat niezależnie od przyszłych warunków rynkowych, cen energii, udziału OZE oraz ewentualnie nowych technologii o znacznie niższych kosztach wytwarzania energii;
- 2) zmiany legislacyjne nie będą wpływać na zobowiązania stałych taryf wobec inwestorów; ze względu na klauzulę o zakazie nadwsparcia pomoc ta nie narusza także zasad konkurencji na wspólnym rynku i nie będzie kwestionowana przez Komisję Europejską.

4. Skutki zmiany mechanizmu wsparcia w odniesieniu do sytuacji prawnej podmiotów uprawnionych do korzystania z systemu na zasadach dotychczasowych (kwestia zachowania praw nabytych)

4.1.1. Wyznaczenie ustawowego okresu obowiązywania systemu wsparcia dla istniejących instalacji OZE

Nowością projektowanej ustawy jest wyznaczenie 15-letniego okresu wsparcia w sytuacji, gdy obecne przepisy PE kwestii tej nie regulują. Brak było zatem jasno wyznaczonego okresu podlegania mechanizmom wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzania biogazu rolniczego.

Należy przy tym jednoznacznie wskazać, iż celem regulacji jest zapewnienie 15-letniego okresu wsparcia dla wytwórców energii z OZE. Odrębną kwestią jest ograniczenie do 10 lat maksymalnego okresu, w którym mogą być przeprowadzane aukcje na zakup energii elektrycznej z OZE, co wynika z wytycznych Komisji Europejskiej w sprawie pomocy na ochronę środowiska i energetykę. Okres ten nie ma jednak wpływu na zachowanie praw nabytych wytwórców, którzy w ramach aukcji uzyskali prawo do zakupu wytworzonej energii elektrycznej z OZE przez cały okres 15 lat. Powyższe oznacza, iż przepisy unijne dopuszczają możliwość przeprowadzenia aukcji w 10. roku funkcjonowania systemu, gdzie wytwórcy energii otrzymać mogą wsparcie przez kolejnych 15 lat (formuła 10 + 15). Niemniej jednak należy wyraźnie

podkreślić, iż projektodawca w art. 92 ust. 1 i 2 ograniczył okres, w którym wsparcie będzie przydzielane do niecałych 6 lat. Powyższe wynika z faktu, iż projektodawca zakłada wejście w życie nowych przepisów dotyczących wsparcia w 2016 r., a ostatnia aukcja będzie mogła zostać rozstrzygnięta nie później niż do dnia 30 czerwca 2021 r. – po tym okresie nie przewiduje się organizacji aukcji (oznacza to, iż aukcje organizowane będą jedynie w latach 2016–2021). Równoległe, art. 92 ust. 4 zawiera regulację dotyczącą zakończenia wsparcia w 2035 r. Odstępstwem od ww. reguły jest art. 92 ust. 5, w którym zakończenie wsparcia dla morskiej energetyki wiatrowej wyznaczono na 2040 r. Powyższe oznaczać będzie, iż wytwarzanie energii elektrycznej w tego typu źródłach powinno rozpocząć się najpóźniej w roku 2024/2025, jest wystarczającym okresem na realizację zaplanowanej inwestycji.

Przesłanką dla ukształtowania na okres 15 lat nowego systemu wsparcia dla energii ze źródeł odnawialnych opartego o zoptymalizowane mechanizmy wsparcia jest dorobek orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, z którego wynika, że prawa (przywileje) przyznane obywatelom na z góry określony czas podlegają silniejszej ochronie prawnej, niż prawa przyznane bezterminowo. Ponadto, jak wynika z przesłanych uwag resortów, zostało poddane krytyce poprzednie rozwiązanie zawarte w projekcie, zakładające trwanie dotychczasowego systemu do 2020 r. Co równie ważne, odejście od systemu aukcyjnego przed końcem 2035 r. mogłoby spowodować powstanie po stronie podmiotów, które wygrały aukcje, roszczeń z tytułu praw nabytych (podmioty te uzyskały bowiem prawo sprzedaży energii elektrycznej po cenie, jaką zaoferowały w wygranej przez siebie aukcji przez okres 15 lat, ale nie dłużej niż do końca 2035 r.). Odrębna regulacja dotyczy inwestycji w morskie farmy wiatrowe. W tym przypadku zakup energii elektrycznej następować będzie od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej i trwać przez okres 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż do 31 grudnia 2040 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

Ponadto w art. 59 projektu określono maksymalną wielkość obowiązku uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej, która została ustalona na poziomie 20% zgodnie z ukształtowanym obowiązkiem w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 18 października 2012 r.

w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii, przy czym jest to poziom maksymalny.

Powyższy udział minister właściwy do spraw gospodarki może obniżyć w terminie do dnia 31 października każdego roku, w drodze rozporządzenia, biorąc pod uwagę ilość wytworzonej energii elektrycznej w mikroinstalacjach i w małych instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasowe wykonanie udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie oraz wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym (art. 60 projektu).

Wybór między 10-letnim a 15-letnim okresem wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dokonany został w oparciu o obiektywne wyniki wyliczeń ekonomicznych obrazujących koszt realizacji danego scenariusza, a które ostatecznie miałyby bezpośredni wpływ na kształtowanie się cen sprzedaży energii elektrycznej do odbiorców końcowych. Wyniki przeprowadzonych wyliczeń ekonomicznych wykazały, że rozłożenie zobowiązania do zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub z biogazu rolniczego po ustalonej cenie w systemie aukcyjnym przez 15 lat wygeneruje znacząco mniejszy skumulowany koszt systemu wsparcia niż w przypadku zastosowania wsparcia systemowego przez okres 10 lat. Powyższe wynika z faktu, iż rozłożenie płatności w dłuższym okresie czasu spowoduje systematycznie zmniejszanie się różnicy pomiędzy wysokością ceny energii elektrycznej wygranej w aukcji, a poziomem średniej ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym. Oczywiście obliczenia uwzględniły przewidzianą w projekcie ustawy waloryzację ceny energii elektrycznej wygranej w aukcji, o której mowa w art. 92 ust. 7 projektu ustawy.

Należy przede wszystkim podkreślić, iż wprowadzony nowy system aukcyjny będzie obejmował oferty wytwarzania energii elektrycznej w nowych i zmodernizowanych instalacjach odnawialnego źródła energii. W przypadku istniejących instalacji maksymalny zagwarantowany okres systemu wsparcia wyniesie 15 lat i będzie liczony od momentu wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej, za którą przysługiwało

świadcstwo pochodzenia. Ponadto przedstawione uregulowane mechanizmy wsparcia przewidują możliwość przejścia na system aukcyjny dla istniejących instalacji odnawialnego źródła energii objętych dotychczas systemem świadectw pochodzenia, czyli dla tych, które wytworzyły po raz pierwszy energię elektryczną przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. W tym przypadku instalacja może przejść do systemu aukcyjnego po złożeniu deklaracji oraz zamknięciu wygranej aukcji, a łączny okres wsparcia wyniesie 15 lat.

Ponadto świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 projektu, przysługiwać będzie w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tego rozdziału (art. 44 ust. 4 projektu).

Celem powyższego jest stworzenie zachęty do stopniowego przechodzenia, na nowe mechanizmy wsparcia przewidziane projektem ustawy.

4.1.2. Wyłączenie ze wsparcia systemowego elektrowni wodnych o mocy zainstalowanej powyżej 5 MW

Publikacje Międzynarodowej Agencji Energii Odnawialnej (IRENA) wskazują, iż średnie koszty wytwarzania energii elektrycznej w elektrowniach wodnych zakwalifikowanych do przedziału 1–5 MW, mogą wynieść od 116 do 132 tys. zł/MW/rok. Zakładając bardzo niski współczynnik wykorzystania mocy na poziomie 25%, koszty eksploatacyjne takich obiektów nie powinny przekraczać 61 zł/MWh.

Zdaniem ustawodawcy elektrownie wodne o mocy zainstalowanej powyżej 5 MW nie powinny mieć wsparcia, z uwagi na niskie koszty wytwarzania energii elektrycznej. Należy przy tym pamiętać, iż właściciele ww. obiektów oprócz kosztów wytwarzania energii ponoszą koszty wynikające z pełnienia przez obiekty hydrotechniczne innych funkcji związanych z gospodarką wodną lub ochroną środowiska. Jednocześnie dane międzynarodowe wskazują, iż dopiero koszt wytwarzania energii w elektrowniach wodnych powyżej 5 MW znajduje się poniżej rynkowych cen energii elektrycznej. Ponadto ograniczenie obowiązku zakupu energii elektrycznej z elektrowni wodnych

powyżej 5 MW ma na celu optymalizację ich pracy pod kątem dobowego zapotrzebowania na energię elektryczną.

W Polsce jest obecnie 779 obiektów posiadających koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej z wody (z wyłączeniem elektrowni szczytowo-pompowych). Z tego:

- 767 obiektów o mocy zainstalowanej do 5 MW, które odpowiadają za ok. 38% rocznej produkcji energii elektrycznej z wody (dane za 2012 r.),
- 12 obiektów o mocy zainstalowanej powyżej 5 MW, które odpowiadają za ok. 62% rocznej produkcji energii elektrycznej z wody (dane za 2012 r.).

W Polsce istnieje 60 obiektów o mocy zainstalowanej powyżej 1 MW i nie większej niż 5 MW, w których wytwarzane jest 0,773 TWh energii elektrycznej z wody (ok. 38,1 %). Roczny koszt wsparcia tych instalacji, przy cenie praw majątkowych świadectw pochodzenia na poziomie 230 zł/MWh wynosi ok. 177,8 mln zł.

4.1.3. Stosowanie przepisów projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii w zakresie dotyczącym podatku akcyzowego

Ustawodawca uznał za niecelowe wprowadzanie zmian do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.) w zakresie możliwości rozszerzenia zakresu zwolnień wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii z podatku akcyzowego. Tym samym w projekcie ostatecznie odstąpiono od zwolnienia z podatku akcyzowego energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii i zakupowanej w ramach nowo tworzonego systemu aukcyjnego. Należy po raz kolejny podkreślić, iż celem projektowanej regulacji jest zapewnienie optymalizacji kosztów systemu wsparcia dla energetyki odnawialnej.

Znamiene jest zatem, iż ww. propozycja ma na celu, z jednej strony, zapewnienie efektywności ekonomicznej projektowanych rozwiązań, z drugiej zaś, uproszczenie mechanizmów wsparcia, jednocześnie zapewniając zgodność regulacji z przepisami Konstytucji RP w zakresie równego traktowania wytwórców energii elektrycznej z OZE. Powyższy postulat zrealizowany jest w ten sposób, iż regulacja zachowuje prawa przedsiębiorców wytwarzających energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii, którzy są zwolnieni z tego podatku, pod warunkiem przedstawienia dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia

energii. Powyższe zapewnia równość z tymi przedsiębiorcami, którzy otrzymywać będą całość przychodu w ramach wylicytowanej ceny aukcyjnej wytworzonej energii elektrycznej z OZE.

4.1.4. Określenie skutków przepisów projektowanej ustawy w obszarze podatku od towarów i usług

W odniesieniu do kwestii opodatkowania podatkiem od towarów i usług środków przekazywanych przez OREO S.A. na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, powstałego u sprzedawcy zobowiązanego lub wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej równej lub większej 0,5 MW przeprowadzona została szczegółowa analiza. Punktem odniesienia dla tej analizy były: obowiązujące przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT”, dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347, str. 1, z późn. zm.), oraz orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Przepisy w zakresie VAT podlegają bowiem ścisłej harmonizacji, nie ma zatem możliwości interpretowania przepisów ustawy o VAT w sposób oderwany od przepisów unijnych.

W związku z tym, przede wszystkim należy zauważyć, iż z utrwalonej linii orzecniczej TSUE wynika, że po to, aby dotacje, subwencje i inne dopłaty o podobnym charakterze mogły być uznane za element podstawy opodatkowania, muszą one mieć bezpośredni wpływ na cenę towarów lub usług dostarczanych przez podatnika. Oznacza to, że otrzymanie tego rodzaju dopłaty powinno skutkować odpowiednim obniżeniem ceny dla nabywcy towaru lub usługi, która to sytuacja nie miałaby miejsca, gdyby dopłata nie została przez podatnika otrzymana (wyrok w sprawie C-184/00 Office des produits wallons i in.). Otrzymana przez podatnika dopłata, aby stanowić podstawę opodatkowania podatkiem VAT, powinna więc determinować cenę dostarczanych przez niego towarów lub świadczonych usług.

Jednakże w przypadku kwoty przekazywanej przez OREO S.A. na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa wyżej, kwota ta nie ma bezpośredniego wpływu na cenę sprzedawanej energii, z uwagi na fakt, że cena ta jest kształtowana przez rynek.

Sprzedawcy energii (sprzedawca zobowiązany lub wytwórca) oferują energię po cenie rynkowej, niezależnie od tego, czy otrzymają „dopłatę”, czy też nie. Jako że ostatecznym celem przedmiotowej „dopłaty” jest zwiększenie produkcji energii ze źródeł odnawialnych poprzez upowszechnienie wytwarzania tego rodzaju energii, uznać należało, że otrzymywana rekompensata ma charakter dopłaty do kosztów jej produkcji, brak takich dopłat skutkowałby bowiem nie wyższą ceną rynkową takiej energii, lecz ograniczeniem jej produkcji.

W związku z powyższym kwota przekazywana przez OREO S.A. sprzedawcy zobowiązanemu lub wytwórcy energii z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej równej lub większej 0,5 MW, na pokrycie ujemnego salda, nie powinna zostać opodatkowana podatkiem VAT.

W konsekwencji w ustawie określono sposób kalkulacji ujemnego salda obrotu energią należnego sprzedawcy zobowiązanemu lub wytwórcy energii tak, aby przekazywana im była wartość netto należnych środków. Sprzedawca zobowiązany będzie mógł bowiem „odzyskać” podatek VAT poprzez możliwość jego odliczenia od podatku należnego na podstawie faktury otrzymanej od wytwórcy energii z tytułu jej nabycia, uwzględniającej wartość sprzedaży energii według ceny ustalonej na aukcji, a więc wyższej od ceny rynkowej i proporcjonalnie wyższą wartość podatku VAT.

Sprzedawca zobowiązany otrzyma zatem należną mu rekompensatę niejako z dwóch źródeł: kwotę równą wartości netto od OREO S.A. oraz kwotę „dopłaty” równą podatkowi VAT – od organu podatkowego. W przypadku zaś wytwórcy energii, jako że otrzymana dopłata nie będzie objęta opodatkowaniem, nie będzie on musiał rozliczać podatku od otrzymanej kwoty „dopłaty” – nie będzie musiał odprowadzić podatku VAT do organu podatkowego, nie ma zatem uzasadnienia, aby przekazywana mu kwota ten podatek zawierała. Kalkulowanie „dopłaty” po kwotach netto uczyniłoby system nieco tańszym (z punktu widzenia konsumenta), co jest istotne w świetle oceny efektywności tego systemu.

W związku z powyższym art. 93 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2 pkt 1 i 2 wskazano, że cena energii elektrycznej brana pod uwagę przy obliczaniu ujemnego salda, o którym mowa wyżej, pomniejszona jest o kwotę podatku od towarów i usług.

4.1.5. Ocena zakresu gwarancji zachowania praw nabytych wg mechanizmów wsparcia projektu ustawy

Zgodnie z konkluzjami zawartymi w analizie prawnej³⁾ przepisy ustawy o odnawialnych źródłach energii powinny uwzględniać wytyczne legislacyjne, dotyczące w szczególności odpowiedniego okresu wejścia w życie przepisów, okresów przejściowych, możliwości pozostania w obecnie obowiązującym systemie wsparcia. Stąd też zasady te zostały jasno przedstawione w projekcie ustawy.

Dodatkowo w projekcie ustawy wyraźnie wskazano krąg podmiotów, które uznaje się za uprawnione do pozostania w dotychczasowym systemie wsparcia oraz określono warunki brzegowe, jak i horyzont czasowy (zakres) obowiązywania dotychczasowych regulacji wraz z uregulowaniem zasad ich ujawnienia i rejestracji.

Wg ww. autorów analizy roszczenia konstytucyjne mogłyby przysługiwać zarówno aktualnym producentom energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, jak i podmiotom prowadzącym inwestycje w OZE (inwestycje w toku). Ewentualne roszczenia muszą jednak podlegać konkretyzacji finansowej. Powstaje pytanie, czy na podstawie obowiązującego w Polsce prawa inwestorzy mogą liczyć na to, że przez jakiś konkretny czas będą oni mogli zbywać prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia po konkretnej cenie.

W zakresie ryzyka, za podstawowe zagrożenie związane z ewentualnym naruszeniem praw konstytucyjnych uznano możliwą odpowiedzialność odszkodowawczą Skarbu Państwa. Warunkiem koniecznym jej wystąpienia jest stwierdzenie przez Trybunał Konstytucyjny niekonstytucyjności przyszłych zmian prawnych. Zatem w celu ograniczenia wspomnianego ryzyka, w przepisach projektu dochowane zostały warunki prawidłowej legislacji. W szczególności przeprowadzono konsultacje społeczne. Ponadto zaproponowane zmiany mechanizmów wsparcia wprowadzone zostały z zachowaniem stosownych okresów przejściowych dla inwestorów będących beneficjentami dotychczasowego systemu (art. 205 projektu ustawy).

5. Przegląd najważniejszych przepisów projektu

W rozdziale pierwszym został określony zakres przedmiotowy ustawy. Stwierdzono, iż projektowana ustawa określi:

³⁾ Analiza Kancelarii Bird& Bird, pn. Analiza skutków prawnych wprowadzenia zmian w mechanizmie wsparcia ... s. 79–86.

- 1) zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii, wytwarzania biogazu rolniczego oraz wytwarzania biopłynów, w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, wytwarzanie biogazu rolniczego i ciepła, w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 3) zasady wydawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 4) zasady realizacji krajowego planu działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych;
- 5) warunki i tryb certyfikowania instalatorów mikroinstalacji, małych instalacji i instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW oraz akredytowania organizatorów szkoleń;
- 6) zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wspólnych projektów inwestycyjnych.

Do poświadczenia spełnienia przez biopłyny kryteriów zrównoważonego rozwoju projekt odsyła do przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Przepisów projektu nie będzie się stosować do biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w transporcie z wyłączeniem przepisów rozdziału 6 projektu.

Jednocześnie wyjaśniono także, iż do przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci stosowane będą tak jak dotychczas przepisy rozdziału 2 PE.

Z kolei w art. 2 ujęto w układzie alfabetycznym listę następujących definicji, które użyte w projekcie ustawy, oznaczają:

- 1) biogaz – gaz uzyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 2) biogaz rolniczy – gaz otrzymywany w procesie fermentacji metanowej surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej, z wyłączeniem biogazu pozyskanego z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;

- 3) biomasa – stałe lub ciekłe substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, które ulegają biodegradacji, pochodzące z produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej i leśnej oraz przemysłu przetwarzającego ich produkty, oraz ziarna zbóż niespełniające wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym określonych w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz. Urz. UE L 349 z 29.12.2009, str. 1, z późn. zm.) i ziarna zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych;
- 4) biopłyny – ciekłe paliwa dla celów energetycznych innych niż w transporcie, w tym do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, wytworzone z biomasy lub ziaren zbóż pełnowartościowych, wykorzystywane w instalacjach spełniających wymagania w zakresie standardów emisyjnych, o ile takie standardy zostały określone na podstawie przepisów o ochronie środowiska;
- 5) drewno pełnowartościowe – drewno spełniające wymagania jakościowe wymienione w normach określających wymagania i badania dla drewna wielkowymiarowego liściastego, drewna wielkowymiarowego iglastego oraz drewna średniowymiarowego dla grup oznaczonych jako S1, S2 i S3, oraz materiał drzewny powstały w wyniku procesu celowego rozdrobnienia tego drewna;
- 6) dystrybucja – dystrybucję w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 7) dedykowana instalacja spalania biomasy – instalację odnawialnego źródła energii, w której są spalane wyłącznie biomasa, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny albo biomasa, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny i paliwo pomocnicze;
- 8) dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego – instalację spalania wielopaliwowego określoną w wydanej przed dniem 30 czerwca 2014 r. koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej oraz stanowiącej załącznik do tej koncesji dokumentacji, wyposażoną w odrębne linie technologiczne dla przygotowania i transportu do komory paleniskowej biomasy, biopłynu, biogazu lub biogazu rolniczego, których udział liczony według wartości energetycznej w łącznej ilości

spalanej wszystkich paliw zużytych w tej instalacji przekracza 20% w okresie rozliczeniowym określonym we wniosku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, lub w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 83 ust. 2;

- 9) energia aerothermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym, magazynowaną w postaci ciepła w powietrzu na danym terenie;
- 10) energia geothermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym, skumulowaną w postaci ciepła pod powierzchnią ziemi;
- 11) energia hydrothermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym, skumulowaną w postaci ciepła w wodach powierzchniowych;
- 12) hydroenergia – energię spadku śródlądowych wód powierzchniowych, z wyłączeniem energii uzyskiwanej z pracy pompowej w elektrowniach szczytowo-pompowych;
- 13) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację stanowiącą:
 - a) wyodrębniony zespół urządzeń służący do wytwarzania energii i wyprowadzania mocy, przyłączonych w jednym miejscu przyłączenia, w których energia elektryczna lub ciepło wytwarzane są z odnawialnych źródeł energii, a także magazyn energii elektrycznej, przechowujący wytworzoną energię elektryczną połączony z tym zespołem urządzeń, lub
 - b) wyodrębniony zespół obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego, a także połączony z nimi magazyn biogazu rolniczego;
- 14) instalacja termicznego przekształcania odpadów – instalację odnawialnego źródła energii, będącą spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, 888 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 695), w której część wytwarzanej energii elektrycznej i ciepła pochodzi z ulegających biodegradacji części odpadów przemysłowych lub komunalnych, w tym odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;
- 15) instalacja spalania wielopaliwowego – instalację odnawialnego źródła energii, w której energia elektryczna lub ciepło wytwarzane są z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego spalanych wspólnie z paliwami kopalnymi lub paliwami powstałymi z ich przetworzenia;

- 16) końcowe zużycie energii brutto – nośniki energii dostarczone do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportowemu, gospodarstwom domowym, sektorowi usługowemu, w tym świadczącemu usługi publiczne, rolnictwu, leśnictwu i rybołówstwu, łącznie ze zużyciem energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny na wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła oraz łącznie ze stratami energii elektrycznej i ciepła powstającymi podczas ich przesyłania i dystrybucji;
- 17) magazyn energii elektrycznej – wyodrębniony zespół urządzeń i instalacji służących do magazynowania energii elektrycznej w innej postaci energii powstałej w wyniku procesów technologicznych lub chemicznych;
- 18) mała instalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 40 kW i nie większej niż 200 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu większej niż 120 kW i nie większej niż 600 kW;
- 19) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 40 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 120 kW;
- 20) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo energetyczne;
- 21) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo energetyczne;
- 22) odbiorca przemysłowy – odbiorcę przemysłowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 23) odnawialne źródło energii – odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów;
- 24) operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 25) operator systemu dystrybucyjnego gazowego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

- 26) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego – operatora systemu przesyłowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 27) paliwo gazowe – paliwo gazowe w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 28) paliwo pomocnicze – paliwo inne niż biomasa, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy stosowane wyłącznie do uruchomienia instalacji odnawialnego źródła energii, w której zastosowane zabezpieczenia techniczne uniemożliwiają wytwarzanie energii elektrycznej z tego paliwa;
- 29) przedsiębiorstwo energetyczne – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 30) przesyłanie – przesyłanie w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 31) rozruch technologiczny – pracę instalacji odnawialnego źródła energii mającą wyłącznie na celu przeprowadzenie prób i testów umożliwiających końcowy odbiór tej instalacji;
- 32) sieci – sieci w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 33) sieć dystrybucyjna – sieć dystrybucyjną w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 34) sieć przesyłowa – sieć przesyłową w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 35) układ hybrydowy – instalację odnawialnego źródła energii, wytwarzającą energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła są wykorzystywane nośniki energii wytwarzane oddzielnie z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, z możliwością wykorzystania paliwa pomocniczego, i w źródłach energii innych niż odnawialne, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła;
- 36) układ rozdzielony – układ urządzeń służący do wytwarzania energii elektrycznej albo ciepła w odrębnych procesach technologicznych;
- 37) wartość początkowa – wartość początkową w rozumieniu art. 31 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330 i 613 oraz z 2014 r. poz. 768);
- 38) wyłączna strefa ekonomiczna – obszar wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014);

- 39) wysokosprawna kogeneracja – wysokosprawną kogenerację w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
- 40) wytwórca – podmiot, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wytwarzający energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzający biogaz rolniczy, w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w wyłącznej strefie ekonomicznej;
- 41) zboża pełnowartościowe – ziarna zbóż spełniające wymagania jakościowe dla zbóż w zakupie interwencyjnym określone w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz. Urz. UE L 349 z 29.12.2009, str. 1, z późn. zm.), które podlegają zakupowi interwencyjnemu.

Należy wyjaśnić, że część ww. definicji ustawowych takich, jak biomasa, biopłyny, końcowe zużycie energii brutto, stanowi transpozycję przepisów dyrektywy 2009/28/WE. Pozostałe definicje mają zastosowanie, m.in. do wypracowanych trybów zgłoszeniowych i rejestracyjnych działalności wytwórczej w zależności od zainstalowanej mocy elektrycznej instalacji, jak również do mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej z OZE.

W rozdziale drugim uregulowano zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego.

Uregulowano, iż wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, będący osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, który wytwarza energię elektryczną w celu jej zużycia na własne potrzeby, może sprzedać niewykorzystaną energię elektryczną wytworzoną przez niego w mikroinstalacji i wprowadzoną do sieci dystrybucyjnej. Powyższe wytwarzanie i sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych

źródeł energii nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

W zakresie obowiązków informacyjnych wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, będący:

- 1) osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej, która wytwarza energię elektryczną w celu jej zużycia na własne potrzeby,
- 2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej
 - pisemnie informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o terminie przyłączenia mikroinstalacji, jej planowanej lokalizacji oraz o rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej tej mikroinstalacji, nie później jednak niż na 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego. Ww. wytwórca jest obowiązany informować operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja:
 - 1) o każdej zmianie rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej w mikroinstalacji oraz o zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji;
 - 2) o ilości:
 - a) wytworzonej przez niego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji oraz
 - b) energii elektrycznej sprzedanej przez niego sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego - w terminie 7 dni od dnia zakończenia kwartału;
- 3) o dacie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub o dacie zakończenia jej modernizacji, w terminie 7 dni od tej daty.

Ponadto działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji (działalność gospodarcza w zakresie

małych instalacji), jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji (rejestr wytwórców energii w małej instalacji).

Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi Prezes URE. Wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dokonuje Prezes URE na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji.

W sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Co ważne, Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 7 projektu, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Przepisy rozdziału 3 regulują zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego, wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biopłynów, wytwarzania biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz wytwarzania biopłynów.

Zgodnie z przepisem art. 19 projektu, wytwórca energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji oraz wytwórca biogazu rolniczego, będący osobą fizyczną wpisaną do rejestru producentów, o której mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, który wytwarza energię elektryczną lub ciepło z biogazu rolniczego albo biogaz rolniczy w celu ich zużycia na własne potrzeby może sprzedać:

- 1) niewykorzystaną energię elektryczną z biogazu rolniczego wytworzoną w mikroinstalacji;
- 2) niewykorzystany biogaz rolniczy wytworzony w instalacji odnawialnego źródła energii o rocznej wydajności do 160 tys. m³ i wprowadzony do sieci.

Ww. wytwarzanie i sprzedaż energii elektrycznej z biogazu rolniczego oraz biogazu rolniczego nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 23 projektu działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:

- 1) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii,
- 2) energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w instalacjach innych niż mikroinstalacja

– zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

Rejestr wytwórców biogazu rolniczego prowadzi Prezes ARR. Wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego dokonuje Prezes ARR na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:

- 1) biopłynów,
- 2) energii elektrycznej lub ciepła wyłącznie z biopłynów w instalacjach odnawialnego źródła energii

– jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biopłynów.

Rejestr wytwórców biopłynów prowadzi Prezes ARR. Wpisu do rejestru wytwórców biopłynów dokonuje Prezes ARR na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biopłynów.

W sprawach dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego, wytwarzania biopłynów, wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego oraz wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biopłynów, w zakresie nieuregulowanym w omawianym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Do postępowania przed Prezesem ARR stosuje się przepisy k.p.a. Organem wyższego stopnia w stosunku do Prezesa ARR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

W rozdziale 4 uregulowano mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego i ciepła, w instalacjach odnawialnego źródła energii.

Co do zasady, obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym energii elektrycznej z biogazu rolniczego do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej i trwa przez kolejnych 15 lat, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2030 r., przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub z biogazu rolniczego potwierdzony wydanym świadectwem pochodzenia.

Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dla niewykorzystanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej przez wytwórcę energii elektrycznej będącego osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej, który wytwarza energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji w celu jej zużycia na własne potrzeby wynosi 80% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne.

Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dla pozostałych instalacji OZE wynosi 100% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne.

Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy mikroinstalacji może zostać zakupiona jedynie w przypadku, gdy:

- 1) w wyniku modernizacji mikroinstalacji nastąpił przyrost mocy zainstalowanej energii elektrycznej, ale nie więcej niż do 40 kW;
- 2) nakłady na modernizację mikroinstalacji wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej mikroinstalacji, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji;
- 3) urządzenia wchodzące w skład zmodernizowanej mikroinstalacji, służące do wytwarzania energii elektrycznej, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz

pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, w tej zmodernizowanej mikroinstalacji.

Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego takiej instalacji, w których energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej i przysługuje maksymalnie przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 r., licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy tej energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.

W nowym systemie aukcyjnym zakup energii elektrycznej z OZE trwa przez okres 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji OZE (nowe instalacje OZE) albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii po dniu wejścia w życie rozdziału 4 projektowanej ustawy, nie dłużej niż do 31 grudnia 2035 r. (wyjątek – morskie farmy wiatrowe), przy czym okres ten jest liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.

Sprzedawca zobowiązany będzie miał obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej jednak niż przez 90 dni licząc od dnia pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii do sieci właściwego operatora.

W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 projektu, sprzedawca zobowiązany będzie miał obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej wyłącznie w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 5 MW.

Przepis przeciwdziałający montażowi wyeksploatowanych instalacji OZE i promujący zarazem nowe urządzenia stanowi, iż obowiązek zakupu energii elektrycznej istnieje jedynie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład instalacji, służące do

wytwarzania energii elektrycznej, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w tej zmodernizowanej instalacji.

Ponadto zgodnie z art. 42 ust. 7, energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii lub energia elektryczna z biogazu rolniczego, wytworzona w zmodernizowanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy instalacji odnawialnego źródła energii może zostać zakupiona jedynie w przypadku, gdy:

- 1) w wyniku modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii nastąpił przyrost mocy zainstalowanej energii elektrycznej;
- 2) nakłady na modernizację instalacji odnawialnego źródła energii wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji;
- 3) zmodernizowana instalacja odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w instalacjach spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego.

Ważnym przepisem dotyczącym modernizacji instalacji:

- 1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii,
- 2) spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, która nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego, albo
- 3) elektrowni wodnej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 5 MW

– jest art. 42 ust. 8, dający możliwość zakupu wytworzonej energii elektrycznej przez sprzedawcę zobowiązanego pod warunkiem montażu nowych urządzeń wyprodukowanych nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii warunków. Ponadto nakłady na modernizację takiej instalacji powinny wynieść co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej instalacji, z uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji, a instalacja ta nie może być wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w instalacjach

spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego.

Ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, którą jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego w danym miesiącu. Koszt instalacji układu pomiarowo-rozliczeniowego ponosi wytwórca energii elektrycznej.

Świadczenie pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. Świadczenie pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego jest wydawane wyłącznie w formie elektronicznej i przekazywane bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

Co ważne, w art. 41 projektu nadano nowe brzmienie ust. 10. Zmiana brzmienia ww. przepisu wynika z konieczności jego doprecyzowania w zakresie tzw. „net-meteringu” dla wytwórcy energii elektrycznej w mikroinstalacji, będącym osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej. Zmiana ma na celu wyeliminowanie ryzyka obciążenia ww. wytwórcy kosztami zakupu innymi niż wynikające z umowy sprzedaży energii elektrycznej.

W art. 44 ust. 2 projektu dodano przepis materialny precyzujący, iż świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, w której wykorzystano:

- 1) drewno pełnowartościowe oraz zboża pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy;
- 2) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia, drewno pełnowartościowe oraz zboża pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;
- 3) biomasę, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającą substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy –

w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;

- 4) drewno pełnowartościowe, zboża pełnowartościowe lub biomasę, którą zanieczyszczono w celu zwiększenia jej wartości opałowej, lub zawierającej substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;
- 5) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
- 6) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 – w przypadku wytworzenia energii elektrycznej z biopłynów;
- 7) biomasę pochodzącą z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zbóż innych niż zboża pełnowartościowe, w ilości nieprzekraczającej udziału określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 dla poszczególnych instalacji.

Powyższe umożliwiło wprowadzenie skutecznej regulacji w art. 45 ust. 2 pkt 7 określającej katalog oświadczeń dołączanych do wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.

Zgodnie z art. 56 projektu ustawy opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$O_z = O_{zj} \times (E_o - E_u),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_z – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych,

O_{zj} – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 zł za 1 MWh,

E_o – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w danym roku,

Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.

Należy również wyjaśnić, iż zgodnie z przepisem art. 67 prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wygasają z chwilą ich umorzenia, przy czym przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 2, odbiorca końcowy inny niż odbiorca przemysłowy, towarowy dom maklerski lub dom maklerski oraz odbiorca przemysłowy, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego jest obowiązany złożyć do Prezesa URE dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające z tych świadectw przysługujące wnioskodawcy i odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej lub biogazu rolniczego.

W zakresie rozliczeń ww. obowiązku świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w poprzednim roku kalendarzowym (art. 67 ust. 3).

Przypomnienia wymaga reguła obowiązująca obecnie, potwierdzona w art. 69 ustawy, stanowiąca, iż opłata zastępcza stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i jest uiszczana na rachunek bankowy tego funduszu do dnia 31 marca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy. Dodatkowym przepisem w tym zakresie jest zobowiązanie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej do przedstawiania co kwartał ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Prezesowi URE informacji o wpłatach z tytułu opłat zastępczych.

Należy ponadto wyjaśnić, iż w stosunku do poprzedniego tekstu zmianie uległ przepis art. 60 projektu stanowiący delegację ustawową określającą, iż minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października danego roku, obniżyć wielkość udziału, o którym mowa w art. 59, na kolejne lata kalendarzowe, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytworzonej energii elektrycznej w mikroinstalacjach i w małych instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasowe wykonanie udziału energii

elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie, ilość wytworzonego biogazu rolniczego, a także wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym. Zmiana wynika z potrzeby odniesienia się do udziału ilościowego stanowiącego sumę energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej ze świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku. Norma wskazana w art. 59 projektu ma zatem zastosowanie do obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, wykonywanego przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2 projektu.

W art. 72 projektu nastąpiła zmiana merytoryczna terminu wydania przez Radę Ministrów każdego roku rozporządzenia określającego maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym maksymalną ilość energii elektrycznej, która może zostać wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła o sprawności wytworzenia energii elektrycznej poniżej 4000 MWh/MW/rok, wytworzonej przez wytwórców biorących udział w aukcjach. W przepisie tym zrezygnowano z pierwotnego terminu 30 listopada i ustalono graniczną datę wydania rozporządzenia na 31 października, gdyż wcześniejszy termin jest po pierwsze możliwy do realizacji, po drugie stanowić będzie gwarancję zabezpieczenia odpowiedniego czasu dla wytwórców zainteresowanych aukcją do przygotowania ofert na podstawie informacji wynikających z przedmiotowego rozporządzenia.

Obowiązek przedłożenia kopii dokumentu potwierdzającego wniesienie kaucji do Prezesa URE albo potwierdzającego ustanowienie gwarancji bankowej w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe w wysokości 30 zł za 1 kW planowanej łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej projektowanej instalacji ustalono na moment przystąpienia do aukcji, a ponadto obowiązek ten dotyczy wyłącznie podmiotów, które mają dopiero rozpocząć inwestycję w zakresie budowy instalacji OZE (art. 79 ust. 3 projektu).

Zgodnie z przepisem art. 80 ust. 1 projektu aukcję wygrywają ci uczestnicy aukcji, którzy zaoferowali najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii – aż do wyczerpania ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określonej w ogłoszeniu o aukcji. W przypadku gdy kilku uczestników aukcji

zaoferuje taką samą najniższą cenę sprzedaży energii, o sprzedaży energii elektrycznej rozstrzyga kolejność złożonych ofert, co z punktu widzenia praktyki aukcyjnej jest rozstrzygnięciem korzystnym, gdyż nie zmienia ogólnie zasad i warunków dostarczenia energii elektrycznej, a co za tym idzie parametrów technicznych instalacji, które mają decydujący wpływ na poziom wylicytowanej ceny sprzedaży energii elektrycznej.

W art. 103 w ust. 2 zobowiązano Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w terminie do dnia 31 stycznia do przekazania Prezesowi URE informacji o stanie środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE na ostatni dzień roku poprzedniego.

Z kolei przepisy zawarte w rozdziale 6 dotyczącym krajowego planu działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych zostały dostosowane do siatki pojęciowej wykorzystywanej w przedstawianiu danych statystycznych.

Dla przykładu w art. 124 ust. 2 projektu wyrazy „energetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz transporcie” zastąpiono wyrazami „w podziale na sektory energetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu”.

Zmian doprecyzowujących i ujednolicających dokonano konsekwentnie w pozostałych przepisach w art. 125–128 projektu.

W rozdziale 7 dotyczącym warunków i trybu wydawania certyfikatów instalatorom mikroinstalacji, małych instalacji i instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej zainstalowanej mocy cieplnej nie większej niż 600 kW oraz akredytowania organizatorów szkoleń dokonano kilku zmian doprecyzowujących. Zmiany te polegają na dookreśleniu zadań i składu osób powoływanych na członków Komisji Egzaminacyjnej przez Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 131 ust. 3 projektu Prezes UDT powołuje członków Komisji Egzaminacyjnej w liczbie odpowiadającej m.in. zapotrzebowaniu sprawnego przeprowadzania egzaminów na terenie całego kraju, spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 144 pkt 3 projektu. W skład każdej Komisji Egzaminacyjnej wchodzi natomiast co najmniej 3 członków. Za przeprowadzenie egzaminu dla instalatorów członkom Komisji przysługuje wynagrodzenie.

W rozdziale 10 projektu ujęto zmiany w przepisach obowiązujących. W projekcie ustawy dokonano następujących zmian:

- 1) w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.),
- 2) w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.),
- 3) w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197),
- 4) w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 963 i 984),
- 5) w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.),
- 6) w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.),
- 7) w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164 oraz z 2014 r. poz. 457).

Przedmiotowe zmiany mają na celu dostosowanie projektowanej regulacji do aktualnych przepisów obowiązujących innych ustaw. Pozostałe przepisy stanowią integralną część projektowanych przepisów.

Poniżej omówiono szczegółowo główny kierunek zmian ww. przepisów prawa.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych wprowadza się zmiany w obowiązujących przepisach, których celem jest dostosowanie regulacji, będących kontynuacją dotychczasowych rozwiązań w zakresie opodatkowania przychodu z pozarolniczej działalności gospodarczej do przepisów projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne wprowadza się szereg zmian związanych z „wyjęciem” przepisów dotyczących odnawialnych źródeł energii z PE i ich „przeniesieniem” do projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii. Tak na przykład w związku ze zdefiniowaniem odnawialnego źródła energii, mikroinstalacji oraz małej instalacji w projekcie ustawy o odnawialnych źródłach energii, po uchwaleniu będącej podstawową ustawą dla tych pojęć, definicje odnawialnego źródła energii, mikroinstalacji oraz małej instalacji zawarte w projekcie nowelizującym PE

odsyłają do definicji zawartych w tamtym projekcie ustawy. Ponadto w celu zachowania zgodności terminologicznej w obydwu projektach ustaw oraz w związku z wprowadzeniem do projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii pojęcia „instalacji odnawialnego źródła energii” w wielu miejscach projektu nowelizującego PE, gdzie występuje pojęcie „odnawialnego źródła energii” zastąpiono je pojęciem „instalacji odnawialnego źródła energii” (np. art. 7 PE).

Dyrektywa 2009/28/WE przewiduje obowiązek zapewnienia przez operatora systemu pierwszeństwa przyłączenia do sieci instalacji odnawialnego źródła energii. Ponieważ zagadnienie przyłączania do sieci instalacji odnawialnego źródła energii będzie nadal regulowane w PE (PE będzie nadal regulowało przyłączanie do sieci wszystkich podmiotów) wprowadzono powyższy obowiązek do polskiego systemu prawnego dokonując odpowiedniej zmiany w art. 7 PE normującym ogólne zasady przyłączania do sieci.

I tak, w przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej odmówi przyłączenia do sieci instalacji odnawialnego źródła energii z powodu braku technicznych warunków przyłączenia wynikających z braku niezbędnych zdolności przesyłowych sieci, w terminie proponowanym przez podmiot ubiegający się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne będzie zobowiązane określić planowany termin oraz warunki wykonania niezbędnej rozbudowy lub modernizacji sieci, a także określa termin przyłączenia. W przypadku zaś braku technicznych lub ekonomicznych warunków przyłączenia w zakresie mocy przyłączeniowej określonej we wniosku o określenie warunków przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii, będzie ono zobowiązane powiadomić podmiot ubiegający się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii o wielkości dostępnej mocy przyłączeniowej, dla jakiej mogą być spełnione te warunki. Jeżeli wartość dostępnej mocy przyłączeniowej wyznaczona z uwzględnieniem warunków bilansowych systemu elektroenergetycznego jest mniejsza niż wartość mocy przyłączeniowej określonej przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej będzie mogło, na wniosek tego podmiotu, wydać warunki przyłączenia i zawrzeć umowę o przyłączenie, pod warunkiem że instalacja odnawialnego źródła energii będzie

wyposażona w magazyn energii elektrycznej umożliwiający magazynowanie energii wytworzonej z tej instalacji.

Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej będzie również obowiązane określić w warunkach przyłączenia przewidywany harmonogram przyłączania instalacji odnawialnego źródła energii, uwzględniający poszczególne etapy rozbudowy sieci, a także zestawienie planowanych prac.

Dodatkowe zmiany w art. 170 projektu stanowią konsekwencję dostosowania brzmienia przepisów do przepisów przyjętych przez Sejm RP w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne.

1. Dopuszczalność wsparcia

W art. 14 dyrektywa 2012/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/EU oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE wskazuje na potrzebę „przyjęcia polityk stwarzających warunki odpowiedniego uwzględniania na szczeblu lokalnym i regionalnym potencjału stosowania efektywnego ogrzewania i chłodzenia, w szczególności z wykorzystaniem wysokosprawnej kogeneracji. Załącznik I do ww. dyrektywy określa ogólne zasady obliczania ilości energii elektrycznej z kogeneracji, zaś załącznik II metodę określania sprawności procesu kogeneracji.

2. Wsparcie kogeneracji w krajach UE

Wysokosprawna kogeneracja jest wspierana przez inne kraje członkowskie UE, które doceniają rolę wysokosprawnej kogeneracji w realizowanej polityce ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Tego typu wsparcie jest stosowane w Danii, Finlandii, Czechach, Holandii, a także w Niemczech (ustawa o wsparciu kogeneracji wraz z systemem wsparcia w taryfach Operatorów Systemów Przesyłowych).

3. Kogeneracja w „Polityce energetycznej Polski do 2030 roku”

Jednym z celów przyjętej w dniu 10 listopada 2009 r. Polityki energetycznej Polski do 2030 r., która stanowi załącznik do obwieszczenia Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2009 r. w sprawie polityki energetycznej państwa do 2030 r. (M.P. z 2010 r. Nr 2, poz. 11) jest podwojenie produkcji energii elektrycznej ze źródeł wysokosprawnej

kogeneracji. Aby osiągnąć ten cel, konieczne jest stosowanie mechanizmu wsparcia oraz stymulacji rozwoju nowych źródeł.

Jednym z działań wykonawczych (Działanie 1.3 – str. 3) Programu Działań Wykonawczych stanowiącego załącznik do Polityki energetycznej Polski do 2030 r. jest utrzymanie systemu wsparcia energii elektrycznej w technologii wysokosprawnej kogeneracji na poziomie zapewniającym opłacalność inwestowania w nowe moce oraz zapewnienie przewidywalności tego systemu w perspektywie kolejnych 10 lat.

W przypadku zaprzestania wsparcia nie tylko rozwój kogeneracji staje się niemożliwy, ale pod znakiem zapytania pozostaje możliwość utrzymania obecnego poziomu wytwarzania energii elektrycznej i ciepła w wysokosprawnej kogeneracji po roku 2016, kiedy zacznie obowiązywać dyrektywa o emisjach przemysłowych. Istnieje już obecnie konieczność ponoszenia znaczących nakładów inwestycyjnych, szczególnie w dużych elektrociepłowniach, aby sprostać normom środowiskowym wynikającym z tej dyrektywy. Zakres prac jest tak duży i kosztowny, że okres, jaki pozostał do wybudowania niezbędnych instalacji, musi być dobrze wykorzystany począwszy od teraz. Należy zdawać sobie sprawę, że ze względów technicznych nie da się wykonać wszystkich instalacji w krótkim czasie. Problem dotyczy szczególnie elektrociepłowni, ponieważ elektrownie systemowe zostały wyposażone już w instalacje odsiarczania, które będą wymagały relatywnie niewielkiej modyfikacji w porównaniu z budową nowych instalacji w elektrociepłowniach. Warto przypomnieć, że budowa instalacji ochrony środowiska w elektrowniach została zrealizowana ze wsparciem finansowym, co zapewniono poprzez kontrakty długoterminowe.

W tej sytuacji pozostawienie elektrociepłowni bez systemu wsparcia jest niezgodne z deklaracjami zawartymi w Polityce energetycznej Polski do 2030 r. i będzie stanowiło negatywny sygnał dla inwestorów.

4. Wpływ ETS na funkcjonowanie kogeneracji

Jak wspomniano na wstępie, w latach 2013–2020 wejdą w życie nowe zasady w zakresie przydziału uprawnień dla instalacji objętych Europejskim Systemem Handlu Uprawnieniami do Emisji. W związku z tym w 2013 r. polskie elektrociepłownie i ciepłownie przystąpiły do systemu handlu emisjami CO₂ pod presją zakupu ok. 60% pozwoleń na emisję CO₂. W kolejnych latach udział ten będzie wzrastał. Wpłynie to znacząco na wzrost kosztów wytwarzania ciepła (zależnie od ceny uprawnień) i w konsekwencji wzrostu cen ciepła dostarczanego do systemów scentralizowanych.

Taki wzrost cen ciepła (z perspektywą dalszego, stopniowego wzrostu) może spowodować odłączanie się części odbiorców ciepła od sieci ciepłowniczych i przechodzenie na indywidualne systemy ogrzewania, które nie podlegają wymaganiom dyrektywy dot. handlu emisjami. Źródła te są w znacznym stopniu odpowiedzialne za tzw. „niską emisję” i z reguły nie pracują w skojarzeniu. Zachwieje to rynkiem ciepła, naruszając zasady konkurencji, a ponadto przyczyni się do znacznego wzrostu emisji CO₂ poza systemem handlu emisjami CO₂. Zaproponowanym przez Komisję Europejską rozwiązaniem jest wprowadzenie nowego sposobu opodatkowania paliw (w tym dla źródeł niepodlegających dyrektywie dot. handlu emisjami). Akcyza będzie naliczana z uwzględnieniem emisji CO₂ powstającego w wyniku spalania tego paliwa. Utrzymywanie niekonkurencyjnych cen ciepła w tak długim okresie może spowodować poważne zakłócenia na rynku ciepła, w tym likwidację niektórych przedsiębiorstw ciepłowniczych.

Obecnie ceny ciepła wytwarzanego w elektrociepłowniach bazują na cenach referencyjnych wyznaczanych w oparciu o wartości średnie taryf ciepłowni. Ponieważ grupa ciepłowni o mocy poniżej 20 MW nie będzie objęta obowiązkiem zakupu uprawnień do emisji, a jednocześnie uczestniczy ona w bazie kotłowni stanowiących podstawę do obliczenia ceny referencyjnej dla źródeł kogeneracyjnych, zatem wyznaczona przez Prezesa URE cena referencyjna ciepła od 2013 r. nie w pełni będzie przenosić koszty zakupu uprawnień do emisji wymagane dla produkcji ciepła w elektrociepłowniach. Dlatego też, chcąc uniknąć znacznego, uzasadnionego wzrostu cen ciepła, zasadne jest utrzymanie systemu wsparcia dla źródeł kogeneracyjnych na pokrycie tych dodatkowych kosztów zakupu uprawnień CO₂ dla ciepła, których nie uwzględnia cena referencyjna.

5. Przykłady

- 1) Elektrociepłownie warszawskie emitują rocznie około 6 mln ton CO₂, w tym na potrzeby produkcji ciepła około 4 mln ton. Według wstępnych kalkulacji wykonanych przez specjalistów tej firmy, w 2013 r. trzeba będzie zakupić ok. 1,5 mln uprawnień do emisji CO₂ na potrzeby produkcji ciepła, a w 2016 r. około 2,5 mln ton. Oznacza to dodatkowe koszty dla firmy w tych latach w wysokości odpowiednio 120 mln PLN i 200 mln PLN (przy założeniu, że 1 tona CO₂ kosztuje 20 euro);

- 2) W elektrociepłowniach łódzkich emituje się rocznie około 2,5 mln ton CO₂, w tym na potrzeby produkcji ciepła około 1,8 mln ton. W 2013 r. trzeba będzie zakupić ok. 0,8 mln uprawnień do emisji CO₂ na potrzeby produkcji ciepła, a w 2016 r. około 1,2 mln ton. Oznacza to dodatkowe koszty dla firmy w tych latach w wysokości odpowiednio 65 mln PLN i 95 mln PLN.

W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych wprowadza się zmiany mające na celu dostosowanie rozwiązań ustawy o giełdach towarowych do regulacji zaproponowanych w projekcie ustawy o odnawialnych źródłach energii, oraz zmian będących pochodnymi zmian w ustawie – Prawo energetyczne.

W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym wprowadza się zmiany mające na celu dostosowanie rozwiązań ustawy o dozorze technicznym do regulacji zaproponowanych w projekcie ustawy o odnawialnych źródłach energii, oraz zmian będących pochodnymi zmian w ustawie – Prawo energetyczne. Rozwiązania te stanowiąc będą uzupełnienie zmian tej ustawy wprowadzonych ustawą z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 984).

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska wprowadza się zmiany mające na celu dostosowanie rozwiązań ustawy – Prawo ochrony środowiska do rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy o odnawialnych źródłach energii. Przepisy zmieniane stanowią, co do zasady, kontynuację dotychczasowych rozwiązań, a dodatkowo proponowane regulacje jasno określają przedmiotowy katalog przychodów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz ustawowo określają i wskazują kierunek oraz możliwość wykorzystania środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na wsparcie:

- 1) poprawy efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 2) przedsięwzięć termomodernizacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. z 2014 r. poz. 712);
- 3) rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy o odnawialnych źródłach energii, wraz z niezbędnymi do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła obiektami budowlanymi i urządzeniami, oraz budowy lub przebudowy sieci służących przyłączaniu tych instalacji, w szczególności na:

- a) nabycie lub montaż mikroinstalacji lub małych instalacji w rozumieniu ustawy o odnawialnych źródłach energii,
 - b) nabycie stacji redukcyjno-gazowych umożliwiających przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii służących do wytwarzania biogazu rolniczego;
- 4) rozwoju produkcji instalacji odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) innych działań związanych z instalacjami odnawialnego źródła energii lub wytwarzaniem energii z tych źródeł, w szczególności na:
- a) promowanie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii lub wykorzystywania energii wytwarzanej w tych instalacjach,
 - b) opracowywanie lub wdrażanie nowych technik lub technologii wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii lub wykorzystywania energii wytwarzanej w tych instalacjach.

W ocenie projektodawcy, proponowane rozwiązania w sposób znaczący przyczyniać się będą do rozwoju energetyki odnawialnej, w szczególności powstawaniu rozproszonych mikro, małych instalacji oraz instalacji OZE o niewielkiej mocy cieplnej.

Rozwiązania zawarte w projekcie zmian ustawy – Prawo ochrony środowiska stanowić będą także rozwiązania, które sprzyjać będą prowadzeniu działalności gospodarczej, w szczególności dzięki możliwości pozyskania tańszego kapitału przez przedsiębiorców zainteresowanych nowymi inwestycjami w sektorze energetyki odnawialnej, w tym także przez prosumentów na zakup mikroinstalacji wykorzystywanych do wytwarzania energii na potrzeby własne.

W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych wprowadza się zmiany mające na celu dostosowanie przepisów ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych do rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy o odnawialnych źródłach energii, w szczególności związanych ze zmianą siatki pojęciowej oraz definicji odnawialnego źródła energii, tj. art. 2 pkt 21 projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii.

6. Najważniejsze przepisy przejściowe i końcowe (rozdział 11 i 12)

Zgodnie z art. 177 świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność.

Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dotyczących świadectw pochodzenia z kogeneracji, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Koncesje na wytwarzanie energii elektrycznej udzielone przez Prezesa URE wytwórcom energii elektrycznej w mikroinstalacji przed dniem wejścia w życie projektu ustawy wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Postępowania o udzielenie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej wytwórcom energii elektrycznej w mikroinstalacji wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, dla której przepisy ustawy zmienianej w art. 170 nie przewidują obowiązku uzyskania koncesji, wpisuje się z urzędu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7 ustawy, zgodnie z zakresem koncesji.

Wnioski o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji lub wyłącznie z biopłynów, dla której przepisy ustawy zmienianej w art. 170 nie przewidują obowiązku uzyskania koncesji, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa odpowiednio w art. 7 i art. 35 ustawy.

Natomiast z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 170 w brzmieniu dotychczasowym, staje się rejestrem działalności regulowanej, o którym mowa w art. 23 ustawy.

Podmioty wpisane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 170 w brzmieniu dotychczasowym, z wyłączeniem podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru działalności regulowanej, uznaje się za wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23 ustawy.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 9a ust. 9 i art. 9a ust. 11 ustawy – Prawo energetyczne, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 61 i art. 62, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o odnawialnych źródłach energii;
- 2) art. 9a ust. 10 ustawy – Prawo energetyczne, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9a ust. 18 tej ustawy w brzmieniu nadanym ustawą o odnawialnych źródłach energii, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy;
- 3) art. 20v i art. 20za ustawy – Prawo energetyczne zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 144 i art. 149, nie dłużej jednak niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Na podstawie art. 197 Rada Ministrów dokonuje przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz z wytwarzania biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii lub instalacji termicznego przekształcania odpadów po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedkłada Sejmowi informację o skutkach jej obowiązywania wraz z propozycjami zmian nie rzadziej niż co 3 lata. Pierwszego przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedłożenia Sejmowi informacji o skutkach jej obowiązywania wraz z propozycjami zmian Rada Ministrów dokona nie później niż do dnia 31 grudnia 2017 r.

Zgodnie z art. 201 projektowana ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) rozdziału 4,
- 2) art. 169,
- 3) art. 170 pkt 5, 7–9, 10 w zakresie uchylanego art. 9o pkt 12 w zakresie uchylanego art. 9v i uchylanego art. 9x w zakresie, w jakim odsyła do stosowania art. 9v, pkt 19, 20 i 27,

4) art. 173 pkt 1 lit. a

– które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

7. Stanowisko Ministerstwa Gospodarki w sprawie notyfikacji Komisji Europejskiej schematu zoptymalizowanych mechanizmów wsparcia OZE

Minister Gospodarki przychylił się do stanowiska prezentowanego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, iż wejście w życie przepisów projektu ustawy wymaga zapewnienia zgodności wsparcia przewidzianego w projekcie z przepisami o pomocy publicznej, w szczególności z wytycznymi Komisji Europejskiej w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i energetykę 2014–2020.

Wdrażane w ramach ustawy mechanizmy wsparcia, zostaną poddane procedurze zgłoszenia Komisji Europejskiej w trybie przewidzianym w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, przez co będą one zwolnione z notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Do zgłoszenia zostanie dołączony plan ewaluacji zdefiniowany w art. 2 ust. 16 rozporządzenia Komisji, który jest wymagany w związku z art. 1 ust. 2 lit. a ww. rozporządzenia.

Opisana procedura działania usunie ryzyko związane z ewentualnymi zarzutami zakłócania konkurencyjności oraz braku notyfikacji programu pomocowego Komisji Europejskiej w zakresie zgodności wypracowanych mechanizmów wsparcia ze wspólnym rynkiem UE.

Jakkolwiek wskazane w projekcie ustawy mechanizmy nie prowadzą do bezpośredniego uszczuplenia środków publicznych, zostaną one poddane procedurze notyfikacji, na podstawie której zostanie stwierdzone, czy wprowadzany schemat zoptymalizowanych mechanizmów wsparcia OZE stanowi pomoc publiczną, a jeżeli tak, czy jest ona zgodna ze wspólnym rynkiem UE. Działanie to usunie ryzyko związane z ewentualnymi zarzutami zakłócania konkurencyjności oraz braku notyfikacji programu pomocowego Komisji Europejskiej w zakresie zgodności wypracowanych mechanizmów wsparcia ze wspólnym rynkiem UE.

Jednym z założeń projektu jest ograniczenie spalania w instalacjach wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii drewna pełnowartościowego i zboża

pełnowartościowego. Instalacje je wykorzystujące nie będą mogły uczestniczyć w aukcjach i uzyskiwać świadectw pochodzenia. Ograniczenie to jest uzasadnione przeważającymi względami interesu publicznego – ochrony środowiska. W opinii projektodawcy do celów energetycznych powinny być wykorzystywane przede wszystkim wszelkiego rodzaju biodegradowalne odpady i pozostałości produkcyjne, w tym również z szeroko rozumianego przemysłu drzewnego, jak również dedykowane uprawy energetyczne, będące w istocie biomasą wykorzystywaną na cele energetyczne.

Umożliwienie wykorzystywania drewna pełnowartościowego do wytwarzania energii jedynie w instalacjach biogazu rolniczego (a nie wszystkich instalacjach służących do wytwarzania biogazu) wynika z faktu, iż projektodawca nie przewiduje zaliczenia do energii ze źródeł odnawialnych także energii elektrycznej lub ciepła wytworzonego z drewna pełnowartościowego w instalacjach zgazowania biomasy, w których tak powstały biogaz trafia jako paliwo do dużych instalacji energetycznych.

Proponowane rozwiązania nie mają również wpływu na kształtowanie cen na rynku zbóż i tym samym na rynku wyrobów zbożowych. Szacuje się, że udział kosztu ziarna zbóż, jako surowca w cenach produktów spożywczych nie przekracza 14% i różni się w zależności od charakteru danego wyrobu. Obserwuje się również systematyczny spadek tego udziału na skutek pojawiania się na rynku produktów wysoko przetworzonych oraz zawierających w swym składzie coraz więcej innych dodatków niż zboża.

Jednocześnie projekt formalnie umożliwia – poprzez udział w aukcjach i uzyskiwanie świadectw pochodzenia – uczestniczenie w systemie wspierania wytwarzania energii z OZE, instalacjom służącym do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego. Rozwiązanie to uwzględnia okoliczność, że w praktyce wytwórcy biogazu rolniczego nie wykorzystują w swoich instalacjach do wytwarzania energii elektrycznej drewna pełnowartościowego (z uwagi na ograniczenia technologiczne – drewno nie jest optymalnym substratem z punktu widzenia produktywności biogazu – i wysokie koszty pozyskania substratu uniemożliwiające uzyskanie rentowności) ani zboża pełnowartościowego (z uwagi na wysokie koszty jego pozyskania). Powyższe rozwiązanie nie stanowi zachęty wykorzystywania tych surowców do wytwarzania biogazu. Jego celem jest jedynie uproszczenie wymagań administracyjnych wobec wytwórców biogazu rolniczego. Instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy charakteryzują się niewielką mocą, bazują na najtańszych

substratach o największej efektywności przetworzenia w procesie fermentacji. Surowce te dostarczane są z niewielkich odległości i ewentualnie, w rzadkich przypadkach, będą wykorzystywać lokalne nadwyżki zbóż, które nie mogą zostać wykorzystane do produkcji spożywczej oraz do produkcji pasz. Warto podkreślić niewielki udział instalacji wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz rolniczy (1,14%) w ogólnej produkcji energii elektrycznej wytwarzanej z OZE w Polsce. Uwzględniając ceny rynkowe zbóż konsumpcyjnych (700–900 zł/t), z dużym prawdopodobieństwem można stwierdzić, że do produkcji biogazu rolniczego nie są i nie będą wykorzystane zboża pełnowartościowe. Ponadto ze sprawozdań Agencji Rynku Rolnego (organ rejestrowy dla biogazowni rolniczych) wynika, iż w 2013 r. sektor biogazowni rolniczych w celu wytwarzania energii elektrycznej i biogazu rolniczego nie zużywał jako substratu drewna, w tym także drewna pełnowartościowego.

Przedmiotem zgłoszenia Komisji Europejskiej będą zatem mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego i ciepła w instalacjach odnawialnego źródła energii.

8. Informacja dotycząca uwag zgłoszonych w trybie ustawy o działalności lobbingsowej

Projekt przedmiotowej regulacji z chwilą przekazania do konsultacji społecznych oraz uzgodnień międzyresortowych został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa* (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Poniżej wskazano podmioty, które wykazały zainteresowanie pracami nad ww. projektem ustawy i zgłosiły uwagi w trybie ustawy o działalności lobbingsowej pismami:

- 1) z dnia 28.11.2013 r. Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie,
- 2) z dnia 29.11.2013 r. Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska,
- 3) z dnia 29.11.2013 r. Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie,
- 4) z dnia 12.12.2013 r. Konfederacja Pracodawców Lewiatan.

Wszystkie wymienione podmioty przekazały propozycje zmian do projektu ustawy.

Wskazane podmioty nie przekazały jednoznacznego stanowiska wobec projektu przedmiotowej ustawy – wsparcie czy odrzucenie, negując przy okazji główną ideę

regulacji, jaką jest potrzeba optymalizacji obecnie funkcjonującego systemu wsparcia OZE.

Zgłoszono propozycje i uwagi, tak do stanu prawnego obowiązującego, który został uwzględniony w projekcie nowej regulacji oraz uwagi i postulaty do nowych proponowanych regulacji.

Uwagi wskazanych podmiotów nie zostały uwzględnione w projekcie, jako niezgodne z uwagami resortowymi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy projektowanej ustawy wpłyną na podmioty z następujących sektorów gospodarki:

- podmioty zajmujące się wytwarzaniem, przesyłem i obrotem energią elektryczną, paliwami gazowymi oraz ciepłem i chłodem,
- przemysł wytwarzający urządzenia na potrzeby energetyki odnawialnej,
- budownictwo związane z budową lub przebudową jednostek wytwórczych,
- rolnictwo związane z wytwarzaniem biomasy na cele energetyczne,
- górnictwo,
- szeroko rozumiany przemysł drzewny konkurujący z sektorem energetycznym o surowiec drzewny, który może być wykorzystywany do wytwarzania energii,
- sektor bankowy biorący udział w finansowaniu inwestycji w energetykę odnawialną,
- sektor ubezpieczeń,
- sektor transportu,
- sektor związany z instalowaniem mikro i małych instalacji oraz instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW,
- odbiorcy końcowi energii elektrycznej, w tym osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki nieposiadające osobowości prawnej, dokonujące zakupu energii na własny użytek.

Przepisy projektu ustawy oddziaływać będą również na inne podmioty, w tym na przedsiębiorstwa prowadzące działalność w zakresie wszelkiego typu usług.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy o odnawialnych źródłach energii został zwolniony z obowiązku przygotowania założeń do projektu ustawy. Przygotowany projekt regulacji został poddany konsultacjom społecznym w ramach procedury legislacyjnej. Projekt regulacji został przekazany w ramach konsultacji społecznych w szczególności do podmiotów związanych z sektorem energetyki, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

- 1) KK NSZZ „Solidarność”,
- 2) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 3) Forum Związków Zawodowych,

- 4) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 5) Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
- 6) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 7) Business Center Club,
- 8) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 9) Związek Pracodawców Forum Energetyki Odnawialnej,
- 10) Polskie Sieci Elektroenergetyczne Operator S.A.,
- 11) Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej,
- 12) Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie,
- 13) Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych,
- 14) Towarzystwo Obrotu Energią,
- 15) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie,
- 16) Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu,
- 17) Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska,
- 18) Polska Izba Gospodarcza Energii Odnawialnej,
- 19) Przemysłowy Instytut Motoryzacji,
- 20) EC BREC Instytut Energetyki Odnawialnej Sp. z o.o.,
- 21) Stowarzyszenie Energii Odnawialnej,
- 22) Stowarzyszenie Producentów Polska Biomasa,
- 23) Towarowa Giełda Energii S.A.,
- 24) Agencja Rynku Energii S.A.,
- 25) Towarzystwo Obrotu Energią,
- 26) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 27) Polska Izba Gospodarcza „EKO-ROZWÓJ”,
- 28) Instytut na Rzecz Ekorozwoju,
- 29) Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii,
- 30) Fundacja na rzecz Energetyki Zrównoważonej,
- 31) Stowarzyszenie Forum Rozwoju Efektywnej Energii,
- 32) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie,
- 33) Polskie Towarzystwo Certyfikacji Energii,
- 34) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 35) Krajowa Rada Izb Rolniczych,
- 36) Polska Izba Biomasy,
- 37) Polskie Towarzystwo Biomasy Polbiom,

- 38) Stowarzyszenie Papierników Polskich,
- 39) Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego,
- 40) Krajowe Stowarzyszenie Sołtysów,
- 41) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu,
- 42) Polskie Stowarzyszenie Biogazu,
- 43) Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego,
- 44) Polskie Stowarzyszenie Producentów Biogazu Rolniczego,
- 45) Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej,
- 46) Polskie Towarzystwo Morskiej Energetyki Wiatrowej,
- 47) Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych,
- 48) Towarzystwo Elektrowni Wodnych,
- 49) Polska Organizacja Rozwoju Technologii Pomp Ciepła „PORT PC”,
- 50) Polska Geotermalna Asocjacja,
- 51) Polskie Stowarzyszenie Geotermiczne,
- 52) Polskie Stowarzyszenie Pomp Ciepła (PSPC),
- 53) Polskie Towarzystwo Energetyki Słonecznej PTES-ISES,
- 54) Polskie Towarzystwo Fotowoltaiki – Pan Stanisław Pietruszko,
- 55) Krajowa Agencja Poszanowania Energii S.A.,
- 56) Narodowa Agencja Poszanowania Energii SA,
- 57) Mazowiecka Agencja Energetyczna Sp. z o.o.,
- 58) Podkarpacka Agencja Energetyczna,
- 59) Warmińsko-Mazurska Agencja Energetyczna Sp. z o.o.,
- 60) Bałtycka Agencja Poszanowania Energii S.A.,
- 61) Dolnośląska Agencja Energii i Środowiska,
- 62) Wielkopolska Agencja Zarządzania Energią,
- 63) Małopolska Agencja Energii i Środowiska,
- 64) Pomorska Agencja Poszanowania Energii Sp. z o.o.,
- 65) Podlaska Agencja Zarządzania Energią,
- 66) Ogólnokrajowe Stowarzyszenie „Poszanowanie Energii i Środowiska” SAPE-POLSKA,
- 67) Chadbourne & Parke Radzikowski, Szubielska i Wspólnicy Spółka Komandytowa,
- 68) Norton Rose Fulbright Piotr Strawa i Wspólnicy Spółka Komandytowa,
- 69) Kancelaria Radców Prawnych Stopczyk & Mikulski Spółka Komandytowa,
- 70) Sołtysiński Kawecki & Szlęzak Spółka Komandytowa,
- 71) Bird & Bird Maciej Gawroński Spółka Komandytowa,

- 72) Chmaj i Wspólnicy Kancelaria Radcowska,
- 73) Kancelaria Prawna Piszcz, Norek i Wspólnicy Spółka Komandytowa,
- 74) FKA Furtek Komosa Aleksandrowicz Spółka Komandytowa,
- 75) Squire Sanders Świącicki Krześniak Spółka Komandytowa,
- 76) Hałabura Gózdź i Partnerzy Kancelaria Prawna,
- 77) DLA Piper Wiaterski Spółka Komandytowa.

Ponadto w stosunku do projektu wypowiedziały się niewymienione powyżej podmioty zainteresowane rozwiązaniami zawartymi w projekcie ustawy. Kompletna lista podmiotów wraz ze zgłoszonymi uwagami została opublikowana na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji.

Zgłoszone uwagi dotyczyły głównie następujących zagadnień:

- I. Zgodności proponowanych rozwiązań z transponowaną dyrektywą 2008/28/WE. Podnoszono m.in., że założenia w niewystarczający sposób odzwierciedlają idee, jakie legły u podstaw dyrektywy 2008/28/WE, jak również niewystarczająco, zdaniem podmiotów zgłaszających uwagi, wdrażają poszczególne przepisy dyrektywy.
- II. Różnic terminologicznych pomiędzy definicjami określonymi w dyrektywie 2008/28/WE a definicjami zawartymi w projekcie regulacji. Wątpliwości w tym zakresie wynikły z niewielkich różnic pomiędzy terminologią stosowaną w obowiązujących aktach prawnych oraz w praktyce a tłumaczeniem dyrektywy 2008/28/WE. Uwagi o charakterze merytorycznym dotyczyły z kolei zmiany niektórych dotychczasowych definicji lub wprowadzenia nowych definicji. Przy analizie uwag dotyczących definicji kierowano się zarówno potrzebą jak najwierniejszej transpozycji przepisów dyrektywy, jak i koniecznością przestrzegania zasad techniki prawodawczej. W szczególności pojęcia będące zapożyczeniami z języka angielskiego, a umieszczone w polskim tłumaczeniu dyrektywy 2008/28/WE, zostały przetłumaczone w sposób możliwie najbardziej precyzyjny. W sposób najbardziej precyzyjny starano się oddać tłumaczenie ww. dyrektywy i zgodnie z treścią § 8 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. Nr 100, poz. 908), który stanowi, iż „w ustawie należy unikać posługiwania się (...) określeniami lub zapożyczeniami obcojęzycznymi, chyba że nie mają dokładnego odpowiednika w języku polskim” w projekcie regulacji unikano tego typu zapożyczeń.

- III. Kar i opłat przewidzianych w założeniach. Kontrowersje w tym zakresie budziły zarówno kwestie odpowiedzialności i ponoszenia opłat sanacyjnych przez przedsiębiorców.
- IV. Obowiązków organów administracji oraz funkcjonujących przedsiębiorstw energetycznych, w tym w szczególności w zakresie finansowania nowych zadań, prowadzenia rejestrów itp. Wątpliwości podmiotów zgłaszających uwagi dotyczyły nowych kompetencji poszczególnych organów administracji, a w szczególności Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.
- V. Domniemanego zwiększenia obciążeń biurokratycznych po wejściu w życie nowych przepisów. W związku z uwagami ze strony podmiotów gospodarczych, dołożono wszelkich starań, aby transponowane przepisy, nie naruszając obowiązków przewidzianych przez prawo Unii Europejskiej, zachowały równowagę pomiędzy potrzebami wspólnego rynku a nowymi regulacjami. Projektowane rozstrzygnięcia zmierzają do zmniejszenia obciążeń biurokratycznych tam, gdzie jest to możliwe (rezygnacja z niektórych obowiązków sprawozdawczych oraz zmniejszenie wymogów dla prowadzenia działalności gospodarczej).
- VI. Relacji mających znaczenie w procesie stosowania prawa pomiędzy projektowanymi przepisami a innymi przepisami. Wątpliwości budziły projektowane przesunięcia niektórych przepisów pomiędzy ustawami, mające na celu kompleksowe uregulowanie kwestii związanych z funkcjonowaniem przedsiębiorstw w sektorze odnawialnych źródeł energii.
- VII. Najważniejsze i najczęściej podnoszone kwestie dotyczyły:
- 1) doprecyzowania przepisów regulacji;
 - 2) wprowadzenie nowych definicji;
 - 3) odformalizowania regulacji dotyczących mikroinstalacji;
 - 4) gwarancji przyłączeń przedsiębiorstw energetycznych działających w sektorze OZE;
 - 5) obowiązku zakupu ciepła wytworzonego w instalacji OZE;
 - 6) obowiązku zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez zdefiniowany w przepisach ustawy podmiot (sprzedawcę zobowiązanego);
 - 7) gwarancji utrzymania opłaty zastępczej na stałym poziomie;
 - 8) mechanizmów aukcyjnych dotyczących ustalania gwarantowanych cen zakupu wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;
 - 9) potrzebie waloryzacji przydzielanych taryf o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług;
 - 10) rozszerzenia możliwości wsparcia wytwarzania energii elektrycznej

w mikroinstalacji o wspieranie mikrobiogazowni;

- 11) określenie prosumentów – wytwórców (wytwarzających energię elektryczną w mikroinstalacji) na własne potrzeby i wytwórców prowadzących działalność gospodarczą w mikroinstalacji;
- 12) sposobu rejestracji działalności gospodarczej i zgodności z przepisami innych ustaw;
- 13) niezrozumiałego i skomplikowanego systemu kolorowych certyfikatów;
- 14) niezrozumiałego sposobu wyznaczania cen referencyjnych;
- 15) nadmiernego skomplikowania zasad udzielania wsparcia, co uniemożliwia racjonalne szacowanie przyszłych przychodów, a tym samym planowanie inwestycji;
- 16) nadmiernego skomplikowania i zbiurokratyzowania zasad dla funkcjonowania mikroźródeł, co eliminuje jakikolwiek efekt zachęty w tym zakresie;
- 17) zastosowania zmienionych zasad udzielania wsparcia, bez żadnych okresów przejściowych;
- 18) sprzeczności zapisów uzasadnienia i OSR z rzeczywistymi danymi dotyczącymi funkcjonowania poszczególnych sektorów energetyki korzystających ze źródeł odnawialnych;
- 19) sposobu przydzielania wsparcia dla instalacji poddawanych modernizacji;
- 20) wydłużenia okresu wsparcia, a także zmiany sposobu ustalania daty, po przekroczeniu której wsparcie nie będzie należne;
- 21) zmiany propozycji w zakresie ustalania opłaty zastępczej;
- 22) propozycji zmian przepisów szczególnych w innych aktach prawnych;
- 23) uwag o charakterze redakcyjnym.

Wszystkie zgłoszone uwagi zostały szczegółowo przeanalizowane pod kątem ich zasadności. Wynikiem przeprowadzonych konsultacji społecznych jest projekt ustawy w brzmieniu opublikowanym w dniu 31 grudnia 2013 r. oraz kolejne wersje projektu będące przedmiotem prac rządowych.

3. Wpływ regulacji na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt ustawy może mieć pośredni wpływ na wzrost wpływów do budżetu państwa w związku z intensyfikacją rozwoju odnawialnych źródeł energii. Wzrost wpływów do budżetu państwa będzie związany m.in. z rozwojem przedsiębiorstw i wzrostem zatrudnienia w sektorach zajmujących się wytwarzaniem nowych urządzeń na potrzeby energetyki

odnawialnej, bieżącą konserwacją oraz utrzymaniem tych urządzeń, finansowaniem inwestycji, jak również wytwarzaniem dużych ilości biomasy niezbędnej do zaspakajania rosnących potrzeb energetyki odnawialnej.

Ponadto przewiduje się zwiększanie wpływów do budżetu państwa w związku z wyłączeniem energii wytworzonej w instalacjach nowych i częściowo lub w całości wycofanych z systemu wsparcia ze zwolnienia z podatku akcyzowego. Ustawa przewiduje w szczególności brak zwolnienia z obowiązku uiszczania podatku akcyzowego za energię elektryczną wyłączoną z systemu świadectw pochodzenia (energia elektryczna z energetyki wodnej > 5 MW oraz połowa energii elektrycznej pochodzącej z instalacji spalania wielopaliwowego) oraz energię objętą wsparciem w postaci mechanizmu aukcyjnego. Prognozuje się, iż w związku z wprowadzeniem nowych rozwiązań zawartych w ustawie o odnawialnych źródłach energii ubytek przychodów do budżetu państwa z tytułu zwolnienia z podatku akcyzowego energii z OZE zmniejszy się w stosunku do scenariusza bazowego o 121 mln zł w 2015 r. oraz o 486 mln zł w 2024 r.

Rozpoczęcie procesu alokacji wydatków związanych z zatrudnieniem w URE osób przewidzianych do realizacji zadań określonych ustawą powinno nastąpić w 2015 r., niezwłocznie po uchwaleniu ustawy budżetowej, w celu wdrożenia procesów zmierzających do pozyskania kadr oraz zabezpieczenia potrzeb rzeczowych nowych stanowisk pracy. Natomiast wzrost zatrudnienia w następujących po sobie latach obowiązywania ustawy powinien być skorelowany z wdrażaniem do realizacji kolejnych zadań Prezesa URE.

Przewidywany harmonogram pozyskiwania etatów na potrzeby realizacji zadań Prezesa URE będzie następujący:

- 1) w roku 2015 – poniesienie wydatków na utworzenie 22 etatów, przewidzianych na realizację następujących zadań:
 - a) oszacowanie parametrów na potrzeby ogłoszenia aukcji (od kwietnia 2015 r.) – 3 etaty (2 ekspertów + specjalista),
 - b) prowadzenie działań związanych z realizacją aukcji, w tym preselekcja (od kwietnia 2015 r.) – 6 etatów (4 ekspertów + 2 specjalistów),
 - c) weryfikacja (w trakcie aukcji) oświadczeń składanych przez wytwórców w zakresie dopuszczalnego poziomu pomocy publicznej (od kwietnia 2015 r.) – 6 etatów (4 ekspertów + 2 specjalistów),

- d) obsługa prawna nowych zadań, w tym postępowania odwoławcze, wypracowanie stanowisk, opracowanie wewnętrznych procedur Urzędu (od kwietnia 2015 r.) – 2 etaty (2 ekspertów),
 - e) kalkulacja wypłat na pokrycie ujemnego salda (od czerwca 2015 r.) – 2 etaty (2 ekspertów),
 - f) zarządzanie kadrami (od kwietnia 2015 r.) – 3 etaty (zastępca dyrektora, 2 naczelników);
- 2) w roku 2016 – poniesienie wydatków na utworzenie kolejnych 12 etatów, przewidzianych na realizację następujących zadań:
- a) prowadzenie działań związanych z realizacją aukcji, w tym preselekcja – 2 etaty (2 ekspertów),
 - b) weryfikacja (w trakcie aukcji) oświadczeń składanych przez wytwórców w zakresie dopuszczalnego poziomu pomocy publicznej – 2 etaty (2 ekspertów),
 - c) obsługa prawna nowych zadań, w tym postępowania odwoławcze, wypracowanie stanowisk, opracowanie wewnętrznych procedur Urzędu – 1 etat (ekspert),
 - d) kalkulacja stawki opłaty OZE netto i jej publikacja – 2 etaty (2 ekspertów),
 - e) rozliczenie uczestników aukcji z ich obowiązków, polegające na ustaleniu, czy nie została przekroczona łączna wartość pomocy w formie mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzania biogazu rolniczego – 5 etatów (3 ekspertów + 2 specjalistów);
- 3) w roku 2017 – poniesienie wydatków na utworzenie kolejnych 6 etatów, przewidzianych na realizację następujących zadań:
- a) rozliczenie uczestników aukcji z ich obowiązków, polegające na ustaleniu, czy nie została przekroczona łączna wartość pomocy w formie mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzania biogazu rolniczego – 4 etaty (2 ekspertów + 2 specjalistów),
 - b) wymierzanie kar pieniężnych – 2 etaty (ekspert + specjalista).

W rezultacie w trzecim roku realizacji ustawy zatrudnienie powinno osiągnąć docelowe **40 etatów** i utrzymywać się na tym poziomie co najmniej do roku 2020 włącznie.

Szacuje się, że:

- koszt wynagrodzenia zastępcy dyrektora wyniesie 158 484 zł/rok,

- koszt wynagrodzenia naczelnika wyniesie 118 704 zł/rok,
- koszt wynagrodzenia eksperta wyniesie 105 456 zł/rok,
- koszt wynagrodzenia specjalisty wyniesie 69 012 zł/rok.

Źródłem dodatkowych wydatków z budżetu krajowego będzie również zakup odpowiedniego sprzętu komputerowego wraz z oprogramowaniem informatycznym oraz stałe koszty związane z utworzeniem oraz administracją rejestru wytwórców energii w małej instalacji oraz administracją rejestru gwarancji pochodzenia. Na zakup niezbędnej infrastruktury i oprogramowania oraz prowadzenie ww. rejestrów konieczne będzie przeznaczenie w pierwszym roku około 3 340 tys. zł. Z tego 3000 tys. zł będzie kosztowała infrastruktura informatyczna na potrzeby przeprowadzania aukcji, 240 tys. zł – sprzęt komputerowy dla 40 pracowników oraz 100 tys. zł – prowadzenie rejestrów. W kolejnych latach koszty w wysokości 100 tys. zł/rok będą związane wyłącznie z administracją ww. rejestrów. W roku 2018 przewiduje się wzmocnienie oraz aktualizację infrastruktury informatycznej w wysokości 240 tys. zł (40 x 6000 zł).

Koszty osobowe (wynagrodzenia), pozapłacowe (wydatki na materiały biurowe, wynajem powierzchni biurowej, opłaty eksploatacyjne, koszty usług pocztowych) oraz inwestycyjno-administracyjne wynikające z nałożenia dodatkowych obowiązków na Prezesa URE zostały ujęte w tabeli 1.

Tabela 1. Prognoza kosztów administracyjnych, które zostaną poniesione w związku z wdrożeniem zoptymalizowanego mechanizmu wsparcia OZE w latach 2015–2020

	Rok 1 (2015)	Rok 2 (2016)	Rok 3 (2017)	Rok 4 (2018)	Rok 5 (2019)	Rok 6 (2020)	Lata 7–10 (2021– 2024)
Etaty	22	34	40	40	40	40	
Koszty zatrudnienia nowych pracowników (PLN)	1 627 850	3 409 920	3 933 324	3 933 324	3 933 324	3 933 324	
Pozapłacowe koszty utrzymania stanowisk pracy (PLN)	323 333	680 000	800 000	800 000	800 000	800 000	
Koszty zakupu oprogramowania do aukcji, sprzętu komputerowego dla pracowników oraz koszty rejestru (PLN)	3 340 000	100 000	100 000	340 000	100 000	100 000	100 000 /rok

RAZEM (PLN)	5 291 183	4 189 920	4 833 324	5 073 324	4 833 324	4 833 324	100 000 /rok
------------------------	------------------	------------------	------------------	------------------	------------------	------------------	-------------------------

Źródło: Opracowanie Urzędu Regulacji Energetyki

Dodatkowe koszty sektora finansów publicznych będą związane z powołaniem Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. Szacuje się, iż koszt powołania ww. podmiotu wyniesie 274 tys. zł. Dalsze finansowanie działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. będzie realizowane z przychodów wynikających ze zgromadzonych środków pieniężnych w ramach Opłaty OZE, tj. w sposób bezkosztowy dla sektora finansów publicznych.

W przypadku szacowania wpływu regulacji na sektor finansów publicznych (w porównaniu do scenariusza bazowego – utrzymanie dotychczasowego mechanizmu wsparcia), należy stwierdzić, iż rozwiązania zawarte w ustawie będą miały pozytywny wpływ na budżet państwa. Stosowne wyliczenia prezentuje tabela 2.

Tabela 2. Prognoza wpływu regulacji na sektor finansów publicznych [mln zł]

Wyszczególnienie	Jedn.	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Zmniejszone ubytki do budżetu państwa	mln zł	121	192	264	337	411	486	486	486	486	486
Koszty powołania OREO	mln zł	-0,3	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Koszty Prezesa URE związane z organizacją aukcji	mln zł	-5,3	-4,2	-4,8	-5,1	-4,8	-4,8	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1
Saldo	mln zł	115,4	187,8	259,2	331,9	406,2	481,2	485,9	485,9	485,9	485,9

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

b) rynek pracy

Przepisy projektowanej ustawy wprowadzają optymalizację kosztową mechanizmu wsparcia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. Powyższe oznacza, iż przedsiębiorcy działający w szeroko rozumianym sektorze OZE (m.in. wytwórcy energii elektrycznej z OZE, przedsiębiorstwa projektowe, instytucje finansowe, przedsiębiorstwa deweloperskie, producenci biomasy, itp.) będą poszukiwać możliwości obniżania kosztów swojego funkcjonowania, tak aby sprostać nowym wymaganiom rynkowym. Biorąc powyższe pod uwagę, należy zauważyć, iż przedmiotowa optymalizacja kosztowa przeprowadzana przez ww. podmioty prowadzić będzie również do zwiększenia wydajności pracy, a co za tym idzie może doprowadzić do mniejszego wzrostu zatrudnienia niż w scenariuszu bazowym (utrzymanie dotychczas funkcjonujących przepisów – brak podjęcia działań legislacyjnych).

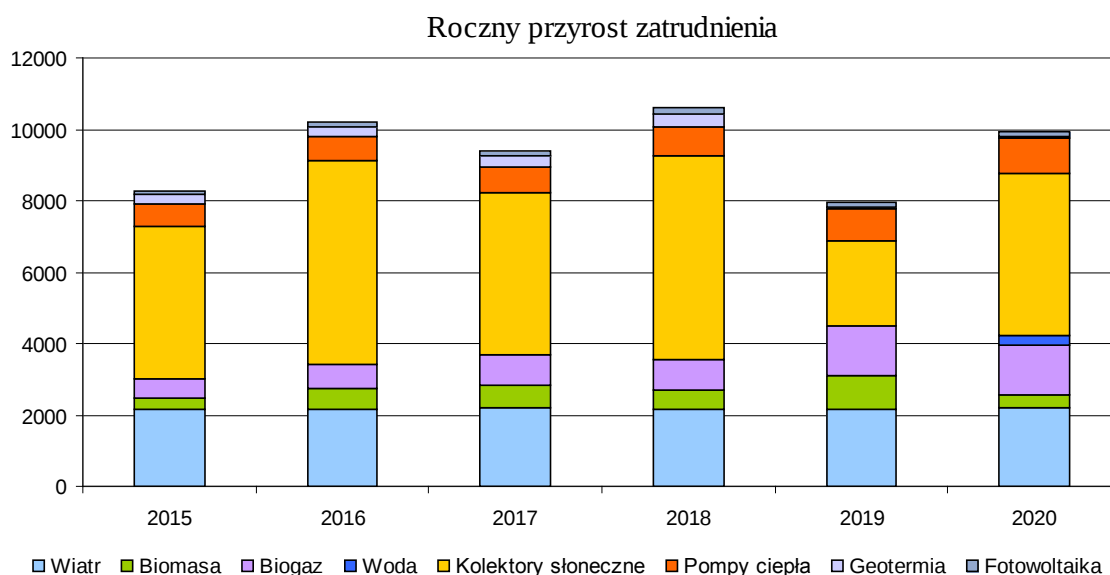
Poniższa tabela oraz rysunki prezentują możliwe zwiększenie zatrudnienia wynikające z inwestycji w instalacje odnawialnych źródeł energii (według scenariusza bazowego). Przedmiotowe dane uwzględniają wzrost mocy zainstalowanej, który został przyjęty przez resort gospodarki na potrzeby wyliczenia kosztów systemu wsparcia oraz wynikający z KPD.

Tabela 3. Prognoza wpływu regulacji na wzrost zatrudnienia w latach 2015–2020

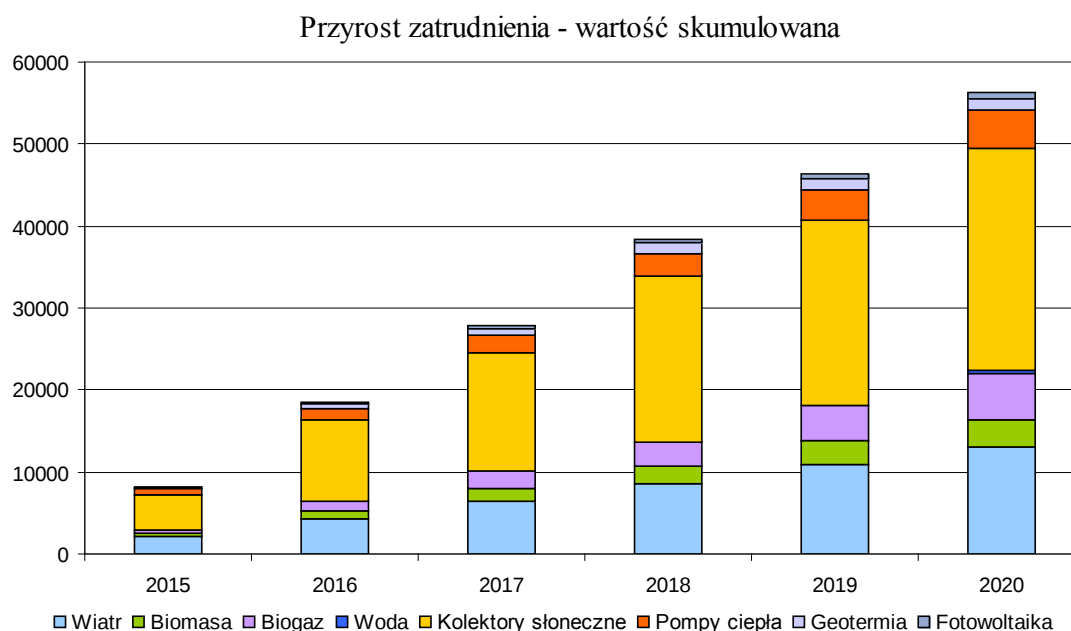
		lata					
		2015	2016	2017	2018	2019	2020
Energetyka wiatrowa	Roczny przyrost zatrudnienia	2145	2162	2211	2145	2162	2211
	Wartość skumulowana	2145	4307	6518	8663	10824	13035
Energetyka biomasowa	Roczny przyrost zatrudnienia	314	598	637	563	957	346
	Wartość skumulowana	314	912	1549	2112	3069	3414
Energetyka biogazowa	Roczny przyrost zatrudnienia	530	645	832	822	1373	1394
	Wartość skumulowana	530	1175	2007	2829	4202	5595
Energetyka wodna	Roczny przyrost zatrudnienia	13	13	13	14	14	286
	Wartość skumulowana	13	27	40	54	68	354
Kolektory słoneczne	Roczny przyrost zatrudnienia	4283	5710	4521	5710	2379	4521
	Wartość skumulowana	4283	9993	14514	20224	22603	27124
Fotowoltaika	Roczny przyrost zatrudnienia	105	141	141	141	158	158
	Wartość skumulowana	105	246	386	527	686	844
Pompy ciepła	Roczny przyrost zatrudnienia	609	667	731	812	887	980
	Wartość skumulowana	609	1276	2007	2819	3706	4686
Geotermia	Roczny przyrost zatrudnienia	280	260	320	380	40	40
	Wartość skumulowana	280	540	860	1240	1280	1320
SUMA	Roczny przyrost zatrudnienia	8279	10196	9405	10587	7970	9935
	Wartość skumulowana	8279	18475	27881	38467	46438	56373

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

Rysunek 1. Prognoza wpływu regulacji na wzrost zatrudnienia w latach 2015–2020

Rysunek 2. Prognoza wpływu regulacji na wzrost zatrudnienia w latach 2015–2020 (wartość skumulowana)

Wskazane w powyższej tabeli 3 oraz na rysunkach 1 i 2 zwiększenie zatrudnienia zostało wyliczone w oparciu o następujące założenia:

- **Energetyka wiatrowa**

Wzrost mocy zainstalowanej określono na podstawie założeń Ministerstwa Gospodarki przygotowanych na potrzeby wyliczenia kosztów systemu wsparcia, dla uproszczenia analizy założono, iż liczba miejsc pracy na 1 MW mocy zainstalowanej będzie określona

na stałym poziomie z 2011 r. – 3,3 osoby/MW (mimo że z doświadczeń innych państw wynika, iż wraz z rozwojem rynku przedmiotowy wskaźnik ma tendencję malejącą). Dodatkowo należy podkreślić, że ww. wartość dotyczy zarówno miejsc pracy bezpośrednio związanych z rozwojem instalacji OZE (wytwarzanie urządzeń, montaż, itp.), jak również pośrednio (transport, itp.). Ponadto założono, iż liczba miejsc pracy przypadających na 1 MW mocy zainstalowanej jest równa w przypadku instalacji lądowych i morskich.

- **Energia wytworzona z biomasy**

Wzrost mocy zainstalowanej określono na podstawie założeń Ministerstwa Gospodarki przygotowanych na potrzeby wyliczenia kosztów systemu wsparcia oraz wynikający z KPD, dla uproszczenia analizy założono, iż liczba miejsc pracy na ilość wytworzonej energii (ktoe) będzie określony na stałym poziomie z 2011 r. – 3,2 osoby/ktoe. Dodatkowo należy podkreślić, iż ww. wartość dotyczy zarówno miejsc pracy bezpośrednio związanych z rozwojem instalacji OZE (wytwarzanie urządzeń, montaż, itp.), jak również pośrednio (transport, itp.).

- **Energia wytworzona z biogazu**

Wzrost mocy zainstalowanej określono na podstawie założeń Ministerstwa Gospodarki przygotowanych na potrzeby wyliczenia kosztów systemu wsparcia oraz wynikający z KPD, dla uproszczenia analizy założono, iż liczba miejsc pracy na ilość wytworzonej energii (ktoe) będzie określona na stałym poziomie z 2011 r. – 10,4 osoby/ktoe (mimo że z doświadczeń innych państw wynika, iż wraz z rozwojem rynku przedmiotowy wskaźnik ma tendencję malejącą). Dodatkowo należy podkreślić, iż ww. wartość dotyczy zarówno miejsc pracy bezpośrednio związanych z rozwojem instalacji OZE (wytwarzanie urządzeń, montaż itp.), jak również pośrednio (transport itp.).

- **Energetyka wodna**

Wzrost mocy zainstalowanej określono na podstawie założeń Ministerstwa Gospodarki przygotowanych na potrzeby wyliczenia kosztów systemu wsparcia oraz wynikający z KPD, dla uproszczenia analizy założono, że liczba miejsc pracy na 1 MW mocy zainstalowanej będzie określona na stałym poziomie z 2011 r. – 3,4 osoby/MW. Dodatkowo należy podkreślić, iż ww. wartość dotyczy zarówno miejsc pracy bezpośrednio związanych z rozwojem instalacji OZE (wytwarzanie urządzeń, montaż, itp.), jak również pośrednio (transport, itp.). Ponadto założono, iż liczba miejsc pracy przypadających na 1 MW mocy zainstalowanej jest równa zarówno w przypadku małych, jak i dużych instalacji.

- **Kolektory słoneczne**

Wzrost mocy zainstalowanej określono zgodnie z KPD, dla uproszczenia analizy założono, iż liczba miejsc pracy na 1 MW mocy zainstalowanej (1 MW – 1429 m²) będzie określona na stałym poziomie z 2011 r. – 3,4 osoby/MW (mimo że z doświadczeń innych państw wynika, iż wraz z rozwojem rynku przedmiotowy wskaźnik ma tendencję malejącą). Dodatkowo należy podkreślić, iż ww. wartość dotyczy zarówno miejsc pracy bezpośrednio związanych z rozwojem instalacji OZE (wytwarzanie urządzeń, montaż, itp.), jak również pośrednio (transport, itp.).

- **Fotowoltaika**

W związku z proponowanym systemem wsparcia OZE założono, iż rozwój technologii fotowoltaicznej zostanie ograniczony jedynie do mikroinstalacji. Dla uproszczenia analizy założono, iż liczba miejsc pracy na 1 MW mocy zainstalowanej będzie określona na stałym poziomie z 2011 r. – 4,4 osoby/MW (mimo że z doświadczeń innych państw wynika, iż wraz z rozwojem rynku przedmiotowy wskaźnik ma tendencję malejącą).

- **Pompy ciepła**

Wzrost mocy zainstalowanej określono zgodnie z KPD, dla uproszczenia analizy założono, że liczba miejsc pracy na 1 MWth mocy zainstalowanej będzie określona na stałym poziomie z 2010 r. – 5,8 osoby/MW (mimo że z doświadczeń innych państw wynika, iż wraz z rozwojem rynku przedmiotowy wskaźnik ma tendencję malejącą). Dodatkowo należy podkreślić, iż ww. wartość dotyczy zarówno miejsc pracy bezpośrednio związanych z rozwojem instalacji OZE (wytwarzanie urządzeń, montaż, itp.), jak również pośrednio (transport, itp.).

- **Geotermia**

Wzrost mocy zainstalowanej określono zgodnie z KPD, dla uproszczenia analizy założono, że liczba miejsc pracy na ilość wytworzonej energii (ktoe) będzie określona na stałym poziomie z 2010 r. – 20 osób/ktoe (mimo że z doświadczeń innych państw wynika, iż wraz z rozwojem rynku przedmiotowy wskaźnik ma tendencję malejącą). Dodatkowo należy podkreślić, iż ww. wartość dotyczy zarówno miejsc pracy bezpośrednio związanych z rozwojem instalacji OZE (wytwarzanie urządzeń, montaż, obsługa, itp.), jak również pośrednio (transport, itp.).

Na podstawie danych wskazanych w tabeli 3 oraz na rysunkach 1 i 2 można domniemywać, iż w przypadku braku podjęcia działań legislacyjnych w obszarze mechanizmu wsparcia dla OZE skumulowany wzrost zatrudnienia wyniósłby ponad 56 tys. w 2020 r.

Niemniej, biorąc pod uwagę proponowane zmiany w zakresie mechanizmu wsparcia dla energii elektrycznej z OZE, skutkujące koniecznością szukania optymalizacji kosztowej przez podmioty działające w szeroko rozumianej branży OZE, resort gospodarki szacuje, iż wzrost zatrudnienia będzie niższy o 3–7% od wskazanego powyżej scenariusza bazowego, co oznacza około 1700–4000 etatów. Wskazana skala mniejszego wzrostu zatrudnienia uwzględnia fakt, że optymalizacja kosztowa (nowy system wsparcia) odnosić się będzie jedynie do sektora związanego z energią elektryczną z OZE, co oznacza, iż nie obejmie ona sektora ciepła. Ponadto uwzględniono również konieczność przepływu części etatów bezpośrednio związanych z realizacją inwestycji w instalacje odnawialnych źródeł energii do kwestii związanych z obsługą nowego systemu aukcyjnego (przygotowywanie przetargów oraz uczestnictwo w nich – zarówno po stronie administracji, jak również przedsiębiorców).

Rozwój odnawialnych źródeł energii może mieć wpływ na zatrudnienie w sektorze górnictwa, w związku ze zwiększającą się produkcją energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. Należy przy tym zauważyć, iż wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, przy jednoczesnym rosnącym zapotrzebowaniu na energię, nie musi oznaczać redukcji zatrudnienia w sektorach związanych z wytwarzaniem energii w oparciu o paliwa kopalne. Niemniej jednak, z uwagi na fakt, iż Ministerstwo Gospodarki nie przewiduje zwiększenia produkcji energii ze źródeł odnawialnych w nowym systemie wsparcia w odniesieniu do obecnie obowiązującego mechanizmu, nie przewiduje się również zmian w przedmiotowym obszarze w porównaniu do scenariusza bazowego.

Należy zauważyć, iż rozwój odnawialnych źródeł energii powinien przyczynić się do przesunięcia miejsc pracy z sektorów tradycyjnych, np. górnictwo, do sektorów o wysokim stopniu innowacyjności, np. produkcja urządzeń na potrzeby energetyki odnawialnej. W dłuższej perspektywie czasowej będzie to miało istotne znaczenie dla rozwoju gospodarki opartej na wiedzy.

Omawiana zmiana struktury zatrudnienia (przesunięcie zasobów z dużych przedsiębiorstw z jednej gałęzi gospodarki – górnictwo – do mniejszych, działających w różnych sektorach gospodarki, np. finansowym, wytwórczym, rolnym, usługowym) pozwoli na zwiększenie elastyczności rynku pracy. Brak przedmiotowej zmiany oznaczałby, iż w sytuacji ewentualnego kryzysu w górnictwie zdecydowanie większa część zatrudnionych byłaby zagrożona utratą pracy.

Należy podkreślić, iż wprowadzone nowe zasady wsparcia energii elektrycznej z OZE przyczynią się do efektywnego wykorzystania zasobów (w tym również osobowych), co pozytywnie wpłynie na wzrost wydajności pracy w Polsce.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Dynamiczny rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii przyczyni się do rozwoju rodzimych przedsiębiorstw dostarczających urządzenia na potrzeby energetyki odnawialnej. Powyższe może mieć istotny wpływ na zwiększenie konkurencyjności polskiej gospodarki, biorąc pod uwagę fakt, iż przedmiotowy sektor gospodarki opiera się na dostarczaniu innowacyjnych produktów (np. urządzenia OZE).

Z uwagi na duży rynek wewnętrzny, Polska może zwiększyć swoją atrakcyjność, jako miejsce lokowania inwestycji zagranicznych (zarówno związanych z wytwarzaniem urządzeń OZE, jak również badaniami i rozwojem).

Przeniesienie części bazy wytwórczej do Polski powinno również pozytywnie wpłynąć na zwiększenie eksportu przedmiotowych urządzeń, co przyczyni się do poprawy bilansu płatniczego Polski.

Rozwój instalacji wykorzystujących biomasę spowoduje znaczące zwiększenie zapotrzebowania na przedmiotowe paliwo, w tym na tzw. biomasę leśną, co może skutkować wzrostem cen drewna, z wyjątkiem drewna pełnowartościowego. Powyższe przyczyni się do zwiększenia konkurencji między podmiotami z różnych sektorów gospodarki o przedmiotowy surowiec. Wyższa cena surowca może być czynnikiem sprzyjającym wprowadzaniu nowych, bardziej efektywnych technologii pozwalających na zwiększenie wydajności surowcowej zarówno poszczególnych przedsiębiorstw, jak i całego sektora drzewnego.

Zwiększone zapotrzebowanie na biomasę będzie miało również pozytywny wpływ na bardziej efektywne wykorzystanie biomasy stanowiącej pozostałości lub odpady z produkcji rolnej (np. słoma, odchody zwierzęce, itp.) oraz przemysłu przetwarzającego produkty rolne (np. tłuszcze odpadowe, wysłodki, itp.) jak również odpadów biodegradowalnych (np. biodegradowalne odpady komunalne, itp.). Powyższe skutkować również będzie podniesieniem rentowności przedsiębiorstw wytwarzających przedmiotową biomasę dzięki możliwości jej sprzedaży przedsiębiorstwom energetycznym. Obniżenie kosztów funkcjonowania ww. wytwórców biomasy powinno pozytywnie wpłynąć na wzrost konkurencyjności polskich przedsiębiorstw na rynku międzynarodowym.

Zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązania mogą również spowodować znaczący rozwój przedsiębiorstw zajmujących się budową lub przebudową instalacji odnawialnych źródeł energii, przedsiębiorstw zajmujących się finansowaniem inwestycji w odnawialne źródła energii, przedsiębiorstw zajmujących się transportem (przede wszystkim związanych z transportem biomasy), jak również przedsiębiorstw z sektora ubezpieczeń dostarczających usług właścicielom instalacji OZE.

Ustawa zawiera także szereg rozwiązań mających na celu ułatwienie prowadzenia działalności polegającej na wytwarzaniu energii w ramach mikro- i małych instalacji OZE. Proponowane przepisy prawne zwalniają wytwórców energii elektrycznej z mikro- i małych instalacji OZE z obowiązku uzyskania koncesji. W przypadku mikroinstalacji projekt ustawy OZE przewiduje kontynuację obowiązujących rozwiązań zawartych w ustawie – Prawo energetyczne, tj. zwolnienie osób fizycznych wytwarzających energię elektryczną w mikroinstalacji OZE z obowiązku prowadzenia działalności gospodarczej oraz zwolnienie wszystkich wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji OZE z obowiązku uzyskiwania koncesji. W przypadku małych instalacji OZE projekt ustawy OZE zwalnia wytwórców z obowiązku uzyskania koncesji i wprowadza łagodniejszą formę działalności regulowanej tj. obowiązek rejestrowy. Rejestr wytwórców energii elektrycznej w małych instalacjach przyczyni się do znaczącego usprawnienia procesu przygotowań do rozpoczęcia działalności gospodarczej w tym zakresie. Rejestr ten będzie prowadzony przez Prezesa URE.

d) sytuację i rozwój regionalny

Zwiększone zapotrzebowanie na biomasę pozytywnie wpłynie na rozwój obszarów wiejskich, posiadających zdolności zwiększenia produkcji przedmiotowego paliwa (możliwości wykorzystania odłogów i ugorów). Należy przy tym zauważyć, iż do odłogów zalicza się powierzchnie gruntów ornych niedające plonów, które co najmniej przez dwa lata nie były uprawiane, a także grunty orne, które decyzją właściwego organu przeznaczono do zalesienia, ale nie zostały jeszcze zalesione. Do ugorów należy zaliczyć grunty orne, które w danym roku do 20 maja nie były pod zasiewami, również te grunty, które są przygotowywane do uprawy, ale będą obsiane dopiero jesienią i dadzą plon w roku następnym. Od 2007 r. grunty ugorowane oraz powierzchnia odłogów, jeśli nie przewiduje się jej powrotu do użytkowania rolniczego, są zaliczane do pozostałych gruntów.

Według Powszechnego Spisu Rolnego przeprowadzonego w 2002 r. odłogowano i ugorowano łącznie 2,3 mln ha gruntów ornych, co stanowiło 17,6% ich ogólnej powierzchni. W 2004 r. zmniejszono areał odłogów i ugorów do 1,3 mln ha, co w znacznym stopniu

związane było z realizacją w Polsce Wspólnej Polityki Rolnej UE. Uzyskanie dopłat bezpośrednich, uwarunkowane utrzymaniem ziemi w kulturze rolniczej oraz możliwość uzyskania środków z funduszy strukturalnych na rozwój gospodarstw sprzyja poprawie i racjonalizacji gospodarki rolnej. W 2008 r. powierzchnia odłogów i ugorów wyniosła już tylko 491,5 tys. ha, czyli prawie pięciokrotnie mniej niż w 2002 r. Poniższa tabela 4 opracowana na podstawie danych GUS zawiera informacje dotyczące powierzchni odłogów i ugorów.

Tabela 4. Powierzchnia odłogów i ugorów

Lata	2005	2006	2007	2008
Powierzchnia odłogów i ugorów (tys. ha)	1028,6	984,0	440,9	491,5
w % powierzchni gruntów ornych	8,4	7,9	3,5	3,1

Źródło: Dane GUS

Należy zauważyć, iż w Polsce na jednego mieszkańca przypada około 0,41 ha użytków rolnych, a w UE-15 wartość ta wynosi zaledwie 0,19 ha. Stąd też Polska była i jest postrzegana jako kraj, który może mieć bardzo znaczący udział w produkcji biomasy na cele energetyczne w UE. Według szacunków polski potencjał do uprawy roślin energetycznych wynosi od 1,0 do 4,3 mln ha do 2020 r.⁴⁾

Z analiz wykonanych w Instytucie Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowym Instytucie Badawczym (IUNG PIB) wynika, że bez szkody dla produkcji żywności rolnictwo polskie może przeznaczyć do 2020 r. 0,6 mln ha pod produkcję zbóż na bioetanol, 0,4 mln ha pod produkcję rzepaku na biodiesel oraz ok. 1 mln ha pod produkcję biomasy dla potrzeb energetyki zawodowej. IUNG PIB wykonało analizy z użyciem Systemu Informacji Geograficznej, które wykazały, że jeśli założyć, iż rośliny na biopaliwa stałe powinny być uprawiane poza obszarami chronionymi i góorskimi, w rejonach o rocznej sumie opadów większej niż 550 mm i na glebach mniej przydatnych o poziomie zalegania wód gruntowych do 2 m, to rolnictwo polskie mogłoby przeznaczyć na ten cel potencjalnie około 1 mln ha gleb.

Polska ze względu na warunki glebowe oraz klimatyczne (zwłaszcza stosunkowo małe opady i ograniczone zasoby wód gruntowych) nie może być zaliczona do krajów o warunkach bardzo sprzyjających produkcji roślin na cele energetyczne. W dodatku mamy zaledwie około

⁴⁾ Faber A., Potencjał i konsekwencje rolnej produkcji biomasy dla energetyki, Płońsk 2008 za: Gańko E., Dostępne grunty oraz odpowiadający im potencjał produkcji upraw energetycznych w perspektywie 2020. Pamiętnik Puławski, 2008.

50% gleb bardzo dobrych i dobrych (bardzo odpowiednich do produkcji roślin energetycznych). Gleby te muszą być jednak zachowane dla produkcji żywności i pasz. Wynika stąd, że pod wieloletnie plantacje energetyczne przeznaczane być mogą jedynie gleby gorszej jakości, mniej przydatne do produkcji na cele żywnościowe. Uprawa na takich glebach roślin energetycznych ograniczy wysokość ich plonów, a to w konsekwencji może zmniejszyć opłacalność produkcji. Poniższa tabela 5 prezentuje potencjalne arealy gruntów przydatnych do produkcji biomasy na cele energetyczne w Polsce.

Tabela 5. Potencjał wykorzystania gruntów na potrzeby produkcji biomasy na cele energetyczne

Rośliny	Użytek	Przydatność gruntów (%)					Plon (Mg s.m./ha)			
		BP	P	ŚP	MP	NP	BP	P	ŚP	MP
Zielne	UR	33	10	18	0	39	17,1	13,3	9,4	17,1
Krzewiaste	UR	14	37	31	10	7	13,3	10,6	7,2	13,3
Zbożowe	GO	34	11	16	4	35	8,6	6,5	4,5	8,6

Źródło: IUNG PIB

BP – bardzo przydatne,
P – przydatne,
ŚP – średnio przydatne,
MP – mało przydatne,
NP – nie przydatne.

Przedmiotowe tereny posiadają dogodne warunki do rozwoju rozproszonej energetyki (w szczególności opartej na biomase oraz biogazie) ze względu na lokalnie występujące zasoby.

Przedmiotowa regulacja może pozytywnie wpłynąć na rozwój obszarów, na których funkcjonował przemysł stoczniowy, co wynika z faktu, iż doświadczenie zdobyte przy produkcji statków może zostać wykorzystane przy budowie konstrukcji niezbędnych do rozwoju energetyki wiatrowej (zarówno lądowej, jak i morskiej, w tym wieże pod turbiny wiatrowe, specjalistyczne statki niezbędne przy rozwoju morskich farm wiatrowych). Według danych GUS, na koniec 2010 r. w Polsce działało 4815 podmiotów zajmujących się produkcją i naprawą statków i łodzi oraz pozostałą działalnością stoczniową, w których łączna liczba pracujących wynosiła ponad 28,3 tys. (w województwie pomorskim – 16,7 tys., w województwie zachodniopomorskim – 6,2 tys.). Liczba jednostek pływających wyprodukowanych w 2011 r. wyniosła 14 i była o 41,7% niższa w porównaniu z rokiem poprzednim. Pojemność brutto (GT) statków, których produkcję sfinalizowano w 2011 r. wyniosła 71,9 tys. i była wyższa o 86,5% w porównaniu z rokiem poprzednim. Powyższe

dane wskazują, iż rozwój energetyki wiatrowej może mieć istotne znaczenie dla rozwoju regionów nadmorskich, gdzie zlokalizowane są główne podmioty z branży stoczniowej.

Wymaga również zaznaczenia, iż zmniejszenie wykorzystania kopalnych nośników energii, które w dużej mierze są importowane, przyczyni się do poprawy bilansu płatniczego Polski. Powyższe oznacza, iż większa ilość środków będzie mogła być zainwestowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W celu wskazania możliwości poprawy bilansu handlowego z tytułu zwiększonego wykorzystania krajowej biomasy na cele energetyczne, w poniższej tabeli wskazano wielkość importu węgla przeznaczonego na cele energetyczne w latach 2007–2010 (na podstawie danych GUS).

Tabela 6. Import węgla przeznaczonego na cele energetyczne w latach 2007–2010

Import	2007	2008	2009	2010
Węgiel kamienny energetyczny (tys. ton)	3656	6831	8534	10448
Węgiel kamienny koksowy (tys. ton)	2268	3500	2259	3155
Węgiel brunatny (tys. ton)	8	20	30	24
Łącznie	5932	10351	10823	13627

Źródło: Dane GUS

e) środowisko

Wdrożenie proponowanych rozwiązań w zakresie prowadzenia działalności polegającej na wytwarzaniu energii z OZE, optymalizacji systemu wsparcia dla wytwarzania energii elektrycznej z OZE, przyczynią się do zwiększenia udziału energii wytwarzanej z OZE w końcowym zużyciu energii brutto, co będzie miało pozytywny wpływ na ochronę środowiska. Wprowadzane rozwiązania spowodują ograniczenie emisyjności polskiej gospodarki oraz doprowadzą do osiągnięcia znacznych oszczędności wynikających z lepszego wykorzystania wytwarzanej energii elektrycznej.

Przyjmując założenie, iż 1 MWh energii elektrycznej powstająca w nowoczesnej elektrowni węglowej powoduje emisję do atmosfery 0,7 ton CO₂, wzrost wykorzystania energii elektrycznej z OZE o 13 174 GWh w 2020 r., spowoduje oszczędności w wysokości ok. 9222 tys. ton CO₂ w porównaniu z wariantem wytworzenia tej energii ze źródeł konwencjonalnych.

4. Wskazanie źródeł finansowania

Źródłem finansowania odnawialnych źródeł energii w Polsce, niezależnie od proponowanych zmian, pozostaną odbiorcy tej energii. Jednocześnie należy zauważyć, iż propozycja zmian ma na celu zmniejszenia kosztów związanych ze wsparciem OZE w Polsce. Poniżej opisano szacunki skutków finansowych proponowanych zmian.

Obecnie funkcjonujący system wsparcia OZE

1. Struktura prawna

Od dnia 1 października 2005 r. funkcjonuje w Polsce system wsparcia produkcji energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii. Zgodnie z obowiązującą ustawą – *Prawo energetyczne* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym, odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197) lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot, towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany mają obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii bądź uiszczenia opłaty zastępczej. Wprowadzony w Polsce system wsparcia, będący formułą tzw. zielonych certyfikatów, jest mechanizmem rynkowym sprzyjającym rozwojowi i konkurencji. Rozdzielając świadectwa pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w źródłach odnawialnych od energii fizycznej, umożliwiono obrót na giełdzie prawami majątkowymi wynikającymi z tych świadectw.

Uzupełnieniem tego mechanizmu, jako konsekwencja rozdziału fizycznego przepływu energii elektrycznej od świadectw pochodzenia, jest obowiązek zakupu przez przedsiębiorstwa energetyczne pełniące rolę sprzedawcy z urzędu całej energii elektrycznej wytworzonej w OZE, przyłączonych do sieci znajdujących się w obszarze działania danego sprzedawcy z urzędu, po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, ustalonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Dodatkowymi zachętami dla rozwoju wykorzystania odnawialnych źródeł energii są:

- obniżenie o 50% rzeczywistych kosztów przyłączenia do sieci dla OZE do 5 MW,
- obowiązek zapewnienia przez operatora systemu elektroenergetycznego pierwszeństwa w świadczeniu usług przesyłania energii elektrycznej z OZE,
- zwolnienie przedsiębiorstw energetycznych wytwarzających energię elektryczną w odnawialnych źródłach energii o mocy poniżej 5 MW z opłat za udzielenie koncesji oraz opłat związanych z uzyskaniem i rejestracją świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej w OZE.

Ponadto ustawa – Prawo energetyczne zawiera rozwiązania promujące rozwój tzw. energetyki prosumenckiej, która polega na zużywaniu wytwarzanej energii elektrycznej z OZE na potrzeby własne i sprzedawaniu jej nadwyżek do sieci elektroenergetycznej. Zgodnie z art. 9u ustawy, wytwarzanie energii elektrycznej w mikroinstalacji przez osobę fizyczną niebędącą przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a także sprzedaż tej energii przez tę osobę, nie jest działalnością gospodarczą. Ponadto, art. 9v określa, iż energię elektryczną wytworzoną w mikroinstalacji przyłączonej do sieci dystrybucyjnej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania sprzedawcy z urzędu i oferowaną do sprzedaży przez osobę, o której mowa w art. 9u, jest zobowiązany zakupić ten sprzedawca. Zakup tej energii odbywa się po cenie równej 80% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, która jest ustalana przez Prezesa URE zgodnie z art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b.

2. Dotychczasowe koszty funkcjonowania systemu wsparcia OZE

W celu zobrazowania kosztów wynikających z funkcjonującego systemu wsparcia poniższe tabele przedstawiają: średnioważone wolumenem ceny praw majątkowych (za 1 MWh) w latach 2005–2013 (ceny zostały wyliczone z transakcji sesyjnych na Rynku Praw Majątkowych Towarowej Giełdy Energii S.A, zwanej dalej „TGE S.A.”) oraz wielkość opłaty

zastępczej, o której mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Tabela 7. Średnioważone wolumenem ceny praw majątkowych w latach 2005–2013 (źródło – TGE S.A.)

Rok	Instrument PMOZE* PLN/MWh	Instrument PMOZE_A** PLN/MWh
2005	175,00	instrument nienotowany
2006	221,26	instrument nienotowany
2007	239,17	instrument nienotowany
2008	240,79	instrument nienotowany
2009	247,28	267,10
2010	255,51	274,49
2011	264,55	281,79
2012		253,30
2013***		208,41

* Instrument PMOZE – dla praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia będących potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej w OZE w okresie do 28 lutego 2009 r.

** Instrument PMOZE_A – dla praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia będących potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej w OZE w okresie od 1 marca 2009 r. Umorzenie praw majątkowych w instrumencie PMOZE_A umożliwia zwrot podatku akcyzowego w wysokości 20,00 PLN/MWh.

*** Okres styczeń-wrzesień 2013 r.

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie danych TGE

Tabela 8. Wielkość opłaty zastępczej w latach 2006–2012

Rok	Wielkość opłaty zastępczej
2006	1 958 654,79 zł
2007	88 990 383,17 zł
2008	286 267 290,94 zł
2009	470 333 755,16 zł
2010	441 063 448,23 zł
2011	593 670 637,49 zł
2012	326 233 935,62 zł

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie danych Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Dodatkowo przedsiębiorstwa energetyczne wytwarzające energię elektryczną w odnawialnych źródłach energii o mocy poniżej 5 MW są zwolnione z opłat wynikających z wpisu świadectw pochodzenia do Rejestru Świadectw Pochodzenia prowadzonego przez TGE S.A., niemniej z uwagi na stosunkowo niewielką wartość przedmiotowego zwolnienia w kosztach systemu wsparcia, zostanie ona pominięta w dalszej części wyliczeń.

Tabela 9 oraz rysunek 3 przedstawiają koszty obecnego systemu wsparcia w latach 2006–2012 przy założeniu powyższych wartości dotyczących ceny praw majątkowych (dla lat 2009–2012 cenę praw majątkowych ustalono zgodnie z Instrumentem PMOZE_A

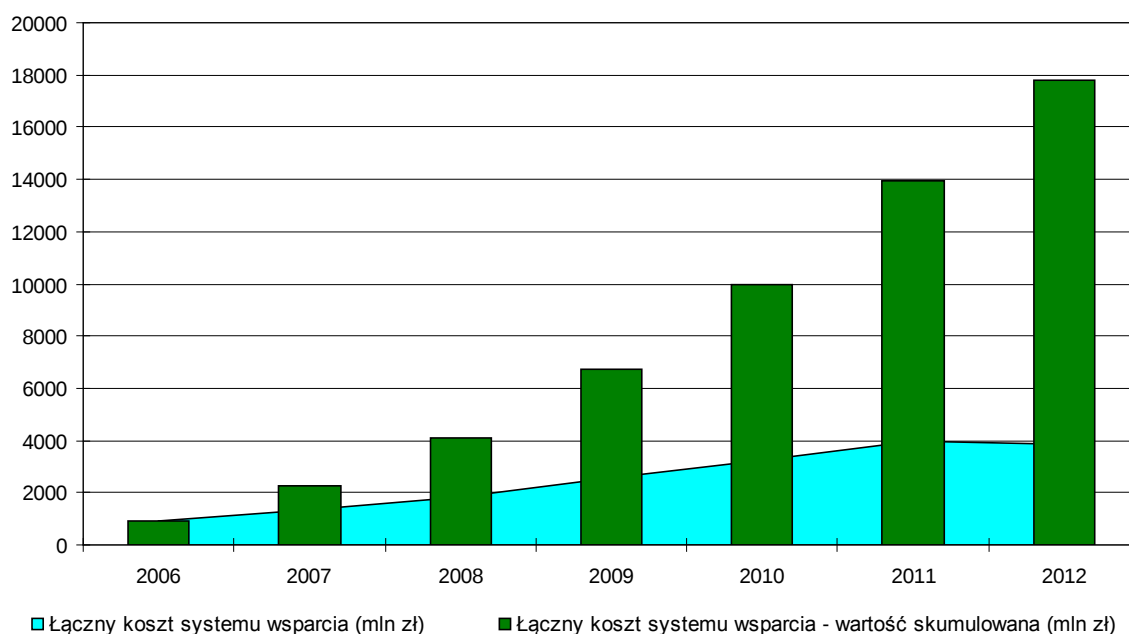
poniższym o 20 zł), wielkości opłaty zastępczej oraz rzeczywistej wielkości produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. W związku z niewielkim znaczeniem kwoty zwolnienia z opłat wynikających z wpisu świadectw pochodzenia do Rejestru Świadectw Pochodzenia w całości kosztów systemu, została ona pominięta.

Tabela 9. Szacunki kosztów obecnego systemu wsparcia w latach 2006–2012

Rok	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Wielkość produkcji OZE (GWh)	4 222	5 230	6 493	8 604	10 987	12 919	14 029
Wysokość opłaty zastępczej (zł)	1 958 654,79	88 990 383,17	286 267 290,94	470 333 755,16	441 063 448,23	593 670 637,49	326 233 935,62
Wartość świadectwa pochodzenia (zł)	221,26	239,17	240,79	247,1	254,49	261,79	253,30
Łączny koszt systemu wsparcia (mln zł)	936,118	1339,849	1849,717	2596,382	3237,145	3975,736	3879,780
Łączny koszt systemu wsparcia - wartość skumulowana (mln zł)	936,118	2275,968	4125,685	6722,067	9959,212	13934,947	17814,727

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

Rysunek 3. Szacunki kosztów obecnego systemu wsparcia w latach 2006–2012

3. Koszty systemu OZE bez wprowadzenia optymalizacji kosztowej

Brak wprowadzenia optymalizacji mechanizmu wsparcia oznaczać będzie, iż obecna struktura kosztów systemu zostanie utrzymana. Poniższe tabele oraz rysunki przedstawiają koszty

obecnego systemu wsparcia przy założeniu jego niezmienności w latach 2015–2020. Do wyliczenia założono produkcję energii elektrycznej z OZE zgodnie z KPD, natomiast koszt świadectw pochodzenia (tzw. zielonych certyfikatów) określono:

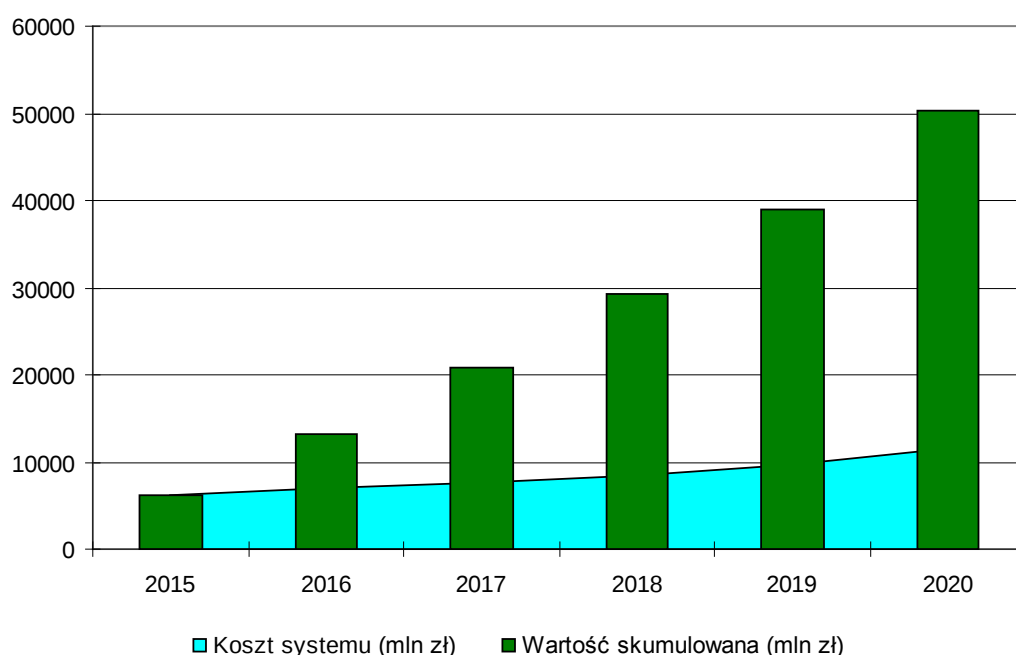
- na poziomie opłaty zastępczej (wówczas jest on także maksymalnym kosztem systemu wsparcia). Cenę świadectwa w 2013 r. ustalono na poziomie wartości opłaty zastępczej, tj. 297,40 zł/MWh, którą następnie poddano waloryzacji w kolejnych latach o przyjęty wskaźnik inflacji na poziomie 2,5%. Jednocześnie należy wyjaśnić, iż zmianie uległa wskazana w ustawie (art. 56) wysokość jednostkowej opłaty zastępczej, która zgodnie z komunikatem Prezesa URE wynosi 300,03 zł za 1 MWh. Wzrost ww. opłaty nie stanowi nawet 1% przyjętej wysokości opłaty zastępczej, stąd nie wpłynął on na zmianę dotychczasowych obliczeń prognozy kosztów obecnego systemu wsparcia.

Tabela 10. Prognoza kosztów obecnego systemu wsparcia przy założeniu wartości świadectwa pochodzenia zbliżonej do wartości opłaty zastępczej waloryzowanej o wskaźnik inflacji

	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Koszt systemu (mln zł)	6210	6919	7673	8552	9598	11454
Wartość skumulowana (mln zł)	6210	13129	20803	29355	38952	50406

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

Rysunek 4. Prognoza kosztów obecnego systemu wsparcia przy założeniu wartości świadectwa pochodzenia zbliżonej do wartości opłaty zastępczej waloryzowanej o wskaźnik inflacji

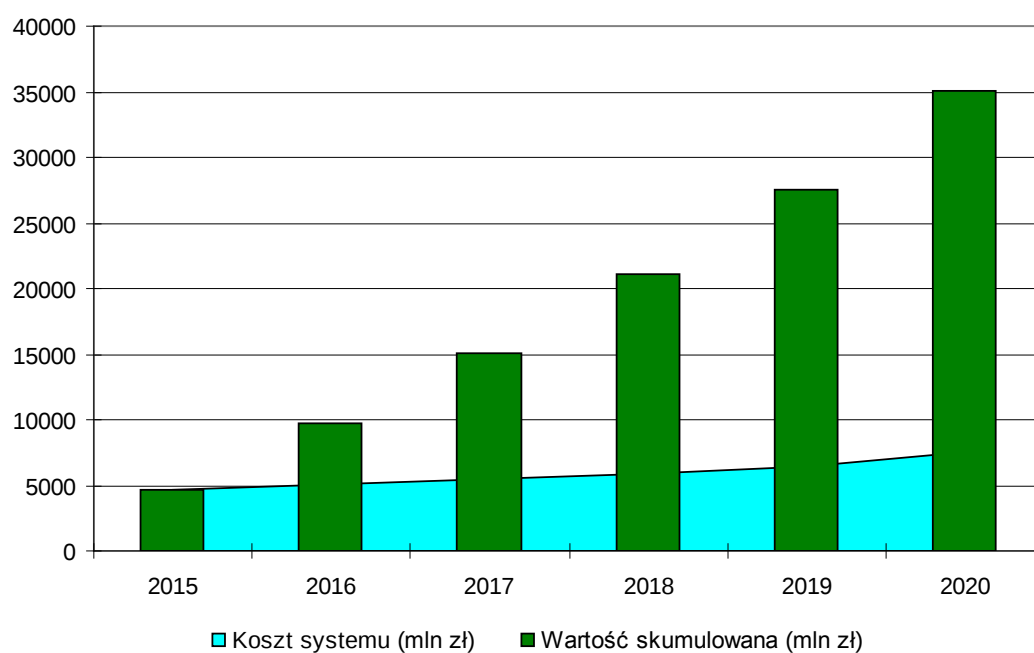
- na stałym (w latach 2015–2020) poziomie średniej ceny z transakcji sesyjnych na Rynku Praw Majątkowych TGE S.A. oraz z transakcji pozasesyjnych ważonej wolumenem w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 30 września 2013 r., tj. 233,12 zł/MWh.

Tabela 11. Prognoza kosztów obecnego systemu wsparcia przy założeniu ograniczonej wartości świadectwa pochodzenia

	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Koszt systemu (mln zł)	4633	5037	5449	5925	6487	7553
Wartość skumulowana (mln zł)	4633	9670	15119	21044	27531	35084

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

Rysunek 5. Prognoza kosztów obecnego systemu wsparcia przy założeniu ograniczonej wartości świadectwa pochodzenia

4. Podsumowanie

Zgodnie z przedstawionymi wyliczeniami, brak wprowadzenia proponowanej w niniejszym projekcie ustawy optymalizacji kosztowej, system wsparcia OZE może kosztować między 4,6–6,2 mld zł w 2015 r. oraz 7,5–11,5 mld zł w 2020 r., przy wartości skumulowanej wynoszącej 35–50 mld zł w 2020 r., w zależności od przyjętej wartości świadectw pochodzenia.

Proponowany system wsparcia OZE

Dynamiczny rozwój technologii wykorzystujących odnawialne źródła energii spowodował, iż obejmowanie wszystkich technologii wytwarzania energii jednakowym poziomem wsparcia straciło swoje uzasadnienie. System świadectw pochodzenia stymuluje rozwój jedynie niektórych źródeł, co w konsekwencji powoduje nieoptymalne wykorzystanie lokalnie dostępnych zasobów, blokuje moc przyłączeniową dla pozostałych technologii oraz ogranicza rozwój gospodarczy kraju i możliwości tworzenia nowych miejsc pracy.

W przeciwieństwie do Polski, w praktycznie wszystkich innych państwach wysokość wsparcia dla poszczególnych OZE podąża za obniżaniem kosztów poszczególnych technologii lub wręcz kreuje i stymuluje spadek kosztów jednostkowych poszczególnych instalacji. Tymczasem w Polsce, teoretycznie, mamy do czynienia z liniowym wzrostem wsparcia proporcjonalnym do wskaźnika wzrostu cen towarów i usług.

W celu optymalizacji systemu wsparcia zawartego w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne założono, iż konieczna jest modyfikacja mechanizmu świadectw pochodzenia w taki sposób, aby ograniczyć koszt wsparcia dla istniejących wytwórców energii elektrycznej, nie ingerując w nabyte przez nich prawa. Elementem optymalizacji kosztowej istniejącego systemu wsparcia będzie ograniczenie pomocy dla instalacji tzw. spalania wielopaliwowego oraz dużej energetyki wodnej (>5MW), „zamrożenie” opłaty zastępczej oraz ograniczenie okresu trwania wsparcia. Zdaniem Ministerstwa Gospodarki, powyższe działania umożliwią realizację zakładanego celu poprzez bardziej sprawiedliwą dystrybucję wsparcia dla istniejących instalacji odnawialnych źródeł energii.

Dodatkowo zostanie stworzona możliwość przejścia istniejących wytwórców OZE do mechanizmu stałej ceny wyznaczanej w ramach aukcji. Zmiana systemu wsparcia będzie obejmowała redukcję ryzyka związanego z partycypacją w systemie świadectw pochodzenia na rzecz otrzymywania niższej, lecz stałej taryfy przysługującej do końca trwania 15-letniego okresu wsparcia.

Elementem promocji budowy nowych źródeł OZE będzie system stałej ceny gwarantowanej, obowiązującej przez okres 15 lat, wyznaczanej w ramach mechanizmu aukcyjnego. W celu zapewnienia osiągnięcia zakładanego celu w optymalny i zrównoważony ekonomicznie sposób zakłada się wykorzystanie w pierwszej kolejności źródeł opartych o te technologie OZE, które charakteryzują się najwyższym potencjałem rozwoju z uwzględnieniem kryteriów efektywności ekonomicznej. Zakłada się, iż mechanizmy aukcyjne zastosowane do

wyznaczania gwarantowanej ceny ograniczą poziom wsparcia do kosztów faktycznie ponoszonych przez inwestorów, przy zachowaniu pełnej transparentności i konkurencyjności całego procesu.

W celu zachowania proporcjonalności pomiędzy rozwojem dużych i niewielkich instalacji, planuje się podział na aukcje dla obiektów o mocy zainstalowanej do 1 MW oraz obiektów o mocy zainstalowanej powyżej 1 MW, z zastrzeżeniem, że energia wytwarzana w instalacjach o mocy zainstalowanej poniżej 0,5 MW będzie zakupywana przez tzw. sprzedawców zobowiązanych, a energia wytwarzana w instalacjach o mocy zainstalowanej równiej i większej od 0,5 MW będzie sprzedawana bezpośrednio na rynku. Zakłada się, iż co najmniej $\frac{1}{4}$ energii elektrycznej powinna zostać wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW, co zapewni wykorzystanie lokalnie dostępnych zasobów.

Do wyliczenia kosztów zoptymalizowanego systemu wsparcia wykorzystano wyniki analizy wykonanej przez Instytut Energetyki Odnawialnej na zlecenie Ministerstwa Gospodarki, która została udostępniona na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki pod adresem: <http://www.mg.gov.pl/node/19407>.

1. Koszt zoptymalizowanego systemu wsparcia dla OZE w Polsce – prognoza

Głównym celem wprowadzenia nowego systemu wsparcia jest optymalizacja kosztów wynikających ze wspierania wytwarzania energii z OZE. Poniżej zaprezentowano główne założenia przyjęte do obliczenia kosztów systemu oraz wyniki przeprowadzonej analizy. Należy podkreślić, iż przyjęte do oszacowania skutków regulacji koszty wytwarzania energii w poszczególnych technologiach OZE nie stanowią podstawy do wyliczeń przyszłych cen referencyjnych, o których mowa w art. 77 projektu ustawy.

Założenia przyjęte do wyliczeń zoptymalizowanego systemu wsparcia

Do wyliczenia kosztu zoptymalizowanego systemu wsparcia przyjęto, że:

- 1) 1 stycznia 2016 r. nastąpi pełne wdrożenie nowego mechanizmu wsparcia, skutkujące:
 - natychmiastowym ogłoszeniem pierwszych aukcji na energię elektryczną wytwarzaną w instalacjach OZE,
 - całkowitym wyłączeniem ze wsparcia wszystkich elektrowni wodnych o mocy zainstalowanej > 5 MW,

- zredukowaniem poziomu wsparcia dla technologii spalania wielopaliwowego biomasy z paliwami konwencjonalnymi, do wartości 0,5 świadectwa pochodzenia za każdą wytworzoną 1 MWh;
- 2) rozwój małych i mikroinstalacji OZE będzie następował samoczynnie w oparciu o wsparcie bezpośrednio kierowane ze środków krajowych i zewnętrznych;
 - 3) rozwój źródeł OZE będzie promowany poprzez 2 strumienie wsparcia systemowego, kierowane w formule aukcji oddzielnie dla instalacji o mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW oraz powyżej 1 MW;
 - 4) rozwój OZE będzie następował głównie w oparciu o technologie wykorzystujące paliwa biomasowe oraz energetykę wiatrową. Uzupełnieniem rozwoju OZE będzie energetyka rozproszona o mocy zainstalowanej do 1 MW, oparta przede wszystkim na biogazie rolniczym, energii elektrycznej z wiatru oraz w niewielkim stopniu na energii elektrycznej pozyskiwanej w małych elektrowniach wodnych i instalacjach PV;
 - 5) przyrost mocy zainstalowanej w poszczególnych źródłach OZE będzie następował zgodnie z projekcją zawartą w poniższej tabeli:

Tabela 12. Prognoza przyrostu mocy zainstalowanej OZE objętej wsparciem systemowym

Technologia	Ilość nowej mocy wprowadzonych do KSE w poszczególnych latach, które będą objęte wsparciem systemowym [MW]					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
wiatr	500,00	500,00	500,00	500,00	500,00	500,00
biomasa	70,00	80,00	80,00	80,00	80,00	80,00
woda	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
do 1 MW:	74,50	100,50	112,50	124,50	135,50	147,50
w tym el. wiatrowe	50,00	70,00	75,00	80,00	85,00	90,00
w tym biogazownie	21,00	27,00	34,00	41,00	47,00	54,00
w tym MEW	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50	3,50
Razem	644,50	680,50	692,50	704,50	715,50	727,50

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

- 6) dalszy rozwój wykorzystania OZE w systemie elektroenergetycznym powinien umożliwić stworzenie do roku 2020 zdolności wytwórczych na poziomie ok. 32,4 TWh, co oznacza wzrost produkcji w latach 2015–2020 na poziomie ok. 15,7 TWh. Poniższa tabela przedstawia zakładaną strukturę wytwarzania energii elektrycznej z OZE w latach 2015–2020:

Tabela 13. Prognoza łącznej ilości energii elektrycznej wytwarzanej z OZE [GWh]

Wyszczególnienie	Lata					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Energia wodna:	2423,3	2438,5	2453,7	2469,5	2485,2	2501,0
<1 MW	429,3	444,5	459,7	475,5	491,2	507,0
1 MW – 10 MW	606,0	606,0	606,0	606,0	606,0	606,0
>10 MW	1388,0	1388,0	1388,0	1388,0	1388,0	1388,0
w tym elektrownie pompowe	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia geotermalna	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia słoneczna:	46,9	77,1	107,3	137,5	171,5	205,5
fotowoltaiczna	46,9	77,1	107,3	137,5	171,5	205,5
skoncentrowana energia słoneczna	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia fal i pływów oceanicznych	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia wiatrowa:	7857,6	9301,2	10754,8	12218,4	13692,0	15190,4
lądowa	7580,0	8780,0	9980,0	11180,0	12380,0	13580,0
morska	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
małe EW	277,6	521,2	774,8	1038,4	1312,0	1610,4
Biomasa:	9495,2	10354,4	11287,2	12286,8	13365,4	14510,8
stała:	8490,0	9050,0	9610,0	10170,0	10730,0	11290,0
-spalanie wielopaliwowe	2000,0	2000,0	2000,0	2000,0	2000,0	2000,0
-jednostki dedykowane	6490,0	7050,0	7610,0	8170,0	8730,0	9290,0
biogaz	1005,2	1304,4	1677,2	2116,8	2635,4	3220,8
RAZEM	19823,0	22171,2	24603,0	27112,2	29714,1	32407,6

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń.

7) część energii elektrycznej będzie powstawała w ramach rozwoju energetyki prosumenckiej objętej wsparciem bezpośrednim lub rozwijającej się bez jakiegokolwiek wsparcia. Poniższa tabela obrazuje przyjęte założenia odnośnie do rozwoju mikroinstalacji nieobjętej wsparciem systemowym:

Tabela 14. Prognoza ilości energii elektrycznej z OZE wytwarzanej w ramach energetyki rozproszonej – prosumenci [GWh]

Wyszczególnienie	Lata					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Energia wodna:	2,6	4,2	5,8	7,9	10,0	12,1
<1 MW	2,6	4,2	5,8	7,9	10,0	12,1
1 MW – 10 MW	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
>10 MW	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
w tym elektrownie pompowe	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia geotermalna	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia słoneczna:	44,9	75,1	105,3	135,5	169,5	203,5
fotowoltaiczna	44,9	75,1	105,3	135,5	169,5	203,5
skoncentrowana energia słoneczna	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia fal i pływów oceanicznych	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia wiatrowa:	177,6	281,2	384,8	488,4	592,0	710,4
lądowa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
morska	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
małe EW	177,6	281,2	384,8	488,4	592,0	710,4
Biomasa:	107,6	201,6	316,0	444,0	605,4	780,4
stała:	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

-współspalanie	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
-dedykowana	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
biogaz	107,6	201,6	316,0	444,0	605,4	780,4
RAZEM	332,7	562,1	811,9	1075,8	1376,9	1706,3

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

8) wraz z rozpoczęciem funkcjonowania nowego systemu wsparcia (2016 r.) będzie następował dobrowolny przepływ z mechanizmu świadectw pochodzenia do mechanizmu aukcji dedykowanego wyłącznie istniejącym instalacjom OZE, w ilości 10% rocznie. Powyższe wynika z wdrożenia rozwiązań umożliwiających istniejącym wytwórcom migrację z niestabilnego systemu świadectw pochodzenia do systemu gwarantującego stabilne przychody. Rozwiązania te będą polegały na wprowadzeniu systemu aukcji dedykowanych wyłącznie dla wytwórców funkcjonujących przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy instalacji:

Tabela 15. Prognoza ilości energii elektrycznej z OZE nieobjętej wsparciem [GWh]

Wyszczególnienie	Lata					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Energia wodna:	1509,2	1509,2	1509,2	1509,2	1509,2	1509,2
<1 MW	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
1 MW – 10 MW	121,2	121,2	121,2	121,2	121,2	121,2
>10 MW	1388,0	1388,0	1388,0	1388,0	1388,0	1388,0
w tym elektrownie pompowe	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia geotermalna	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia słoneczna:	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
fotowoltaiczna	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
skoncentrowana energia słoneczna	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia fal i pływów oceanicznych	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia wiatrowa:	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
lądowa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
morska	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
małe EW	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Biomasa:	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
stała:	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
-współspalanie	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
-dedykowana	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
biogaz	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
RAZEM	1509,2	1509,2	1509,2	1509,2	1509,2	1509,2

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

9) wraz z rozpoczęciem funkcjonowania nowego systemu wsparcia (2016 r.) będzie następował dobrowolny przepływ z mechanizmu świadectw pochodzenia do mechanizmu aukcji dedykowanego wyłącznie istniejącym instalacjom OZE, w ilości 10% rocznie. Powyższe wynika z wdrożenia rozwiązań umożliwiających istniejącym wytwórcom migrację z niestabilnego systemu świadectw pochodzenia do systemu gwarantującego

stabilne przychody. Rozwiązania te będą polegały na wprowadzeniu systemu aukcji dedykowanych wyłącznie dla wytwórców funkcjonujących przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy instalacji.

Według szacunków Ministerstwa Gospodarki powyższe spowoduje, iż w ramach systemu świadectw pochodzenia w Polsce będzie wspierane łącznie od 14,1 TWh (w roku 2015) do 7,1 TWh (w roku 2020) energii elektrycznej z OZE. Poniższa tabela prezentuje prognozowaną ilość energii elektrycznej objętej systemem świadectw pochodzenia w perspektywie roku 2020.

Ponadto prognozuje się, iż 0,5 TWh energii elektrycznej będzie wytwarzane w dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, które będą objęte systemem aukcji dla istniejących wytwórców energii elektrycznej z OZE.

Tabela 16. Prognoza ilości energii elektrycznej z OZE objętej mechanizmem świadectw pochodzenia [GWh]

Wyszczególnienie	Lata					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Energia wodna:	808,0	718,2	628,5	538,7	448,9	359,1
<1 MW	371,7	330,4	289,1	247,8	206,5	165,2
1 MW – 10 MW	436,3	387,8	339,4	290,9	242,4	193,9
>10 MW	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
w tym elektrownie pompowe	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia geotermalna	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia słoneczna:	1,8	1,6	1,4	1,2	1,0	0,8
fotowoltaiczna	1,8	1,6	1,4	1,2	1,0	0,8
skoncentrowana energia słoneczna	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia fal i pływów oceanicznych	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia wiatrowa:	5742,0	5104,0	4466,0	3828,0	3190,0	2552,0
lądowa	5742,0	5104,0	4466,0	3828,0	3190,0	2552,0
morska	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
małe EW	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Biomasa:	7564,2	6890,4	6216,6	5542,8	4869,0	4195,2
stała:	6900,0	6300,0	5700,0	5100,0	4500,0	3900,0
-współspalanie	1500,0	1500,0	1500,0	1500,0	1500,0	1500,0
-dedykowana	5400,0	4800,0	4200,0	3600,0	3000,0	2400,0
biogaz	664,2	590,4	516,6	442,8	369,0	295,2
RAZEM	14116,0	12714,2	11312,5	9910,7	8508,9	7107,1

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

Poniższa tabela prezentuje prognozę ilości energii elektrycznej z OZE, która w wyniku ww. przepływu z systemu świadectw pochodzenia zostanie objęta mechanizmem aukcyjnym:

Tabela 17. Prognoza ilości energii elektrycznej z OZE objęta mechanizmem aukcji dla istniejących instalacji OZE [GWh]

Wyszczególnienie	Lata					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Energia wodna:	89,8	179,6	269,3	359,1	448,9	538,7
<1 MW	41,3	82,6	123,9	165,2	206,5	247,8
1 MW – 10 MW	48,5	97,0	145,4	193,9	242,4	290,9
>10 MW	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
w tym elektrownie pompowe	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia geotermalna	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia słoneczna:	0,2	0,4	0,6	0,8	1,0	1,2
fotowoltaiczna	0,2	0,4	0,6	0,8	1,0	1,2
skoncentrowana energia słoneczna	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia fal i pływów oceanicznych	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia wiatrowa:	638,0	1276,0	1914,0	2552,0	3190,0	3828,0
lądowa	638,0	1276,0	1914,0	2552,0	3190,0	3828,0
morska	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
małe EW	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Biomasa:	1173,8	1847,6	2521,4	3195,2	3869,0	4542,8
stała:	1100,0	1700,0	2300,0	2900,0	3500,0	4100,0
-współspalanie dedykowane	500,0	500,0	500,0	500,0	500,0	500,0
-dedykowana	600,0	1200,0	1800,0	2400,0	3000,0	3600,0
biogaz	73,8	147,6	221,4	295,2	369,0	442,8
RAZEM	1901,8	3303,6	4705,3	6107,1	7508,9	8910,7

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

10) pełne wdrożenie mechanizmu aukcyjnego dla nowych instalacji nastąpi od początku 2016 r. Poniższa tabela przedstawia prognozowany do objęcia systemem aukcyjnym wolumen energii elektrycznej z OZE:

Tabela 18. Prognoza ilości energii elektrycznej z OZE objętej mechanizmem aukcyjnym dla nowych instalacji OZE [GWh]

Wyszczególnienie	Lata					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Energia wodna:	13,7	27,3	41,0	54,6	68,3	81,9
<1 MW	13,7	27,3	41,0	54,6	68,3	81,9
1 MW – 10 MW	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
>10 MW	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
w tym elektrownie pompowe	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia geotermalna	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia słoneczna:	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
fotowoltaiczna	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
skoncentrowana energia słoneczna	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia fal i pływów oceanicznych	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Energia wiatrowa:	1300,0	2640,0	3990,0	5350,0	6720,0	8100,0
lądowa	1200,0	2400,0	3600,0	4800,0	6000,0	7200,0
morska	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
małe EW	100,0	240,0	390,0	550,0	720,0	900,0
Biomasa:	649,6	1414,8	2233,2	3104,8	4022,0	4992,4
stała:	490,0	1050,0	1610,0	2170,0	2730,0	3290,0
-współspalanie	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

-dedykowana	490,0	1050,0	1610,0	2170,0	2730,0	3290,0
biogaz	159,6	364,8	623,2	934,8	1292,0	1702,4
RAZEM	1963,3	4082,1	6264,2	8509,4	10810,3	13174,3

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

- 11) w przypadku kosztów mechanizmu świadectw pochodzenia jednostkową wartość wsparcia założono na poziomie średniej ceny prawa majątkowego za okres od 1 stycznia 2012 r. do dnia 30 września 2013 r., tj. 233,1 zł/MWh. W ramach obliczeń, uwzględniono, iż technologia spalania wielopaliwowego otrzyma 0,5 świadectwa pochodzenia za każdą wytworzoną 1 MWh. Z uwagi na malejącą ilość świadectw pochodzenia, koszty tego składnika systemu wsparcia będą malały z ok. 3,1 mld zł w 2015 r. do ok. 1,5 mld zł w 2020 r. (zgodnie z zaprezentowanymi w poniższej tabeli wyliczeniami);
- 12) założeniem systemu świadectw pochodzenia jest promocja rozwoju odnawialnych źródeł energii poprzez formułowanie popytu na świadectwa pochodzenia do oczekiwanego poziomu/udziału. Następstwem wystąpienia luki pomiędzy podażą a popytem na świadectwa pochodzenia jest strumień środków kierowanych w postaci opłat zastępczych na konto NFOŚiGW. Ponieważ w latach 2012 i 2013 doszło do nadpodaży na rynku świadectw pochodzenia, zobowiązane przedsiębiorstwa energetyczne przekazały do NFOŚiGW istotnie niższe środki w formie opłat zastępczych. Zgodnie z powyższym należy mieć na uwadze, iż obowiązujące prawodawstwo nie gwarantuje NFOŚiGW jakichkolwiek wpływów z tytułu opłat zastępczych. Ponieważ projekt ustawy przewiduje docelową rezygnację z systemu świadectw pochodzenia, na rzecz bardziej efektywnego systemu aukcyjnego, nieuzasadnione wydaje się dalsze obciążanie odbiorców końcowych w formie opłat zastępczych uiszczanych przez przedsiębiorstwa energetyczne. Biorąc pod uwagę powyższe, zakłada się, iż ilość środków przekazywanych przez przedsiębiorców z tytułu opłat zastępczych OZE będzie dążyła do zera. Jednocześnie projekt zakłada, iż koszty uzasadnione uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw realizujących obowiązki uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami. Kosztami uzasadnionymi uwzględnianymi w taryfach są koszty uzyskania świadectw pochodzenia, jednakże nie wyższe niż koszty będące iloczynem ilości energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne planuje

przedstawić do umorzenia w pierwszym roku stosowania taryfy [w MWh], oraz jednostkowej opłaty zastępczej obowiązującej w roku sporządzenia taryfy [w zł/MWh];

Tabela 19. Prognoza kosztu systemu świadectw pochodzenia

Wyszczególnienie	Lata					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Wartość świadectwa pochodzenia (dane historyczne za okres 2012–2013) [zł/MWh]	233,1	233,1	233,1	233,1	233,1	233,1
Prognoza ilości świadectw pochodzenia* [GWh]	13367	11966	10565	9165	7764	6363
Prognozowany koszt wsparcia [mln zł]	3116	2790	2463	2136	1810	1483
Prognozowany skumulowany koszt wsparcia* [mln zł]	3116	5906	8369	10505	12315	13798

* Uwzględnia redukcję wartości wsparcia dla technologii spalania wielopaliwowego.

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

13) drugim składnikiem kosztu zoptymalizowanego mechanizmu wsparcia będzie energia wytwarzana w istniejących instalacjach OZE oraz objęta stałą taryfą wyznaczaną za pomocą aukcji. Założono, iż koszt wsparcia istniejących instalacji OZE w ramach mechanizmu aukcji będzie iloczynem ilości energii wytwarzanej w tych instalacjach oraz 90% średniej wartości świadectwa pochodzenia w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 30 września 2013 r. Koszt tego składnika wsparcia będzie miał tendencję rosnącą, z uwagi na zwiększającą się ilość energii wytwarzanej w istniejących instalacjach i objętej taryfą stałą;

Tabela 20. Prognoza kosztu wsparcia energii elektrycznej objętej mechanizmem aukcji dla istniejących instalacji OZE

Wyszczególnienie	Lata					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Wartość wsparcia określona jako 90% historycznej wartości świadectwa pochodzenia [zł/MWh]	209,8	209,8	209,8	209,8	209,8	209,8
Prognoza ilości energii elektrycznej z OZE objętej mechanizmem aukcji dla istniejących instalacji [GWh]	1902	3304	4705	6107	7509	8911
Prognozowany koszt wsparcia [mln zł]	399	693	987	1281	1575	1870
Prognozowany skumulowany koszt wsparcia [mln zł]	399	1092	2079	3361	4936	6806

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

14) wartość wsparcia dla poszczególnych technologii oraz tzw. współczynnik wykorzystania mocy będą zgodne z założeniami zawartymi w analizie IEO;

15) cena energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym wyniesie: w roku 2015 – 220 zł/MWh, w roku 2016 – 230 zł/MWh, w roku 2017 – 240 zł/MWh, w roku 2018 – 250 zł/MWh, w roku 2019 – 265 zł/MWh, w roku 2020 – 280 zł/MWh. Tabela 23 prezentuje koszty wsparcia w ramach mechanizmu aukcji dla nowych instalacji (w oparciu o ww. założenia). Z przedstawionych danych wynika, iż przedmiotowy koszt będzie kształtować się na poziomie 0,28 mld zł w 2015 r. do 1,09 mld zł w 2020 r.;

- 16) powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie będzie generowało kosztów w latach 2016–2020, natomiast w 2015 r. koszt funkcjonowania ww. podmiotu został określony na 0,274 mln zł, co wynika z konieczności poniesienia nakładów na zakup sprzętu informatycznego oraz niezbędnego wyposażenia;
- 17) zakłada się, iż taryfy przydzielane w ramach aukcji będą waloryzowane o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług (inflacja). W tabelach 23 i 24 zaprezentowano szacunki dotyczące kosztów wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w scenariuszu polegającym na braku waloryzacji przydzielonych taryf o wskaźnik zmiany cen towarów i usług oraz scenariuszu polegającym na ich waloryzacji. W wariancie z waloryzacją taryfy założono, iż inwestorzy zredukują swoje oczekiwania w stosunku do taryfy stałej i obniżą składane oferty o 13,37% w zamian za ustawowy obowiązek jej waloryzacji o ww. wskaźnik przez okres 15 lat. Należy jednak nadmienić, iż o ile takie rozwiązanie będzie dużo mniej kosztowne przez okres pierwszych 6 lat wytwarzania energii, to po tym czasie zwaloryzowana taryfa przekroczy poziom taryfy stałej, która nie podlegałaby waloryzacji. Oznacza to wyższe koszty dla odbiorców energii po roku 2020.

Prognozowana wartość obniżki taryfy została wyliczona w następujący sposób:

Przyjęto, iż średnioważony koszt kapitału (WAAC) dla inwestycji OZE wynosi 8%. Aby osiągnąć wartość bieżącą netto = 1000 zł, wysokość rocznych, stałych zdyskontowanych przepływów pieniężnych powinna wynosić 116,83 zł. Aby osiągnąć identyczną wartość bieżącą netto (NPV) przy corocznej waloryzacji zdyskontowanych przepływów pieniężnych o wskaźnik inflacji, przepływ środków pieniężnych w pierwszym roku powinien zostać obniżony o 13,37%, tj. do wartości 101,21 zł. Wyliczenia przedstawia poniższa tabela:

Tabela 21. Sposób wyliczania wysokości obniżki dla wariantu z waloryzacją taryfy przydzielanej w ramach aukcji

lata	Taryfa stała	Taryfa waloryzowana o 2,5 % CPI
1	-116,83 zł	-101,21 zł
2	-116,83 zł	-103,74 zł
3	-116,83 zł	-106,33 zł
4	-116,83 zł	-108,99 zł
5	-116,83 zł	-111,72 zł
6	-116,83 zł	-114,51 zł
7	-116,83 zł	-117,37 zł
8	-116,83 zł	-120,31 zł
9	-116,83 zł	-123,31 zł
10	-116,83 zł	-126,40 zł

11	-116,83 zł	-129,56 zł
12	-116,83 zł	-132,80 zł
13	-116,83 zł	-136,12 zł
14	-116,83 zł	-139,52 zł
15	-116,83 zł	-143,01 zł
SUMA	-1 752,44 zł	-1 814,88 zł
WAAC/IRR	8,0000%	8,0002%
NPV	1 000 zł	1 000 zł

Tabela 22. Prognoza kosztu wsparcia energii elektrycznej objętej mechanizmem aukcji dla nowych instalacji OZE w przypadku przyjęcia scenariusza braku waloryzacji przydzielonych taryf poprzez wskaźnik wzrostu cen towarów i usług

Wyszczególnienie	Lata					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Prognozowana średnia cena energii elektrycznej z rynku konkurencyjnego [zł/MWh]	220	230	240	250	265	280
Wyliczona średnia ważona wartość wsparcia dla energii elektrycznej wytwarzanej w nowych instalacjach OZE objętych mechanizmem aukcji [zł/MWh]	362,46	360,70	360,24	359,68	358,26	357,53
Niezbędne wsparcie [zł/MWh]	142,46	130,70	120,24	109,68	93,26	77,53
Prognoza ilości energii elektrycznej objętej mechanizmem aukcji dla nowych instalacji OZE [GWh]	1963	2119	2182	2245	2301	2364
Prognozowany koszt wsparcia dla nowych instalacji OZE [mln zł]	280	277	262	246	215	183
Prognozowany rzeczywisty koszt wsparcia dla OZE z uwzględnieniem malejącej różnicy pomiędzy rynkową ceną energii elektrycznej a średnią wartością wsparcia przyznanego w poprzednich latach [mln zł]	280	537	759	942	1029	1050

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

Tabela 23. Prognoza kosztu wsparcia energii elektrycznej objętej mechanizmem aukcji dla nowych instalacji OZE w przypadku przyjęcia scenariusza waloryzacji przydzielonych taryf poprzez wskaźnik wzrostu cen towarów i usług

Wyszczególnienie	Lata					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Prognoza ilości energii elektrycznej objętej mechanizmem aukcji dla nowych instalacji OZE [GWh]	1 963	2 119	2 182	2 245	2 301	2 364
Prognozowany rzeczywisty koszt wsparcia dla OZE z uwzględnieniem malejącej różnicy pomiędzy rynkową ceną energii elektrycznej a średnią wartością wsparcia przyznanego w poprzednich latach oraz z uwzględnieniem corocznej waloryzacji przydzielanych taryf o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług [mln zł]	185	355	504	630	676	701

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

18) w tabelach 24 i 25 zaprezentowano koszty wynikające z rozdzielenia strumienia wsparcia na instalacje do 1 MW i powyżej 1 MW (formuła aukcji). W scenariuszu, w którym taryfy podlegają corocznej waloryzacji, w roku 2020 występuje sytuacja, gdy energia

elektryczna wytwarzana w dużych przemysłowych instalacjach wiatrowych lub biomasowych jest tańsza od rynkowych cen energii. Taka sytuacja oznacza nie tylko niższy koszt wsparcia większych instalacji, lecz dodatkowe korzyści wynikające z zastosowania tzw. taryf różnicowych.

Tabela 24. Różnica w kosztach wsparcia pomiędzy aukcjami dedykowanymi dla jednostek do 1 MW a alternatywnym ich zastąpieniem przez aukcje dla instalacji pow. 1 MW (z uwzględnieniem najtańszych technologii – wiatr pow. 500 kW oraz biomasa 10–50 MW), obliczona dla scenariusza braku waloryzacji przydzielonych taryf poprzez wskaźnik wzrostu cen towarów i usług

	Zwiększone koszty aukcji dedykowanych dla instalacji do 1 MW w porównaniu do kosztów aukcji pow. 1 MW (w najtańszych technologiach OZE)					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Koszty wytwarzania energii w instalacjach do 1MW	81 787 500 zł	179 841 200 zł	288 974 391 zł	406 744 851 zł	517 853 835 zł	626 881 595 zł
Koszt wytwarzania energii pochodzącej z instalacji do 1MW w instalacjach większych niż 1 MW (koszty energetyki wiatrowej)	32 790 000 zł	67 090 820 zł	97 292 339 zł	120 720 901 zł	123 918 009 zł	109 224 801 zł
Koszt wytwarzania energii pochodzącej z instalacji do 1MW w instalacjach większych niż 1 MW (koszty energetyki biomasowej)	30 057 500 zł	60 841 590 zł	86 989 741 zł	105 851 169 zł	104 059 649 zł	83 906 307 zł
Różnica w kosztach wytwarzania (wytwarzanie energii w jednostkach do 1 MW – wg założonych wielkości w porównaniu do kosztów wytwarzania w elektrowniach wiatrowych pow. 50 kW)	48 997 500 zł	112 750 380 zł	191 682 052 zł	286 023 950 zł	393 935 825 zł	517 656 794 zł
Różnica w kosztach wytwarzania (wytwarzanie energii w jednostkach do 1 MW – wg założonych wielkości w porównaniu do kosztów wytwarzania w elektrowniach biomasowych 10–50 MW)	51 730 000 zł	118 999 610 zł	201 984 650 zł	300 893 683 zł	413 794 186 zł	542 975 288 zł

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

Tabela 25. Różnica w kosztach wsparcia pomiędzy aukcjami dedykowanymi dla jednostek do 1 MW a alternatywnym ich zastąpieniem przez aukcje dla instalacji pow. 1 MW (z uwzględnieniem najtańszych technologii – wiatr pow. 500 kW oraz biomasa 10–50 MW), obliczona dla scenariusza waloryzacji przydzielonych taryf poprzez wskaźnik wzrostu cen towarów i usług

	Zwiększone koszty aukcji dedykowanych dla instalacji do 1 MW w porównaniu do kosztów aukcji pow. 1 MW (w najtańszych technologiach OZE)					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Koszty wytwarzania energii w instalacjach do 1MW	62 812 865 zł	139 426 718 zł	226 697 717 zł	323 081 737 zł	414 779 449 zł	506 591 233 zł
Koszt wytwarzania energii pochodzącej z instalacji do 1MW w instalacjach większych niż 1 MW (koszty energetyki wiatrowej)	20 367 115 zł	38 679 671 zł	50 453 183 zł	53 117 982 zł	33 635 071 zł	2 431 321 zł
Koszt wytwarzania energii pochodzącej z instalacji do 1MW w instalacjach większych niż 1 MW (koszty energetyki biomasowej)	17 999 994 zł	33 266 063 zł	41 528 207 zł	40 236 571 zł	17 145 571 zł	- 14 771 659 zł
Różnica w kosztach wytwarzania (wytwarzanie energii w jednostkach do 1 MW – wg założonych wielkości w porównaniu do kosztów wytwarzania w elektrowniach wiatrowych pow. 50 kW)	42 445 750 zł	100 747 047 zł	176 244 534 zł	269 963 754 zł	381 144 378 zł	504 159 912 zł
Różnica w kosztach wytwarzania (wytwarzanie energii w jednostkach do 1 MW – wg założonych wielkości w porównaniu do kosztów wytwarzania w elektrowniach biomasowych 10–50 MW)	44 812 871 zł	106 160 655 zł	185 169 510 zł	282 845 166 zł	397 633 878 zł	521 362 892 zł

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

Wyniki analizy kosztu planowanego mechanizmu wsparcia

Koszt połączonych mechanizmów wsparcia dla OZE będzie miał tendencję rosnącą związaną ze zwiększaniem wolumenu energii objętego wsparciem. Mechanizm wsparcia dla nowych inwestycji oparty na dopłacie do rynkowej ceny energii spowoduje, iż wzrost jego kosztów będzie łagodzony przez rosnące ceny energii na rynku konkurencyjnym. Łączne koszty nowego systemu wsparcia dla OZE będą rosły z 3,7 mld zł w 2015 r. do 4,0 mld zł w 2020 r.

Tabela 26. Prognozowany łączny koszt wsparcia do roku 2020 w ramach zoptymalizowanego mechanizmu wsparcia dla OZE

Wyszczególnienie	Lata					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Prognoza ilości energii elektrycznej objętej mechanizmem wsparcia dla OZE [GWh]	19823,0	22171,2	24603,0	27112,2	29714,1	32407,6
Prognozowany koszt wsparcia dla OZE w przypadku zastosowania dla nowych instalacji OZE taryf waloryzowanych o wskaźnik wzrostu cen towarów	3700	3838	3954	4047	4061	4053

i usług [mln zł]						
Prognozowany koszt wsparcia dla OZE w przypadku zastosowania dla nowych instalacji OZE taryf stałych [mln zł]	3785	3999	4178	4319	4364	4342
Prognozowany skumulowany koszt systemu wsparcia w przypadku zastosowania dla nowych instalacji OZE taryf waloryzowanych o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług [mln zł]	3700	7537	11491	15539	19600	23654
Prognozowany skumulowany koszt systemu wsparcia w przypadku zastosowania dla nowych instalacji OZE taryf stałych [mln zł]	3785	7784	11962	16281	20645	24987

Źródło: Opracowanie Ministerstwa Gospodarki na podstawie założeń

Wpływ regulacji na funkcjonujące instalacje OZE

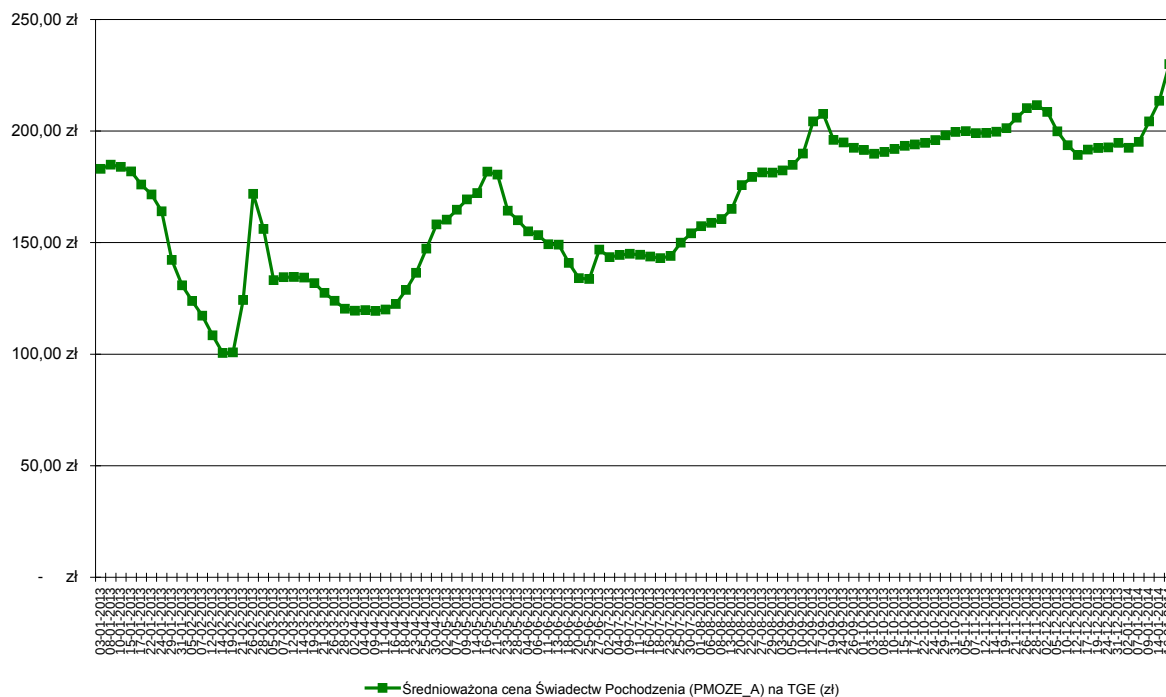
- **Wprowadzenie 15-letniego okresu wsparcia**

Zagwarantowanie 15-letniego okresu wsparcia dla istniejących instalacji OZE będzie miało pozytywny wpływ na ich funkcjonowanie. Wymaga bowiem podkreślenia, iż obecne uregulowania dotyczące mechanizmu wsparcia OZE nie definiują długości trwania obecnego systemu, co generuje niepewność, która musi być uwzględniana przez inwestorów na etapie projektowym.

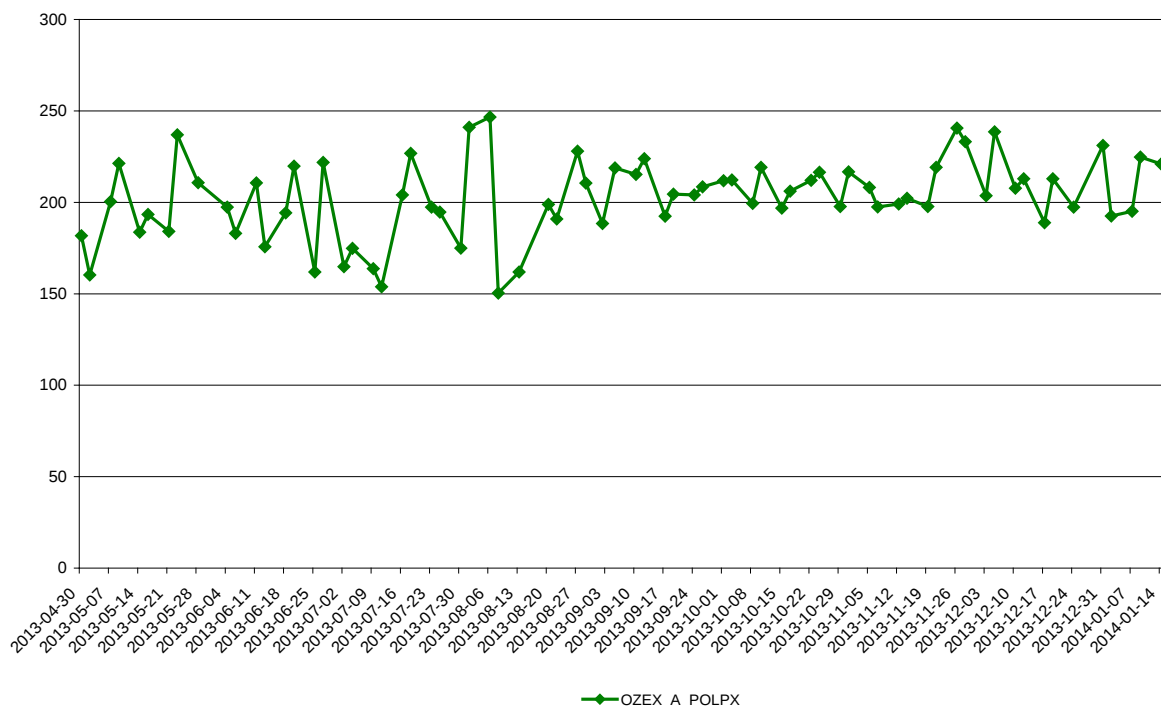
- **Brak indeksacji opłaty zastępczej**

Potencjalnie negatywne oddziaływanie na istniejące instalacje OZE mogą mieć projektowane przepisy dotyczące „zamrożenia” opłaty zastępczej na poziomie z 2014 r. (300,03 zł). Powyższe zagrożenie wynika z dotychczasowego kształtowania się cen świadectw pochodzenia, na poziomie zbliżonym do poziomowi opłaty zastępczej. Niemniej jednak, należy zauważyć, iż ceny świadectw pochodzenia w 2013 r., czyli w okresie istotnej nadpodaży „zielonych certyfikatów” na rynku, wskazują na ich „oderwanie” się od poziomu opłaty zastępczej. Biorąc powyższe pod uwagę, nie przewiduje się, aby projektowane rozwiązania w zakresie ustalenia stałej wysokości opłaty zastępczej oddziaływały negatywnie na zrealizowane projekty (w odniesieniu do scenariusza bazowego, tj. braku podjęcia działań legislacyjnych w przedmiotowym obszarze). W celu zobrazowania braku dalszej korelacji pomiędzy ceną świadectw pochodzenia a wysokością opłaty zastępczej, na poniższych rysunkach (25 i 26) przedstawiono średnioważone ceny świadectw pochodzenia (PMOZE_A) na Towarowej Giełdzie Energii S.A. w 2013 r. oraz średnioważone ceny świadectw pochodzenia (OZEX_A_POLPX) – uwzględniające obrót sesyjny i pozasesyjny (w okresie od 30 kwietnia 2013 r.).

Rysunek 6. Średnioważone ceny świadectw pochodzenia (PMOZE_A) na Towarowej Giełdzie Energii S.A. od stycznia 2013 r.

Rysunek 7. Średnioważone ceny świadectw pochodzenia (OZEX_A_POLPX) w okresie od 30 kwietnia 2013 r.

- **Ograniczenie produkcji energii w technologii spalania wielopaliwowego**

Proponowane w ustawie rozwiązania dotyczące ograniczenia wsparcia wytwarzania energii elektrycznej w technologii spalania wielopaliwowego mają na celu przede

wszystkim ograniczenie występującego obecnie nadwsparcia dla instalacji OZE wytwarzających energię elektryczną w przedmiotowej technologii. Zaproponowane w art. 44 ust. 7 ograniczenie wsparcia dla technologii spalania wielopaliwowego (z wyłączeniem dedykowanego spalania wielopaliwowego) do poziomu 50% wynika z analizy kosztów wytwarzania energii elektrycznej w przedmiotowych instalacjach oraz z ponoszonych nakładów inwestycyjnych.

Należy zauważyć, iż koszty inwestycyjne ponoszone przez przedsiębiorstwa energetyczne na dostosowanie swoich instalacji do produkcji energii w technologii spalania wielopaliwowego były stosunkowo niewielkie (około 0,2 mln zł/MW) i przy występujących do końca 2012 r. cenach świadectw pochodzenia zbliżonych do wartości opłaty zastępczej zapewniły szybki zwrot z inwestycji. Powyższe oznacza, iż w przypadku zrealizowanych już projektów, proponowana regulacja nie wpłynie negatywnie na zwrot zainwestowanych środków, który już nastąpił. Wymaga jedynie zaznaczenia, iż część najmniej efektywnych projektów dotyczących spalania wielopaliwowego nie będzie kontynuowana w sytuacji, gdy ceny biomasy utrzymywać się będą na poziomie, który będzie wyższy niż różnica w kosztach paliwa podstawowego oraz wartości świadectwa pochodzenia otrzymywanego przez producenta energii elektrycznej w technologii spalania wielopaliwowego. Powyższe oznacza, iż spalanie wielopaliwowe stanowić będzie technologię uzupełniającą mix energetyczny OZE w sytuacji wyższych cen świadectw pochodzenia.

Na zakończenie należy podkreślić, iż dostępne analizy ekonomiczne wskazują, że w zależności od kosztów inwestycyjnych (170–200 tys. zł/MW) oraz cen biomasy (22–32,5 zł/GJ) koszty wytwarzania energii elektrycznej w technologii spalania wielopaliwowego (z wyłączeniem dedykowanego spalania wielopaliwowego) kształtują się na poziomie 300–400 zł/MWh. Wskazany poziom kosztów wytwarzania energii oraz prognozowane ceny świadectw pochodzenia (przyjęte do wyliczenia kosztów funkcjonującego systemu wsparcia) pozwalają domniemywać, iż najbardziej efektywne kosztowo projekty spalania wielopaliwowego będą nadal funkcjonować po wejściu w życie proponowanych w ustawie przepisów. W poniższej tabeli zaprezentowano wrażliwość wysokości współczynnika korekcyjnego dla wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach spalania wielopaliwowego (bez instalacji dedykowanego spalania wielopaliwowego) od średniej ceny energii elektrycznej i wartości świadectwa pochodzenia.

Tabela 27. Wpływ wartości świadectwa pochodzenia i ceny energii na rynku konkurencyjnym na współczynnik korygujący wartość świadectwa pochodzenia, który zagwarantuje opłacalność spalania biomasy w instalacjach spalania wielopaliwowego przy koszcie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii na poziomie 340 zł/MWh

		Wartość świadectwa pochodzenia [zł/MWh]													
		100	115	130	145	160	175	190	205	220	235	250	265	280	295
Średnia cena energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym [zł/MWh]	150	1,90	1,65	1,46	1,31	1,19	1,09	1,00	0,93	0,86	0,81	0,76	0,72	0,68	0,64
	160	1,80	1,57	1,38	1,24	1,13	1,03	0,95	0,88	0,82	0,77	0,72	0,68	0,64	0,61
	170	1,70	1,48	1,31	1,17	1,06	0,97	0,89	0,83	0,77	0,72	0,68	0,64	0,61	0,58
	180	1,60	1,39	1,23	1,10	1,00	0,91	0,84	0,78	0,73	0,68	0,64	0,60	0,57	0,54
	190	1,50	1,30	1,15	1,03	0,94	0,86	0,79	0,73	0,68	0,64	0,60	0,57	0,54	0,51
	200	1,40	1,22	1,08	0,97	0,88	0,80	0,74	0,68	0,64	0,60	0,56	0,53	0,50	0,47
	210	1,30	1,13	1,00	0,90	0,81	0,74	0,68	0,63	0,59	0,55	0,52	0,49	0,46	0,44
	220	1,20	1,04	0,92	0,83	0,75	0,69	0,63	0,59	0,55	0,51	0,48	0,45	0,43	0,41
	230	1,10	0,96	0,85	0,76	0,69	0,63	0,58	0,54	0,50	0,47	0,44	0,42	0,39	0,37
	240	1,00	0,87	0,77	0,69	0,63	0,57	0,53	0,49	0,45	0,43	0,40	0,38	0,36	0,34
	250	0,90	0,78	0,69	0,62	0,56	0,51	0,47	0,44	0,41	0,38	0,36	0,34	0,32	0,31
	260	0,80	0,70	0,62	0,55	0,50	0,46	0,42	0,39	0,36	0,34	0,32	0,30	0,29	0,27
	270	0,70	0,61	0,54	0,48	0,44	0,40	0,37	0,34	0,32	0,30	0,28	0,26	0,25	0,24
	280	0,60	0,52	0,46	0,41	0,38	0,34	0,32	0,29	0,27	0,26	0,24	0,23	0,21	0,20

- Ograniczenie wsparcia dla dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego**

Wprowadzone w projekcie ustawy ograniczenie czasowe, zgodnie z którym dedykowane instalacje spalania wielopaliwowego będą mogły brać udział w aukcjach przeznaczonych dla istniejących jednostek, ma na celu ograniczenie powstawania nowych jednostek tego typu. Należy bowiem zauważyć, iż wyróżnienie instalacji dedykowanego spalania wielopaliwowego oraz nadanie im preferencji względem pozostałych instalacji spalania wielopaliwowego nastąpiło z uwagi na odmienne koszty inwestycyjne tych instalacji. Powyższe oznacza, iż celem Projektodawcy jest jedynie zapewnienie przedmiotowym instalacjom wsparcia pozwalającego na zwrot poniesionych już nakładów inwestycyjnych, a nie stworzenie możliwości do ich dalszego rozwoju.

Wpływ regulacji na bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej i ciepła z instalacji OZE wykorzystujących jako paliwo biomasę wynikające z braku obowiązkowych zapasów tego surowca

Proponowane w projekcie ustawy przepisy dotyczące energetycznego wykorzystania biomasy będą neutralne w odniesieniu do scenariusza bazowego (zaniechanie działań legislacyjnych), z uwagi na fakt, iż obecnie obowiązujące przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy

i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych (Dz. U. Nr 39, poz. 338 oraz z 2010 r. Nr 108, poz. 701) nie przewiduje utrzymywania zapasów biomasy.

Należy zauważyć, iż wprowadzenie obowiązkowych zapasów biomasy wiązałoby się z koniecznością poniesienia przez przedsiębiorstwa energetyczne istotnych nakładów finansowych związanych z przygotowaniem odpowiedniej infrastruktury do magazynowania biomasy. Z uwagi na dużą niejednorodność oraz odmienne właściwości przedmiotowego paliwa w porównaniu z węglem (m.in. inna gęstość usypowa, wilgotność, itp.), biomasa wymaga bardziej zaawansowanych metod magazynowania, co oznacza istotne zwiększenie kosztów.

Na obecnym etapie rozwoju rynku nie ma więc potrzeby unormowania w przepisach kwestii związanych z obowiązkowym tworzeniem zapasów biomasy przez przedsiębiorstwa energetyczne. Poza argumentami dotyczącymi istotnego wzrostu kosztów po stronie przedsiębiorców należy wskazać również, iż biomasa jest surowcem lokalnym, co oznacza, iż możliwości jego pozyskania są o wiele większe niż w przypadku paliw konwencjonalnych (skoncentrowanych w niewielkiej liczbie lokalizacji). Powyższe oznacza, iż bezpieczeństwo wytwarzania energii w oparciu o przedmiotowe paliwo w sytuacji wystąpienia problemów z dostawami biomasy na określonym terenie nie jest zagrożone z uwagi na możliwość dywersyfikacji kierunków dostaw.

Ponadto, należy zauważyć, iż w Polsce prowadzone są działania zmierzające do utworzenia giełdy towarowej, na której odbywałby się handel biomasą. Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania pozwoli na zwiększenie przejrzystości na rynku biomasy oraz ułatwi odpowiednie zarządzanie dostawami paliwa do jednostek wytwórczych. Powyższe działanie dodatkowo minimalizować będzie zagrożenia związane z brakiem wymagań w zakresie obowiązkowych zapasów biomasy.

Podsumowanie

Przedstawione w Ocenie Skutków Regulacji wyliczenia dotyczące zakładanych kosztów systemu wsparcia zarówno w przypadku zaniechania działań legislacyjnych (utrzymanie dotychczasowych warunków funkcjonowania), jak i wprowadzenia zakładanych w projekcie ustawy zmian (nowy mechanizm aukcyjny) pokazują, iż podjęte przez resort gospodarki działania mają uzasadnienie ekonomiczne.

Dodatkowo, należy podkreślić, iż wyniki analizy wykazują dużą wrażliwość na zmiany założeń w obszarze cen świadectw pochodzenia oraz cen energii elektrycznej.

Przyjęta wartość cen świadectw pochodzenia ma istotne znaczenie w przypadku szacowania kosztów systemu w scenariuszu bazowym (zaniechanie działań legislacyjnych). W przyjętych przez projektodawcę rozwiązaniach założono dwa scenariusze wysokości cen świadectw pochodzenia – utrzymanie cen „zielonych certyfikatów” na poziomie zbliżonym do opłaty zastępczej oraz na poziomie średniej ceny prawa majątkowego za okres od 1 stycznia 2012 r. do dnia 30 września 2013 r., tj. 233,1 zł/MWh. Prawdopodobieństwo utrzymania ceny na poziomie zbliżonym do wartości opłaty zastępczej jest znikome, w związku z powyższym bardziej celowe jest rozpatrywanie drugiego scenariusza, jako najbardziej prawdopodobnego. Zrezygnowano z szacowania kosztów systemu na podstawie wartości świadectw pochodzenia na historycznie niskich poziomach (około 100 zł/MWh) z uwagi na fakt, iż przy ww. wartości nie będzie nowych inwestycji, a większość funkcjonujących już instalacji byłoby zmuszonych do zaprzestania produkcji energii elektrycznej.

Odnosząc się do przyjętych cen energii elektrycznej w latach 2015–2020, należy podkreślić, iż są one zbieżne z wartościami zawartymi w dostępnych na rynku analizach, w tym również zleconych przez Projektodawcę i należy je uznać za wysoce prawdopodobne. Niemniej jednak należy zauważyć, iż z punktu widzenia kosztów proponowanego mechanizmu wsparcia wyższa cena energii elektrycznej będzie miała pozytywny wpływ, tzn. prowadzić będzie do obniżania się jego kosztów. Z kolei utrzymywanie się niskich cen energii (poniżej poziomów przyjętych w ww. założeniach) będzie generowało dodatkowy koszt dla systemu.

Poniższe tabele oraz rysunki prezentują porównanie kosztów w przypadku utrzymania dotychczas funkcjonującego mechanizmu wsparcia (w dwóch wariantach zaprezentowanych w OSR) oraz w przypadku wprowadzenia proponowanych zmian w układzie rocznym oraz w układzie kosztów skumulowanych.

Tabela 28. Porównanie rocznego kosztu wsparcia do 2020 r. w ramach zoptymalizowanego mechanizmu wsparcia dla OZE, jak również w przypadku braku zmian legislacyjnych

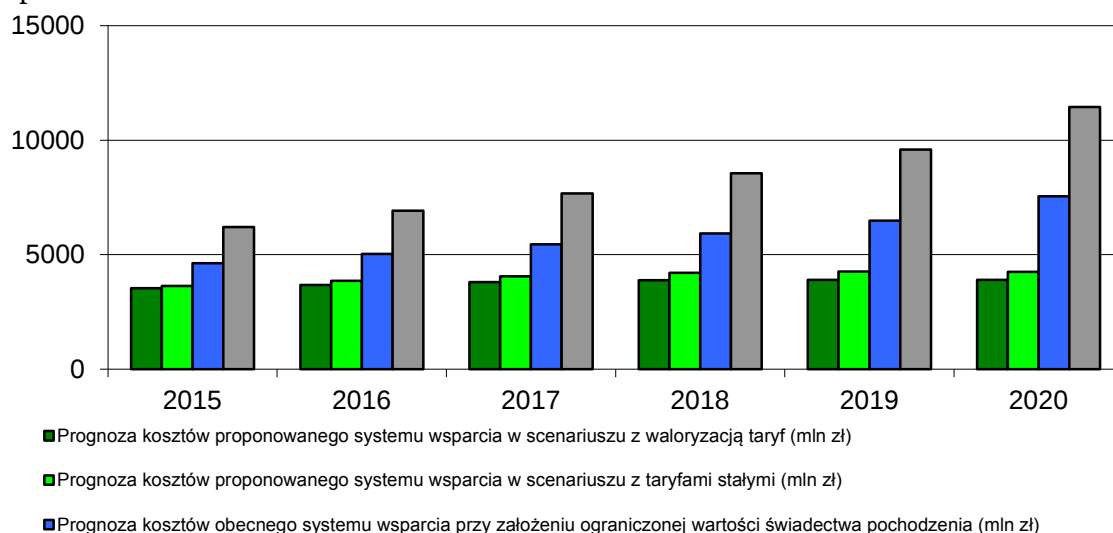
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Prognoza kosztów proponowanego systemu wsparcia, w przypadku zastosowania dla nowych instalacji OZE taryf waloryzowanych o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług (mln zł)	3700	3838	3954	4047	4061	4053
Prognoza kosztów proponowanego systemu wsparcia w przypadku zastosowania dla nowych instalacji OZE taryf stałych (mln zł)	3785	3999	4178	4319	4364	4342
Prognoza kosztów obecnego systemu wsparcia przy założeniu ograniczonej wartości świadectwa pochodzenia (mln zł)	4633	5037	5449	5925	6487	7553

Prognoza kosztów obecnego systemu wsparcia przy założeniu wartości świadectwa pochodzenia zbliżonej do wartości opłaty zastępczej waloryzowanej o wskaźnik inflacji (mln zł)	6210	6919	7673	8552	9598	11454
--	------	------	------	------	------	-------

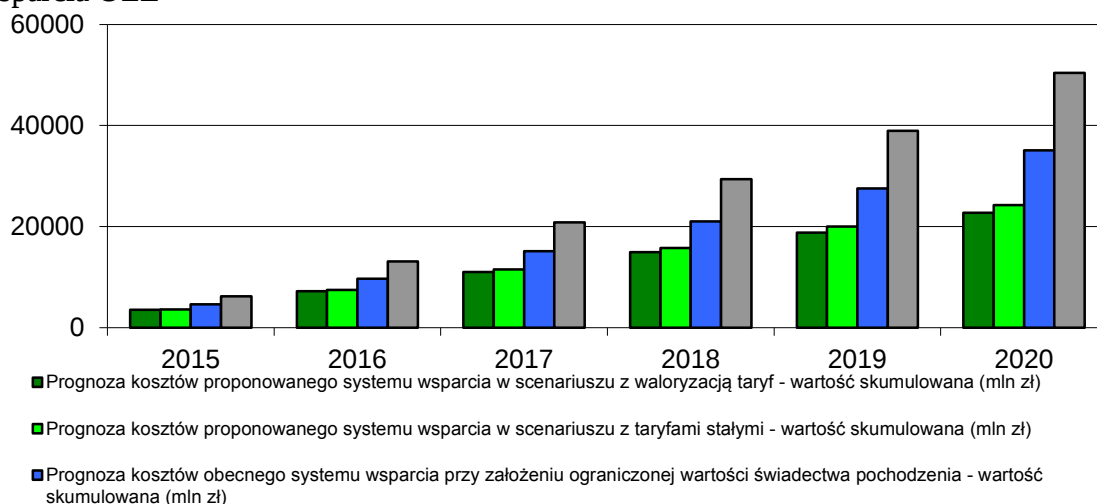
Tabela 29. Porównanie skumulowanego kosztu wsparcia do roku 2020 w ramach zoptymalizowanego mechanizmu wsparcia dla OZE, jak również w przypadku braku zmian legislacyjnych

	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Prognoza skumulowanych kosztów proponowanego systemu wsparcia, w przypadku zastosowania dla nowych instalacji OZE taryf waloryzowanych o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług (mln zł)	3700	7537	11491	15539	19600	23654
Prognoza skumulowanych kosztów proponowanego systemu wsparcia w przypadku zastosowania dla nowych instalacji OZE taryf stałych (mln zł)	3785	7784	11962	16281	20645	24987
Prognoza skumulowanych kosztów obecnego systemu wsparcia przy założeniu ograniczonej wartości świadectwa pochodzenia (mln zł)	4633	9670	15119	21044	27531	35084
Prognoza skumulowanych kosztów obecnego systemu wsparcia przy założeniu wartości świadectwa pochodzenia zbliżonej do wartości opłaty zastępczej waloryzowanej o wskaźnik inflacji (mln zł)	6210	13129	20803	29355	38952	50406

Rysunek 8. Prognoza rocznych kosztów dotychczasowego oraz planowanego systemu wsparcia OZE

Rysunek 9. Prognoza skumulowanych kosztów dotychczasowego oraz planowanego systemu wsparcia OZE

W celu zobrazowania, jaki skutek będzie miało wprowadzenie proponowanego systemu wsparcia (opartego na aukcjach) na koszt energii elektrycznej, w odniesieniu do obecnie obowiązujących rozwiązań, w poniższej tabeli zawarto stosowne wyliczenia. Z poniższego zestawienia wynika, iż w zależności od przyjętego wariantu (tabela 30) oszczędności systemu wsparcia wynosić będą między 6,8–19,66 zł/MWh w 2015 r. oraz 24,4–54,6 zł/MWh w 2020 r. Powyższe oznacza, iż w wyszczególnionych latach cena energii elektrycznej będzie niższa o ww. wartość w przypadku wprowadzenia proponowanego mechanizmu wsparcia dla OZE w porównaniu do zaniechania działań legislacyjnych w przedmiotowym obszarze.

Tabela 30. Wpływ proponowanych rozwiązań w zakresie optymalizacji systemu wsparcia dla OZE na ceny energii elektrycznej

	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Oszczędności wynikające z wprowadzenia systemu aukcyjnego w scenariuszu z waloryzacją taryf względem dotychczasowego mechanizmu wsparcia – przy założeniu wartości świadectwa pochodzenia zbliżonej do wartości opłaty zastępczej waloryzowanej o wskaźnik inflacji (mln zł)	2415	2900	3464	4192	5183	7051
Oszczędności wynikające z wprowadzenia systemu aukcyjnego w scenariuszu z waloryzacją taryf względem dotychczasowego mechanizmu wsparcia – przy założeniu ograniczonej wartości świadectwa pochodzenia (mln zł)	838	1017	1240	1565	2073	3150
Przewidywana sprzedaż energii elektrycznej dla odbiorców końcowych (TWh)	122,859	124,088	125,328	126,582	127,848	129,126
Oszczędności wynikające z wprowadzenia systemu aukcyjnego w scenariuszu z waloryzacją taryf względem dotychczasowego mechanizmu wsparcia – przy założeniu wartości świadectwa pochodzenia zbliżonej do wartości opłaty zastępczej waloryzowanej o wskaźnik inflacji (zł/MWh)	19,66	23,37	27,64	33,12	40,54	54,60

Oszczędności wynikające z wprowadzenia systemu aukcyjnego w scenariuszu z waloryzacją taryf względem dotychczasowego mechanizmu wsparcia – przy założeniu ograniczonej wartości świadectwa pochodzenia (zł/MWh)	6,82	8,19	9,90	12,36	16,21	24,39
---	------	------	------	-------	-------	-------

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z ustawodawstwem Unii Europejskiej.